

دویچه و فنلاندی همسر لسی

میر لالا میر سما کبو

پشکننام

Altunoglu

پشکننام دویچه و فنلاندی همسر لسی

مۇللا ھېپ سالىھ كاشقەرى

چىڭگىزىماھ

نەشرگە تەبىارلىغۇچى: ھاجى نۇرھاجى
مۇھەممەدىرى: مۇھەممەت تۈرەمۇن
مەسىئۇل مۇھەممەدىرى: توختى ئابىخان

قاشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

AltunDok

نەشەگە تەبیارلەغۇچىدىن

«چەڭگىز نامە» ناھىق بۇ تارىخىي ئەسىر موللا مەرسا-
ئە قەشقەرى تەرىپىدىن يېزىلغان. ئەسەرنىڭ يېزىلغان ۋاقتى،
ئاپتونىنىڭ ھاياتى ۋە تەرىجىمەتلىغا ئائىت ھېچتاىسىداق مەلۇ-
مازقا ئىگە ئەسىمىز.

«چەڭگىز نامە» ناھىق بۇ ئەسىر موللا مەرسالەنىڭ ئىي-
نى قوليازما ذۆسخىمى بولۇپ، 1981 - يىلى قەشقەرلىق يوا-
داش قادر بۇلاق تەرەپتنى تېپەلىپ، ئاپتونۇم داينىلۇق ئىختى-
مائى پەنلەر ئاكادىمىيەسى قوليازما بۇندىغا تەقدىم قىلىغان.

«چەڭگىز نامە» ناٹ قوليازما نوھۇرى 00679
قوليازما مخوتەنىڭ پاتلىق سادان قەغمىزىگە خەتقى فارسى
ملەن يېزىلغان. ئەسىر جەمى 262 بىت، 16 فورمات بولۇپ
مەر بىر بېتىگە 13 قۇردىن يېزىلغان.

«چەڭگىز نامە» ئۆيغۇر تارىخىنى ئۇڭىنىش ۋە تەتقىق قى-
لىشتا زور ئىلەمىي قىمەتىكە ئىگە. بىز قوليازەنىڭ تېپەلىشى تا-
رىخ تەتقىقاتىدا كىشىنى شاتلاندۇردىغان زور دۇۋەپپەقىيەت بولىدى.
ئاپتۇر بۇ ئەسىردىنى يېزىشتا 16 - ئەسىمردىكى ئاتاقلىق
ئۆيغۇر تارىخ شۇناسى مۇھەممەت ھەيدەر بىمنى مۇھەممەت ھۆسە-
من كورگان (1500-1551) تەرىپىمىدىن فارسى تىلىدا يېزى-
لەغان «تارىخىي دەشمەدى» (— 1545 - يەلىلار)، ئەرمان
تارىخچىسى مۇھەممەت تېبىنى خاۋۇندە شاھ بىمنى مۇھەممەت ھەر-

خۇند (1501 -) تەرەپتىن يېزىلغان «تارىخىي دەۋەزە تۈسى» فا، ئىران تارىخچىسى ئالاھىددىن ئەتامەلىك جوۋەننىڭ «تارىخىي جاھانگۇشاي» قاتارلىق جاھانغا تونۇلغان بىر قەدەر مۇكەممەل تارىخىي ئەسەر لەردىن پايدىلەنغانلىقىنى تۇز ئەسىرىدە قەيد قىلىپ ئۆتىدۇ.

مۇشۇ بايانىلار ئارقىلىق موللا مەرسالىه قەشقەرىنىڭ ئەرەپ، فارس تىللەرىغا كامىل ئىكەنلىكىنى، شۇنداقلا ئۇنىڭ ئۇتتۇرا ئاسىيادا ئۇيغۇر تارىخىغا ئائىت نۇرغۇن قىمەتلىك ئەسرلەر بىلەن چوڭىقۇر تونۇشكەنلىقىنى، ئۇزۇن يېللار ئۇيغۇر ئېتىنگىمىسى ۋە سىياسى، ئىقتىـ سادىي مەدىنـ يېتىگە دائىر نۇرغۇزـ ماشىرىيالارنى توپىلاب ئۇنى ئېتىقىنىپ تەتقىق قىلغانلىقىنى، شۇڭارـ تەشقى ئۇزىنىڭ «چىكىمىز نام» ناماـق بۇ تارىخىي ئەسىرىنى ۋۇـ جۈنـقا چەقارغانلىقىنى دوشەن كورۇـلاـلاـيـمىـز.

موللا مەرسالىه قەشقەرى ئۇزىنىڭ بىـ ئەسىرىـنى ئىسلامـ داـلىـلىـرىـنىـڭ ئەـنـئـىـنـ ئەـرـىـيـ بـىـزـىـقـىـلـقـىـ ئۇـسـلـزـىـ بـويـچـەـ بـىـزـىـپـ چـەـ ئـانـ ئـاـپـتـورـ بـىـ ئـەـسـرـدـەـ ئـائـىـمـ ۋـەـ دـۇـنـيـاـنىـڭـ پـېـيدـاـ بـولـۇـشـىـدىـكـىـ رـىـاـيـەـتـلـەـرـ، قـەـدـىـقـىـ قـۇـدـكـىـ قـەـرـەـلـىـرىـنىـڭـ شـەـكـىـلـىـنىـشـىـ، جـايـلـىـشـىـ ۋـەـ ئـۇـلـانـىـڭـ پـائـالـىـبـىـتـىـ، مـلاـدـىـدىـنـ بـئـرـۋـىـقـىـ 3ـ ئـەـسـرـ لـەـرـدىـكـىـ ئـەـھـالـىـ؛ ئـۇـغـۇـزـخـانـ توـغـرـىـسـىـ دـىـكـىـ تـارـىـخـىـ دـىـرىـتـىـلـەـرـ، قـەـدـىـقـىـ دـەـۋـەـلـەـردـىـنـ تـارـىـقـىـ ـ هـىـجـرىـيـ 616ـ يـىـمـىـ (مـلاـدـىـ 1219ـ ـ 1220ـ) يـىـلـلـارـغـەـچـەـ ئـوتـ تـۇـرـاـ ئـاسـىـيـاـ ۋـەـ تـارـىـمـ ۋـادـىـسـىـدـىـكـىـ قـەـدـىـقـىـ ئـۇـيـغـۇـرـ خـانـلىـقـلىـرىـنىـڭـ تـارـىـخـىـ، مـوـذـخـۇـلـ قـەـبـىـلـەـرىـنىـڭـ شـەـكـىـلـىـنىـشـىـ، ئـۇـنـىـڭـ كـۇـچـىـشـىـ، مـلاـدـىـ 13ـ ئـەـسـىـرـىـنـىـڭـ باـشـلىـرىـدـىـكـىـ چـىـكـىـمـخـانـىـنىـڭـ غـەـرـبـىـ دـىـ ـ يـوـنـغاـ ۋـەـ ئـۇـتـتـۇـرـاـ ئـاسـىـيـاـ قـىـلـعـانـ هـەـرـبـىـ يـۇـرـۇـشـلىـرىـ ۋـەـ چـىـكـىـزـ.

خان ئەزىزلىرىنىڭ ئۇتتۇرا ئاسىما ۋە شىنجاڭدىكى هوكتۇرمانىلىقى، مىلادى 16 - ئەسىردىن 7 : - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىسىمەغچە، هوكتۇرمۇ سۈرگەن «سەئىدىيە خانداڭلىقى» (يەكىن ئۇيغۇر خازىلىق) دەۋرى ۋە كېيىنكى دەۋرگە ئائىت ئۇيغۇرلارنىڭ ئېجىتمائى، قىندىمىسىدەي ھەدىسىيەتى. تارىخىنى بىر قەدەر تەپسىلى مۇكەممەل دا يان قىلغان، بولۇپمۇ ئۇيغۇرلار تارىخىنى قەتقىقى قىلىشتا ھازىرسا ئەنچەدر بىشىغان قەدەرلىقى تارىخىمى قويازىمەلار ئېچ دد «پەنلىكىز ئامىتلىق بىز ئەسەر ماتىرىيالارنىڭ ھۆملۇقى بىلەن، بىززۇن تارىخىمى ماتىرىيالارنىڭ كەلىڭى تۈپەيلدىن ئاق قالغان بوشلۇقنى ھە لۇزم دەردىمە تولۇنلايدىغان بىنې ئەرىدىن بىرى بولۇپ سانلىدە، دەنلىكىز زامەن ئاملىق بىز قىرىشىي ئەسىردە 12 - ئەسىر، ئەرىدىن سەرەبىي رايونغا كۈچۈپ كەنگەن دەرىپىي لىباۋ ركىدان، يەسو ئازى خىسايدىر) نىڭ هوكتۇرمانىلىقى، ئاييان قەبىلى-سىردىن كوسى ئۇرۇقىنىڭ ئەربىي لىياۋ خالىقىنى ئاغذۇرۇپ، كوشلۇق ھاكىمىيەتنى اززۇشى، ئۇنىڭ غەربىي رايوندىكى شەركىيەتلىقى ئادىزدۇرۇپ، ئۇز (1227-1146) نىڭ كوشلۇق ھاكىمىيەتلىقى ئادىزدۇرۇپ، هوكتۇرمالىقى ھۆسەنەكە مىسىز ئۇنىنىڭ ئۇزى بويي-ۋەندىزخان رايونلارنى ئوغۇللەرىدە سەيىھەن ئال قىلىپ بولۇپ بېرىشى قازارلىق وەقەنەر خېلى تەپسىلى بىيان قىلغان. شۇنىڭ بىلەن بىلە شىنجاڭدا 40 يىل هوكتۇرمانىلىق قىلغان مەرزى ئاباڭرىنىڭ ھۆسەنە بىت ھاكىمىيەتنى ئاغذۇرۇپ تاشلاپ، يەكەنسى پايتەخت فەغان سەئىدىيە خانلىقى (يەكىن خانلىقى) نىڭ قۇرۇلۇشى (1514-1533)، ئابدۇرۇشىت خان دەۋدى (1533 - 1570) دىن ئاشى سۇلتان سەئىدىخان ۋە ئابدۇرۇشىت خاننىڭ ئاخىرقى ئەۋلادى مۇھەممەت ئەممەن خان (مىلادى 1692 - يېلىم)، خان

لەغىچە بولغان ئۆزۈن تاردىمى ۋۇقىتىدا ئۆستىدە نەپسىلى مەلۇمات بىرلىگەن.

ئەسەردە دۇھىم نۇقتا قىلىپ سەئىدىيە خانلىقى (يەكىن خانلىقى) نىڭ مەيداڭغا كېلىشى، ئۇنىڭ تىياناشانىڭ يۇنكۇل جەنۇبىي قىسىمىنى ئۆز هوكتۇرمانىلىقى ئاستىغا ئالماڭىدىن تاشقۇرى بالشاش كولنىڭ جەنۇبىي قىسى، ئەسىق كول رايونو، پەرغامىه مۇبىمانلىقى ۋە بەدەخشان رايونى قاتارلىق جايلارىنى ئىچىلەپ ئۆز تېرىتىرىسىنى كېڭىيەتىشى، ئۇنىڭ ھاكىمىيەت تەشكىلى، ھەربىي قۇرۇلۇشى، مەنسەپ ئۇنىۋالىرى، قانۇنىي تۆزۈمىلىرى، ئۇنىڭ ئەلاھاتچىلىق تەدبىرىلىرى، سېياسى، سۇتىنسااتىسى كەڭ فەلمۇلۇغى، ئىشلەپ قىرىشنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ، شەنجىماڭنىڭ سەسلىسى، ئەندىسىدىي مەددىنىيەتىدە تەرەققىيات ئۆزىسىنى باولققا ئەتمەد (شى)، بۇ دەۋىر دە كۆپلىگەن مۇتەپەپ كەنور ئالىملارنىڭ يېتىشىپ چەنقاڭلىمىي بايان قىلىنغان. ئەسەردە سەئىدىيە خانلىقى (يەكىن خانلىقى) نىڭ دولىتىمىز نىڭ غەربىي رايوننى قوغۇدۇغانلىقى، دولىتىمىز نىڭ مەددىرىتىمىز غەزىنىسىنى يېتىشتە، ئۆيىزىر مەددىتىنى ئەلىڭىرى سۇرۇشتى زور تۈچىلەرنى قوشتاڭلىشى كۈرسىتىپ ئوتۇلۇمەن.

بولۇپپۇ سەئىدىيە خانلىقى (يەكىن خانلىقى) ئەن ئىككىمەجى سۇلتانى سۇلتان سەئىدىخان ئۇغلى ئادىدۇرىشىت خان هوكتۇرمانىلىق قىلغان دەزگىلەدە خەربىي رايوننىڭ ئەرمىك كەلىڭىن ئۆزى بىرلىك مۇسەتە كەنەنگە ئەلىڭىرى، بىن دەۋىر نەردىقە شقەر، بىكەن ئەندىسەت، مەددىنىيەتىنىڭ ھەركىزلىگە ئايلىمنىپ شەھەر لەرنىڭ ئاۋانلىشىمىشى، يېڭىسى شەھەر لەرنىڭ مەيداڭغا كېلىشى بىلەن سودا، دىغانلىق، باغىچەنچىلىك، قول ھۇنەر ئەندىجىلىك

نەرەققى فىلەپ، ئەقتىـ ساتنىڭ راۋاجلانـ خانلىغى دەئال پاكىتلاـ
بىملەن كورسەتىپ تۇتۇلگەن.

ئەسەرde بایان قىلىنغان تارىخىي پاكىتلاـ دىن شۇنى كوردۇـ
ۋېلىشقا بولىدۇكى، «سەئىدىيە خانلىغى» دەۋرىدە سەئىدىخان، ئابـ
دۇرىشت خانلار تۇز دەۋرىنىڭ تەرەققىپـ رۆدر، ۋەتەنپەرۋەر
دانىشمەنلىرىدىن بولغاچقا ئۇيغۇر مەدىنىيەتىنىڭ تەرەققى قىلىشغا
كەڭ ئىمكەنىيەت ياردىتىلغان ئىدى. بۇ مەزگىمىلدە هەر ساھەدىن
ذورغۇن ئالىلار، ھەربى قومانداـلار، تارىخچىلار، مەشھۇر تىۋىپـ
لار، مۇزكىـ سۈناسلار مەيدانغا كەلگەن. داڭلىق مۇزكىـتەن مەۋلاـ
نا يۈسۈپ فەشقەرى ئۇيغۇر كىلاسىك مۇزكىـسى 12 مۇقام ۋە
تۇندىك شۇـنى سېستىملىق ھالدا رەتلەپ، كېيىنكى ئەۋلاتلارـ
غا ئۆچمەن توھىمەرنى قالدۇرغان. سەئىدىخان ۋە ئابدۇرىشىت
خانىنىڭ غەمەر لۇغى ۋە تەرىبىيەلەپ يېتىشتۇرۇشى ئارقىلىق ھەـ
بىـ شۇـناس وە تارىخـ شۇـناس مۇھەممەت ھەيدەر بەنتى مۇھەمـ
دەـت ھۆسەبىن كورگان (1500—1551) يېـتىلـپ، جاھانـغا مەـشـھـۇـر
بولـغان «تارىخـ رەـشـمـىـ (1545—1551)» نامـلىـق ئەـسـهـدـنـىـ يازـ
غان. بۇ تۇتۇرا ئاسـسـىـا ۋە ئۇيغۇـلـارـ تارىخـىـغا ئائـمـتـ مۇـھـىـمـ تـاـ
رىـخـىـيـ مـتـبـىـهـ لـهـرـدـىـنـ بـولـۇـپـ هـمـسـاـپـلىـنىـدـوـ.

«چىڭىز نامە» نامـلىـق ئەـسـهـرـدـەـ، سەـئـىـدىـيـەـ خـانـلىـغـىـ دـەـۋـ
رىـدـەـ (ھـازـىـرـعـچـەـ مـەـلـۇـمـ بـولـمـخـانـ) ئـاتـاقـلىـقـ ئـالـمـ ۋـەـ ئـەـدىـبـىـيـاتـ
شـۇـناسـ «خـۇـلـقـىـ» (ئـەـدـەـبـىـ تـەـخـەـلـلـوـسـىـ) ئـاخـۇـنـ مـولـلاـ نـامـلىـقـ
ئـاتـاقـلىـقـ شـائـىـلـارـ ۋـەـ شـاـھـ مـەـخـمـوتـ چـادـاسـ قـاتـارـلىـقـ تـارـىـخـ شـۇـ
نـاسـلـارـنىـكـ ئـۇـتـكـەـنـلىـگـىـ ۋـەـ ئـۇـلـارـنىـكـ بـىـزـگـ كـوـپـىـگـەـ يـازـ ماـ يـادـىـ
كـارـلىـقـلـارـ ۋـەـ مـەـدىـنـىـ مـەـرـاسـلـارـنىـ قالـدـۇـرـغـانـلىـغـىـ قـەـيدـ قـىـلىـنـغانـ.
ئـەـسـهـرـنـىـكـ ئـاخـىـرـقـىـ قـىـسـىـلـرىـداـ سـەـئـىـدىـيـەـ خـانـلىـغـىـنىـكـ ئـاخـىـرـقـىـ

ده‌وئر لرسدە ئىچىكى ماجرا لارنىڭ يۈز بېرىش، جۇڭخوار - دەرىجى
ئاستىددىكى خوجالارنىڭ پارا كەندىدىلىنىڭ بىلەن جەنۇمىي شىمەندازى
دا ئىسلامىيە تىتكى تىسە سەۋۆق (سوپىلىق) نىڭ باش گۈنلىرىنى،
سەئىدىيە خانلىخىنىڭ ئاخىمرقى ئەۋلادلىرىدىن خوجالارنىڭ ھاڭكەن
بىرە تىسى تارتىسب ئېلىشى قاتارلىق زور ۋەدقەلسەر بىيان فىلمەنغان.
دىمەك، «چىدكىڭىز زامە» ئۆيغۇر قەدرەتى قولىيەز مىلىرى ئە-
ىـدە دەۋرىدە مىزگەمچە يېتىپ كەلىگەن ۋە ياخشى - دىلاذىغان
ئەمۇنىلەردىن بىرى. شۇنىدا قىلا ئۇ فەدرەتى ۋە ئوقتىزىز ئەسلىرى
ئۇيغۇر تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا حۆشىئۇر ئىلەمەي قىممەن كە ئىگە
ئەسەر بولۇپ ھىساپىمانىدۇ.

«چەگىنەز نامە» ناملىق بۇ تارىخىي ئىسىر مەددىھەت ئە
، سەممەزنىڭ تەقىق قىلىشتا قەمەتلىك بايلىق بولۇشى بىلەن سەر
واقتىتا، بۇ ئەسەرde ئەينى دەۋەردىكى تارىخىي چەكلىمەزلىك تۇ-
پەيلەدىن ئەفسانە وە رەۋايىھ تەھر بىرمۇنچە ئورۇنلاردا - كىتە ئۆز-
ئىمغا دەسىتىلەنگەن. شۇنىڭ بۇ ئەسەرگە ئەنۋەندىي مۇۋامىتلىشى-
مىز، شاكەلىنى تاشلاپ مېغىزنى قوبۇل قىلىشىمەز لازىم.

«چوڭىز ناھە»نى نەشىرىگە تەپپىارلاشتىا:
 ۱. ئەسەرنىڭ تىرا ئانسىكىرىپەتىمىسىنى تۇرۇغۇزۇنى قەدىمىنى
 ئەسەرلەر ئىشخانىمى «ئۇيغۇر تىلى (چاشاتاي دەۋرى ئۇيغۇر
 تىلى) دا يىزدەلخان ئەسەرلەرگە تىرا ئانسىكىرىپەتىمىيە بېرىنىڭ قىسىق-
 بېرىق قائىدىسىم» بولۇمۇ يەنەرنىڭ قەددەتى قىلىنى ھازىرقى ئۆزىي-
 عۇزۇ بېزىنلىرى بۈچۈچى تۇغرا ئىپادىلەش ئۆسۈلى قوللىنىلىدى.

2. «چەلگەز نامە» ئەسلىرىدە خاتا ئىپادىلەنگەن، سۇر - ئېبارىدە لار چۈشۈپ بانغان جاييلار، ئەسەۋىزىك ئىدىلى فۇسىخىسىغا سادق بولۇش پەرنىمىپى ئاستىدا مۇۋاپق تۈزىتىلىپ، ئورتا ([ ]) تىرقاق قىچقىنگە ئىلىمندى وە بەزىلىرى شۇ بىدە ئاخىرمىغا دىزىملاپ مۇرىئەندى.

3. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا قوللىنىلمايدىغان، قەـ
دىمىن ئۇيغۇرچەغا خاس بونغان سوزلەرگە، ئەرەب، فارس تىلىـ
لەرىدىن كىرگەن سوزلەرگە، كىتابپ ئاخىرسا قىتقچە لۇغەتـ
بېرىلدى.

اھى شرگە تەپپارلاشتىبەزبىر خاتالىقلار بولۇشى مۇمكىنـ
كىتابچانلارنىڭ تىكىنلىقىدىي كۈزدىن كەچۈرۈشىنى سەممىـ
ئۇمىت تىلىمەن.

ھاجى ئۇرەجى

بىسىمىلاھىر دەھمانىز رەھىم^①

سەنا نۇھىتاي، بۇرۇن پەرۋەردىگارغە،
بارى ئاسان ئېرورد مۇل بىرۇ بارغە.

ئەۋەلدۇر يوق ئانىڭىكى تېپتىداسى،
ئاخىر ئوادۇردىكى بولماسى مىنتىهاسى.

ئېرۇرسەن جۇملە شەھلەر يادشاھى،
كى جانلىق، جانسىزۇ بارچە ئەلاھى.

ئەگەر مۇرچە كېچى، دەم ئۇرسە نازام،
خۇدايا سەن ئانىڭ سۈرىيىدىن ئاكاھ.

ئىلاھا خەلق قىيادىكى ئىككى ئالىم،
يارأتىدايى مەلەك ئىنساننى جىن ھەم.

بارى ئالىم تۈۋەيلى مۇستەفادۇر،
مۇھىممەد شۇكىرى بىزگە رەھنەمادۇر.

① تەركىمى شەپىھەلىك زەنگىزىن ئەنلىك ئەنلىك زەنگىزىن زەنگىزىن باشلارىمىز.

چىراڭى جۇمەرى مەۋلادى ئادەم،
جەھىئى ئەنبىياغە كەلدى خاتەم.

بىز دىكىدەك ئاسىغە لۇتفۇ ھىما يەت،
قىيامىتىدە داغى قىلغاي شەۋائەت.

پەيغەمبەردىن كېيىن سىدىتى ئەكىبەر.
خىلا ئەت تەختىگە بولىدى مۇقىدرەدرە.

بارى ئەسەاب ئازىا قىلدىلار بىيىئەن،
ئۈچۈددىدىن خىلا ئەت، تاپتى زىنەت.

ئۆمەرى ئادىل ئىدلەر، قۇزەتى ئەلا مېرىدىن
قىلىدى ئىسلامۇ شەردەت ياردۇچۇرم ئاشكارا.

يارسىچىۋۇم ھەزىدەتى ئۆسمان زۇنۇزەين بېلى.
جامئۇلتۇرئان ئۇرۇرلەر مەندىنى كانى ھەيا.

فاتىمە جۇپتى دامادى پەيغەمبەر بىمل ئانى.
يار چەھارۇم شاھى مەردان ئەلى شەرى حۇدا.

نۇلۇڭىزەم 250 ياشدا ئىدى، نۇھئەلى يېمىسىدە لامغە پەيىدەد بەولىت ۋەھى دەندى. 950 يىل وەممەرنى دىسىي تىسىزمعە دە ئۇھەت قىلدىلار. توفانىدىن كېيىن، يەنە 250 يىل زىنەد گانلىخ قىلدىلار. بۇ 950 يىل ئادىنى رسالەت قىلدىلار. 80 تەندىن زىيادە كىشى مۇسۇلمان بولىدەدى. ئۆل پەيىخەمبەرى ئالى جاھ قەۋۇمى گومرانى دەسى شەرسىنە [ئىندىدى]. ئۆل گۈرۈھى بىشۇكۇھ ئىزا ۋە ئاھانەت بىمەھەد غايىت قىلدىلار. مۇددەت مەز-كۈر سەبر قىلدىلار. ئۆل گۈرمەھلارنىش ۋە ئاباق ئۇرۇپ، «ئۆل-دى» دېب كەتتىلەر. ئاللا-تەئالا سەلامەت ساقىلادى. ھەزرتى ئۇھ ئەلەيھىلە لام مۇناجات قىلدىلاركىم: «ئىلاها، بۇ گۈرمەھلار دەن ھېچ كىشى مۇسۇلمان بولۇرمۇ؟» دېب. جەۋاب كەلدىكىم، «بولماس» دېب. يەنە مۇناجات قىلدىلاركىم، «ئى بارا خۇدابا! سۇ گۈرۈھى بىشۇكۇھىنىڭ نەسلەدىن ھېچكەمىرسە مۇسۇلمان بولۇپ دەنى ئىسلامنى قەبۈل قىلىورمۇ؟» دېب. ھەزرتى ئىززەتى دەن خىتاب كەلدى: «بۇلارنىڭ نەسلەدىن ھەم بىر كىشى مۇ-سۇلمان بولماس» دېب. ھەزرتى نۇھ ئەلەيھىلە لام قەۋەمنىڭ ئىمانىدىن بەئۇس بولىدلىار ۋە دۇئا قىلدىلاركىم:... ھەق تەئالا ھەزرتى نۇھنىڭ دۇئاسىنى ئېجاپىت قىلىپ توفان ئىبارەپ ئۆل قەۋەمنى ھەللاك قىادى. ئىبلىس پۇر تەلبىس ئۇل پەيىخەمبەرى ئالى مەقامنىڭ قاشىغە كەلىپ، ئىزهارى سەرۇر قىلىپ ئەيتتىكىم: «ئەي نەبىيۇللا، جەھىتمەن ئىش قىدانىڭ. مېنىڭ تەمام ئەۋ-لادىم ۋە لەشكەردم يېغلىھ بۇ ئىشنىڭ بەرابەرىدە ئىش ق-لاماس ئىدۇك» دېب. ھەزرتى نۇھ سورىدىلاركىم: «ئۆل قايسى-دۇر؟» دېب. شەيتان ئەيەتتەكى: «دۇئا قىلدىشك، ئىسنەمە كافىر بىمە كبارەگى دەۋەختە باردى» دېب. ھەزرتى نۇھ ئې-لىستىن بۇ سوزنى ئىشتىللار، ئەرسە، دىدىكىم: «يالەيەتنى سە-

بەرته نەلا ئىزاهۇم» (كاشىكى سەبر قىلىپ، دۇئا قىلىغايىي ئەردىم، قەۋەمەلەك بولماغا يىتىدىلەر)، دېب، تەئىسىسۇف قىلىپ نۇھە ۋە زارى قلىور سىدى. ئانىڭ ئۇچۇن نۇھ ئاتاندىلار.

دەۋايتى دىگەرە ئاندا غۇرۇكىم، سەگى گورگىن كېلىپ هەزرتى نۇھنىڭ ئۇترۇسدا تۇردى. تۈلجهناب ئەيتتىكىم: «ئېبى قەبىءە، يىراق بولغلۇ» دېب. هەزرتى زۇل جەلال بى ئىستىقال ئۇل ئىتقە تىل بەردى. ئەيتتىكىم: «ئەي نۇھ، ئەگەر قىلالساڭ مۇندىن ياخشىراق يارا تقلۇم» ۋە يەنە بىر قەۋل ئولكىم. ئۇل بى زەبان ئەيتتى: «ئەي نۇھ، هەنى ئەبى قىلار سەذمۇ، يا يارا تقۇ-چىمندەمۇ؟». ئىستىن ئۇل پە يىغەمبەرى بۇزدوگۇزار بۇ سوزنى ئىستىن ما قىلادى. ئەرسە نۇھە ۋە زارى قىلىپ تەۋبە ۋە ئىستىغۇنارغە مەشغۇل بولدىلار. ئانىڭ ئۇچۇن نۇھ ئاناندىلار.

هالا كۈنە دىگەن شەھەرنىڭ ئۇرۇندا كېمەگە كىردىلەر. كو-فەدىن هەرەدى مۇھەممەدەن كېتىپ يەتنە مەرته بە كېمە مەككە ئى مۇئەززىمەنى دەۋر ئالدى. هەز جانۋەردىن بىر جۇفتىمىن كېمە كە سالىپ ئىدىلار. ئالىتە ئايدىن سوڭ توغان باسلىدى. كېمە جۇدى ئاتلىغۇ تاغىندىڭ ئۇستۇنىدە قەدار تاپتى. نۇھ ئەلە يېمىسى لام كېمە دەن چىققىتى. ئەرسە، بىر يەر دەزەتى ئۇھ ياتىپ ئىدىلار. ئەندامى مۇبارەكى ئەندەكى ئاچىلدى. ھام ئەلە يېمىسى لام كەلدى. ياپىمای خەندە قىلىدى. ياغەس ئەلە يېمىسى سەلام كەلسىدى، تەۋا زۇۋە قىلىدى، ئەمما ئەندامى مۇبارەك پەددەنى ياپىمادى، سائە ئەلە يېمىسى لام كەلدى، تەۋازۇۋە بىلەن ئەندامى مۇبارەك پەددە-نى پۇشىدە قىلىدى. هەزرتى نۇھ بىدار بولدى. ھامنى مەغىرەپ دىيارىغە ئامزەد قىلىپ سىدى، ھەممە نەسلى ھام قارا بولدى. ھەبىشە ۋە زەڭگىبارنىڭ ئاتاسى بولدى. [ئۇنىمىدىن] ھىچ پە يىغەمبەر ۋۇجۇد-خە كەلسەدى. ياغەس ياپىمادى. تەۋازۇۋە قىلغاج نەسلىدىن پە بى

غەمبىر پەيدا بولمادى، ئەمما ئۇلۇغ پادشاھلار ۋۇجۇدغە كەلدى.
سام ئەلەيھىسى لامنى مۇزىگە ۋەسى قىلىدى، جىھەمە پەيغەمبەر لەر،
ئەلەلخۇسۇس سەيد ئەنبىيا، سەنەدىمەسەفەپىا ھەزىزەتى مۇھەممەد
مۇستەفا سەللەللەھو ئەلسەيھى ۋەسىلەلم ئانىڭ نەسلىدىن
بەيدا بولدىلار. ئىرافى ھەزىزەتى سامغە بېرىپ جانەشىن قىلدىلار.

زىكىرى يافەس ئەلەيھىسى لام

يافەس ئەلەيھىسى لامنى دەشىرق دىيارىغە تىبەردىلەر،
ھەزىزەتى يافەس ئىلتىماس قىلىدى: «دۇئا ئۇرگەتسە ئىمىز،
ئەبىءى بارەندەلەك بولغاىي» دېب. ھەزىزەتى نۇھ دۇئا
فىسىدىلار، ھەزىزەتى جەبرەئىل ئەمەن ئىسمىئە ئازىم
كەلتۈردى. ئۇل ئىسمىئە ئۇھەمنى نۇھ ئەلەيھىسەلام بىر ناشى
تە نەقش قىلىپ، ئۇلۇغ ئوغلى يافەسغە بەردى. ئەيتتىكىم:
«ھەر ۋەقتىكى يامغۇر، قارغە تېھتىياح بولساڭ، بۇ تاشداقى ئەجىم
ئەئۇھەمنى شەقىئە كەلتۈرسەڭ بارەندەلەك بولۇر» دېب. ھەزىزەتى
ئۇھەنىڭ ۋەتنى سوقۇس سەمانىن دىگەن شەھەرددە ئىدى. يافەس
ئەلەيھىسى لام پەدرى بۇزدۇغۇارىدىن روخـەن ئالىپ دەشىرق
نەرەپىگە تەۋەججۇ قىلىدى. بۇ تاشنىڭ بەرە كاتىدىن مۇجىپ بارادى
دەلخ بولدى.

يافەس مەشىرق دىيارىدا سەھرا خەلقى يەڭىلەخ ئاق ئۇي،
كەذىنە ئالا جوق تېتىپ ساڭ-ن بولدىلار. ئىمالات ئالا ئاىدا
! ئۇغۇل ئەتا قىلىدى. يەر يۈزىدە ھەزىزەتى نۇھ بىلە ئۇرج
ئوغلى ئەھلىيەسى بىلە سەلاھىت قالىسى. ئانىدىن مۇزىگە كەشى
بىر تەرەپ بولدى. ئۇل سەبەبدىن نۇھ ئەلەيھىسە لامنى ئادەمى
سانى ئاتا دىلار. ھەزىزەتى يافەس ئەل ئارا دەسىم جۇپ بەيدا

قىلدى. ئۇن بىرئۇغا نىڭ ئاتى: ئەۋۇل تۈرك، ئىككىنجى چىن، ئۇ چىمچى سەقلاب، تورتىنچى ھەنسەك، بەشىنجى كۇمارى، ئالتنىجى روس، يەتنىجى خەلمەج، سەكىمىزنىجى ھەزەر، تو قۇزىنچى غور، ئۇننىجى سەدىسان، ئۇن بىرىنچى پارەج.

يافەس ئەلە يەھىسىلام معنىلى فانىدىن سەرايى جاۋادانغا مەبلقىلدى. ئەرسەد ئەۋلادى تۈرك ئىدى. قايىم مەقامى يافەس بولدى. يافەس ئوغلان ئاتا دىلار. يافەس ئوغلان ئەۋۇل بادشاھى دىيارى مەشرىق ئېرىغىر، بەش ئوغلى بولدى: ئەۋۇل ئەلە مەچە، ئىككىمنىچى تۈزەك، ئۇ چىمچى چىكىل، تورتىنچى لەھار، بەشىنجى ئىملاق.

يافەس ئوغلان بىشىپ مەردانە ۋە دىلاۋەر ۋە ئادىل ئېرىدى. 240 يىل پادشاھلىق قىلىپ ئالىددىن سەھىر قىلىدى. ئەمام خەلايق مەسىلەھەن قىلىپ ئەلە مەچەنى خان كوتەردىلەر. ئەلەمەچە خان شىكار قىلىپ يېرگۈزۈچە مەيلى كەباب بولدى. جانزارى كەباب قىلادى. تەنەۋۇل قىلغۇنچە پارچە گوشت قولىسىدىن يەرگە تۇشتى. ئالىپ يىدى. قەزارا ئۇل يەر تۇز ئىدى. ئەلەمەچە لەزىز ۋە تاقلىغ تاتىدى. تۇزنى تەئامىخە ذەم قىلەماق ئانىدىن پەيدا بولدى.

ئەلە مەچە خان خەلقىنى ئوبىدان، مەمىكەت [نى] مەئۇر قىسى، سېپاھى قەرەئىمەتى ئاسۇدە ۋە مەرفە ئەلپىال قىلىدى. ئەلە مەچە خان ئاۋات بولىسى. ئوغلى دىبا قەۋىنى خان كوتەردىلەر. دىبا قەۋى خان بىلە ھېن ئەپىنى يانەس ماچىن ياغى بولدى. چىن شەھرى بەنا قىلىپ ئىدى، چىن ئاتا دىلار. ماچىن ئات قويىدىلار، ماچىن بەنا قىلىغان شەھەرگە. چىنمماچىن دەشۇر بولدى. دىبا قەۋى خان چىنماچىنى ئەزىزىگە تابىھ قىلىدى. دىبا قەۋى خان دۇنيادىن ئۇقتى. ئوغلى كۆزكەنخان ئەختىگە بەرقارا بولدى. بەسى ئۇلۇغ خان بولىدى. كۆزكەنخان خانىخە ئەجەل يەتتى، ئەرسە ئوغلى ئەلە مەچە خانىنى تەمام ئۇلۇس يەخالىپ خان كوتەردىلەر. ئەلە مەچە خان پادشاھ ئەنلىش بۇزۇرۇڭ مەنىشى، باشە ئەكتەن، مەردانە ۋە هۇنەرمەندىلىق.

ئىككى ئوغلى بار ئىسى. بىرىنىڭ ئاتى تاتار، بىرىنىڭ-ئاش ئاتى
 مۇغۇل. ئەلەمچەخان مەملىكتىنى ئىككى ھەسسى قىلىپ بىرىنى
 تاتارغا، بىرىنى مۇغۇلغا بەردى. ئەلەمچەخان فەۋت بولىدى.
 بىسىفى مەملىكتىغە تاتار خان پادشاھ بولدى. تاتار خاننىڭ نەس-
 لىدىن سەكىز تەن خازىلق قىلىدى. تاتار خان، بۇقاخان، ئەلەمچەخان،
 ئائتايخان، ئوردۇخان، ئىندىخان، سېۋىنجخان، ئاخىم [قى] خان
 خان تاتار دۇرۇر. بۇ سېۋىنجخاننىڭ ۋەختىدە بەسى پىستىنە -
 فەسەد پەيدا بولدى. تەدارۇك قىلالا-ئادى. ..... ① مۇغۇل
 خان پادشاھى باشەۋكەت، باھەشەمەت ۋە بەھادۇر، جەۋاؤنەرد
 خان ئىدى. داد - ئەدل قىلىپ خەلقىنى ئۇبىدان ۋە يېزىتىنى
 مەئمور قىلىدى. تورت ئوغلى بار ئىدى: ئەۋۇھەل فاراخان، ئىككىن
 جى ئۆزخان، ئۇچىمنجى كەزخان، تورتىنجى ئۇكخان. مۇغۇل ئا-
 لەمىدىن ئىداا قىلدى، قارا خان ئاپاسى مۇغۇل خاننىڭ ئۇرىنىدا
 خان بولىدى. قاراقۇرمۇم، دەرتاق ۋە كەرتاق دىسگەن بەردى. سا-
 كىن بولدى. بەسى جەئىتىيەت پەيدا بولدى. تەڭرى تەڭلا قارا
 خانعە بىر ئوغۇل ئەتتا قىلدى. بىسيار ساھىمچەمال. كېچە - كۈزى
 دۇر ئازاسىنى تەھەمدىدى.

ئۇچىمنجى كېچە تۈشىدە ئازاسىغە ئەيتتىكى: «ئەي ئانا،
 سەن مۇسۇلمان بولما غۇنچە، مەن سېنى ھەرگىز ئەم، سېنى دېپ،
 ئاپاسى قاراخاندىن پىنھان مۇسۇلمان بولدى. ئوغلى سوت ئەمدى.
 ئۇلارنىڭ رەسمى ئاندالىغ ئەردىكى ھەز تىقل ۋۇجۇدۇغە كەلىدە
 بىر ياشقە كىرەھەكۈنچە ئات قويىماں ئىدىلدار. قاراخان ئوغلى بىر
 باسادى ئەرسە، توبى ئەزىم ئەنگىز قىلىپ ئەھل ئۇلۇسنىڭ ئۇ-
 لۇغىلارنى تەكلىپ قىلدى. تاب - ئاشدىن دارىغ بولدىلار. ئۇ-
 لىنى ھازىر قىلدى. فاراخان ئات قويىغانى مەشغۇل بولادى، بىر
 ياشار تەلىخە ھەن ئەززۇچە للە تىل بەردى. ئەيتتىكىم: «ھە-
 شەت، ئاتم ئوغۇز» دېپ. فاراخان باشلىغ سەردارلار ۋە ھەممە
 ② ئەلى قولىازىدا مۇشى جاي ئاتى فالغان.

خەلق تەڭجىپ قىلدىلار. ۇغۇز [دىگەن] ئات بەر قادار بولدى. ۇغۇز-خان دىندار، خۇدا پەرەست ئىدى. ۇغۇزخان دەرەجە سەبىدىن مەرتەبەئى رەجالە تەرەققى قىلدى. قاراخان ۇغلى ۇغۇزخانغا، سۇنىسى كەزخانىڭ قىزىنى ئالىپ بەردى. ئۇل قىزكانىرى بولغانامىق ئۈچۈن، ۇغۇزخان ئازما مەيل قىلمادى. يەنە بىر ئىنسى - ئۆكخانىنىڭ قىزىنى نىكاھ قىلدى. ئۇل ھم دىندىن بىگىفە ئۈچۈن ئازما ھم مەيل قىلىمادى.

ۇغۇزخان شىكاردىن يانىپ كەلگۈنچە يەنە بىر ئەمەكىسى ئۆزخانىنىڭ قىزى يۈلۈقتى. ۇغۇزخان بۇ قىزىنى ئالغالى ىستېتىپاڭ قىلىشتىلار. ئەھد — پەيمان ۇتنى. ئىسلامنى قەبۇل قىلدى، ئازاسىغە ئەيتتى. ئۆزخانىنىڭ قىزىنى ئالىپ بەردى. ئۇل قىز بىلە مۇۋاافق بولدى. بىر كۈن ۇغۇزخان شىكارغە بارىپ ئەردى، نەۋەللىقى خاتۇنلارى ۇغۇزخان بىلەن بۇ خاتۇننىڭ مۇسۇلمانلىقىنى قارا خانغا يەتكۈزدى. قاراخان بىلەپ ئىدى. ۇغلى ئۇغۇزخانىنىڭ مۇسۇلمان خاتۇنى كىشى يېبەردى. ئۇغۇزخان مۇسەللەر ۋە مۇكەممەل بولۇپ نۇرۇپ ئىدى. قاراخان يەتنى. فاتتىغ جەڭ ۋاقىئە بولدى. تەڭرى نە ئالانىڭ فەرمائى بىلە ئۇغۇزخان زەنەر تاپتى. قاراخان جەذدە دە بىر تەرەف بولدى. جەمىئى ئەھل ئۈلۈس ئۇغۇزخانغا ئىنقىياء قىلىپ مۇتىئى بولىدىلار.

ۇغۇزخان ئانداغ پادشاھ ئەردى: مۇبارەك پەي، مۇ-ۋەھبىم مۇسۇلمانى ئادىل ۋە ئاقىل، دىلىلۋەر ۋە جەۋانىمەرد. بەئزى ئايماق ئائىلگى زەماندا پەيدا بولدى. مەسىلى: ئۆيىخۇر، قاذاڭى، قارلۇق، خەلەج، قېپچاڭ.

ئانداغ دەۋايات قىلىپ دۇرلاركەم، ئۇغۇزخان ىستېزىراق

ئاتىلەخ تورەگە زەفەر تاپتى. ئەرسە ئەت بۇرا قىنىڭ خەشى -
ۋەندىلەرىدىن بىر زەئىفە ئاغىر بوي ئىدى. بىر كاۋاڭ پۇشىدە
دەرەختىنىڭ تىچىگە كىرىپ تەۋەلمۇد قىلىدى. كۈيۈسى جەڭدە ئۇ-
لۇپ ئىدى. ئوغۇزخان بىر زەئىفە بىلە بالاسىنى كوردى. دەھىم
قىلىپ ئول كۇدەكى ئوغۇل قىلىپ ئاداسى بىلە ساقلادى. بۇ
تىقلېغە قېچاڭ ئات قويدى. كاۋاڭ پۇشىدە دەرەختىنى «قېچاڭ»
دەپ دۇدلا.

ئوغۇزخان يەتمىش يىل تەمام مۇغۇلستان، تۈركىستان ۋە
خەتايغە خان بولدى. دەريايىي جەيەۇنىڭ بۇ تەرەپى بۇخارا ۋە
سەمەرقەند باشلىغ مەملىكتەللەرنى ئالدى. ھەق سۇبهاň ۋە تەئالا
ئازما ئالىتە ئوغۇل ئاتا قىادى. ئەۋەل كۇن، ئىككىنجى ئاي، ئۆ-
چىنجى ئاق، ئوغۇزخان نەۋەرەمەرقەدەھىنىڭ دالىتە ئوغلى شىكارغا
بارىپ ئەردى. بىر يىا، ئۆزج ئالتنۇن ئوق تاپىپ ئاتاسىنىڭ ھۆزۈ-
رىغە كەلتۈردىلەر. ئول يانى ئۇلغۇغ ئوغىلمىخە بەردى. ئۇقلارنى
كىچىك ئوغلانلارىغە تەۋىپز قىلىدى. يىا بەرگەن ئۇلغۇغ ئوغلانلارىغە
بۇزىقى لەقىب قويدى. شىق بەرگەن كىچىك ئوغلانلارىغە دۇچۇق
لەقىب فۇبدىلار. بۇزىقىنىڭ مەرتەبەسىنى ئۇچۇقنىڭ دەرەجەسىدىن
بەلەسى ئەئىيىن قىلىدى. ئەيتىمكىم: «يا پادشاھنىڭ ئورنىدا، ئوق
ئەنجىنىڭ ئورنىدا» دېب. ئوغۇزخان ئەنارەللەھ بۇرھانە خۇز
ئالىدى ئائىدىن سەھەر قىلىدى. ئۇلغۇغ ئوغلى كۇن خان ئائىسىنىڭ
ۋەسىمەتى بىلە قايىم مەقام بولدى.

كىزىخان بەسى ئادىل ۋە دىلاؤرخان ئىدى. يەتمىش يىل
خانىق قىلىپ، دۇنيادىن سەھەر قىلىدى. ئەرسە، ئىنسى ئاي خان
تەخىنە ئۆسۈردى ۋە يۈزىتىنى ۋەسىمەتى كەنۋەر قىلىدى. ئاي-

خان ھم ئالەمنى ۋىداڭ قىلدى. مىندىسى يۈلدۈز خاننى، ئىل - ئايىمىق قۇرۇلتاي قىلىپ خان كوتەردىلەر. نەچچە مۇددەتتىن كېيىن ۋا-فات بولدى، ئەرسە ئوغلى مەذلى خان خان بولدى. مەذلى خان بەسى ئادىل ۋە سەخى خان ئىدى. دۇنيادىن رېھلەت قىلدى. ئۇغلى تېڭىز خاننى خانلىقتا مۇقىدەرەر قىلدىلار. تېڭىز خان بىسياز ياكەشەمەت ۋە پۇرشه ۋەكت خان ئەردى. يۈز ئۇن يىل خان لىق قىلدى. فەۋت بولدى. ئەرسە، ئوغلى ئىلخان خاننى ۋەسىب-تى بىلە خان كوتەردىلەر. ئىلخان خان ئادىل، ئاقىل جەۋازىدەر، ۋە بهادۇر ئىدى.

تاتارنىڭ ئاخىرقى پادشاھى سېۋىنج خان تۇر ئىبنى فەرىدىن دىن مەدەت تىلەپ لەشكىرى فەراۋان ئالىپ ئېلخاننىڭ ئۆزدەسگە چېرىك تارتىپ كەلدى. قازايى ئاسمانى سېۋىنج خان ئالىپ كەلدى. ئېلخاننىڭ ئوغلى قىياس، تاغاسىنىڭ ئوغلى توکوز ئىتكى زەئىنە ئېلخاننىڭ خەشاؤەندەر بىدىن تىرىك قالدى. بۇ تورت تەن دىن ئۆزگە كىشى بىر تەرمەپ بولدى. بۇ تورت تەن ئولۇكقا تارددا يېتىپ كىچە نات تاپىپ قاچىتلار. بارىپ بىر دەرەگە كىرىپ ساكن بولدىلار. ئول دەرەدە مىۋە بىسياز بار ئەردى. ئول [٠٠٠] ئەرگەنە قول دەر ئەردىلەر. خۇدايى تەئالا بۇلارنىڭ نەسلەغە بە-رەكت بەردى. ئول دەرەدىن بىر بولۇپ چىقىپ قەۋەتى تاتار بىلە جەڭ قىلىپ، غالىپ كېلىپ، قەدىم يورتلارغە ئىگە بولادىلار.

يۈلدۈز ئىبنى مەذلى خان ئىبنى تىمور ئاش ئىجىنى قىيا-سى خان كوتەردىلەر. يۈلدۈز خان ئالەمدىن ئوتتى. ئوغلى چوپىن نەزى ۋەسىبىتى بىلە خان كوتەردىلەر. چوپىنخاننىڭ سۈلى ئەن دۇختەر نىكۇ خەسال ۋەجۇدۇغە كەلدى. [ئالانقۇۋا ئات قوبىدى.] بىنت چوپىنخان ئالانقۇۋانى ئەمزاھىسى دۇبۇن بايادىغە چىمار-

دى. ئىككى فەرزەن دۇبۇن باياندىن ۋۇجۇدغە كەلدى. دۇبۇن بايان ياش ئۇلدى. ئالانقۇۋا خان بولدى. پاكلىك بىرلە مەشۇور بولدى. بىر كېچە نۇرى تۈكۈكدىن تۇشۇپ ئۇر نۇر بارىپ ئاغ زىدىن كەردى. ئالانقۇۋا ھامىلە بولدى. ھەر كېچە ئۇر نۇر ئاق ئۇيىنىڭ تۈكۈكدىن كىرىپ يەنە يانىپ چىمار ئىدى. ئالانقۇۋا كوركۈكە ئەل ئۇلوسى تەئىنە ئاغاز قىلدىلار. ئالانقۇۋا قۇرۇلتايىدە تايى ئەزىم ئەنگىز قىلدى. سەردار ھەممە ئايماقنى قۇرۇلتايىدە ھازىر قىلدى. ئاب - ئاشدىن كېيىن ئالانقۇۋا سوز ئاراغا سالدى. ئەل ئايماقنىڭ ئۇلۇغلارى ئەيتتىلەركەم: «ئەي ئالانقۇۋا ئەۋەلدىن سېنى پاك ۋە تېرىغ، يامان ئىشدىن يەراق بىملۈر ئە دۇشكە. بۇ ۋەقىتىدە بى شەۋھەر نۇچۇك ھامىلە بولۇشكە؟» دېب. ئالانقۇۋا ئۇلارغا ئەيتتىلەركەم: «سەزىلەرنىڭ گۈمانىڭمىزلاز ئۇرۇنلۇق. مەن كېچىكىدىن تېرىغ ۋە پاكداھەن بولۇپ، ئەمدى نۇچۇك يامان ئىش ھەندىن سادىر بولغاي! بىرئەچچە كېچە ھېنىڭ قاشىدا قۇنۇتىزلادر. تەڭرى تەئالا ھېنىڭ حالدىنى سىزايەرگە مەئلىم قىلغايى» دېب. ھەرقەۋەدىن ئىككى، ئۇچ دوئىتەمدە كىشىلەر ئالاڭ قۇۋانىڭ ئۇرداسىدا قوندىلار. ئۇيىنىڭ تۈكۈكدىن نۇرى كىرىپ، ئالانقۇۋا قاشىغە بارىپ يەنە ئەدەب بىلە يانىپ چىقىپ بارادۇر. ئالانقۇۋا سەردار ئايماققە ئەيتتىلەركەم: «بۇ نۇر ئەۋەدل كەلگە ئىمە ئەچىمگە كەردى، شول نۇردىن ھامىلە بولۇم» دېب. بارچە ئايماقنىڭ سەردارلارى بۇ سەردىن دۇقتىلە بولۇپ، ئالانقۇۋاڭ ئۇزىرە ۋە تەقسىر ئەيتتىپ تارقاشتىلار.

توققۇز ئاي نەمام بولدى. مەرسە ئالانقۇۋا كوركۈك بىر قارنىدىن ئۇچ دوغۇل تۇغىدى. ئۇلۇغ ئوغلىغە بۇقۇن قاتىغى ئان قويدى. ئىككىمنجى تۇغلىغە بوسىن سالچى ئات قويدى. بۇقۇن قاتىغىنىڭ

نەسلىدىن قەۋىمى قافىن پەيدا بولدى. پۇستىن سالچىنىڭ نەسلىدىن وەۋىمى سالچىيەت پەيدا بولدى. ئۇچىنچى ئۇغلىغە ئېبۇ زەنجىر ۇت قويدى. ئېبۇ زەنجىر قائان خۇلاسە ۋە زۇبىدەئى فەرزەندانى ئالانقۇۋا بەلكى ھەمە پادشاھان ۋە خانان ۋاقت ئول تۇدۇر. ئېبۇ زەنجىر قائاننىڭ نەسلىدىن چەمگىزخان ۋە نىرۇن پەيدا بولدى. نىرۇننىڭ مەتىنسى «پاك قارىسىدىن ۋۇجۇدغە كەلدى» دىگەن بولۇر. «بادچەدىن نىرۇننىڭ ئېئىتىبارى زىيادە بولۇر». دې رۇلار...^①

ئېبۇ زەنجىر قائان ساغداقىنى كۈنىنىڭ زەرەسىگە ئاسما نوحىدار ئەردى. ئېبۇ زەنجىر قائان پادشاھى قەۋى دەۋلەت مەرىان ۋە شۇجاڭ ئىدى. بەسى قەۋىم ۋە ئايماقنى ئۇزىگە تابىئە قىلىدى. ئەمىر ئېبۇ مۇسلمەمەر ئەرمىزى بىلە مۇئاسمىر ئىدى. ئەمىر ئابا نەسلەنىڭ دۇبارىز پەھلەۋانلىقىنى تىشىتىپ بىمىيار ئازار قىلىۋە شىرىدى. مولاقات بولغايى. ئارالقى دۇر، دەراز [بولغان] ئۆچۈن مۇلاقات مۇيەسىسىر بولمادى. ئېبۇ زەنجىر قائانىخەن ئەجەل يەلتىنى، ئەرسە ئىككى ئۇغلى [قالدى]. ئۇلۇغى بۇقاخان، كچىكى توپاخان.

چەمگىزخاننىڭ نەسەدى بۇقاخانىنى يېتەدۇر. بۇقاخان ئادىل ۋە بەھادۇر ئىدى. يۈرۈتىنى ئابادان، مەملەكتىنى ۋەسە قىلىدى. بۇقاخان ئالەمدەن ئۆتتى، ئەرسە، ئۇغلى دوقۇم مەتمىن خان بولادى. دوقۇم مەتمىننىڭ خاتۇننىڭ ئاتى مونۇلۇن شىرىدى. مۇنۇلۇن خاتۇننى دوقۇم تۈرىنىڭ خاتۇن خاتۇن بواسى دوقۇم مەتمىن خان ياش ئالەمدەن ئۇتتى. هۇنۇلۇن خاتۇن بەسى ئاقىلە كېئەشلىك ئىدى.

^① بىرلىمازما نۇسخىدە بىر قۇردەت ئورۇن بىرس ئالىن.

ئۇغلانلارنىڭ تەربىيەتى بىلە مۇغۇل ئۇلوسنىڭ خالقىقىسى مەسىزلىك بولدى. مونۇلۇن خاتۇن داد ئەدىل بىلە يۇرتىنى بەسى ئاباد قىلدى. مونۇلۇن بىمەد زەردار ۋە پۇر نېھەت ئېرىدى. قەزەمى جەلايمىر مونۇلۇن خاتۇننىڭ يورقۇخە كېلىپ تابىءى بولدى. ئەدما ئاچ ئىدى. تاغ پىيازى قازىپ يىدىلار. مونۇلۇن مەندى ئەنلىك دېب. قەزەمى جەلايمىر بۇ سوزدىن گىمنە توتۇپ، مونۇلۇنى سەك كىز ئوغلى بىلە غاپىل تابىمپ ئولتۇردى. كىچىك ئوغلى قايدۇخان خاتۇن ئالىغا بازىپ ئىدى، سالامەت قالدى. ئاساغا - سىنى ۋە جەمئى ئەھلى ئولسوس قۇرۇلتاي قىلىپ قايدۇخانى خان كۆتەردى. قايدۇخان چېرىك تازارتب ئانللاندى. قەزەمى جاڭلايمىنىڭ ئۇلۇغلارىنى ئولتۇردى. تۈزگىسىنى قول ۋە بەند قىسىدى.

قايدۇخاننىڭ ئۇج ئۇغلى باز ئىدى. ئەۋەھل بایى سەذى ئۇرۇ. ئەككىنجى چەر فەلەنکۈم. قەزەمى تەيچىيۇت ئانلىك نەسىن دىن، ئۇچىنجى چارچىن. قەزەمى سىجىيۇت ئانلىك زور بىيانىدىن. قايدۇخان ئالەمىسى بىۋەھفازانى خېيرباد قىلادى. ئۇلۇغ ئۇغلى بایى سوڭقۇرنى جەمئى ئايماق قۇرۇلتاي قىلىپ خان كۆتەردىلەر. دۇغۇل قەددىم بىر يەردە بولغانىنى قۇرۇلتاي ئاتايدۇرلار. بایى سۇكقۇرخان ھەملەكتىنى ۋەستە ۋە خەلقىنى ئابادان قىلىدى. ئۇغلى تۈمەنەخانىنى ۋەلى ئەهد قىلادى. بایى سۇكقۇرخان ۋەذات بولدى، تۈمەنەخان خن بولدى. خاتلىقى بەسى رەۋاج تاافتى. كۆپ شەھەزىنى تۈزىكە تابىءى قىلدى.

تۈمەنەخان پادشاھى ئادىل ۋە فاھىر باھەيىت ۋە دائىش بەند ۋە مۇنەججىم ئىدى. تەڭىرى تەئالا توققۇز ئۇغۇل ئانا

قىلادى. ئەۋۇھل بىڭىپتۇزىدەشى ھەم دەپدۇرلەر، قەزمى ئەۋرۇت
ۋە ھەۋمى يۈنائىمن ئانىڭ نەۋلادى. ئىككىتىنى بايدىم شىرىبوقاتەۋمى
ندچۈككى ئانىڭ نەسلى. ئۇنىشى قاچۇلى، قەزمى بارلاس
ئەندىك نەۋلادى. تورتەنجى سىم قاجىيۇن قەۋمى ھوركىن ئانىڭ
نەسلى؛ بەشىنجى بات كەلكى، بورائەت ئايىمدى ئانىڭ نەسلى.
ئەستىنجى قۇبىلخان چىڭگىز خانىنىڭ ئۆچمنىجى باباسى. يەتتەنجى
ئۇدۇر بایان، ئايماقى جۇراس ئانىڭ ئۇرۇغى. سەكىمىز تەنجى
بۈرۈجەر دوقلان - قەۋمى دوغلات ئانىڭ ئۇرۇقى. توافقىزىنەنجى
خەنلى. ئانى جۈچى باقى ھەم ئاتاپىدۇرلار.

قەۋىمى سىبوت ئانىڭ زۇررىياتى. تۇمەنخان ئالەمدىن
سەپەر ئەندى. تەمام ئۇلۇس يېغىلىپ قۇبىلخانى خان قىلادى
لار. تۇمەنخان تىرىكىدا قۇرۇلتاي ئەزمىم قىلىپ قۇبىلخانىنى
ۋەلى ئەممە ئېتىپ ئاغا - ئىنسىنى ئائىتا تابىئە قىلدى. «سائى-
كم ئەم ئۇلۇس، نۇچۇك تۈرە ۋە يۈسۈن قىلسە ئاغا - ئىنالا.
دەنگە قەغم خەلتى شۇنىڭ يۈسۈن قىلىۇنلار» دېب قارار تاپ.
تۇردى. قۇبىلخان بەسى دەللىز ۋە مۇباراز ۋە مەردانە پا.
درشاھ ئىدى. خەتاي خانى ئانىتاي خانىنىڭ ئەچىسىنى ئولتۇرۇپ
ياغى بولدى. نىزاڭ قايمى ئىدى. قۇبىلخان بىر تەرەپ بولدى.
ئالىن ئۇغۇل قالدى. ئەۋۇھل ئەۋكىن بىر تاق، ئىككىنجى قوتلە
قازان، ئۆچىنجى بەرتان باھادۇر. چىڭگىز خانىنىڭ باباسى ئېرۇر.
تۇرتنەنجى قوتوقتۇ مۇنكە، بەشىنجى قەدان بەھادور، ئالىتەنجى
تۇدان ئوتچەكىن. قۇبىلخان ئالەمى ئانىدىن ۋىداڭ قىلدى. ئەر-
سە، قۇزىلە قازان تەختىن ئولتۇردى. خەتايغە چىرىك بارىپ
ئالىتاي خان خەتاي خانىنى زەبۇن قىلىپ ئولجە يەسىر بىدبار
ئالىپ ياندى. قۇزىلە قازان دۇنيايدىن سەنەر قىلادى. بىرادرى.

بەرتان بەهادۇرنى جەمە ئايماق قورۇلتاي قىلىپ خان كوتەردىلەر. بەسى مۇبارىز ۋە بەهادۇر ئۈچۈن، خان ئاتامائىي بەهادۇر ئات كوتەردى.

تومەنەخان چەڭگىزخانىڭ تۈرتمىنجى باباسى تېرۇر. مۇغۇل تىلى بىراھ بۇدا توبىدۇر. بۇ قۇبىلخان چىنگىزخانىڭ ئۆچمنىجى باباسى تېرۇر. ئىلىنچىك دەبىدۇر: بەرتان بەهادۇر چەڭگىزخانىڭ باباسى تېرۇر. مۇغۇل تىلى بىلە باباسىنى ئېبۈكە دېبىدۇر. بەرتان بەهادۇرنىڭ ئۈلۈغ خاتۇنى سەۋىنگىل قوجىن يارقۇت ئايماقىدىن، تورت مۇغلى بار ئىدى. نۇۋەدلە دۆكىدەر قەمان، ئانىڭ بىسيار مۇغلى بار. بىسيار چەڭگىزخان داشتائىدا بەريان، تابغوسىدۇر. ئىككىنىجى مۇغلى نىكون تاشى. زۇرۇركى قەزىمى سېرون ئانىڭ نەسىدىن، ئۆچمنىجى بەسۇكىي بەهادۇر. چەڭگىزخانىڭ ئاتاسى تېرۇر.

ئالازىنىۋا كوركالۇك ئازداخ دېدىكىم: «نۇرىكى خەرساھنىڭ توئىلوكىدىن كىرىپ قاشىغە كەلدى، باقاچە كوزۇمگە ئازداخ ئۇرۇندىركى، نۇرۇنىڭ ئاراسدا سارىغىقە مايىل ئەشەلچەشم يىمگەت يانىپ چىقىپ بارادۇر. تەئەججىۋېقە قالدىسىكى بۇ نۇر ئازاسىدا گاھى مۇنداخ سۈرەتلىك يىمگەت زاھىر بولادۇر» دېب. ئالازىنىۋا چەڭگىزخانىڭ سەككىزنىجىي جەددەسى تېرۇر.

بەسۇكىي بەسادزار شۇبۇ ھەيئەت ۋە پەيكەرلىغى كىشى تېردى. سەردەغ شىن شەھلا چەشم، خوش قامەت، چەڭگىز خانىڭ ئاتاسى تېرۇر. تۈرتمىنجى مۇغلى داردەنئىي، ٹۇتچەكمىن بەرتان بەهادۇر ئاھىمدىن تۇتتى.....⁽¹⁾ ئىسىنى

(1) قىلىمازما نۇسخىنىڭ دەنلىرى جايدا بىر قۇر ئىق فالغان.

قۇپىل خان ئوغلى يەسۈكىي بەهادۇر چىڭىزخانىنىڭ ئاتاسى
 ئېرۇر. مۇغۇل تىلى بىلە ئازادى ئىچكە دېمەدۇر. ئاغا -. ئىنى
 بىسياز مۇغۇل ئولۇسى كېش بىلە خان كوتەردىلەر. يەسۈكىي
 بەهادۇر بەسى مەرداňه ۋە دىلاۋەر ۋە مۇبارىز تورە ئىدى. خە-
 تاي خانى بىلە جەڭ قىلدى، ئامىغا غالىپ كەلدى. ئالتايخانىنىڭ
 كوب شەھرىنى ئالدى. فەۋەت تاتار بىلە جەڭ قىلىپ ئادا ھەم
 غالىپ كەلدى. يەسۈكىي بەهادۇرنىڭ ئاۋازەسى ۋە شوھەرنى
 مەشرىنى تۈرىتتى. بىسياز ئاييماق ھۇئىة مۇنقاد بولدى.
 سارىخىڭى بەشىۋىز ئەرق. تۈنگۈز يىلى ئىدى، چىڭىزخان
 ۋۇجۇدە كەلدى. ئولۇن ئېكە دىگەن ئۇلۇغ خاتۇندىن تورت ٹو-
 غۇل بولى. ئەۋەل تىمۇرچىن — چىڭىز ئىبارەت ئولدىرۇرۇ. ئىك-
 مىنچى جوجى قىسار، بىسياز مەرداňه ۋە دىلاۋەر، باقۇۋەت تېرىدى.
 ئۇچمىسى فاجىيەت، ئەمما ياش دۇنیادىن ئۆتتى. ئوغلى ئىلچى
 داي نويان بەسى ئەئيان ۋە مەشەفر كىشى بولدى. چىڭىزخان
 ۋە ئوكساچان ئىلچىدا يە خوب پىش ئامەد قىلۇر تېرىدىلەر.
 ھۆئىتەبەر كۈرەر ئېردىلەر. تورتىنچى تەمۇكە ئۇتىچە كەن، بەشىنچى
 بىلەئۇ ئەي نويان. بۇ لارنىڭ ۋاقىئەسى چىڭىزخانىنىڭ داستانىدا
 بەيان ئېقۇسىدۇر. يەسۈكىي بەهادۇر ياش ۋەفات بولى. تەمۇر-
 چىن..... تۇن ئۆز ياشىدا قالدى.....^①
 ئېنى بەرتان بەهادۇر ئانداغ ئەيتىبدۇرلار كىم: «تەڭرى
 تە ئالا فودەت كامىلەسى بىلە بىر بەندەسىنى جەهاندار ۋە ساھىنى
 شەۋىكەپ يازانىپدۇر. ئۇل بەندەسىنە بەلاۋە مەنەنەت بىسياز ئىبە-
 دىپدۇر. بەلا ۋە مەنەنەت نولانىمەرسە تەجربە ۋە ئازمۇدە

①) فولىازما دۇسقىمىت مۇشۇ يىرىنە بىر قۇر ئاق فالغان.

بۇلغاي. دەۋلەت ۋە ئىززەتنىڭ قەدر ۋە قىممەتىنى بىنگىي. دەلا
ۋە مەھەنت ئىچىسىدەكى بەندەلەرنىڭ ئەمەلسىدىن باخىبەر سولغاي.
يەسۈكەي باهادۇر بىسىار ئايماق ۋە قەۋدىنى. مىلى
ئەيجىمۇت ۋە تاتار نىرۇنىكى ھەممە خىشاۋەندى يەسۈكەي باها-
دۇر ئىدى. چىكىغىزخان ئۇن ئۆزج ياشار ئېرىدى، يەسۈكەي بەھا-
دۇردىن قالدى. ھەممە ئۇرۇق قاياش مۇخالىق بولادىلار ۋە ئەدا-
ۋەندىخە بەل باغلادلار. تەمۇرچىن نىڭ ۋالىدەسى ئۇلغۇن ئېكەھا-
زىدە ۋە ئاقىلە، كېكەشلىك كىشى ئىدى. فەرزەندەر ئەنمەك بىرىبىي-
تىخە مەشخۇل بولۇپ خانلىق قىلدى. ئەمما يەسۈكەي بەهادۇرنىڭ
نۇرقان ۋە جەھەتىمەندەردى چەكىغىز خاچە بەسى جەۋازلار قىلدى.

بېبىت

دەۋلەتتەبەسى دوست جەھەتىمەند تۈلەدۇر،
دەۋلەت يازاچە بارچەسى دۇشىشىند بولادۇر.

ئۇلغۇن ئېكە لوتقۇ ئەھسان بىلە بەدارا قىلدى. سۇ ھەف
لائۇسا ساسلىار چىكىغىزخان بىلەن ئۇلغۇن ئېكەنىڭ لوتقۇ ئەھسانى
ۋە بەند - پەيمانىن فەرامۇش قىلىپ ياخىسىخە قوشۇلۇپ، باغى
بۈلدىلار. يەسۈكەي بەهادۇر تاتار قەۋەندىخە غالىپ كېلىپ، بىرە-
سىنى ئۇلتۇردى. ئاتى تەمۇرچىن ئەركە ئىدى.
يەسۈكەي بەهادۇر بۇ چېرىكىدىن كەلسە خانۇنى نۇغۇل

نۇغىدى. تەمۇرچىن ئات قويىدى. ئۇن ئۆزج يەشىدا ئاتاسى يەسۇ-
كەي بەهادۇردىن [يېتىم] قالدى. يېڭىرمە سەكىز يېئىنىڭ ئەجىدە
تەمۇرچىمنىڭ باشىنە نى بەلالار كەنى. قولىنە تۇشىمى، بىرىڭى

تۇشى، ئۇلتۇرگۇنچە خۇدايىتەئالا خەلاس قىادى. شول ۋەقتىدە كەرەيەتنىڭ تورەسى ئۇنىخاندىن ئۇلغۇغ پادشا يوق ئىدى. يەسۈكەي بەھادۇر بىلە دوست ئېرىدى. تەمۇرچىن ئۇنىخان قاشىغە بىاردى. ئۇنىخان ھەم فەرزمەندىدەك كوردى، تەمۇرچىن ھەم خىزمەتى شايىھەستە قىادى. بەسى موهلىكەلە رەدىن خەلاس شادى. ئۇنىخاننىڭ ئوغلى سەنگۇن تەمۇرچىندىن دەشكەن سەددەن قىلىپ ئۇنىخانىغە يامان بىلدۈردى. ئۇنىخان پىرس بولۇپ كۆپ كار - بارمى ئوغلى سەنگۇنچە قوييپ ئىدى. سەنگۇن تەمۇرچىننىڭ قەست قىلىپ ئۆمەر راسى بىلە كېڭىش قىلىدى. بىز بېگى خاتۇننىڭ ئەيتىسىكى: «سەنگۇن تەمۇرچىمنىڭ اۆزەسىگە ياغى بولۇپ بارۇر بولدى» دېب، شىككى كىچىك ياشلىغۇ ئۇغۇل بۇ بەتكە سۇن ئالىي كېلىپ ئىددىلار. بارىپ تەمۇرچىن يەئىنى چەڭىز سانىغە ئەيتىلىدە، تەمۇرچىن ئاق ئۇي ئالابارگاھنى خائى قوييپ بارىپ تاغىت يۈزىلەندى. ئۇنىخان ئۇغۇنى سەنگۇن بالەشكىرى فەرازان حاچى خىدە ۋە خەرگاھە تىرى باران قىادى. مەنۇ، بولدىكى خەم، ۋە خەرگاھە خالى، ئۇنىخان خىپىل بۇلۇپ كەيىندىن باردى. چەڭىز - خانىغە يەققى. سەخت جەڭ بولدى تاشامەھە. هەر ئىككى لەشكەر كېچە بونى، يانىپ دۇشتىلەر. چەڭىزخان تۇشكەن يىرىكە تۇت قالاپ دەۋان بولدى. بالجۇنە دىگەن چەشمە ياقاسىغە تۇشتى. ئۇنىخان ياندى. چەڭىزخان جەڭدە بار كىشى خىت قىلىپ ئەنلەم ۋە ئەھسان ئەتە قىلىدى. تورت مىڭ ئۇچىۋەز كىشى [ئىدى]. بۇل ئىككى ياش ئۇغۇل سەنگۇن بىلە ئۇنىخاننىڭ قەستىنى خەبەر نەقىنى، ئۇلارنى دارخان قىلىپ ئۆمەرائى قاتارىغە ئالدى. چەڭ - ئىڭىزخاننىڭ ئەنسىسى جۈچى قىسارنى ئۇنىخاننىڭ لەشكىرىغا دەرت قىشىپ ئىدى. چەڭىزخان دۇنىخانىغە «جۈچى قىساردىن» دېب

ئەلچى تىبەردى: «جوراس ئايماقىدىن قالبودار ئاتلىخ خان ئا-
تادىغە ئەرز مۇلكى، خانىمانىنى لەشكەر غارەت قىلدى. ئاغام
چەمكىزنى تاپالمادىم. باش ئالىپ يەراق كېتىپدۇر. خانىمانىنى
ئەگەر ياندۇرۇپ بەرسىلەر، جان بەدەندە بار، يارلىغ ىشتىپ
كۈچ پۇسەندىدە بەجا كەلتۈرۈپ ئىتائەت قىلسام» دېب. مۇنىخادىع
ئەجەپ خۇش كېلىپ غافىل بولدى. ئەلچىنىڭ ئارقاسىدىن چىڭ-
گىز خان ئۆتكۈخانىڭ ئۆزەسىگە چېرىك ئاتلاندى. مۇتكەن «چەمكىز
پىراى» دېب غافىل ئىدى. بالا يى زاگىھان يەتنى.

قاتىتىخ جەڭ بولانى. چەمكىز خان ئالىپ كەلدى. ئۆتكۈخان
ئوغلى سەنگۈن باسروق بولدى. ئۆتكۈخان قاچىپ بارغۇچە تايىڭى.
ئەن ئايماقىنىڭ ئىككى ئۆممەر ئەن فاراۋۇل ئىدى، بىرىنىڭ ئاتىو
ئۆزى ياسوجۇ، يەرە بىرىنىڭ ئاتى ئاك سال. ئۆتكۈخانى [بۇ
ئەنكىسى] ئۆلتۈرۈپ باشىنى تايىڭخانىھ ئالىپ باردى. ئوغلى سەنگۈن
ياچىسى، تايىڭخان بۇ ئىككى بەكىنى سەزىزەنش ۋە ئەيدىپ قىلدى:
«ئۆتكۈخان بەسى ئۇلۇغ ۋە تەرى خان ئىدى. قىرالىك ئالىپ كەلەپەك
لازىم ئىدى. يامان ئىش بولۇپدۇر» دېب پىسىندە قىلدادى. تۇن نابىء
نىڭ باشىنى كۆمۈش بىلە قاپلای نەچچەندە مۇددەت تەخت ئۆزە
يائىدا قويىدى. سەنگۈن قاچىپ بارغۇچە تولا بولانچىلىق قىلدادى.
قىلىخ قارا ئاتلىخ ئۆممەر ئۆلتۈردى، خۇزىن بىلە تۇبەتنىڭ ئا-
راسدا. شول شەۋكەت ۋە ئەزەمەت بىلە كەرەيەتنىڭ دەۋلەتى
ئاخىر بولدى. جەمە ئايماق قۇرىلتىاي قىلىپ چەمكىز ئات قو-
بۇپ، توققۇز پايەلغ ئاق توغ داست قىلىپ خان كوتەردىلەر:
«مۇندىن سوڭ تەمۇرچىن دىمەي، چەمكىز خان دىسۇنلەر» دېب.
ئۆتكۈخانى تابىمە ئەل-ئايماقنىڭ بەئىسى چەمكىز خانىغە تابىمە بولى
دى ۋە بەزىسى قاچىپ تايىڭخان ئايماقىغە قوشۇلدى. تايىڭخانى

خۇسۇھە سە قىلىپ چىڭىزخانىڭ تۇزەسىگە ئالىپ ئاتلاندىلار. بۇ خەبەر چىڭىزخانىغە يېتىپ ئۇتۇرۇ ئاتلانىپ جەڭ سەخت بولىدى. جۇراس ئايماقنىڭ توورەسى جامۇقە جېجاڭ ھەك رەيەت ئايماقنىڭ ئۇلۇغى توقابەگ كەرەيەت ئايماقنىڭ ئۇلۇغى ئەللىن تايىشى يەنە ھەم بەسى ئايماق تايىخانىغە ئىتا-ئەت قىلىپ ئىدىلار. بۇ جەڭدە تايىخانىغە زەھىم مۇنکەر بولىدى. بىتاقەت بولۇپ بىر يەركە توۇشى، ئۆلکى تۈخان باسروف بول غازدا تايىخانىغە قوشۇلغان ئۇمەرالار ھەممە قاچىپ كەتتىلەر. تايىخان بەدھال بولۇپ ياتىپ ئىدى. هالا ئۇلۇغ ئۇمەراسى بار سىدى، ئاتى قۇرى باسۇچۇ دېسب، يەنە ئۇج ئۇمەراسى ھەم ئۇلۇغ ئىدى. [قارىسا] خان ياتىپدۇر.

[ھېلىقى ئىمەر]: «بىر سوز ئەيتتىي، قوپىسۇن، جەڭ فىلائى ئۆلکى، پىتنە - فاسادنى باشلاغانلار قاچتى. ياتىپ ئۈلەنۈزچە جەڭدە ئۆلەئى» دېب. قۇرى باسۇچۇ تايىخانىغە ئەيتتىكى: «ئەي خان، دۇشمەن باش ئالغالى كەلدى، قوپىماق كېرەك» دېب. تايىخانىدىن جەۋاپ پېشىتىمەدى. يەنە قۇرى باسۇچۇ ئۇمەرالارغا ئەيتتىكىم: «مېنىڭ بىر سوزۇم بار، ئەيتتىي، غەيرەت قىلىپ قوپىغايى» دېب، ئەيتتىكى: «ئەي خان، مەھبۇبۇڭ كورباسون باسىپ كېلىپدۇر، ساكىا مونتەزىر تۇرۇپدۇر» بۇ مەرتەبە ھەم خان ھەج جونبىمش قىلمادى. قۇرى باسۇچۇ يىشلاب ئەيتتىكىم: «ئەي ئۇمەرالار ئەندەك مەقدۇر بولسا ئېرىدى. خان ھەرىكەن قىلور ئېرىدى. ئانىڭ ئۆلۈگىنى كورگۈزچە بىز ئانىدىن ئىلگەرى كېنە ئى» دېب، جەڭگە دەشۈزۈل بولدىلار. چىڭىزخان كىشى ئېبەردى: «ئۇز، ھالال لادىلار، ماڭما كىرسونلار، تايىخانىدىن ياخشى بەش كەلەي» دېب. بۇ بەگلەر دەشىم قىلىپ ئەيتتىلەر كىم: «تايىخانىدىن

کېپىن قالغۇچە مىڭ مەرتەبە تۈلگەن ياخشى» دېب. جەڭ قىلىپ قەتل تاپتىلار.

چىڭگىزخان ئاغا - ئىنسىغە ۋە ئومەرالارىغە ئەيتىشكىم: «كىشىنىڭ بۇلاردەك ئەقىدەلىك نەۋەكەرى بولسە ياغىدىن ھېچ غەمى بولۇرمۇ» دېب، پىسىنەند قىلدى. تايياڭخان نايمانى ئالىپ بیورتىغە مۇتەسەردىق بولدى. يەنە جەھىئى ئاغا - ئىنى ۋە ئەھل ئۇرس قورۇلتاي قىلىپ، «چىڭگىزخان» ئات قويىپ باشدىن خان كوتەردىلەر. شەۋىكتى ئەزمىم پەيدا بولدى. تۇلكى فەتىھەغە مايسىل ئىدى، تايياڭخاننىڭ ئىنسى بار ئىدى، بۇيرۇق خان دېب. ئاشا قاچىپ باردىلار. كوب ئايماق چىڭگىزخانغا ئەل بولۇپ مۇنىئە ۋە مۇنتقاد بولدىلار. تايياڭخان بىر تەرف بولدى. چىڭگىزخان با ئەزەمەت ۋە شەۋىكتى مەكرەيەتنىڭ تورەسى ئۇستۇنىڭ چىرىك ئاتلاندى. مەكرەيەتنىڭ تورەسى توقىبەگ قاچىپ بۇيرۇق قاشىغە باردى. بۇيرۇق خان تايياڭخاننىڭ ئىنسى ئىدى. مەمما ئۇزىچە خان ئىدى. تۇذخان كەرەيەتنى ۋە تايياڭخان نايمانى بائىس بواۇپ چىڭگىزخان بىلە ياغى قىلغان ئايماق ۋە قەۋم بۇيرۇق خانعە قوشۇلدى. مەكرەيەتنىڭ ئايماقنىڭ نىسپىمنىڭ ئۇلۇغى دايراۋىسۇن دىگەن قىزى قولان خاتۇنى چىڭگىزخانغا ئاناب ئۇن سەكىز مىڭ ئايماقنى باشلاپ كۇرۇنۇشكە كەلدى. چىڭگىزخان بۇ قەۋەننىڭ ئۇزەسىگە دارۇغە قويىپ، بۇيرۇقنىڭ ئۇزەسىگە چىرىك بارماق كېڭەشىدە ئىدى. «تاڭغۇت ئايماقى ياغى بولدى» دېب خەبەر بولدى. تاڭغۇتنى قاشىن ھەم دەپدۇلار. تورەسنىڭ ئاتى شەبدۈرقۇ، ئۇنبىش لەك لەشكەر - چىرىكى بار، چىڭگىزخان بورغۇل نويان بىلە جىمەتىيىنى، بۇرۇنقار چىرىكىنى بۇيۇردى. بۇ ئەمەرالار ئىككى ئۇلۇغ شەھەدنى ئالىپ، بىرىنىڭ ئاتى سالكى يە-

تەبىرىنىڭ ئاتى كەلەكلىۇشى، شېدۇرقونى چىڭگىزخانغە ئىل قىلىپ ياندىلار. بۇيرۇق خازىنىڭ قەستىدە چېرىك ئاتلاندى. چىڭگىزخانغە خۇدايىتەئالا يار بولدى. بۇيرۇق خان شىكاردا ئىدى. چىڭگىزخاننىڭ قاراۋۇل كىشمىسى بى دەرسەر تۇرتۇپ ئۆلتۈردى. چىڭگىزخان بۇيرۇق خازىنىڭ ئەھل - ئۇلۇسنى ۋە مەملەكتەنى ئالدى. توقا بەگ مەكرەيەن تايادخاننىڭ ئوغلى قاچىپ بارىپ ئېرىتىش دىگەن مەۋزەئىدە ساكنى بولدىلار. چىڭگىزخان توقا بەگ مەكرەيەن بىلە كۇشاۋاك خان زايمان قەستىدە چېرىك ئاتلاندى. شول مەھەلدە ئومەرائى قىرغىز ئەلچى ئىبەرىپ ئىتائەت قىلىدى، پىشكەش بىر ئاق شوڭقار باش قىلىپ تىڭىسىق بىسياز ئىبەردى. چىڭگىزخان ھەم ئەلچى ئومەرائى قىرغىزنى خۇشدىل ياندۇر [دى]. ئېرىتىش يولىدا فەۋمى ئۇيرات ئۇستۇنگە — ئۇيرات ئايماقنىڭ ئۇلۇغى قوتۇقبەگ پىشكەش فەران ئان ئالىپ كورۇنۇشكە چىققى. چىڭگىزخان غە [يۈل] باشچى بولۇپ توقا بەگ بىلە كۇشلوڭنىڭ ئۇزەسىگە يەتكۈردى. قاتىنچى جەڭ بولدى. توقا بەگ ئۇلدى، كۇشلوڭ قاچىپ كەتنى. توقا بەگ بىلە كۇچلۇك [نىڭ] يۈرۈنخە ھۇتەسى درىپ بولدى.

ئۇل زەماندادا تۇركىستان قارا خىتايىنىڭ قولىدا ئىدى. ئادا خىتايىنىڭ [خانىنى] گورخان دەر ئېرىدىلەر. يەئىنى ئاندىن ئۇلۇغ پادشاھ يوق [ئەردى]. گورخاننىڭ پايتەختى يالاساقۇن ئىدى. كېيىن مۇغۇل ئامالىق [دېب] ئاتادى. ئۇيغۇرنىڭ تورەسى ئىددى قۇوت گورخانغە كەمال ۋافىر خىراج بېرۇر ئىدى. چىڭگىزخاننىڭ شەۋىكت ۋە ئەزىزەتنى تىشىتتى. گورخاننىڭ قويغان شەھەستى ئۇلتۇرۇپ چىڭگىزخانغە تابىءە بولدى. گورخاننىڭ ئىدىقۇت ئۇلتۇر-گەن شەھەسىنىڭ ئەلتى شۇكم ئىدى. گورخانغە خارەزم پاد-

شاھی سۇلتان مەھمۇد نۇتتۇزمىڭ مىستاقل ئاتۇن بېرۇر ئىدى. سەھەرقەند پادشاھى ئەفاسىياب نەسلىدىن سۇلتان مۇسمان مالى ۋاپىرى گورخانغە بېرۇر ئىدى. گورخان بەسى ئۇلغۇغ پادشاھ ئىدى. توققۇز ياشىدا خان بولدى. توقسان بەش يېل پادشاھلىق قىلدى. كۈشلۈك خان گورخان قاشىغە باردى. كۈشلۈك كۆنەچى بولۇپ، بىر كوتە چىمىنى [كۈشلۈك] دېب، ئىچكەرى كىيۇردى. گورخاننىڭ ئۇلغۇخ خاتۇنى كۈشلۈكىنى تۇنۇپ ئېيتتى: «پادشا تاشقارى كوتەچى ئىچكەرى مۇلتۇرۇرمۇ؟» دېب، كۈشلۈكىنى چىرلاپ كىرددىلەر. گورخاننىڭ كۈيىپ خاتۇنىدىن بىر قىزى بار ئىدى. كۈشلۈك خانغە ئاشىق بولدى. كۈشلۈك خان بەسى ساھىبىچە مال ئىدى. گورخان قىزىنى كۈشلۈك خانغە بەردى.

ئەلقىسىھ، چىكىغىز خان خىتاي مۇزەسىمە چېرىك ئاتلاندى. ئاتتاي خان خىتاي خانى مالىنى بىنى نەھايەت [بىملەن] قىزىن ئىبىردى. چىكىغىز خان خىتاي خانىدىن خىراجى بىنى نەھايەت ئەتكىي ئۇلغۇغ شەھرىنى ئالىپ ئاتتاي خانىدىن خىراجى بىنى نەھايەت ئالىپ ياندى. كۈشلۈك خان گورخاننىڭ ئەرزىگە يەتكۈردى: «سېنىڭ ئەھل - ئۇلۇسۇم نىدىقۇتتارلىق ۋە بەش بالق ھۇمۇددا سەرگەردان ۋە پەرشان ئېرىمىش. چىكىغىز خان خىتاي مەملەتكە تىخە مەشغۇلدۇر. مەن بارىپ ئەھلى - ئۇلۇسۇمنى يىدەن خىزمەت بولسا خىزمەتكە كەلەم» دىدى. گورخان مەرد، دەۋلەت مەند ئىدى. سادەلەك قىلىپ كۈشلۈك غەدارغە رۇخسەت بەردى. سۇلتان مەھمۇد خارەزم شاھ قەۋى ھال بولدى. غۇر ۋە خەزىنە خىراسان سانى بولدى. گورخان كافىرغە خىراج بەرمەك كىران كەلدى. كۈشلۈكىخە ئەلچى ئىبەردى، ئەيتتىكى: «مەغىرب تەرىپىدىن مەن بولاي، مەشرىق ھۇدۇدىن كۈشلۈك خان بولۇن،

ئەنگەر مەن ئىلگىرى باردىپ ئاسام كورخانىنىڭ ئۇلايىتىدىن ئالا
ماللىقىچە ماڭما بولسۇن. ئەنگەر كۈشلۈك ئىلگىرى كېلىپ ئالا
زاكەت ۋە خوجەندىغىچە كۈشلۈكىغە بولۇنۇن. چۈناذىم كورخانى
پىرسۇ زەئىپ بولۇپدۇر. مەشرىق تەرىپىمە كىمى ئۆھەراسى چىمكىرى -
خانىغە مايمىل ئېرۇر» دېب. كۈشلۈك كورخانىنىڭ ئۆزەسىگە كەن
دى. كورخان ياؤوق كىشىلەرى بىرلە ئۇتۇرۇ چىقىپ جەڭ قەندى
كورخان غالىپ كەلدى. كۈشلۈك يەنە لەشكەر تەرتىپ قىلىپ
يەنە موقاتىلە قىلدى. كورخان غافىل ئىدى.

كۈشلۈك غالىپ كەندى. كورخاننىڭ مەملەتكىغە مۇتەسەردىنى
بولدى. كورخان بۇ غەم - غۇسىددىن جان بەقابىزى ئەرۋاھى
تاشۇردى. يېز ئالىتە ياشدا ئىدى. دۇنييادىن دۇتكەندە. كۈشلۈك
قارااخىتاينىڭ مەملەتكىنى ئالىدى. زۇلۇم ئاغاز قىلادى. خۇدايى
تەئالانىڭ بەندە لەرى دەنئا قىلدىلار. مۇسۇسايانلارنىڭ دۇڈاسى مۇس-
تىچىاپ بولدى. چىمكىزخان خەتايىدىن فارغ بولىنى. كۈشلۈك
چىمكىزخانىنىڭ سەۋاھەتىدىن قورقۇپ بەش بالىق بىللە كۈچا[غە] كەلدى.
تۈرتىپ يېل كۈپادا بولدى. چىمكىزخان خەتايىنى، قانجى
خۇتنى سانى قىلادى. كۈچادىن قاچىپ كاشتەرغە كەلدى. «شىدەرقۇ
ناڭغۇوت تۈرەسى يەنە ياغى بولىدى» دېب خەبىر بولدى. چىمكىز
خان يەنە ئاجا موقەيىهد بولىدى.

كۈشلۈك غەددار نابىكار يېمن [غە] باردى. خۇتەن شەھەر
رددە مۇنداشى قىلدۇردى: «ھەر ئالىم ۋە ئەمام، بىزدۇ كۈۋادى
بار، ھازىر بولسۇن!...» دېب.

ئۈچ مىڭدىن زىيادە ئەمام ۋە ئالىم ھازىر بولدىلار. يېشى-
ۋايىي، ھەھە، دۇلۇما - ھەزىزەتى ئەمام ئەلاۋىتىدىن مۇھەممەد
خۇتنى قەددەسە سەردىھەن - آھەم كەندىلەر]. كۈشلۈك كا مر

باحمر ۋە فاسق ئېيتىكى: «ئىككى ئىشنىڭ بىرسىنى تىخ-تىيار
 قىلىڭلار: يا تدر [سا] بولۇڭلار، يا جەلا تقاپ بىرۇغۇسە جىدد قىلىڭلار.
 بۇ ئىككىسىنىڭ بىرسىنى قىلامىساڭلار سىيىھەتى بەلغۇ قىلىپ گۈزىدا-
 ئان ئازاپ بىلە ئوا-تۇرۇرمەن! ئىگەر كىشىنىڭ بەھىس ۋە مو-
 ئازىرىدىسى بولسا مەندىن قورقماي قىلىفون» دېب. ھەزىزەتى ئىمام
 ئۇلۇنىدىن مۇھەممەد قىددىسى سىرەتھۇ ھەق كۈپيلۇققە بىل باغى
 ئىدى. شاداھەتگە قىدار بېرىپ ئىماملارنىڭ ئاراسىدىن قويىزپ
 كۈشلۈك قاشىعە كېلىپ ئوا-تۇرۇدى لار. ئول كاۋىملىرى ماچىرىمە
 بۇنازىرە ئاغاز قىلدىلار. ھەن باشىغا خەلەپ قىلىدى. ھەزىزەتى
 ئىمام ئەلاۋىدىن مۇھەممەد قىددىسى سىرەتھۇ كۈشلۈكىنى مۇازىم
 قىلدىلار ۋە كاۋىملىرى بىشىرمەن ھەزىزەتى [مۇھەممەد] سەلمالاھۇ ئەلەيھى
 ئەمەن لەلم بارەلەردىدە ناسىزا ئېيتى. ھەزىزەتى ئىمام ئەلاۋىدىن
 مۇھەممەد ئەددىسى سىرەتھۇ كاۋىملىرى داسىنىنى دەشىنادى فەبىق قىلىپ يۈزىدگە
 بۇ كۈرۈدىلەر. ئول زابىكاد [كۈشلۈك] ئىمام ئەلاۋىدىنى تۇرۇرۇپ چا-
 هارەمەن قىلىپ، قىيىن بىلە ئولتۇرۇدى. ھەزىزەتى ئىمامىنى مەدرەسەلە-
 رىنىڭ ئالىددا چارەمەن قىلىدى. ئىمام ۋەسىيەت قىلدىلار: «ئەي
 مۇسۇلمازلار، سەير قىلىڭلار! دۇزىيانىڭ ئازابى پات ئوتىر، ئاخىن-
 رەت ئازابىدىن قورقۇڭلار! دىنى مۇھەممەدىن يانماڭلار!» دېب.
 كۈشلۈك ھەزىزەتى ئىمام ئەلاۋىدىن خوتەنى باشلىغۇ ئۈچ
 مىڭلەن زىيادە ئولۇما ۋە ئىماملارنى قىدىلى. بۇ خەيدەر چىڭى-
 تەزخانە يەتتى. جەبە نوياننى، لەشكەرى ئازاراۋان بىلە بويى-
 رۇدى، كۈشلۈكىنىڭ دەقىئىغە. بۇ مەھەلسە كۈشلۈك كاشقەرەدە
 ئىدى. مۇسۇلمازلاردا ئىختىيار يۈقى سىدى. جەبە نوياننىڭ خەبەرنى
 ئەسمىسىپ كۈشلۈك قاچتى. جەبە نويان دەرەئى سەھىر-غۇزىلدا

یېتىپ كۇشلوكىنى تۇلۇتۇردى. جەبە نويان مۇنادى قىلدۇردى
«ھەركىم، ھەر كىشى تۇز دىنى ۋە ئادىتى بىلە بولسۇن، كىشىگى
كىشى تەنەررۇز قىلماسۇن» دېب.

ھەركىمەرسە مىللەتى ھەنق ۋە دىئىنى شەرىق مۇھەممەد
سەللەللەلاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمگە ئېتىراز قىلدى، پات - پور-
سەتدە نىست - نابۇذ بولدى. تا قىيامەت ھال مۇندىغۇ بولۇر. ھەز-
كىشىكىم تەقۇبىيەت شەرىق مۇھەممەدى قىلۇر، سەللەللەلاھۇ تە-
لە يېھى ۋەسەللەم دەۋلەتى باكەمال ۋە ئۆمرى دەراز نەسىپ بولۇر.
دۇئىزجە ھەززەتى مۇھەممەد سەللەللەلاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم.
ئەلقدىسى، چىڭىمىزخان تەمامى ۋەلايەتى مەشرۇتكە -
مەملەتكەتسى خەستايى، ئالىمالق، مەمەتكەتسى تۈيغۇر، تاقار-
مەملەتكەتسى فارا خەستايى ۋە فارا قۇرۇددىن تا مەملەتكەنى كاش-
تەر غەچە چىڭىمىزخانىغا سانى بولدى.

[چىڭىمىزخان بىلە] خارەزم شاھىنەك فىزانى

چىڭىمىزخانىنىڭ ئىران ۋە تۈراننى ئالغانى خارەزم شاھلارنىڭ نىكىبەتى

بۇخارا سەھرقەندىدىن تىبارەت سەۋدا تۇچۇن چىڭىمىز-
خانىنىڭ نۇرداسى قارا قۇرۇمۇغە باردى، بۇ تۇچ سەۋداكەر ئىدى-
مەتاڭىخە قەمەت بەـها قىلدى. چىڭىمىزخان بۇ سەۋداگەر-
لەرنى خەزىنەگە كېيۇردى ۋە ئەيەتتى: «بۇ سەۋداگەرلەر بىزنى
سەھرايى، هېچ مەتاڭ كودەگەن خەبىال قىلدى. شول سەبەپ دەس-
خەزىنەگە كېيۇردىم، كوردۇڭلەرمۇ؟! مەتاڭ مۇنداھم بارمۇ؟» دىدى.

یهنه سه ۋاداگەر لە رىگە بۇيرۇدى: «مەتائىنىڭنى قىممەت قەل!

دېب.

سەۋاداگەر لە رقمىمەت قىلغالى ئۇنامادى، «ھەزىزەتى پا دىشاھە ئاتاپ ئالىپ كەلدۈك» دېدلىار. چىڭگىزخانغە خۇش كەلدى. چۈ- تەرەخە ئاللىقۇن باش، بوزگە كۈمۈش باش بۇيرۇدى. بەزى [لەد]: «باش — بەشىۋز مىسىقال» دەپدۇرلار.

چىڭگىزخان: «تەمامى مۇغۇلستان ۋە تۈركىستان مەملەكتى، خەنئاپ ۋە فارا خەنئاپ ماڭا ساقى بولدى. سۇران ۋە بېزى تۈران سولتان مۇھەممەد خارەزم شاھدا. بىز ياخشى بولساق، ئارادا ئەلچى بىرۇسى، مەملەكت ئابادان بولسۇن. ئادىدا يوق نىمەنى بۇ تەرەپ- تىن ئالىپ بارسۇن، مۇندا يوق نىمەنى ئول تەرەپ-تىن ئالىپ كەلسۇن» دېب، ئۇچ كىشىنى ئەلچى قىلدى. بىرىنىڭ ئاتى مەھمۇد خارەرمى، يەنە بىرىنىڭ ئاتى ئەلى خوجە بۇخارى، يەنە بىرىنىڭ بوسزىف تۇترارى. بۇ ئۇچ كىشىنى بوسەۋاداگەر لە رىگە قوشتى. شەھ زادە لەرگە ۋە ئوردا لارغا ۋە ئۆمەرلا راغە بۇيۇرۇرىم: «سەۋادا- گەر ئېھەرىڭلەر، تانسۇق نىمە ئالىپ كەلسۇن» دېب. بىز ئەللىك كىشىنى جابدۇپ قوشتىلار. يورت [دەن] يېز ئەللىك مۇسۇلمان ئەذىلى فەراۋان ئالىپ يولغا كىردىلار. بۇ ئەلچىلەر بىلە تۇترارغە تۇترىز كەلدەلەر. ئىنا لېچۈق ئاتلىغ سۇلتانىڭ ۋالىدەسىغە خىميشاۋەندە ئىدى. ئىنا لېچۈققە قايىرخان ئات بېر دېپ ئىدى. بۇ قايىرخان بەسى شەۋ- كەن. ۋە ھەشەمەت پەيدا قىلدى، غۇرۇر ۋە نەخۇھەت ئەزىزەد زەيادە زوھۇر تاپتى. بۇ سەۋاداگەر لەرنىڭ ئاراسىدە بىر ھىندۇزىدە تۈججىار بار ئىدى، بۇ زايىرخانغە قەدىم ئاشنائىدى. قايىرخان دىمەي، ئىنا لېچىق دېب خەتاب قىلدى. قايىرخا زەغە بەسى يامان كەلدى ۋە يەنە مالى بىنى ھايىت ئىدى. مەردەسکى بەدەنە ذىسى بۇ ئەمۇالدىن تەمەن

فەلدى، مۇللااردىن فەقىئە تىلەدى. «جە ماڭدۇي كاڭىزغە ئەئەن قىلىپ جاسۇس بولۇپ كېلىپدۇر» دېب، مۇللاار يەقىئۇ يېتىم سۈزۈزۈ دەفسۇلمانىكى، دىن دەلىنى كاڭىزغە بېرىشپ جاسۇس بولسا، «ئىنى خۇنى ھەلال» دېب.

تاریخه گله بوز نون گله شدی، چمک-میزخان سپاهان
مُوهه محمد خاره مشاهنگه بوزه سگه پیغمبر دلک گاتلارندی. شوی مه
هد لده چمک-میزخان سبودای به عادوی، قوتی جار به هادروری، شش

خەمىپ قۇدۇ دىگەنلىك نۇستۇنىڭ بۇيۇپ ئىدى. قۇدۇ دىگەن
 مەڭىرىپەت تۈرەسىدىن ئىدى. بۇ ئىككى سەردە ئۇن مىڭىھە بىزىنى
 كىشى بىرلە قۇدۇ بىملە جەڭ قىلدى. قۇدۇ باسلىق بولىدى.
 كوب كىشى ئولدى. شول حالقىدە خارەزم شاھى قىمى. بۇ مەجرۇنى
 لەرىم بىرى تىرىدەك ئىدى، خەبەر مىزىدى. ئېتىشى: «جەنكە مەز-
 دانلىك چېرىكى شۇنى شەھىزىنى ئالىپ تۈرەمىزنى ئۆلتۈرۈپ
 كەنس» دىب. سۈلتان مۇھەممەد خارەزم ماسا، كەينىدىن تۈرۈپ
 بىتىشى سېبۈدای باهادۇر بىملە قوقۇچار باهادۇر ئېيتتەنەر-
 كىشمى: «بىزىنى چەتكەن خان يەنە خىزمەتكە ئېتىدەپ ئىدى
 سەپەتىن خارەزم شائىئە ئەل بۈلەدۈر، رۇخەتى جەڭ يېرىق»
 دىب. سۈلتان خارەزمشاھىنىڭ دەۋەتكى يانسە ئىدى. بۇ مەئۇغلى
 سۈرەتئۇل بولىدەي. جەڭ ئاغاز قىلدى. مۇغۇل چېرىكى ناچار
 حەد قىلدى.

سۈلتان دەپەممەد خارەزم شاھىنىڭ شەوكىتى تۈزۈدۈج-
 ئەپتى ئىدىكى ئەندەك سەپەر ئۇپۇن ئاتىلانسا يېزىملىك كىشى ھەم-
 راھ ئىدى. هەر كەنۇنى نەۋە بىتىگە يەتمىش ئالىتۇن ۋە كۇمۇش
 دەيدەرە چالدىورۇر ئىدى. بۇ ئەندەك مۇغۇل پېزىرىنى سۈلتان
 سەپەتىمەد خارەزم [شاھ] غە غالىپ كەلدى. سۈلتان قولى تۈش-
 مۇسىپ ئۆلۈغ ئۇغلى سۈلتان جەلالىددىن هىڭىز بورى يەسى بەھە-
 دۇر سەگىت ئىدى. ئاداسى خارەزمشاھىنى بۇ دەلىكدىن خا-
 لاس فىلىپ جەڭ قايىم بولىدى. كېچە هەر ئىككى لەشكىر تۈشى-
 تى. سۈتۈل چېرىكى ھەر يەرده ئوت قانلاپ قويىپ قەدار قىلدى.
 ئەسى خارەزم شاھ [غە] دەلۇم قىلدى، يانسە كېتىپدۇر. خا-
 رەرم شاھ بەسى قورقتى. مال ۋە جاندىن ئىلىك يۇدى.

ئوغۇنى سۈلتان جەلالىددىن مىڭىز بورى ئېستەدمىم: «ئىي

پەدھرى بۈزۈرۈكۈار سىزنىڭ مەردانەلىكىڭىز بارچە ئالىمغا مەش
 ۋۇر ۋە رەۋشەن. ھەمى سائەت تورت لەك چېرىشك تەبىيەر ۋە
 ھازىر، كافىر بىلە جەڭ قىلالى، ئىراق ئەزاربەيجانسە كىشى
 چاپدۇرۇپ چېرىك يىغالي» دېب. سۇلتان ئەبۇل قىلمادى. ئۇتە
 رارغا قايرخان ھاكم ىسىدى، يىڭىرمە مىڭ لەشكەرى بار ئىدى.
 سۇلتان مۇھەممەد ئۇن مەلک كىشىگە خاس حاجى قاراچەنى باش
 قىلىپ قويىدى. خوجەند ۋە فيناكەتكە ئۇتتۇز مىڭ لەشكەر [سەن]
 تومۇر مەلىكىنى باش قىلىپ قويىدى. بۇخارانىڭ ئەللەك مەلک چە-
 رىكى بار ئىدى. ئۇتتۇز مىڭ كىشى ئەمېر ئىختىيارىدىن كۈشلىنى
 ئەلى ساھىپكى ئايىتايچىخان مۇقەللىك ئىدى. بۇ ئۇمەرلارىنى
 باش قىلىپ بۇخاراغە قويىدى. سەھرقەندىن ئۆز كىشىسىدىن
 باشقە يۈز مىڭ لەشكەر [بار ئىدى]. سۇلتاننىڭ ئاغاسى دەغان-
 چاقنى ھىسامىدىن مەسئۇدىنى ئۇمەرائى غور ھەزمىلىنى باش خىلىپ
 سەھرقەندكە قويىدى. بەلغى [گە] كەلدى. ئوغلى سۇلتان جەلالىد
 دىن مىڭ بىرى ئەرز قىلدى: «ئىي پەدھر، سىز يىتىرىم بىل
 مەردانلىق بىلەن ياغى باسىپ پادشاھ بولدىڭىز. بۇ مۇشتىرى بى
 دىندىن مۇندىغۇ قورقاسىز؟» سۇلتان خارەزم شاھ ئەيتتى: «مەن
 ئىشتىكەننى سىزلەر ئىشتىمەيسىزلەر. دىجالىلغە يېپ ئاۋار فىلادۇر:
 رئىييەوەل كەنەرە ئۇقتۇلولقە جەرە دېب. بۇ ئەۋاز قۇلاقىمعە كې-
 لەرچە ھىراسى ۋە ۋەھى كوكلۇمگە تۇشەدۇر. بى ئىختىيار قا-
 چادۇرەمن» دىدى. سۇلتان جەلالىدىن مىڭ بورى ئەيتتىكى:
 «ئىي پەدھرى بوزدۇكۈار ماۋاڑدۇننە ھەر قۇلدىن جىنتى. ئەگىر
 سۇلتانى جەھانغە ۋەھىم ۋە ھىراس تۇشۇپدۇر، سۇلتان ئىراقتا
 بارسەلەر، لەشكەركى ھازىر بار— ئىككى لەك كىشى بار. ھەممە
 شەھەرلەرگە كىشى چاپتۇرالى، خارەزم شاھدا خومارتىكىن ئاتلىغ

ئىككى لەك چېرىدىكى بار، ماڭا بەرسۇنلار. خۇراسان، ئىراقنى قولدىن بەرمەيلى. دەريايىي جەيەونىنى توسوپ مەرداňە جەڭ قىلالى. خۇدايىتەڭلا نۇسرەت بەرگەي. ئەگەر نۇسرەت بەرسە ئەلنىڭ ئەيىدىن مەناف بولغايمىز» دېب. سۇلتان جەلالىدىن نەچچە مەرتەبە ئەرز قىلدى. سۇلتان مۇھەممەددىن دەۋەلت يانىپ تىدى. مەنقول بولمادى. «ئەيىو ھەلكەفەرە گۈچۈلۈلەجەرە مۇنىڭ مەندىسى ئانداغ بولۇر كىم؟ «ئەي كاپىلار گۈلتۈرۈكـلەر فاسقلازنى». .

سۇلتان خارەزمشاھ ئىراق [قە] يۇردى. چىڭىمىزخان چەختاي خان بىلەن مۇكتايىنى ئوتتارغا بويرودى. بەش ئاي مۇـهاسىرە قىلىپ ئالتنىچى ئايغە ئوتتارنى ئالدىلار. قايسىرخان بىلە قاراچەنى گۈلتۈردىلەر، جوجى خانىنى خوجەند ۋە پەناكىتكە بوـ يۇردى. جوجى خان ئەلچى كىيوردى. ئەۋباش دەنۇر ئەلچىنى گۈلتۈردى. ھاكىمى خوجەند ۋە شاش قۇتسلغ خان تىدى. بۇ ۋاقەنى ئىشمتتى، ئەرسە: «بۇ ئەلنىڭ خۇنى بوزۇلۇپدۇر، تەـرى ئەـسالانىڭ غەزبىكە سازاۋەر بولۇپدۇر» دېب، خارەزم شاھى قوشۇلدى. شاش بى دەردىسەر فەتىھ بولدى. فەناكەت ۋە خوجەند ھاكىمى تومۇرھەلىك تىدى. تومۇر ھەلىك بەھادۇر مەـداـنـە، ھـەـرـ بـىـرـ تـۇـقـىـ مـېـلـتـىـقـدـىـ زـىـيـادـەـ [تىدىـ]، جـەـڭـىـ ھـەـرـداـنـە قـىـلـدـىـ. مـۇـغـۇـلـ دـەـمـبـەـ دـەـمـ زـىـيـادـەـ بـولـدىـ. تـومـۇـرـ ھـەـلـىـكـ كـىـشـىـ كـەـمـ قـالـدىـ. تـومـۇـرـ ھـەـلـىـكـ مـىـلـكـ يـاخـشـىـ كـىـشـىـ ھـەـمـراـھـ قـىـلـىـپـ رـەـ ۋـانـ بـولـدىـ. بـۇـ خـەـبـەـرـ جـوجـىـ خـانـغـەـ يـەـتـتـىـ، يـىـگـىـرـمـەـ ھـەـلـىـكـ كـەـمـنىـ بـۆـزـىـرـۇـدـىـ. جـەـڭـىـ سـەـخـتـ ۋـاقـئـ بـولـدىـ. تـومـۇـرـ ھـەـلـىـكـىـنـىـكـ كـەـمـنىـ بـۆـزـىـرـۇـدـىـ. فـەـرـتـالـىـنـىـ تـۇـتـۇـپـ ئـالـدـىـلـارـ. جـوجـىـ خـانـ كـەـشـىـ تـىـبـەـ دـىـپـ تـۇـرـدىـ. ئـۇـتـتـۇـزـمـىـلـكـ مـۇـغـۇـلـ چـېـرىـكـىـدـىـنـ ئـۇـنـمـىـلـكـ كـىـشـىـ گـۈـلـدىـ. تـومـۇـرـ

مەلەك ئۇچىڭ كىشى بىدەن قالدى. ئەمدا ئۇچىقۇق قالدى، بىرىنىڭ باشى بىدەن. ئەلەك كىشى [قۇغلاپ] يېتتى. تومۇر مەلەك باشىسىز ئۇقى بىدەن سەر مۇغۇلنى ئىتىپ شۇلۇردى. تومۇر مەلەك ئېيتتىكى: «ئۇدى مۇغۇلغا بىدەن بىدەن بىدەن ئۇلىمەنلىكەر، بىدەن بىل - دال يوق» دېب. مۇغۇل داسىپ بازىپ جوجى خازانى تومۇر دەلىكتىكە كارى بىرىنى ئەيدىتىلەر، سەنە سەنەند قىلدى.

چىمعتاي خان، ئۆكتاي خان، جۇجى خان سەھارقەن زىددە ئەنلاز رىنگە كىرۇفۇش قىلدى. بىسىز جەۋىيىچى جىددىل بىرلە سەھەر قەندىن بولدى. چىكىمىزخان تولى خان بىلە بۇ خاراغە بىزدى. جۇجى خان، چىمعتاي خان، ئۆكتاي خاننى فەتنە خارازمىز بىزى يۇردى. چىكىمىزخان بۇخارا [غە] يېردى. دەرۋازەنلە ئائىدەن بۇ شۇشتى. بۇخارادا سەردار يېڭىرمە مەڭ كىشى ئېتتىپاتقۇلىپ شەپخۇن كەلتۈردىلەر. چىكىمىزخاننىڭ يامان غەزەبى كىلدى. نەزەرسى ئەلسىچى كېرۇدى: «تولكى ئاھالى وە دەۋالى ئەكابىر وە سادات كى بار، ئۇلار بىلە ئىشىم يوق» دېب.

ئەكابىر ئەشراقى كۈرۈنۈشكە چىقىقىپ باشلاپ شەھرى سۇ خاراغە كىردىلار. چىكىمىزخان كىچىك ئۇغلى تولى خان [بىسە] مەسجىدى جامە بۇخاراغە كىردىلار: «بۇ، ئۇردائىي پادشاھىمە دېب سورىدى. ئېتتىلەر كەم: «بۇ خانە ئى خۇدايى، مەساجىدى دىدىئورمىز» دېب. مۇسەھە فىنلە ساندۇقلارنى ئاچۇر بولدى. ئەك سەر ئەشراق ئات باقتىلار.

ئەلقىسى، يېڭىرمە سىڭ كىشىنى قىتلار قىلدى. مەڭنى ئەسلى ئالدى، ئانىدىن ئۆزگەنى ئەنۇ قىلادى. شاهزادىلەر چىمعتاي، ئۆكتاي، جوجى خارەزمنى مۇتاسىرە قىلدىلار. ئەتتەھى بولغانى، چىمعتاي خان بىلە جوجى خاننىڭ مۇخالىقىسىدىن، ئالىتتە ئەنە

تارتنى. خارازم فەتۇي بولمادى. چىڭىمىزخان يارلغۇ ئىمپەردى: «چەختىي بىلە جوچىنىڭ سوزىگە كىشى ئەلتەنات قىاماسىۇن ئۆكاي خانى [خان] بىلىپ يارلىغىدىن تەجاوۇز قىلماسۇنلار» دېب. ئۆكتىي خان ئىككى ئاغاسىنىڭ ئاراسىغە دوستلۇق پەيدا قىلىپ شەھرى خارازم نەتەۋى بولدى. خۇمارتېكىن باشلغۇ سەك سەن مىلە كىشى ئولدى. ھەززەتى شەيىخ نەجىددىن كۈبرىيى ئەددەسە للاھۇ سىرەدەھۇ خارازمەدە ئىدىلار. ئۆكتىي خان ھاززەتى شەيىخ قەتكە كىشى كېيۇردى: «خارازمدىن ئاشتارى چەندىن ئۇنىزدار، خارازم قەتلى ئام بولادۇر» دېب. شەيىخ نەجىددىن كۈبرىا قەددەسە سىرەدەھۇ ئىيتتىلىكىم: «يەتمىش يىل بو شەھىردا بول دۇم، ياخشىلەنى كورۇپ. ئەمدى بەلا ۋە مەئەنت يەتكەنە حەزدا بولماق مۇرۇۋۇفتىن ئەمەس، قەزاعە رىزا بەردىم» دىدىلار. ھەززەتى شەيىخ خارازم قەتلى ئادىدا شەممە بولمەدلار. سۇان مۇھەممەد خارازمىشاھ دەرەئى ئابىكۇن دىگەنە ئالىدە دەن سەنەر قىلىدى. سۇبۇدای بەھادۇرنى ئوتتۇزىلە كىشى بىلە سۇلتان مۇھەممەد خارازم شاھنىڭ ئارقاسىدىن بۇيرۇپ ئىدى. خارازم شاھ دەرەئى ئابىكۇندا فەۋەت بولدى. سۇبۇدای خەزىنە ۋە ئەلىنى ئالىپ ياندى.

تولى خانى فەتەئۇراسانغە بۇيۇردى. سۇلتان جەلالىدە دەس مىڭ بورى غەزىنە ھەددىدە ئىدى. چىڭىمىزخانىڭ بىر ئۆمىرىسى ئىككى سان كىشى بىلە قاراۋۇل ئىدى. ئاتى شەنگى قوتتۇقۇ. جەڭ قىلىدى. سۇلتان جەلالىدەن مىڭ بورى غالىمپ كەنلىقى. قوتتۇقۇ بەھادۇر بارىپ چىڭىمىزخانىغە يەتكۈزدى. چەن ئەخان سۇلتان جەلالىدەن مىڭ بورىنىڭ ئۆزەسىگە باردى. شەرەنلىقى سەن ياقاسىدا سۇلتانغا يەتسى. سۇلتان جەلالىدەن

مەلک بورى شۇنداغ جەڭ قىلىدىكى، ئىسىپەندىرىyar ۋە روستەمالەر «بارىكەللا» دەر ئېردى. سۇلتاننىڭ چېرىكى ئاز قالدى. بەسى بەنگ بولدى. تۇز بالا بار قەسنى تۇزى ئولتۇرۇپ نازە ئات مەنلىپ مۇغۇل چېرىكىگە ھەملە قىلىپ بەھادۇرلارنى قايىتارىپ سالىپ دەرىيابى سەندىدىن تۇتۇپ قىلىچىنى يۈزۈپ، ئەيزەسىنى يەرگە قا-داپ سەلاھىنى خۇشىك [قىلدى]. چىڭگىزخان تۇغۇللارىغا بىتىتىكىم: «ئاتاننىڭ ئوغلى شومداغ بولىسە» دېب. چىڭگىزخان ئاز ئادى: «ئەي پادشاھزادە ئانچە ئىشىپ ئىدىم، يۈز ئانچە بار ئىكەنسەن، ئەمدى قوپىمىل، قەددۇ قامەتمەكىنى كورەي» دېب. سۈرەتتىن جەلالىددىن مەلک بورى قوپۇپ نەچچەند قەددەم بخىرغاپ نۇردى. يەنە ئەيتتىكى: «ئەي شاھزادە ئىمدى ئولتۇرغەملى، ئاز لالا-غاچە بار ئىكەنسەن.» سۇلتان ئولتۇردى. چىڭگىزخان تىتىتىكى: «ئەي پادشاھزادە غەرەز ئۇل ئىدىكى، مېننىڭ بۇيۇغۇمچە بولغايسەن، ئىمدى بار» دېب. سۇلتان جەلالىددىن هەندىسىنىڭ [غە] باردى. قائان جاھانگىر چىڭگىزخان تالغانغەچە ئالىپ يەنلىخ [قە] كەلدى. تولى خان تەماھى خوراسانىنى فەتىم قىلىپ. بىرەك گىزخانىغا قوشۇلدى. ئۆكتەياخان، چىختايياخان ھەم خارازمىسى ئالىپ كېلىپ قوشۇلدى. جۇجى خان خارەزمىسى يورتى دەستتى قىپچاق ئىدى، كەتتى.

چىڭگىزخان بەسى ئاغرىدى. چىڭگىزخان، چىختايياخان، ئۆكتەياخان، تولى خان ئالىان مەملىكتەلەرگە شەھىد ۋە ئۆزىم قوپۇپ ياندلا.

خەبەر بولدىكى: «تاڭخۇت تورەسى شىدەرقۇ ئەنە ئانچى بولدى» دېب. شىدەرقۇنىڭ تۇن بەش لەك كەشىسى بار ئەملىتى تاڭخۇت مەھلىكتەتى بەسى ئۇلغۇ شەھەرلەر، چېرىدەكى تۇن، شى-

لەك كىشى چىڭگىز خان بىلە جەڭ قىلىدى. خان باسرۇق قىلىدى.
 شىدەر قۇ شەھەرگە بىر كىدى. چىڭگىز خان ئەلچى ئىبەردى. شىدەر-
 قۇ ھەم ئەلچىگە كىشى قوشۇپ ئىبېردى. بىمر ئاي موھلت تە
 لەدى. بىر ئايدىن كېيىن كورۇنۇشكە چىقماق بولۇپ، ئەلچىسى
 ياندى. چىڭگىز خان بىتايپ ئىدى. مۇغۇللارسىغە ۋە ئۇمەرالارسەغە
 ۋەسىيەت قىلىدى: «تاڭغۇت مەملەتكەتىگە دەست تاپماق بەسى مۇش
 كۇلدۇر. مېنىڭ تۈلگەنسىنى مەخفى تۇتۇڭلار. يىغى ۋە زارى قىل
 ماڭلار. شىدەر قۇ چىقىسۇن. خەلقى بىلە شىددەر قۇنى مۇلتۇرۇڭلەر.
 بەمەلەكەتىگە ئىگە بولۇڭلار. مېنىڭ ساندۇقۇمنى ئۇرداغا يەتكۈرۈپ
 ئەزا تۇتۇڭلار» دېب. چەكىڭىز خان ئازىلەندىن ئۇتۇپ، مۇن ئۇچ
 كۇندىسىن كېيىن شىدەر قۇ پېش كەش بىنەھا يەن ئالىپ
 چىخشتى. شىدەر قۇنى تىۋاتىپ مۇلتۇرۇدىلەر. تۈركىلەر مانداڭ
 ئەيتىپ دورلاركىم: «بۇز مىڭ كىشى قەتل تاپسە بىر كىشى قول
 ئۇردار، مۇن مىڭ [كىشى] قەتل تاپسە بىر كىشى قول كوتەرۇر»
 دېمىدۇر. شىدەر قۇنىنىڭ خەلقىنى مۇلتۇرۇدىلەر. بەش تۈلۈك تىك
 ئۇردى. سەككىز ئۈلۈك قول كوتەردى. هۇندىن قىياس قىلدىلار:
 «بىش لەك كىشى يەئى بەش يۇز مىڭ يەنە سەككەن مىڭ
 كىشى قەتل تاپسەپدۇر» دېب. ئۇزگەسىنى ئەفۇقى قىلىپ ئۆلەشىپ
 ئالدىلار.

چىڭگىزخاننىڭ ساندۇقۇمنى شەھزادەسىر ۋە ئۇمەرالار ئا-
 لىپ رەۋان بولدى. ھەر جاندار يۈلۈقى قەتل قىلادىلار.
 ئەلقىسىدە، قارا قۇرۇمغا يەتكۈرۈدىلەر. خانىنىڭ ئۇرداسى
 شول بەملىكتىدە ئېرىدى. چىڭگىزخاننىڭ بەش خاتۇنى بار ئىدى.
 غۇماسى بىلە بەشىيۇزگە يازۇق خاتۇنى بار ئىدى. ھەر كۇنى
 بىر ئۇرداسدا ئەزا تۇتىلەر. ئۆلۈغ خاتۇنى بورقۇچىن غوڭ-

رات ئايماقمنىڭ تۈرەسى نويانلىق قىزى، تورت ئۆلۈغ نۇغلەنلىك ئازاسى - ئەڑوھل جۈچى خان، ئىككىنچى جىمعتىاي، ئۆچمەنجى نوك تايىخان، تورتىمەجى تولىخان. ئىككىنچى خاتۇنى قولان خا- تۇن — مەكرىيەت تۈرەسىنىڭ قىزى، ئۇچمەنجى يەسوکەي خاتۇن — ئايرنىڭ تۈرەسىنىڭ قىزى. تورتىمەجى كونچۇ خاتۇن — خەنئاي خاننىڭ قىزى، (بىد) خوب سۈرهت ۋە كەلامى مەرغۇب ئىدى. بە شەنچى كورباسون خاتۇن — ئايىخان نەھايەنىڭ قىزى ئىدى. هەر كۈنىدە بىر ئوردادا ئەزا تۇتۇپ ئەزا تەمام بولدى. قارا تاشلاپ سەرۇپايدى تازە قىلىپ تويى ئەزىم ئەنگىز قىلدىلار. جۈچى خان چەڭىز ئايندىن ئالىدە ئايى ئەنگىزى فەۋۇپ بولۇپ ئىدى. چەنگىز خان ئورنىدا ئىككىنچى نۇغلۇ باقىنلىق نىسبەت قىلىپ ئىدى. چەن- غەتاي خان، تولىخان، جاۋۇرخان، جۇرجى خان چەنگىز خاننىڭ يەندە ئۇغ- لى تەمام بۇراھەر زادە! دى نى بىرەلەرى قورىلماي قىلىپ، نوك تايىخاننى داداسىنىڭ ۋەسىيەتى بىرلە خان كوتەردىلەر. چەنگىز خان ئەيتىپ ئىدىكىم: «ئەي نۇغلانلارم، مۇالىك ۋە پادشاھلىقىن بەرخوردار بولايى دېلىلەر، ئوكتايىنى مېنىڭ ئورنۇمدا خان بىلەلەر. يارلىغ، ياساق قىلە تەجاۋۇز قىلمائىلار، بىزبىلائىنىڭ بىر باشى، نەچچە قۇيروغۇ بولسە. باشى بىر توشۇ كەكىر سە قۇيروغۇلارى كەينىدىن كىرەر. ئەگەر باش ئۇن قۇيروغۇ بىر بولسا، هەرباباشى بىر توشۇككە كىرسە قۇيروغۇ تاشقارى قالۇر ۋ، ساۋوتفە ھەلاك بولۇر».

يەنە چەنگىز خان يەنتە نۇغلۇغە ئەيتتى، يەنتە ئۇق بەز- دى: «سەندۇرۇنلار» دېب. سەندۇرۇپ تاشلادلار. يەنتە ئۇقسى بىر باغلاپ بەردى. سەندۇرالماidlار. «مۇندىن قىياس قىلىڭىز موحالىمى بولماشىلار» دېب. نوكتايىخانلىق خان كوتەردىلەر.

چەنگىزخان بەتمەش ئۆچ بىل ئۆرمۇر كوردى. يىمگىرده بەش بىل خانلىق قىلادى.

چەنگىزخان بىر كۈن سەبىر دۈچۈن ئاتلاپتىسى، بىر سەھنى يەردە، بىر تۆپ دەردخت كوردى. خۇش كەلەدى. تۇبىمە تۇشۇپ ئولنۇردى. قاشىداقى ئۆمەرالارغە ئەيتتىكى: «ئەگەر مەن ئۆسلىم مېھنى شۇبىيە دەرىخىت تۇبىمە دەئىمن قىلىلار. بۇ يەردە مەن بەرەدە تاپتىم» دىپ، ئول بىرنىڭ ئاتىنى «بەر قان قالادۇن» دەر ئەددىلەر. چەنگىزخاننى دەئىن قىلىلار. چەنگىزخاننىڭ تورت ئوغانلىك — جۇجى، جىمعەتاي، ئۆكتەي، تۈلى بىر ئازادىسىن. يەندەش قىزى بار ئىدى. ئۆلۈغ قىزى قۇچىن بېكى، ئازى نىكىونى تو كوراڭ! اندىك ئۆلۈغە جىماردىلار. ئىككىنىمى قىزى جېچەمەكەن ئانى توراچى كوراڭانگە بەردىلەر. ئول پادشاھى قەۋەئى ئۇيرات ئىدى. ئۇچىنجى قىزى ئالاقان بېكى. ئانى پادشاھى قەۋەئى تەۋەھى ئۇرۇت جەتكۈيغە بەردىلەر. تورىنجى قىزى تو ماھۇن، غۇنگى اندىك ئورەسى كوراڭانغا جىماردىلار. بەشىنجى قىزى ئاي زالون، ئانى ئۇقۇنوت ئەزىزلىك پادشاھى جاڑۇر جىچىغانغا بەردىلەر.

ئەلمۇن، چەنگىزخان تەمامىسى دوغۇلستان زارا قۇرۇم وە كەملۇرانلىكى پايدەخىسى دۈغۈلەتىان ئىدى. تەمامى خەستاي وە تۈر-كەستانلىكى، پايدەخت بىلا ساقۇن وە ئالىالق، بەشىالىق وە قە-بالق، تەدىملىل، ئېرىتىش، كاماشىتىر وە خوتاپان، تەمامى مەۋزۇر تۇننەھەركىر، بۇخارا. سەھەر قەند وە شاش، خوجەند وە ئەنزاڭتەن وە تەھامى نۇرائى وە بەلخ وە قالقان قۇندۇز وە غەزىن وە كا-بۇل تەمامى ئەوانلىك، خۇداساز وە ئىراق. ئەج-ئەم وە فارس چەنگىزخانىغا يەك قەلەم بىزلىپ ئىدى. بۇ مەدلەكتىلەرگە دارۇغە ئە شەھىن توبىيە پياندى.

نۇكتاي خان ئىبىنى چەمگىزخان نۇكتاي پادشاھ ئىدى، جۇ-
ۋانەرد ۋە بەخشەندە، لەك - لەك زەرنى ئەندەك بەهازە بىرلە كە-
شىگە ئىنئام قىلـۇر ئىدى. خۇشخۇي، كوكىلى بۇمشاق فەقىرەلە،
بەھادۇر، پۇرشهۋەكەت، ئەمما بىمىيار شاراب دوست ئىدى. چەمگى-
زخان ئەيتۈر ئىدى: «ھەر كىشى شىكار چەرگەسىنى خوب بىلەي
دەسە جۈجمىنى تەبىئىيەت قىلسۇن. ھەر كىشى سەپىاسەت ۋە تۇ-
زۇت كورەي دەسە چىغىتا يىنى ئەيرەشمەن، ھەر كىشى ياغىنى
باسايى، سەپاگەر چېلىكىنى بىلەي دەسە، تۆلنى ئەيرەشمەن.
ھەر كىم ئەيش - فەراغەت تىلەسە دىرەم، دىنار خاھلىش قىلسا.

ره نیبیت په روهه لىك تىلەسە ئۆكتاي بىلە بولۇن» دېب ئىدى
 جۇ جەخان بىلە چىغتاي خان بىسياز نىزائىگەن ئىدىلەر.
 جۇ جىخاننىڭ ۋالىدەسى بورتە قوچمن نىڭ بويىدا ئىدى. مەكرەيت
 چىڭىز خاننىڭ يوقىدا ئوردا سىنى ئولجىلاپ ئالىپ بورتە قوچمنى
 نى ئۆكخانغا ئالىپ بارىپ تارتى. ئۆكخان كېلىنى قاتارىدا كورۇپ
 پېش كەلدى. بەگلەرى ئەيتتىلەركم: «بورتە قوچىندەك رەئىتىنى
 خان ئالمادى». ئۆكخان ئېشىپ ئەيتتىكم: «چىڭىز ھېنلىك ئوغى
 لۇم. مەن يەسۈكەي خان بىلە دوست ئىدىم. ئانلىڭ خاتۇنسىغە
 يامان كوز بىلە باقماق مۇرۇۋۇت ۋە ئەرەنلىكتىن ئەمەس» دىدى.
 بۇ سوزنى چىڭىز خان ئېشىپ سىپا بەهادۇرنى بۇيرۇدى.
 سىپا باداچە ئۆكخان ئېئراز - ئىكراام بىلە بورتە قوچىنى كە-
 لىن كوزىدە كورۇپ ئاسىرالاپ ئىدى، سىپاغە قوشۇپ بەردى.
 يولۇدا جۇ جەخان ۋۇجودىغە كەلدى. يەر بەسى خەۋەلىغۇ
 ئىدى. بوشۇك ئۇرىنىدا خەبرنىڭ ئاراسىغە ئالىپ چىڭىز خانعە
 يەتكىزدى. چىڭىز خان بەسى خوشحال ۋە خۇدرەم بولدى.
 ئەمما چىغتاي خان جۇجى خاننىڭ نەسەبىغە تەئىن قى-
 لۇر ئىدى. ئول سەبەب بىسياز نىزاكىمن ئىدىلەر. ئۆكتاي خان
 رەفقى ۋە مەدارا بىلە خوشخويلىق بىلە ئىككى ئاغاسىنى مۇۋاافق
 قىلۇر ئىدى.

ئۆكتاي خاننىڭ ھەممىتى خوشخويلىقىمى ئانداب نەقىل
 قىلا دۇرلاركى، بەغداددىن بىر كەرسە پىر ۋە زەئىف بولۇپ
 ئىدى. تەي مەراھىل ۋە مەنازىل قىلىپ ئوردوغە يەتتى. ئۆكتاي
 خان شىكاردىن يانىپ كېلۈر ئىدى. بۇ پىر زەئىف دۇئا قىلدى.
 سوردى:

«بۇ بىرنىڭ ئەرزى نىمە» دېب. پىر ئەيتتىكم: «بەغداد

دەنگەن شەھەر دىن كەلەپۇردىن. ئۇن فىزىم بار، ئالىڭ جايدۇمىسى
ئامېمىز كەلەم، سەنامىڭ كەرەھىتەمكىن ئىشتىمە دەرىماھىڭىدە كەلەپىي
دېب. ئۆكتەن خان ئەيتتەكىم: «خەلەنە ھېچتەمە جايدۇق بەرمەد.
مۇ؟» دېب. پىمر ئەرز يەتكۈردىكى: «ئەن يادىشىنى ئالىم ھەز
ئاركى خەنەگى يەتكۈردىم، ئۇن دەرەم بەردى، ھېچتەمە بولو
«سادى» دەسى. سان ئاكا رەھىم قىلىپ مىل باش كۈھەۋىش
بۇيۇردى. ھەر باش بەشىۋىز دەستلى دەزتۇر، ئۇل پىمر ئەزىز
قىلدى: «دۇنچە مالنى نۇچ-ۇك ئوييۇدەنگە يەتكۈرۈرەم؟» دەن
خان ئىككى دوشىندىبەركىسى قوشى. «بۇ بابانى ئۆيمىگە يەتكۈرۈكلىرىز
دېب. بابا يولدا فەوت بولدى. ئۆكتەيىخادغە يەتكۈردىلەر. خەن
بۇيۇردى: «ئۇل بابا، مۇلگەن بولى». بۇ ئەھەنلىنى ئۆيمىگە يەتكۈرۈپ
بىزىن لار» دېب. بەخەدادغە ئالىپ بارىپ ئۇل پىرنىڭ ئارىپ لارىغا
بەتكۈردىلەر.

چەنگىزخان يارلىغ قىلىپ ئېيدىكىم: «شەج كەرسە فۇرىمى
سەخىل قىاماسۇن، ھەركىم بىسەخىل قىمسە گۇناھكار» دېب.
پىر مۇسۇلمان بازارى قارا ئۇرۇز-ددىن بىر قوي ئائىدى
ۋە ئۆيمىگە ئالىپ كەلدى. دەرۋازەسى ئەتتى، قۇيىنى بىمە مەل
فەلەدى. بىر دۇغۇل ئۇگۇزدان نۇشۇپ، ئۇل دۇغۇزمانى باغانزىپ،
ئاشىغە ئالىپ باردى. تەھەئى ئۆلکى - مالنى ئالىملىي. سان سۈرەت
دى: «نۇيۇك ئاپتىك؟».

ئۇل ئابىمكار ئەيتتەكىم: رىبازاردىن قوي ئائىدى، بىلەدىم، بىمۇ
سۇلما ئەلبىقىنە بىسەخىل قىلىپ دېب، كەيىمەدىن ئېيرەسى
كەلەدىم. سۈپەتىغە ئالىپ كىرىپ دەرۋازە، ئىشىكلىكەرنى تەمام ئەتى
نى. ئاز ئاخىغە ئالىپ كىرىپ ئىشىكلىكى بىر كېتىم بىسەخىل قىلى.

من ئوگزىدە ماراپ تۈرۈپ قۇيىنى دىمىمەل قىلاچە تۇتۇپ باعە لاب ئالىمپ كەلدىم» دىدى.

نه قمل ئاندازدۇر كەم، دەرۋىشى بىول ئۆزەسىدە ئۇردى. خاڭ سىزىرىنى. ئېيتتىكى: «بەسى پىرۇ دەرۋىش بولادۇم. دەركارغا كەنەزم» دېب.

بیوْز باش بُؤیُوردى. ۋەزدراڭەر بىر - بىرىشكە ئەيتتىمكى: «بىوْز باشنى بىوْز دەرمەچە كۈرمە يىدۇر» دېب. بىوْز باشنى خاننىڭ يۈلەدا تۇدەلەپ قويىدلار. خان سوردى: «بىئۇ نىمە؟» دېب. بىئۇ دەرلەر ئەيتتىلەركىم: «پىرس دەرۋىشكە بۇيرۇغان باشلار» دېب.

خان ئەيىتتى: «مەن خەلە تۇ بىولۇر مۇكى دېب سەبەت نىسىم، ئەندەك نېھەرسە ئىكەن، يەنە يۈز باش بېرىڭلار» دېب تۇمدا، ۋۆزەردا ھەممە ھەپران قالدىلار.

ئانداغ نەقىل قىمىلىپتۇر لاركى، ئىران-ىدىن بىز كېمەرسى
لۇزىزلىرى ئوكتايىخاننى ئېشىتىپ كەلدى، يۈل باشىغە يەلتى
كەئىلەدە ئەيتتىكىم: «بىمگانه مەملەتكە كەلدىم، ئەندا ئۇ دىنە»

هارهت قلاي» دېپ سۇغە تۇشتى. ئۇل ۋەقتىمە چىڭگىز خاننىڭ ياساقى ئۇل ئىدىكى ھەر كىشى كۈندۈز سوغا تۇشە ئانى ئۇل تۈزۈر ئىدى. ئۇل كىشىنى مۇغۇللار تۇتۇب ئالىپ كەلدى. چىھەن تابىخان ئۇا-تۈزۈرگە راغمب بولدى. بۇ كىشى ئەيتتىكىم: «مەن بۇساقىر، بۇ يارلۇغ ياساتىدىن خەبەردىم يوق» دېپ مەسمۇئ بۇا-مادى. ئۆكتايىخان ئىدازا رەھىم قىلدى: «بىزگۈن كەچ بولۇپدۇر، ئەرتە يارغۇ سورالى» دېپ ياندۇردى. كېچىھ بىر ھەميان ئالىزۇن دىنار [نى] خان ئىبىردى. ئۇل بىچارە شول سۇغە تۇشكەن بىزىدە قويىسۇن، مەن بىردى خەربىدۇرەمن، بۇ دىنارلار مەننى قويىھالى بىر تاپالمادىم، سۇدا قويىدۇم [دېپۇن دېپ]. بۇ كېمەرسە-نى ھازىر قىلىپ يارغۇ سوردىلەر، ئەيتقان سوزۇنى ئەيتتىپ خەلاس تاپتى «كېچىھ شول دىنارنى ئالىپ كەلدىم» دېپ. خان «-نە بىر ھەميان دىنار قايتىمپ بەردى، ئەيتتىكىم: «ئۇچ، تۈزۈت كۈن خەم يىددىلەت، كەسىنۈكاردىن قالدىڭ» دېپ.

ئەقلىدۇر كىم، بىر مۇسۇلمان بىر ئەملىي ئۇيغۇر كافىرىنى دۈرەت باش قەرزى ئالىپ ئىدى. بۇ مۇسۇلمان قەرزىنىڭ ئەداسەھ ئاجىز كەلدى. ئۇل ئەملىر ئۇيغۇر كافىر ئەيتتىكىم: «بۇگۈن دەر-گەل، ئەگەر ئاجىز كەلسەك دىنى ھۇھەمەدىدىن يانىپ، بىۋەت پەرسەت يواغلىل» دېپ.

بۇ كەمەرسە بارىپ خانىغە ئەرزرىنى يەتكۈردى: «فەلتىن ئەملىي ئۇيغۇر دەن تۈرەت باش كۈمۈش قەرزى قىلىپ ئىسىم، ئەندىدۇر: «ھەمى سائەت قەرزىنى بەرگىلى، بولماسا دىنە-گەنلىنى يانىپ بۇتىخە تابىنەتلىك، ئەگەر ئانى قىلىماساڭ سېنى بەرھەنە بىلەپ بازاردا ھەر كۈنى يۈز تاياق ئۇرۇپ رەسىۋا قلاي» دەن دۇر» دېپ.

قائان يارلخ قىلىدى. ئەمەر ئۇيغۇرنى يىز ناياب
ئۇرۇپ، تېۋەگە مەندۈرۇپ بازار ئايلاندۇرۇپ بار - يوق مالنى شول
غەرزدار مۇسۇلمانغا بەردى. «كىشى - كىشىگە مۇنداق يامان ئىش
قىماهاسۇن». دېب مۇنادى قىلدۇردى.

مۇكتايىخان پادشاھى ئادىل ۋە رەھىمدىل ۋە سەخى،
جەۋانىھەرد، هاتەم موبارىز، خۇشۇي ئىدى. مۇلكى چىڭىزخان
زاماندا قالغان شەھەرلەرنى فەتىھ قىلىدى. مدشراق تەمام مۇكىا
خانغا سافى بولدى. ئىرانغا چىرماغۇن نويان، تەيچە نوياسى
ئىبىرەپ فەتىھ قىلىدى. ئەمەر ئارغۇن ئاقانى ھاكىمى خۇراسان
قىلىدى. مەسئۇد بەگىنى بۇخارا ۋە سەمەرقەند ۋە تەممى
تۇركىستان، ئالمالق، قابالىق، قاباق، كاشقەر، خوتەن،
ئۇتسار، خوجەند، فەزاكىت، جەند، ئۆزكەند ۋە شەن
خەھاكىم قىلىدى. چىڭىزخان شۇنسقار بولۇپ ئىككى يىناسىن
كېيىن، ئۇي تەخت پادشاھىغا تۇلتۇردى. مۇن ئۇچ يەل خەس
قىلىدى. بىسياр شەرابدۇست، تىچكۈچى كىشى ئىدى. قەددەمۇلەپ
يام پايتەختى مۇغۇلستان - قارا قۇرۇم ئىدى. چىڭىزخان ۋە
فات بولۇپ مۇن بىش يىلدىن كېيىن ئوكتاپخان ئالىھەمىدىن
تۇتتى. چىڭىزخاننىڭ قاشىدا بۇرقان ئالدۇندا دەغىن قىسىلىزد.
تولى ھەم ئالدۇندا ياتتى.

جۇجمەخان، نولەخاننىڭ ئاقىئەسىنى بايان قىلىپ، ئاندىن كېيىن چە
غەتاپ خان ۋاقىئەسىنى ۋە ئەۋلادىنىڭ زىكىرىنى قىلغۇمدور. ئىشائەللىا.
جۇجى خان چىڭىزخاننىڭ ئۇلۇغ تۇغلى. چىڭىز تەندىم
دەشتى قىپچاقنى [ئۇندىكە] بەردى. ئۆزبەك ۋە قازاق تورەتەرى
جۇجى خاننىڭ ئەۋلادى. چىڭىز خاندىن ئالىتە ئىاي ئىلەسىرى

وە بىت بولدى. ئۇرنىدا ئوغلى باقۇرى نسبەت قىلىدى. باقۇ خان دىن كېيىن بەركە خان دەشتى قىچاققە خان بولدى. ھەزەر تى شەپىخ سەيىمدىن باخەرى ئەددە سەرەتەنلىك قولىدا مۇسۇ - مان بولدى. ئۇل كىشىكى جۇجى نىڭ ئەۋلادىدا مۇسۇ لامان بولدى، بەرئە خان ئىدى. تولىخانىنىڭ ئەۋلادىدا غازان مۇسۇ لامان بولسى، «سۇلتان مەھىمۇد غازان» [دەپ] شەھەرت تاپتى. چىختىي خانىنىڭ ئەۋلادىدا تۈغلىق تومىزخان ھەزەر تى ئەۋلانا رەشىدى دىن ئەتنىزەللەنۇ مەشەدە هۇنلىق قولىدا مۇسۇ لامان بولدى.

ئەلقىسى، جۇجى خانىنىڭ ئەۋلادىدىن ئۇتنىز سەككىز كىشى خان بولدى. سۇلتان ئەھىم خان زامانىغىزى كارادا بەئىزىسى مۇسۇ لامان، بەئىزىسى كاغىز ئىدىكىر. ئۇۋەل باقۇ، ئىككىنچى دەرسە خان، ئۆچىمنچى موذا تومىزخان، تورىتىنجى موڭىخە خان، بەئىنچى توختە خان، ئالتنىنجى ئۆزبەك خان، پادشاھى ئۆز بەئىت ئان شۇندىن قالدى. يەتتىنجى جانى بەكخان ئادىل جەۋانى مەرىز نېڭو ئەخلاقى ئىدى. ئەمەر تومىز كوداگان زەمانىدا ئورۇس خان ئىدى. ئەمەر تومىز بىلە جەڭ قىلىپ ئورۇس خان بىر تەرىدىن بولدى.

ئەمەر توختەمش خانى ئۆز ئۇرنىدا نسبەت قىلىدى. مەرىزا ئۇتۇبەك كورگان ۋە مەرىزا سۇلتان ئەبۇسەئىد كودگان زامانىلە رىنە ئەبۇلخە يەرخان تەمام دەشتى قىچاققە ئىستىلا تاپتى. ئۇبۇل خەيدى خانىدىن كۈزەي خان بىلە جانى بەگ خان قاچىسپ مۇغۇ - لەئەرخە چىتتى. مۇغۇل ئۇلۇسۇن ئەزىز بۇغە خان خان ئىدى. خىب پېش كەلنى. بۇلارغە قازاق ئات قويىدلار. يالغۇز يېرىش فانجىم بۇرگەن سەبىھىنىن قازاق ئات قويىدلار. ئەبۇلخە يەرخان ئالەمدىن ئۇنىتى. دۇنيانىڭ رەسى ئاكاھى بالا ئەزىز، ئاكاھى پەست زەملەن.

ئەۋلادى ھەممە پاراکەندە بولىدلار. شادى بەگ خان ئىپەنى شەن بادانغ ئوغلان ئىپەنى ئېبۈلخە يېرخان سۇلتان مەھمۇد خازىخە خىزەت قىلدىلار. خىزەتى ئۆلکى مەرزى سۇلتان ئەھمەد ئىپەنى سۇلتان ئەبۇسەئىد مەرزى سۇلتان مەھمۇد خازىخەنىڭى بىلە چەڭ قىلدىلار. بۇ شاهى بەگ خان ئەھىز ئابدىلئامام تۈركانىڭى زەۋىكىر ئىدى. بۇزۇلۇپ سۇلتان مەھمۇد خازىخە كىردى. بۇ خىزەتىنى مەنۇزور بىلىپ تۈركىستاننى ئىتايىھەن قىلدى. تاخىر سۇلتان مەھمۇد خەنى بەش ئوغلى بىلە شەھىد قىلدى.

جۇجى خان بەسى شىكار دوامتى ئىدى. تۇزۇقى چەزىگى خوب بىلۇر ئىدى. جۇجى خازىنىڭ ئەلا دىدا جازى بەگ خان ئىدى. بەسى ھەممە خىمال ۋە نېڭ ئەنئال. شۇندىدا مۇختىسەر قىلدۇق. ئۇزگەسى تەقىبەن كەلگۈسىدۇر. توپى خان پادشاھزادە ئى مەردانى ۋە دىلاۋەر ۋە زەمىن ئەنۋەر خۇش كۇفتىار ئىدى. ئۈكتىي خازىدىن ئىلمىمەرى ئالىمەنسى ئۇتتى.

ئاندانغ نەقل قىلىپ دىلار: خان دەنچۇر ئىدى. ئۆز زەسى ھەممە سوغە بىر نەمە دەم قىلىپ «قامان» دەپ قوييۇپ ئىدى. توپى خان چېرىك بارىپ ئىدى. ئاغاسى قاشقە كەلدى. كوردى. ئەغا سى دەنجۇر، قادان قىلىپ قويىزىپ دۇر. ئەيتتىكى: «ئەي تەڭىرى جاۋىد ئەگدر گۈزناھ ئۇچۇن ئېتاب قىلىڭ ئۇنىڭدىن مەن تېلا كىشى ئۆلتۈردىم، بالا - بارقى سىن بىغلاشتىم. ئەگەر سەۋەت ئۇچۇن ئەلتۈر بولساڭ، ئاندىن مەن خۇش سۇرەتدىرمەن. مەسى ئالىپ بارغىل» دېب، قامان سۇنى ئالىپ ئېرتى. قاڭىزدىن دۆھى سەت ئالىپ مۇرداسىقە ياندى. يوادا دەنجۇر ۋەلۇپ بىر تەرىف بولدى. ئائى بورقان ئالىدىندا دەفين قىلدىلار. چىڭىگۈز خازىنىڭ

ئايانىدا مەدفون بولدى. تولى خانىنىڭ ئۇلۇغ خاتۇنى سەيور-
قۇت بەگ مۇنخانىنىڭ ئىنسىيەك قىزى ىدى. تورت ئۇ-
لۇغ نۇغلەتكى: ئەۋەل موڭاخان، ئىككىنجى قۇبىلايخان، ئۇچمنىجى
ھۇلاكۇخان، تورتىنچى ئارىق بوكە خان. ئۆكتايخان ئالەمدەن
ئوتتى، كۈيۈكخان تەختكە ئولۇردى. ئاتاسىنىڭ ئۇرنىدا، بىر يىل
تەمام بولدى. كۈيۈكخان ھەم ئالەمدەن ئوتتى. ئۆكتاي خانىنىڭ
ۋەلى ئەھدى شاھزادە بەشۇرت ىدى. ئۇل خانىدىن ئىلگەرى ئا-
لەمدەن گۇستى. بۇ پادشاھزادەلەر ئاراسىدا موڭاخانىدىن
تەخت - تاجىغە لايىقى يوق ىدى. قۇريلتاي قىلدىلار. جەمە
شاھزادەلەر، باتۇخان باشلىغى دەشتى قىپقاقدىن كەلدى.

قارا ھۇلاكۇ باشلىغى ھەممە چىغىتاي خانىنىڭ ھۇلادى ماڭا
سارتىيان باشلىغىن جەمەنى ئۇمەرالار يىغىلىپ موڭاخانى كۆ-
زەرسەپ ئىياق تۇتۇپ قەددىم يۈسۈن بىلە تەخت - تاجىغە چە-
قاردىلار. موڭاخانىڭ خانلىقى قىدار تاپتى. بەسى مەردانە ۋە
مۇبارىز پۇر تەدبىر ۋە قاهرى. چىڭىزخان ئالغان مەملەتكە تىنىڭ
بېئىسى يەزە ياغى بولۇپدۇر. بەئىسى ھەنۇز فەتىھ بولغان ئە-
مەس ئىكەن، دېب جاھانگىرلىق تۈچۈن لەشكەر بۇيۇرماق بولدى.
ئۇلۇغ ئىنسى قۇبىلايخان، ئاندىن كىچىكى ھۇلاكۇخان بۇلارنى ئىنتى-
خان فەلىپ چېرىككە مۇقەرەر قىلدى. چىڭىمىزخانىنىڭ چېرىكىدىن
ئۇن كىشىدىن ئىككى كىشى چىماردى. بىرنى قوبىلايخانى، بىرنى
ھۇلاكۇخانى قوشتى. قوبىلايخانى مەشرىق ھەددەگە بۇيۇردى.
باش خىتاي، ماچىن، قارا چاڭ، تاڭغۇت، تۇبەت، جۇرجە،
سۇلىنىاد كولى، بەئىزى ھەندۇستانى خەتايىغە ۋە ماچىنغا پەيپەست
ئېرىز، فەتىھ نازەزەد قىلدى.

تەماھى ئىران زەمنى، شام، مەسىر، دوم، ئەرمەن

اوه يه مهندگه دۇن كىشىدىن ئىنكى كىشى چىماردى. هۇلاكۇخانى
توقسان يەتنە سىڭ كەسىنى...

بارس يىلى تارىخقە يۈز قىرىق توققۇز ئىدى. هۇلاكۇ.
خان جاھانگىرلىق ئۇچۇن قارا قۇرۇمدىن ئىرانغە يۈز قوبىدى.
ئەشكەرى فەراۋان ۋە ھەشەمە تى بېپايان بىلە ماۋىرە ئۇنىھەزى.
كە كەلدى. سەھەرقەنت شەھرىنىڭ ئالدىدا مەسئۇد بەگ توپى
ئەنگىز قىلدى. بىر ئاي توپى قىلىپ ئىش - ئىشىتەت فەنەپ
ئالىمالقدىن بېرى شەھرىكى بار ھاكىمى مەسئۇد بەگ دارىغە.
لەرى پىشكەش بىلە كېلىپ هۇلاكۇخانىڭ كورۇنۇش قىلدىز.
خۇراساندىن ئەمەر ئارغۇن ئانغا باشلىق ئۇرمۇراد ۋە شەھىتە.
لەر پىشكەشى لايىق بىلە كېلىپ كورۇنۇش قىلدىلار. هۇلاكۇ.
خان ئەشكەرى بىسياز ۋە پەھلەۋانانى نەيزە گۈزار بىمنە حۇ.
داسان تەرەفەنگە نوھەزەت قىلدى. خۇراساندا ئىش - ئىشىرەتكە
مەشۇ قول بولدى. مۇلاھىدە [باشلىغى] خورشاھ ئىدى. بەسىرى
فەساد - پىتنە بۇ مەلئۇنلاردىن ئۆتتى، بەسىرى ئەكابىمەر قە.
پادشاھلارنى شەھىد قىلدى. هۇلاكۇخان مۇلاھىدەنماڭ شەھىد
لەرنى فەتھ قىلىپ خورشاھنى موذاخان قاشىغە ئىباردى. هۇلا
ھىدەنى ئىست - ئابود قىلدى. هۇلاكۇخان بەسى شۇ جاڭ ۋە رە.
ھادۇر، خۇش قەد، ھىممىھ تىلەك ۋە مەردانە فاھىر ئەغىسل
كېڭىشىدە بىنە زىبر خان ئىدى. خۇراسان، فارس ۋە كەرمان
مۇلاھىدىلەرنماڭ ھەملەكە تى يەھەن ۋەل مەۋەت، قۇزۇۋەن ۋە
ئەزەربەيچان، ئىراق، ئەجەم موسەخخەر بولىدىلار. [بەغدايدىعە
ئەلچى] ئىبەردى. خەلەنە بەغداد ئەۋەستە ئىسم بىلىلاھ ئىدى.
ۋەزىرى مۇئەيىھە دوددىن ئىبىنى ئەلەلە لەقەمى شىيە ئىدى. خەلەنە پاك
دىن ۋە سۇنىنى ئىدى. ۋەزىرى يامان سوز بىلە ئەلچىلەرنى ياندۇردى.

ئەلقىسىم، ھۇلاكۇخان توقسان يەتنە مەڭ كەمشى بىملە
 سەعىد ئۇستۇنىڭ كەلدى. خەلئە ئەلۇستەئىسم بىملەم
 سەپەر نەۋەكەرلەرىدىن باشقا يېڭىزىرى تورت مەلىك كەمشى ئەن
 ئۇنىۋە بېرۇر ئىدى. ۋەزىر مۇئىيەت دۇددىن ئەھىدەدىلەتلىق ئەنەسى وۇ
 دىرىز پۇرەزۇر خەلئەنى غامىل [فەلىپ ئەيتتى]: «كۈن ئوغۇشى
 دىن كۈن پاتىشىغە شەمەرە مۇسۇلمان خۇدا - بەرسەتكى بىار
 بەرەتتى بۇ دەركاھ ئەمەردا مۇئىمنىغە جانبازلىق قىلاذۇر، بۇ
 مۇئىشى بى دىندىن چېپەرۇا ۋە ئۇمەرائى خەلئەن مۇجاھىدىدىن
 ئەنەن دەۋاندار كۈچۈك» دىدىلار. دەۋاندار بۇزىرۇغ دېب بىار
 ئەسى شۇل «ەمەلدە بىر تەرف بولۇپ ئىدى. ئوغلىسى ئەمەر-
 سەپە خوب يىدىگەت ئىدى. سۇلەيمان شاھ ئۆزەرائى خەلئەدىن
 ئەسى مۇئىجىم ھامىز ئىدى. فەتىمىدىدىن گەرد قارا سەپەققۇز
 ۋە ئەزىزىدەم [بايد ئىدى]. خەلئە بىسياز زەردار ۋە مالدار ئەنى
 خەلئە بەسى ھايىن ئىدى. ئۇمەرالار ئەيتتى: «ئەي ئەھىرىلەنۇن
 دىن زەرتى كەشى شۇبۇكۇن ئۇچۇن يېخارلار. اىشىكەز
 يېخانى، ھال بېرەلى» دېب. خەلئەنگىز ئەزىز ئېسەنۋەلەنخەدى
 ئەيتتى: «ئەلگە مال بېرىپ نەۋەكەز شاجەت ئەمەس. بۇ دەر-
 كاھىدە تەھامى خۇدا پەرەست نەۋەكەز ۋە چاکەر. ھال يېخانى
 كېرىدۇك. ئەسەلگە چىمىن يېخى بولۇر. بەلكى بىر نەچىچە كار
 ئەنس ئۇمەرائى تەخىلى زەر ئۇچۇن تەترافقە پەراكەندە قىلىدى».
 حەنەنگە ئەزىز ئەيتتىكى: «تۇل ئاتۇن، يېتىم ئوغۇل بېر
 ئەرۇچ تۈرلۈ ئورسە كاشىلار يېز بىلە بەكىان بولۇرۇ دېب.
 بۇ سوزگە مەغۇرۇ بولۇدى. بەكلەرى ئېتىتلەركى: «ھۇلاكۇخان
 يابۇقى يەتمەسە ئۇن مەڭ مەنگال ئاتۇن، يۇز ئات، بەئۇسى
 ئاتۇن ئىتەرلىك. بەئۇسى كۈمۈش ئىگەرلىك ئات، ياللىكاچ

ئەلقدىھە، خەلەنەبىي ئاباباسقە ئۇتتۇز يەقىنە كىمىي تەمىي
ئۇخىرى بىمنى ئاباباس ئىدى. دەۋلەتلى بولۇپ ئىدى. نولكىي مەنلى
شۇل سوز وە ئىش مەتتۈل بولادادى. ۋەزىر دارام سەددەن خەن
مەندىيەن غۈزە قىلدى. ھۇلاكۇخان بەغدادنى مۇھاھىسىرە فېنەسىي
لەندىدا لەشكەرنىڭ كەھى يوق ئىدى. ئەمما خەلمقە بىسى دە.
بىر سادىدە ئىدى. ياخشى سەردار سەپاھى يوق ئىدى. ھۇھا سەددە
ئۇزات بولدى. دەۋاندار كۈچەك. دەتمىدىن ئەرد قارا سەددەن
چىمەپ شەبائۇن ئەلتۈردى. ئۇن سەكىزەمەك كىمىي بىلە. جەن
سەخت بولدى. دەتمىدىن بىلە قارا سەنگتۇر ئۆلدى. دەۋاندار
لەچىچە كىمىي بىلە قاچىپ كەلدى. لەشكەر بىر تەرەف بولىمىي.
تۈچ ئاي مۇھاھىسىرە بولدى. بەغداد بېسى تەڭ بولدى. خەلەنە
ئەككابىر، سادات، قۇزات وە ئۇدەرالار بىلە كودۇنۇشكە
چىمەقار بولدى. پىشكەش بى زاھايەن ئالىپ خەلەنەسى ياخشى
چادرغە توشۇدى. ئەلھاڭ خوب پېش كەلەتى. ئەمما دەۋاندارسى
سۈلەيمان شاھنى، ئەمەر سەئىدىنى تۈتىلار. سۈلەيمان شاھنى
بەتتىھە يەۋز ئاغا - ئەنسىي بىلە ياغلاب كەلدىلەر.

هەۋلاكۇخان سۈردى: «ئەي سۈلەيمانشاھ، سېنگىدەك نە خەرىزى.

شۇناس مۇنەججىم ئىمە ئۇچۇن خەلەنەنى نەسىرىت قىلىپ
داشلا ما دىكىۋۇ؟»

سۇلەيمانشاھ ئېيتتىكىم: «خەلەنە بى سەئادەت ئىدى، ياخى
سى سوزنى ئېشىتىمدى» دېب. سۇلەيمانشاھنى جەممىيەتى بىلە
ئۈلتۈردى. دەۋاندارنى ئۇچ مىڭ جەممىيەتى بىلە ئۈلتۈردى.
لەھىر سەئىدى قەتل قىمازى. تىككى كۈندىن كېپىن خەلەنەنى
ئىككى ئۇغلى بىلە ئۈلتۈردى. موڭاخان بىر مۇنەججىم قوشۇپ
ئىدى. ئۇل ئېيتتىكى: «ئازار ئال نېبىاس مۇبارەك ئەمەس،
حۇسۇسەن قەتل قىلماق ھېچ ۋەجىھى دەۋا مەھىس، دۇزىيا
قارائىغۇ بولۇر. يەر تەبرەر، ۋابا بولۇر،» دېب. شەيخ نەسىر
تۈرس ھۇلاكۇنىڭ خەزەندىخە كېلىپ ئىدى.

تۇسى ئېيتتىكى: «ھېچ ۋاقىئە بولماس. بەسى ئەكابىز
ساھابە مەلەپ ئەمەرنىم وئىدىن ئۆسەن. ئەمسىلىدە ئەمنىز
ئەلى، قەلەنە. زوبەيرە ۋە غەيرەم دەزبە للاھۇ ئەنەن
شەندى بولىدلا. ھۇنداق بولمادى. خاس ئالى ئېبىاسىنى دە
ئەنگىز ھۇھەمەد ئەمەن زۆلەيدىن قەتلى قىلىدى. موتەۋەككىل
حەلەنەنى مۇنتەسىر قەتل قىلىدى. ھېچ ھادىسە ۋاقىئە بولمادى.»
مىڭىزىغە قالىپ خەلەنەنى كىمىزىگە يورگە دىلەر، لەت قىدارلار.
ئەينتىلەر: «ئەگەر بىر ئېمەرسە ئى دىگەندىن زاھىر بولسە،
خەلەنەنى قويالى، بولماسا ئۈلگەنى ئۈلگەن.» دېب لەت قىل
دىلار. ھېچىنەمە ھادىسە بولمادى، ئەئزايى خەلەنە خەسەردەك
نەرم بولىدى. دەۋلەتى بىنى ئەبىباس ئاخىر بولدى. ئۆتتەۋز
يەئە كىمىشى مۇددەتى خەلافەت ۋە هوکۈمەتلەرى بىشۇز يە
گىرسە ئۇچ يېل. نۇۋەل ئەبدۇللاھ سەفاج، تىككىنجى مەنسۇر
ئىسۇ جەئەر، ئۇچىنجى مەھدى، تورتىنجى ھادى، بەشىنجى

هەر وەر دەشىد، ئالىتىنجى مۇھەممەد نەدىن، يەتتىنجى مەنمۇن، سەككىزىنجى مۇستەئىسم بىللەھ، توققۇزىنجى ۋاسقى، ئۇنىمىنجى دۇتقۇۋەكەل، ئۇنىپىرىنجى مۇنتەسىر، ئۇن ئىككىمۇنچى مۇستەنىن، ئۇن ئۇچىنجى مۇئىتەر، ئۇن تورقۇمىنجى هوھەتىدى، ئۇن يەتتىنجى مۇكتەسلىقى، مۇئىنەدىيىد، ئۇن ئالىتىنجى مۇئىتەزىد، ئۇن يەتتىنجى مۇكتەسلىقى، ئۇن سەككىزىنجى مۇقتەدر، ئۇن توققۇزىنجى قاھىر، يىمگەرمىسىنچى رازى، يىمگەرمى بىرلىنجى هوئىتەقى، يىمگەرمى ئىككىمۇنچى هوستەتكى، يىمگەرمى ئۇچىنجى مۇئىتمە، يىمگەرمى تورقۇمىنجى قابسە، يىمگەرمى بەشىنجى قادىر، يىمگەرمى ئالىتىنجى قايدىم، يىمگەرمى بەتەتىنىچى هوئىتەدى، يىمگەرمى سەككىزىنجى مۇستەزەيم، يىمگەرمى توققۇزىنجى مۇستەرشىد، ئۇتتۇزىنجى راشىد، ئۇتتۇز بىزىنجى مۇقتەقى، ئۇتتۇز ئىككىمۇنچى مۇستەجمد، ئۇتتۇز ئۇچىنجى مۇسەتار، ئۇتتۇز تورقۇمىنجى زاسىرىددىنوللاھ، ئۇتتۇز بەشىنجى زاھىر، ئۇزىزز ئالىتىنجى مۇستەسىر، ئۇتتۇز يەتتىنجى مۇستە ئىسىم بىزەمە با ھەشەمەت پادشاھلاردىن بەغداددا نەرىنە قويىادى لەر، دەۋلەتى ئاڭ ئەبىاس ئاخىر زەۋال بولدى. مەخۇقىكى بىزەر ئاخىر زەۋالى بار، ئولكى بى زەۋال ۋە پادشاھى بى ئىسقىال خۇدايىتە ئالا ئەززە شەئىھە. بەغداددا سەكەن مىڭ ئادەم بى بى جان بولدى. ھۇلاكۇخان تەختى ئىران ۋە ئىراققە مۇنەررەر بولدى. سەيىددىن پۇتۇكچىنى شەھىد قىساىدى، ۋەزىر ئېتھەن ئىدى. ھۇلاكۇخان ئېلخان، شوھەرت تاپتى. ھەر خانمكى ھۇلاكۇنەڭ ئورنىدا تەختتە ئۇلتۇردى. ئائى ئېلخان ئاتا دىلار سەيىددىن پۇتۇكچىنىڭ ئورنىدا خوجە شەمىسىدىن مۇھەممەت فەددەسە سۈرەھۇنى ۋەزىر قىلدى. خوجە شەمىسىدىن مۇھەممەت سەھىبى دېۋان، خوش خەت، ھەرنى فازىسل، سەخى، باڭ دېزى

زوه ساهمپ راي موسيه ايانلارنىك دەققىنى باخشى ئادا ئاشىد -
لار، ئىنسى خوجە ئەلا قۇددىن ئەتسايدىلەك مۇسەئىنىي «تەرىجىلى
جاڭماڭىكۇشايم» بۇ خۇجەلەر بوزروڭىزىد، جەۋازىدە، با دەزىسى،
بەغىزادە خىزجە ئەلا قۇددىن ئەتسايدىلەك داڭىم ئىدى. خوجە موئى
ھەممە تىلىك ئاتىمۇغە بىسى كەتاب تەسىنۇ قىلدىلار، شول جۇملە ئەمىزى
ئەدىسىيە ئاندا ئۆزى شەرە ئاغاز قىلىپ ئىدى. ئۇمرى يارى بەرھەدى،
ئەلنى...، شىككى يۈز ئەللىك ئالىمە قەھلەئە ئەلىمى
ھۇلاكۇخا زۇرغۇن ئەتكەن بولدى. خۇتبە ۋە سىدىكە
ئېلىخان ئەتكەن ئەتكەن بولدى. زىنەت تايىتى، ھۇلاكۇخان بىھەككىز بەن
ئەن، تۈرلۈغە خانلىق قىلدى. قىرقىق سەككىز يېلى ئۆمۈر كورىدى.
ھۇلاكۇخان ئالىمەدىن ئۈقتىلى. جەنبا شادىزىدەلەر ۋە ئومەرمەز
قۇرالىتاي قىلىپ ئاباقاخانى خان كۈتەردىلەر، ئاباقاخان دە-
دىشأهزادەلى، وە دەلاڻىر، جەۋانىدەرد، زىبا دەنەزىر، دەغۇنچە-
دەند ۋە ئامىز ئىدى. خوجە شەمىسىدىن مۇھىمەت ساھىپ دە-
ۋانى ئەۋۇللىق دەستتۈردى بىلەن ئۆزىر قىلدى. ئىنسى خۇجە
ئەلا قۇددىن بىدغان داڭىم ئىدى. يەنە هاڭىم بولدى. دۇمەتە
مۇئىسىدىن پەرۋانەنى هاڭىم قىلدى. ئاباقاخان ئۇن يېھە-
يېلى خانلىق قىسىدى. داۋار ئۇنىڭھەپرىدىن بېراق خان لەشكەر
قاراقىپ كەلدى. باسرۇق بولۇپ ياندى. بىر كۈن ئاباقاخان ھە-
مەداندا شاراپ تەجىپ دەجلس تەجىپ كەرەم ئىدى. ئاباقاخان
دەدەشى ئەزىم دەستتۈرلى بولدى. قويىچىسىدىن ئۇق، يەتمەلەدى،
بىر نۇلۇغ ماڭما قەست قىلادۇر» دېب، ئۇق، يانسى ئالالەنى
بىققىامپ جان بىردى. ئۇغاي ئارغۇن خان خۇراساندا ئىدى.
ئاباقاخاننىڭ ئىنسى نىكەداركى سۈلتۈن ئەھىمەد [دېب] ۵۰۰-

بور [ئىدى]. ئىلىكىرى ئورداگە كەلدى. ئۆمەر را وە نويان يېمىھە
 سەپ ئەھىيە دخانى خان كوتەردىلەر. ئەلماقنى دامااد قىلىدى.
 دەلى بۇقانى ئەمزاول ئۆمەر قىلىدى. ئەھىيە دخانىڭ ھېۋەلەنەت
 بىسىز بەسى زەققى شەۋقى بار ئىدى. مەھىمەنچى ھېۋەلەنەت
 بىسىز. ۋەزىر ۋە پادشاھ ئىسلامعە تەھام دەۋاچ ۋە دەۋەنەت
 دەرىدىلەر. بەئىزى ئۆمەر رائى بىن دەن مەلى بۇقا ئارغۇن
 حانى بۇزۇلۇپ ئەھەمەد خانى ئولۇغىرىدىلەر. ئارغۇنخان مەكتابى بۇ-
 دەس ئۇلتۇردى. ئارغۇن ئىسلامعە بەسى دۈشەن ئىدى خوجى-
 سەسىددىن مۇھەممەت ساھىپ دېۋاشى شەھىد قىساىدى. «بىچ
 ھېۋەلەن ئورداگە كەلەسۈن» دىك يارلىق قىساىدى. ئەھىيە
 ئەلا مە بەسى تەكلىك بولدى. پات ئۇرسە تىھ ئازغۇنخانعە مە-
 زەرى جان سەتىان ئازىز بولدى. بەس يامان دەچىشە قالدى.
 بەخەزى خار سەنەر ئاخىرىت قىلىدى. ئىككى بۇغلى بار ئىدى.
 ئەزىز ئازادخان، ئىككىمەنجى ئولجا يېۋەنخان. ئازان خوراساندا ئىدى
 ئەسسى كەنچە تو رۇمنىن كەلدى. جەممە ئۆمەر را يېغىلىپ كەن-
 بەنۇنى خان كوتەردىلەر. كەنچە خان مەملەتكىنىڭ زەن-
 سەن-غۇل بولدى. مەنسەبى ئەھەرىلەتۇر ئەلمىنى ئاغاچا بار نويانى-
 بەرىنى، خوجە سەدرىددىن خالىدىنى ۋەزىر قىلىدى. كەنچەنى قىنۇ-
 خان بىمىيار سەخى ۋە جەۋاڭە دەخان ئىدى. بايدۇخان ئەبى
 نووان سېبىنى ھۇلاكۇخان خۇرۇچ قىلىدى. ئاغاچا چار توئەدايى
 قېچقۇت مال بۇ ئۆمەرالار، ھارام ئەمەكلىك قىلىپ يابىدۇغە بۇ-
 دەغانىدەك، كەنچە ئۆخان بايدۇغە ئۆتۈرۈچىرلەك بۇيۇردى. ئاغا-
 چار بىملە ئەھەر ئاقبۇقا جەلايدەرنى ياشىن قىلىپ. ئاغاچا-
 بۇغە قوشۇلدى. ئاققۇتا ئەندەك بېزىلە كەنچە بىرلە كەنچە تو-

خان قاشقىخه كەلدى. هەرام نەمەكىلە بىر يۈلى بايدۇغە بولۇپ كەنجه تۇخان ھەزىمەت تاپتى. كەنجه تۇخان ئۇچ يېل خان بولدى. كەنجه تۇخان بىلە ئاق بوقانى قەتل قىلدىلار. جەممە ئىۋالۇغ - كىچىك يېغلىپ بايدۇ خاننى خان كوتىمە دىرىئەر.

[زىكىرى سۇلتان مەھمۇد غازانخان]

خانى خازان سۇلتان مەھمۇد غازان فەرزەند ئەر جەف-
خەدد ئارغۇن خان ئىدى. ئارغۇن خان سەفەرى ئاخىمرەت قىلى-
دى. خۇراساندا ئىدى. كەنجه تۇخاننىڭ زامانىدا ھەم خۇراسان
دا ئىدى. كەنجه تۇخاننىڭ قەتلى ۋە بايدۇخاننىڭ خانلىقىنى
ئېشىستتى، ئېرسە ئەمەر نەورۇز ئىبىنى ئارغۇن ئاتا خۇراساندا
ئىدى. شەھزادە ئىغا زاننىڭ خىزمەتىخە كەلىپ ئەمەد - پەبيان
قىلىپ يەكدىل ۋە يەكىنەت بولۇپ بايدۇنىڭ دۇستۇنگە جە-
رىدىك ئاتلانىدالار. ئىككى لەشكەر روبەر و توشتى. بايدۇنىڭ جەم-
زىكى ئىككى بەرابەر غازانخاننىڭ لەشكەر دېچە بار ئىدى. غاران
ۋەھىم قىلىدى. ئەمەرنە ئەر جەف فەرۇز بەخت ئەر زىكى يەتكۈردى كى: «ئەي
پادشاھى ئالەم، ھېچ ۋەھىم ۋە ھىراس قىداقۇل سوق ئەمەس.
خان ئەگەر مۇسۇلمان بولسەلەر. مەذكى زامىن دۇرمەن، سۇ-
دۇشمەنەرنى ئالۇرمىز». غاران قەبۇل قىلىپ ئەيتتىكى: «ئەگەر
تەذىرى تەنەلا ماڭا نۇسرەت بەرسە. ئەلبەتنە مۇسۇلمان بولىي»
دېپ. ئەمەر نەورۇز نەلچىلىككە باردىپ بايدۇغە كورۇنۇش قىمىنى،
كوب ئۆمەرانى تاغا-چار باشلىغ بۇزۇپ ياندى.
ئەلقىسى، بايدۇخان باسرۇق [بولدى]. بايدۇنى مۇلتىغر-

ددله، ته ختنىخ بهر قهار بولدى. نىكى كۈندىن سوڭ ئەمىز
نه ۋۇرۇز غازاننىڭ ئەرزىگە يېتكۈردى: «خۇدايىسى تەنەلا سانىما
ئۇسۇرتى بەردى. ئەمدى خان وەتىدەگە ۋەغا قىلىماق كېرىگە».
دېب. خاننىڭ كۆكلىگە پەر تەۋى تۇشۇپ ئىدى، نىشتىاق بىلە
تەيتىلەركەم: «كاماڭلى بولغا ياي ئازىمك ئىلىكىدە ئەكادى مۇسۇل
جاڭلىقنى ۇورگەنگە يېمەن». ئەسسب بام بىدھەر ئۇباىددىن ھەزىزىتى
شەيخ سەدرىددىن ئەبراهىم ئىبنى شەيخ سەئىدىددىن ھەمىزى
فەددە سەللاھۇ سەرەھۇمنى ئالىپ كەلدەلەر.

ھەزىزىتى شەيخ مەزكۇر سۇلتان مەھمۇد غازان خانىغە
ئەكادى ئىسلامنى ۇورگەتىپ غۇسىل قىلدۇرۇپ مۇسۇلمان قىد
درىلار. شول كۈن خان بىلە يەتمىش مىڭ كەشى مۇسۇلسمان
بولدى. ئىسلام ئىراندا شاپىئە بولدى. تاغاچار نۇچ خانىغە دۇخا
ئىعەت قىلىپ ئىدى، ئانى گۇلتۇردى.

سۇلتان مەھمۇدغازان خان نۇر ھەدەقى ئەشم سەلا-
ئىن مۇغولان بەلكى ھەمدى ھەمە خاقانى جەھانىغە سۇلتان
مەھمۇد غازانخان پادشاھ ئىدى. مۇسۇلمان، پاك - ئېتىقىد،
ئەذىل، بەھادۇر، شۇچاڭ ۋە خوب سۇرەت ۋە سەخى [ئىدى].
ئەمەر نەۋىرۇز خىزەتى شايىھىتە بەجا كەلتۈردى. مۇسۇلسما-
ئىققە بائىس بولدى. بەسى ئۇلۇغ ۋە باھىشەدت بولدى. كۆپ
ئۇزەرا ۋە ۋۇزەرا ھەسەد يىدى. ئەمەر نەۋىرۇز فېرۇز بەخت
بایدۇ بىلە ياغى ئىكەندە مىسر پادشاھىقە خىت ۋە زامە ئىبدە.
رسىب ئىراڭىھە تەكلىف قىلىپ ئىدى. قۇتلۇقشاھ نۇيىان مىسىزدىن
دا سەرۇق بولۇپ ياندى.

خۇجا سەدرىددىن ۋە يەنە جۇمالە ئەمەر ئۇزەرا ئەمەر
نەۋىزىدىن ھەسەد ئېلىتىپ مىسر پادشاھى دەلىك ئەشرەذكە

نااهه ئىسەردى دېبب مۇتنەھەم قىلىدلار. ئەمەر نەۋەرۇز خىزمەتى -
 تىنەخە ئىشەنمب خانىغە بەسى تەئىددى قىلىۇر ئىدى. خانىنىڭ
 ئەمەر بىلە مىزاجى تەغمۇر تاپتى. ھاسىدلار ۋە قىمت تاپىپ ئەمەر
 نەۋەرۇزنىڭ سىندى لەكزى كۈرگۈنى تۇتسىلار. ئەمەر نەۋەرۇز
 فېرۇز بەخت خۇدراساندا ئىدى. فەناھى مەلمىك فەخرىدىدىن كۇتى
 غە ئەلتىتى. غازانخان ئەنارەللەھ بۇرھانەھۇ ئەمەر نەۋەرۇز
 غازاننىڭ توھەمە تىنەخە تەڭ بولۇپ ئىدى. ئەھايى فىتنە غەممازلارى-
 نىڭ سوزى كارگەر قىلىدى. ئەمەر نەۋەرۇز ٹۇمۇرىدىنى غەزات.
 جەھاد، نەماز، خەيرات، تەلاؤتلىق قۇرتىان، داواجى
 شەرئى ۋە ئىمان بىلە ئۇتكە دەمدە
 مەرتەبە ئىشەدادەتكە يەتكەي نەۋەرۇز بەك غازىدەك. خۇدايە-
 تەئالا نەسب ئەتكەي.

ئىمن قىتاڭ ئەمەر نەۋەرۇز غازاننىڭ تەئىردەخى:

دۇباڭى

بىشەش سەد نەۋەد شەش دىرۇن شەھرى ھرات،
 گۇزەشت كۆزەھى شەۋەال بەست با يەكرۇز.
 ذى ھەپتە رۇزى دۇشەنبە مەيانەئى دۇ نەماز،
 دەسىد لەشكەرى غازان شەھىد شۇد نەۋەرۇز. (۱)

① [يېنىغا] ئازىل يېز توپىسىن ئازىل ھرات شەھرى سىجىدە، شەۋەزلىرى
 (نارا ئان)دىن يىگىرمە بىر كۈن تۇنكىدە. ھەپتەنىڭ دۇشەنبە كۈنى
 تىكىنى ئاماز تارىسىدا، غازاننىڭ لەشكىرى كەلدى. نەۋەرۇز شەھىد
 بولىدى.

غازان خان نه ورۇز بەگىنىڭ ئورنىغە ۇلجايتۇ سۇلتانى نەسبەت قىلىدى. ۇلجايتۇخان سۇلتان غازانخانىڭ ئىنسى ئىدى. سۇلتان بەھەمۇد غازان تەمام ھۇلاكۇخانىنىڭ يۈرۈمچە سەكىكىز يېلى خانلىق قىمادى. ۇوتتۇز تورت يېلى ئۆھۈر كوردى. ۇلجايتۇخانى ۋەسىيەت قىلىدى، غازانخان نەۋەرەرە مەرقەدەھۇنىڭ فەۋەمىغە جەھى ئەھلى ئىسلام ئەزا تۇتى.

ۇلجايتۇ سۇلتان ئەداسى قىلىدى. درنى ئىسلامىغە دەخاج بەندى. سۇلتان مۇھەممەد خۇدا بەندە ئىشتىهار تاپتى. خسوجىھ زەشىددەن نەۋەرەرە قەبرەھۇ ۋەزىرى غازان خان ئىدى. سۇلتان بۇھەممەد خۇدا بەندە ھەم ۋەزىر قىلىپ خوجە سەدرىددەن ئىشۈرگەن ۋەزىر قىلىپ ئىدى. خەمانەتكە دۇتنەھەم بولۇپ قەتلى ناپتى. ئەھىر نەۋەرۇز غازىغە فەتىئە قىلىدى. ئاخىم ئۇزىمىگە يازىدى. خوجە ئەلى شاھ خەتلەنلى ۋەزىر قىلىدى، خوجە دەشىد بىلە شېرىك. خوجە دەشىد ئەلدىيەر دەھىد ئادىل ۋەسىخى، فازىل، ھونەرمەند، ۋە ئالىم، موسەنەنلىقى «تەئىرەخچى چەۋامئۇر دەشىدى» [سۇنى]. تەبىرىزىدە ئىمارەتى ئالى بۇنىياد قىلىدى، «رەشمەدىيە» ئاتىدادىلار. تەئىرەخچە ئانداغ دەپدۇلاركىم: «بىز نە ئىمارەتسى ئەتكە ئىددەن رەشمەدىيەنى بوزماق مۇشكۇلدۇرۇر». قۇتلۇغ شاھ ئوييانى سەپەھ سالار لەشكەرى ئەمەرۇل ئۇمەرا قىلدىلار. سۇلتان مۇھەممەد خۇدا بەندە دەسىرىغە چېرىك بىاردى. دەسىرى پادشاھى مەلک زاسىر ھەم ئىسىابى ھەرب ۋە زەرب راس قىلىپ جەگىنىڭ خەپىالىدا ئىدى. ۋەزىرى بى نەزىر خاجە ساھىپ تەدبىر قىلىدىكى دەلىك زاسىر پېشكەش ۋە ئەسىر ھايى يار بەردار ۋە شۇقىزد هايى قاتار ۋە توقچاق ھاي بادرهفتار چىقارىپ سولىھ تىملەدى. سۇلتان مۇھەممەد خۇدا بەندە ئەزاراللاھ بۇرھاندەھۇ ئىسلامىغە

بسیار دهراج به ودی. دنی شه ردنی، هملله‌تی همانه‌تی قه‌وی
 قملدی. مفسوله‌نلارغه مهیانی ته‌مام بار نمی. نوزی خانی پانک.
 شیتمقاد ۋە مفسولسانی نمهاد، ئادل، سەخى، بەهادۇر،
 جەۋانیه‌رد، خوش مەبىزه‌ر نمی. خوجه دەشىد ئەلە يۈمىر دەھىد -
 نى ۋەزىر قملدی. بىخ ۋەزىر ئادل، ئالىم، سەخى. دنی
 لەملی ئىسلامىد ئازچە قەقەن بەتىكى ھەددۇ ھىسابى يوق. ئولكى
 ھۇلاكىخانلىق مەملەتكەتى دۇم، شراق، ئەجەم، ئەزەر بەيغان.
 فارس ۋە خۇراسانىغە ئۇن ئىككى يېل ته‌مام خان بولدى. نۇتىپر
 ئەلتە يېل بەئىزى دەۋايمىت [تە] ئوتتۇرۇز سەككىز يېل خانلىق قملدی.
 ھان بۇزىپ بىر بىلدىن كېيىمن شەھرى سۇلتانىمەن بەنا قىلىپ،
 تەختتاش ئېتىپ، نۇزى ياتقانى ئىمارەتى ئالى ئېتىپ شول ئەمەرتى
 دە دەن قىلدىلار. عازانخان ئەلووەرە قەبىردىن ئىلمگىرى شەراندا
 ھەشىلخانلىرىنىڭ ھەنېرىسى مەتاۇم ئەمەس نىدى. سۇلتان ھەندۇد
 ئازان تېبىزىدە مەددەن بولزىپ نىدى، سۇلتان ھۆھەمدەدە خۇدا
 بىندەنىڭ ئوغىشكى سۇلتان ئەبۇ سەئىدخان ئېرىۋەر. ئون ئۆزجى
 شار، خۇداسان پادشاهى نىدى. سۇلتان ھۆھەمدە خۇدا بەزىدە
 دەنچور بولدى. نوغايى سۇلتان ئەبۇسەئىدخانىغە كىشى قىبه‌ردى
 سۇلتان ئەبۇ سەئىدخان كەلمەسىن ئىلگەرى ئېلىخان ئالەمىسىن
 ۋىداد قملدی. جەممە ئەمىز ئۈمىمەرا، ۋەزىر - ۋۆزەردا يېھلىپ
 سۇلتان ئەبۇسەئىدخانى باشىغە تاج قويۇپ تەختكە ئۇلتۇرغۇزدىلار.
 ئەمەر چۈپانى ئەمۇلتۇمەرا قىنىدى. پادشاه كەچىك، ھەل
 ۋە ئەقد ئەمەر چۈپان بولدى. هەتناكى خوجىه دەشىدىدىنەك
 فازىل، ئالىم، ئادل، ئامىل ۋە سەخى بۇزدۇگ خوجە ئالى شاھى
 دىن دەستە خەنەپ خاجەنی سەئى قىلىپ قەتل قملدی. خوجە
 ئائى شاھ ھەم پات - پۇرسەت[دە] سەفەرى ئاخىرەت قملدی. چۈپان

دروزیمیں

نور	بہت	پوسٹ میگنیٹی	تیوڑی	تیوڑی
بُرُوقُورِ دیدن، زور وہندی	1	مُوٹھے وہندی	مُوڑت	مُوڑت
لایپڑو	7	لایپڑو	لایپڑو	لایپڑو
تله فہر درج	6 3	تله فہر درج	تله فہر درج	تله فہر درج
جُوناہی	1 1	جُوناہی	جُوناہی	جُوناہی
خُنوایی	0 8	خُنوایی	خُنوایی	خُنوایی

نوييان [ى] خوراسانغه هاكم قىلدىلار. ئۇلغۇغ تۇغلىسى تومۇز تاش دۇم هاكمى بولدى. بىر پۇتۇكچىسىنى خانغه ۋەزىر قىلدى، سايىمن ۋەزىر لەفەب تاپتى. مەمر چوپان ھەر ئىش قىلىدۇ، ناجا و كوتەرۇرۇ ئىدى. مەمر چوپاننىڭ قىمىزى بەغدان خاتۇنغا خان ئاشقى بولۇپ، بىسىرى بىرى ئىارام بولۇپ چوپان بەگكە مەھىرە، مەردىن كىشى ئەزىزدى. مۇل كىشى خاننىڭ ئەرزىنى يېتكۈردى. چوپان ئۇيانغه بىسى يامان كېلىپ غەيرەت قىلىپ شور ئەنگىز ئەنگىز ئامىز سوزلەر ئەيتتى. خان خاموش بولۇپ، مەمر چوپاننىڭ يوقلىۇقىنى خاھىش قىلدى. بۇ مەئىمنى بىزى ئۆمەر اۋە ئەنچىكە ئەرەممە فەلىپ، چوپاننىڭ يامان ئىشلارنى ۋە ئۇغلىنىڭدى. ئۇزىنىڭ نەككۈمىنى خانغه يېتكۈرۈپ تۇردىلەر. ئۆمەرلازىلىنىڭ ۋەزىرلازىلىڭ ئەمر چوپاندا دەردى بار ئىدى. بىچىرى خاندا مەختىيار بىق ئىدى. ئۇلغۇغ تۇغلىسى تومۇز تاش دۇم هاكمى ئىدى. ئۇندىعە خوتىپەئى سىككە قىلدى. ياغى بولدى. چوپان بەگ بىر دەپ باشلاپ ئالىپ كەلدى. ئەمەرنىڭ خاتىرسىدىن ئەنۇ مەمر چوپاننىڭ بىر ئۇغلى [بار ئىدى]. مۇقەرەتلىك خۇدايى خۇدا ئەنلىق خان بۇرۇغۇپ قەتل قىلدىلار. چوپان نوييان خوراسان ئەنلىق قىلىپ خان ئۇزەسگە كەلدى. خان ئۇقۇرۇ چىقىپ تۇشتى. يازۇنى يەتىلەر. ئۆمەرلاز بۇزۇلغۇپ خانغه كەردىلەر. مەمر چوپان ھە زىمەت تاپىپ ھەرات [قە] باردى. مەلمىك غىياسىددىن كورتىكە ئېلىتىجا كەلتۈردى.

مەلمىك كور نەكىنى چوپان نوييان تەربىيەتى كۈل قىلىپ ئىدى. مەلمىك غىياسىددىن ئەمەر چوپاننى ئۇلتۇرۇر بولدى. چو

پان بەگ کىشى ئىبەردى: «مەلەككە سىر مۇلاقات بولايى» دېب.
مەلەك قەبۇل قىلىمادى. ئەيتتى: «ھەر سوزى بولىھ، وەسىمەتى
بولىھ ئەيتتۇن، مۇلاقات مۇشكۇل» دېب.

ئەسەر چوپان ئەيتتىكى: «مېنىڭ باشىمنى تېمىنەتىن جۇدا
قىلىماسۇنلار، زىراكى بىر بارماقىم قوش. شۇنى ئىسىرسۇنلار»
دېب.

ئەلقىسىم، ئەھىزىچوپاننى ئۈلتۈردى. ئۇغلى جەلالىخاننى ئۈلتۈردى.
زىبارۇي نېكوسىپەت ئىيمگەت ئىدى. بەغداد خاتۇننى خان ئەلمەپ ئىدى.
بەغداد خاتۇن كىشى ئىبەرپ ئاتاسى چوپان بەگىنىڭ دەسىدەنى
ھەززەتى مەككەگە ئىبەردى. مەككەت ئۆللادا دەفسىن فىندىلەلار.
خوجە غىياسىدىدىن خوجە فازىل، ئادىل، ئائىمىقدار، تەئەرىج گۈزىدە
دە، «تەئىرەخى مەجمە ئۈلەنساب شەھىمە» خوجەنەڭ ئاتىق
[بىزىلدى]. بۇلارغا ئەنئام ۋە ئەھسان ۋافىر ئاتا قىندى.
دۇمدىن خەبەرى كەلدى. ئەسەر ھۆسەين بىلە جەھەنسى
بۇزىرۇپ ئىدى. ماۋەرائۇنەھەردىن خەبەرى شاھزادە ئىچىمەتاي
ئىززەت كەلدى. خۇراسانخە ئەبۇ سەئىدخان ناچار دۇشەن ئەرەفىگە
رەۋان بولدى. دۇشمەن لەشكەرى بىۋايان بىلە كېلىپ ۋېرىۋە
سۇلتان ئەبۇ سەئىدخان ئەندەك كىشى بىلە كېلىپ دوبەرۋە
بولدى. بىۋەھەم ۋە ھەرابىس دۇشمەنگە ھەملە قىلدى. سەحاب جەڭ
بۇنىدى. خان ئەندەڭ جەلادەت زاھىر قىلدەكى، دۇستەم، ئىسمەن
دىيار بولىھلەر، خاننىڭ بەھادۇرلىقىغە پۇشت دەست ئەنئىماق
بەرۇر ئىدىلەر.

ماۋەرائۇنەھەر چېرىكى باسروق بولۇپ ياندى. بۇ جەڭدىن
كېيىن «سۇلتان ئەبۇسەئىد عازى باھادۇرخان» دەپ بۇسۇدىلەر
مۇنىشلەر. سۇلتان ئەبۇ سەئىدخان ئۇن ئۇچ ياشىدا خان بولدى.

تون توغۇز يىل خانلىق قىلدى. تۇقتۇز ئىككى يىل تومۇر كوردى. سۈلتان نېبۇ سەندىخان پادشاھزاده خوب سۇرهت ۋە نېكوسپەرت، ئادىل مۇسۇلمان، سەخى، دىلاۋەر ۋە جەۋادىھەرد [ئىدى]. ياش ئالەمدىن ئۆتتى. ئىران خەلقى بىر يىل ئەزا تۇتىلار. مۇناارەرغە قاوا كەيىددۈردىلەر. كۈچەلەرغە كۈل ساچتىلار. ۋە للاھۇ ئەئلەم بىمسەۋاب.

[تۇغلۇق تومۇرخاننىڭ مۇسۇلمان بولغا ئامقى بەيانى]

تۇغلۇق تومۇرخاننىڭ ئىسلامى ھەزىرەت مەۋلانا تەرىشىدىدىن فەدەسىلىزھۇ رۇھىمەنىڭ قولدا مۇسۇلمان بولدى. ئەندىغان رەۋايىت قىلۇرلاركىم. چىغىتايخان چىڭگىز خاننىڭ ئىككىنچى ئۇغلى ئىدى. بەسى، با سەياسەت، قاهرە ۋە دىللەۋەر، مەردانە تورە ۋە تۈزۈت - ياساققە بەسى جىددىي جەھدى بار ئىدى، ئوكتاتىخانىدىن بىر يىل ئىلگەرى ۋە ئىت بولۇپ ئىدى. خان ئۆز ئورنىدا نېرسەسى قارا ھۇلاکۇنى نىسبەت قىلىپ ئىدى. زىراكى چىغىتاي خاننىڭ ۋەلى ئەھدى قايدىم مەقامى مامۇكەينىڭ ئۇغلى قارا ھۇلاكۇ ۋە يەسۋ قارا بورى. چىغىتاي خان ئاقلى كاۋى كېئەشىلەك كىشى ئىدى. ئوكتاتىي خانغە كەما يېنىغى ئىتتا- ئەت قىلىدى. قائان ھەم ئەۋلادى چىغىتايغە خوب نىگە ھداش قىلدى. چىغىتاينىڭ ۋەلى ئەھدى ئۇغلى مامۇكەي بەسى مۇقبىل، خۇشخۇي، زىبامەنzer ۋە قەمەر پېيکەر ۋە نېكوسپەرت، خۇش مۇجاۋىدە ۋە چاپۇكىنۋار، تېرەنداز، نېيزە گۇزار يىمگەت ئىدى. سىمنى سالى

هدم ییگمرمه بیر، ییگمرمه تىکى ياشدا بار تىدى. چىئىمىزخان ئەسلەن ۋە قەتئەن تۇزىدىن جۇدا قىلماش تىسى. جىوجىخان، چىختايىخان، ئوكتايىخاننى فەته خارەزمىھ بۇيرۇپ تىسى. چىئىمىزخان بەلىخ تالقان تۇزەسىگە يۈردى. يولدا قەلەئى مامىيائىس مۇھاسىرە قىلدى. قەلەئى دىن ماڭىكەينى ئاتى. ماڭىكەي ۋولدى. چىئىمىزخان بېسى پەريشان ۋە ماڭەمەدە بولدى. يارلىغ قىلدى: «ماڭىكەينىڭ ئولىكەنسى هېچ كىشى چىختايىغە تېتىماسۇن» دېب. چىختايىخان خارەزمىنى فەتمە قىلب ئوكتايى قاڭان بىلە چىئىمىزخاننىڭ خىزى- مەتىگە كەلدى. جۇجىخان كەلمەي يۈرتسە ياندى. [چىئىمىز] خان جۇجى دىن بېسى ئاغرىدى. بۇ شاهزادە لەركە تىئام ۋە تېھسان ئەتا قىلدى. يەزە چىختايىغە ئېيتتىكم: «منىڭ بۇيرۇغۇمن تۇت- مايسىزلەر، ماڭا ئوخشاش خانلارنىڭ ئوغانلارى بىر ئاعىز سوزىگە جان بېرىپدۇرلار». دېب.

چىختايىخان ھەم تەرز قىلدى، چوکۇپ تۇلۇرۇپ: «ئەي خانى ئالىم! بىز ھەم يارلىغىڭنى تۇتەسلىق دىن ئولىي» دېب ئېيتتى. چىئىمىزخان ئېيتتى: «ئەي چىخساي! ئانداب بولسە ماڭىكەي ئالەمدىن تۇتقى، يېغلا ماغىل» دېب.

چىختايى سەبىر قىلاب ئېيتتىسىكىمم: «سەئە ئەندىزىمەنىز قىشكەن، ئالىدىئىزدا ئولۇپسۇرۇر». دېب، هېسچ تەغىر تاپادى. بىر پۇرسەتتىن كېيىن بەھازە قىلب تاشقارى چىقىمپ بىر خەملۇتىكە بارىپ ئالەئى زارە قىلب، يەنە يۈزىنى يۈزىپ، كۆزىنى ياشدىن پاك قىلب چىئىمىزخان قاشىغە كىردى. بۇۋاقشە بولغۇنچە شىددەتى كەشى ئولستۇرۇرگە ئەمەس تىسى. ماڭىكەي ئولدى. ئاندىن شول قەلەئى دەسچ جاندار قالمادى، قەقلى تاپتى. چىغى-

تای خانلئە پايتەختى بەشىالق ئىدى. تۈر[فانسى نىچ [دېبىز] پەتىجىدۇرلار.

قارا هۇلاكۇدىن قارا يەسۇ ئىلگەرى ئالەمدەن ئوتتى. قارا
هۇلاكۇ ئالەمدەن ئوتتى. خاتۇنى بەسى تاقىلە، كېڭىشلىك زەئىغە
ئىدى. ئانى ئۆزىغىنە خاتۇن تۈرچى كورغاننىڭ قىمىزى [دەرىندىلەر].
قارا هۇلاكۇ مۇلدى، ئوغلى مۇبارەكشاھ كىچىك چەختايىخاننىڭ
تۈرىنى سەخىھ خان بولدى. ئاجايىپ ياخشى باستۇردى.
نەچەپ يىلسىدىن كېيىن بايغۇ خان بولدى. زالىم كافمر
ئىدى. نابود بولدى. ئانىڭىدىن كېيىن مۇبارەكشاھ تېبىنى قارا
هۇلاكۇ خان بولدى. ئول ۋەقىتىدە قالا چار نوييان بىر تەرەف
بولۇپ ئىدى. ئوغلى ئېجىل نوييان ئاتالىق بولدى. بەرلاس ئايى
ماقىدىن يەسۇ قارانىڭ ئوغلى بۇراق خان بەسى بەھادۇر ۋە
مەردانە، كېڭىشلىك ئىدى. مۇبارەكشاھنىڭ ئاناسى ئۇلاچە بۇ
راق خان راي ۋە تەدبىر بىلە مۇبارەكشاھدىن خانلىقىنى ئاد
لىپ پادشاھى با ھەشەھەت ۋە پۇر شەۋىكت بولدى. خوراسانى
غەچىرىك بارىپ ئالالماي ياندى. ئاخىر مۇسۇلمان بولۇپ سۇل
تىان غىباسىددىن ئات كوتەردى. بەش ئوغلى بار ئىدى. ئەۋۇمل
مۇئىسىن. ئىككىنجى قوقتاي، ئۆچۈنچى بورمە، تۈرىتىنجى داۋا، بەشىن
جى بەك تومۇر، زۇبىدەتى ۋە خەلاسە ۋە چەراتى ئەۋلاد بۇراق
خان، داۋاخان. داۋاچىجان ھەم ئاتاپدۇرلار. داۋاخان پادشاھى
ئائى مىقدار ۋە ئىدالەت شىئار ئىدى. مۇسۇلمان ۋە پاك ئىتتىقاد
[ئىسى]. داۋاخاندىن كېيىن يەزە كافمر فاجىر تەختىغە ئولتۇردى.
مۇسۇلمانلىق دەۋاج تاپمادى. نەچەپ كىشى تەختىغە ئولتۇردى.
ئەمدا يات بىر تەرەف بولدى. مىرزا ھەيدەر دوغلات «تەئىرسىخى
زەئىشىي» دە، داۋاخاننىڭ مەزارى ياركەننە دەپدۇرلار. يەزە ھەم

مەقىبۇلۇقىمۇل، كىشىلەردىن ئېشىتىم: «داۋاخان پادشاھنىڭ ئۆسۈزىنىڭە
مەسىئۇدېگە ئىسىنى مەمىسىئۇدېگە گۇمبهزى ئالى بۇزىياد قىلىدى»
دېب. خوجەخان مەھمۇد خوجە ئەنتىرە للاھۇ مەشىھە دەھۇدىن مەرزىھە بىسىدەر
كوراگان تەئرىخىمە نەقىل قىلىپىدۇر: «ھەر بار داۋاخان پادشاھنىڭ
ئالىسى بىلە ئۇتسەلەر ئەيتتۈر ئىدىلەر كى بۇ ئەزىزنىڭ جەزبەسى
بەسى ئەۋى ئىكەن. ھەر بار بۇ مەزاوخە يەتتىم ماڭما جەزبە
ھاسىل بولادۇر» دەپ دۇرلەر. داۋاخان شۇڭار بولدى. ئىككى، ئىمۇج
كاۋاتىرورە خان بولدى. ئاندىن كېيىن نەۋىبەت ئىسىن بۇقاخانىڭ گۈچلى يوق ئىسى:
ئىبىنى داۋاخانغە يەتتى. ئىسەن بۇقاخانىنىڭ گۈچلى يوق ئىسى:
چەرىككە بارىپ كەلدى ۋە نەچچە كۇنىدىن كېيىمن بىر رەرفى
بولدى.

[تۇغلىق تومۇرخاننىڭ فەرمەبى ۋە ئۇنىڭ ئەھۋالى بەيانى]

ئەنارە للاھە بۇرھانەھۇ تۇغلىق تومۇرخان نۇرى ھەدە-
فەئى چىراڭى بىنەش دۇرمان چىختايىخان ئىرۇر، تۇغلىق تومۇر-
خان ئىبىنى ئىسىن بۇقاخان، ئىبىنى داۋاخان، ئىبىنى بۇراقخان،
ئىبىنى يەسو فاراخان، ئىبىنى مامۇكىي خان، ئىبىنى چىختايىخان،
ئىبىنى چىڭىمۇزخان، ئىبىنى يەسو كەيھان، ئىبىنى بەرتانخان، ئىبىنى
قۇبلخان، ئىبىنى تومنەخان، ئىبىنى بايىنقورخان، ئىبىنى فايىدە-
خان، ئىبىنى دوتۇمخان، ئىبىنى بۇقاخان، ئىبىنى بۇزىنەخان قائان،
ئىبىنى ئالانقۇوا كوركلىۋە بىنت چوپىنەخان شېرۇر،
مەرزىا ھەيدەر دوغلات دۇسەنىقى تەئرىخىمە ئانداغ ئەيتىبدۇر.

لارکى: «ئەــەن بۇ قاخان چېرىك بارەپ ئىدى. ئۇلۇغ خاتۇنى بار ئىدى ساتلىميش» دېب. مۇغۇل پادشاھلارنىڭ نەچە خاتۇنى بولسى. ئىختىيار ئۇلۇغ خاتۇنىدا، كىچىكىلەرنى خاھلاسا كىشىگە بېرۇر، خاھلاسا ساقلار ئىدى. «مەكلىك خاتۇن» دېب كىچىك خاتۇنى بار ئىدى. بو ساتلىميش ئەقدە ئىدى. ئاڭلادىكى مەكلىك خاتۇن [خان] دىن ئاغىر بوي ئىدى. خان چېرىكىدە ئىكەندە شراۋۇل دوختەۋىي دىگەن ئۆمەردا كورۇنۇشكە كېلىپ ئىدى. ساـ تلىمەش رەشىك ئېلتىپ مەكلىك خاتۇنى بەردى. شراۋۇل دوختەۋىنىڭ يۈرـتى مەكلىكىنى ئالىپ يورتىغە ياندى. شراۋۇل دوختەۋىنىڭ يۈرـتى بىمىبار بىراق ئىدى. ئەــەن بۇ قاخان چېرىكىدىن يانسپ كەلـدى. مەكلىك خاتۇنىنى سوردى. ساتلىميش خاتۇن جاۋاپـ بەردى: «مەكلىكىنى مەن شراۋۇل دوختەۋىغە بەردىم» دېب. ئىــەن بۇ قاخان ئېيتتىكىم: «مەكلىك مەندىن ھامىلە ئىدى، ئۇلۇل بولۇر ئېھىتمالى بار ئىدى» دىدى. مۇندىن زىيادە نىمە دېمدى. ئەــەن خاتۇندىن بىمىبار رەنجمىدە بولدى. فۇرسەتىدە ئىــەن بۇ قاخان ۋەفات بولادى. مەملەكتەن خاـسـىز قالىپ بەسى خاراب ۋە پەرشان بولدى. ئەــەن بولاجى دوغالات خان تاپماققە بەسى دەغدۇغە قىلدى. ئاسما خان ئۇرۇمدىن بو مەملەكتەن يوق ئىدى. فەرداش لارنىڭ ئولۇـغى بار ئىدى. تاش توھۇر دېب. [ئۇنى] شراۋۇل دوختەۋىنىڭ يۈرـتىغە بېزىزدى. تاش تومۇر ئۇچ يېز ئەچكۇ ئەــەن بەــەن بەــەن ئۇزۇق ۋەــەن قىلماـس. بۇ ئەــەن بېــەن ئۇزۇق قىلماـپ مەقسىـدـىـغـە بەــەن بېــەن». ئۇچ يېز بېــەن بېــەن دەــەن قىلدى.

تاش تومۇر مىزرا ئايماقدىن ئايماقىقە كىزىپ شىراۋۇل دوختەۋىنىڭ يۈرۈتىغە يەتتى. ئىرسە خېبەر سوردى. ئىشى ئۇڭ كەلدى. مەڭلىك خاتۇن تۈچۈرادى. مەڭلىك ئەيتتىكى: «خاندىن ئالىپ كەلگەن ھامىلەمنى ئوغۇل تۇغۇدۇم. تۇغلىق تومۇرخان ئات قويدۇق. دوختەۋىدىن بىر ئوغۇل تۇغۇدۇم، ئىنچى مەلىك ئات قويدۇم». ئەلقىسى، تاش تومۇر مىزرا تۇغلىق تومۇرخاننى ئالىپ قاچىسى. ئەمەر بۇلاچى ئاقسۇدا ئىدى. خاننى ئاقسۇغا ئالىپ كەلگۈزى. جە خىان مۇزاتدا ھاكىغە تۈشتى. تاش تومۇر مىزرا يىغىلاب تۈرۈپ ئىدى، جەمىى سەۋاداگەر كېلىپ تۈشۈبدۈر. كارۇان باش ئىباڭ ئاتى بەگىچەك ئىدى. ئاذا ئەيتتىكى: «خان [نى] ئالىپ كېلىپ ئىدىم. ھاكىغا تۈشتى» دېب. بەگىچەك ھاكىغا تۈشتى. خاننى سالامەت تاپىپ بەسى شات مان بولدى. ئاۋاز قىلدى: «ئاغرامچى سالدىلار» دېب.

ئاغرامچى سالدىلار. بەگىچەك خان بىلە ئەهد پەيمان قىاشىپ خانىغە ئۆزىرە ئەيتتىپ ئىلىگەرى بەگىچەك چىقىتى، ئەيتتىكى: «مەن ئىلگەرى چىقىماسام مېنى ئالماسلار» دېب. بەگىچەك ۋە تاش تومۇر خان ئور مىزرا خاننى ئالىپ ئاقسۇغە كەلدىلەر. تۇغلىق تومۇر خان ئۇن ئالىتە ياشدا ئىدى. تاش تومۇر مىززانى ئۇردا بېمگى قىلدى. بېچىڭ لەقەب قويىدىلار. ئەۋلادىدا بۇ لەقەب ئالدىلار. بەگىچەكتى ئەمەرلەتۈمىرى قىلدى. تۈل سەۋاداگىرلەر ئىزىمن ئايدى ماقى [قىلدى]. شول ۋەختىدا ئەمەر بۇلاچىسى ئاغاسىسى ئەمەر توڭىكىسى راڭلاي - سودىگە مۇتىسى سەررىوف ئىدى، ئاقسۇغە خان كوتە دىلەر.

[تۇغلىق تومۇر خانىنىڭ ئىسلام دىننى قەبۇل قىلغانلىخى بايمانى]

[تۇغلىق تومۇر خان] ھەررەتى مەۋلانا نۇوشىددىن قىدەد دەسىللاھۇ سەرەتەنلىك قولدا مۇسۇلمان بولادى. «تەئرىخ رەھىشىدى» دە ئانداغ رەۋايىت قىلىپەدۇرلاركى: «مەۋلانا شۇچاىىددىن مەھمۇد بىرايدەر ھەزەرتى ھافمىز كەبىرىدىن بۇخارى چىمگىزخانىنىڭ ئەنلىك ئەتراپىدا ھافمىزىدىنىڭ كەبىر بۇخارى مەشەھىددىن ئىدى. بۇ بىزىزىرۇگىدىن كېيىن قەلەمى رەشمى ئىجتىها بەستە ۋە شەكىستە بولدى. مەۋلانا ھافمىزىدىن كەبىر قىدەدە سەرەتەھۇ شەھەد بولدى. بىزادرىنى كۆچۈرۈپ قارا قۇرۇمۇڭ ئالىپ بارنىنى ئىدىلدار. مەۋلانا شۇ جائىددىن مەھمۇد ئەلەيمىز رەھىم شۇل مۇساقىمەتىنىڭ ئاڭەدىن نەقىل قىلدىلار.

چىمگىزخاندىن كېيىن مەۋلانا مەزكۇرنىڭ ئەيلادى ئەرەقۇرۇمدىن كېلىپ شەھرى كېتەكىدە ئىستەقماھەن قىلدىلار. شەيخەن ئىسلام ئىزىز ۋە موئىتەبەر ئىدىلدار. ئاخىم ئەتكەزىنەتلىك مەۋلانا مەزكۇر ھەزەرتى مەۋلانا ئامالىدىن ئەتكەللاھۇ مەنىھەدەھۇ بىزى يىز ئىزىز ۋە بىزىزىرۇڭتار ئىدى. شەھرى كېتەكىنىڭ خەلقى بەسى خىسىق ئۇچۇرغە دېغىھەن قىلدىلار. زادا ز جۇدەتىدىن كېيىن ھەزەرتى شەئىخ جامالىدىن قەدە سەلللاھۇ سەرددەھۇ مەنىھەرلە چەتىپ ۋە ئىز ئىتەتلىدە. ئانداغ دېدىلەرلىرى: «ئىي بازادىلار مەندىن مىلگەرى كەۋات ۋە مەدرات سىزنىڭىزىگە ۋە ئىسلىرىت قىلدە، بىزىغا يىسىنى ئېشىتەمەدىڭلەر، بۇ ئاخىم ئىي نەسىيەتىدە، بۇ شەھەرگە

بالايي ته زدم كه ادي. سزاله ردين روخهت تليل يدئورمهن. ديدار
قيامه تكه قالدي» ديب، هينبه ردين توشوب سهه رگه دهوان بول-
ى. مۇئەززىنى مەسجىدىنىڭ ھەزرتى شەيختە ئىمتقادى بار ئىدى.
ئېستىماسى ھەراھلىق قىلدى. ھەزرتى شەيخ ھەم قەبۈل قىلىپ
شەھەردىن فەرسەڭ بارىپ تۈشىلەر. موللائى مۇئەززىن ھەزرتى
شەيخدىن ئىچازەت تىلەپ شەھەرگە ياندى.

ھۇھىمىدىن فارىغ بولۇپ مۇنارەتھە چىقتى. دەسمم خەيرباد
ئەزانى ناماizi خۇفتەن ئاغاز قىلدى. ئاسماندىن قارا ياكىلەغ بىر-
نەھەرسە ياغادۇر. ئەمما خۇشك، ئەزان تەمام بولدى، ئەرسە مۇ-
زاردىن تۇشە بولدى. مۇنارەنىڭ ئىشکى بەند بولۇپدۇر. بىر سا-
ئەت تەۋەققۇق قىلدى. مۇنارە يەرگە ياۋۇق كورۇندى. مۇنارەدىن
تۇشوب سۈرەت بىلە ھەزرتى بوزرۇڭۋار قاشلارىغا كېلىپ بىز
ۋاقىئەنى بەيان قىلىدى. ھەزرتى شەيخ: «غەزبى ئاللادىن بىز
راڭلىق ياخشى» دىپ، كوچۇپ دەۋان بولدىلار. قىسىي مەناسىزدىن
وھەزراھىل قىلىپ سەرەددى ئاققۇ ئايىكول درىگەن مەۋزەنە
چىقىپ مۇلتۇرۇپ سىدىلەر. تۇغلىق توھۇرخان ئۇۋەغە چىقىپ ئىدى.
تەۋاچىلار كوردىكى جەمىئى فەراغت بىلە قىېچىج مۇلتۇرۇپدۇر.
ھەزرتى شەيخ بوزرۇڭۋارنى تۇتۇپ باغلاب تۇغلىق تىمورخان
قاشىغە ئالىپ باردى. خان ئېيتتىكى: «ئەي تازىك نەدەپ جاز
ئىشتمە دىك!؟» دىپ. ھەزرتى شەيخ ئەيتتىلەركى: «بىز مۇسا-
فەر، كېتەك بۇزۇلۇپ كەسىدۇك، يارلغۇ شىكاردىن خەبەر دەمز
بىق» دىپ. خان يەزدە ئېيتتى: «سەن ئوبىدانمۇ، يَا بۇ ئىتلارمۇ؟».
ھەزرتى شەيخ ئېيتتىلەركىم: «ئەگەر ئىمان مەندە بولسە، مەن
ئوبىدان: ئەگەر ئىمان مەندە بولىمەسە، مەندىن ئىتلەر ئوبىدان».
خان شول مەھەلدە ئىتلەرغە خوات گۈشتى بىھرىپ تۈرۈپ ئىدى

خاڻندلشہ کوکلیگه ته ڦسسر قلایپ سر گوشنده توڏونچ بعر مڻغڻه-
 لمنی بُويُوردي: «بارڀ شول تازدك [ني] ڦالپ که لکل، ٺئىماز
 ئىکرام بىله ئاتىگه مندوڙوپ» دېب. بُو مُوغۇل ئاتمنى تارتتى.
 هەزرتى شېيخ كوردىله رکى، ئول مۇغۇلنىڭ ئىگەرى خۇنى خەن-
 ڙىر بىله مۇلەۋەس، پىياده بارۇرىنى ٹەختىيار قىلدىلار. ئول مۇ-
 غۇل: «يارلۇغ ئانداغ نەمەس، ئاتغە مىنپ بارماق كېرەك» دېب
 توڏدى. هەزرتى شېيخ ناچار روپىمالى تەھاردىنى ئول مۇخزىلىنىڭ
 چىركىن ئىگەرىگە يايپىپ مىنپ باردىلار. خان بعر گوشىدە دې-
 رۇپىدۇر، ئەمما بە شەرهىسىدە هەزىن وە رۇشد زاھىر. خان سۈددە-
 كى: «ئول نېھە دۇرۇركىم، ئول بولىھە ئادەتى ئەندىدىن ئۈيدان،
 ئول بولماسا ئىت ئانىمىدىن شەردىق؟». هەزرتى شەيخ نەيتىلەر-
 كىم: «ئول ئىمان ئېرۇر» دېب، ئىمان وە ئىسلامنى تەتكىي وە
 نەۋىسىنى كەما يەنېھەنى قىلدىلار. توغانۇق توھۇرخان ئەزاردىلا هو-
 بۇرھانە هو گىريان بولدى. ئەيتىتكى: «ئىگەر مەن خان بولام
 ئىستىقلال بىرلە، ئەلبەتنە سىز كېنىپ مېنى مۇسۇلامان قىلغايىز»
 دېب وەئىدە بەردى. خان شول دەھەلە ئون سەككىز ياشار ئە-
 دتى. هەزرتى شېيخ جەمالىدىن قەددەسە للاھۇ رۇھە هو ئايكول-
 دە ئالەمدىن سەھەر قىلدىلار. هەزرتى شېشيخ نەزەر وە قىنداه توغ-
 لازلارى سەۋابنابىي ئەرشىددىن قەددەسە سىرەھۇغە وەسىيەت قە-
 لمىب ئەيتىتلەركىم: «مەن توش كورۇپ ئىدمىم، چىراغ ياندۇرۇپ
 بەلەند پۇشته ئۆزەسىدە، تەمام مەشريق تەرەنلى يارۇدى. بُو توش-
 نىڭ تەئېرى ئولدۇركى، توغانۇق توھۇرخان ماڭا وەئىدە بىردى
 ئېردىكى، ئەگەر ئىستىقلال بىله خان بولاسام، ئەلبەتنە سىز كە-
 لمىڭ، مەن مۇسۇلامان بولغا يەن» دېب، مېنىڭ تۇمرۇم وەما قىل-
 مادى، ئەلبەتنە بُو وەئىدەدىن ئاشقىل بولماغا يىزىز، ئەلبەتنە توغ-

لۇق تومۇرخان مۇسۇلمان بولۇر» دېب، ھەزىزەتى شەيخ جىمەتى
لەدىن رەھىمەتە للاھۇ ۋە بەرە كاتۇھۇ ئالەمدەن ئۇرتۇپ نەچچە
مەھەلدەن سوڭ تۇغلۇق تەمورخان مۇستىقلال بىلە خان بولدى.
بەسى شەۋىكتە ۋە ئەزىزەت پەيدا قادى. بۇ ئاوازەسى ئاقسۇدا
ھەزىزەتى مەۋلانا يىسۇشىددىن تەيىبە للاھۇ مەشھەدەھۇ نە يەتلىقى.
ھەزىزەتى مەۋلانا ئەرىشىددىن ئەزەم مۇغۇلستان قىلىپ تۈرددۇغە
باردى. تۇغلۇق تومۇرخان چىكىگەزخانىغە مۇلاقات ھۇيەسىر بۇ
مادى. ئۇلۇغ سەبەپىدىن تۈرددۇغە يائۇق ۋەتەن تۇرتۇپ، ھەز
سەھەر كولباڭى ئىسلامىكى ئەزان ئەيتا باشلادىلەر. بىز سەھەر
خان ئەيتتىكى: «زەچچە كۈندۈركى خاب خۇش، ۋەقتىكى سەھەر
بولغاي، بىر كىشى ئاوازى بىدار ساز بىلە وەھىت بىزەردۇر
ئازى مۇندا ئالىپ كەل» دېب، تۈل مۇغۇل سۇرەت ھەزىزەتى مەۋ.
لازى ھەنۇز كولباڭى ئىلامنى يەتىنى ئەزانى تەمام قىلىماپ ئىد.
لەدر، ياقالارىدىن تۇرتۇپ، كىشىكشاي خان قاشىغە ئالىپ كەلنى.
خان ھەزىزەتى مەۋلانا دىن سورىدى: «نى كىشى تېرۈدەسەن، تات
لەمۇ ئۇيىقۇدىن قانىغى ئەۋاز بىلە بىدار قىلاسەن؟» دېب، ھەزىزەتى
مەۋلانا ئەرىشىددىن قەددەسە سىرەھۇ ئەيتتىلەركى: «مەن تۈل كە
شىنىڭ پەرزەندى تېرۇرمەنكى، ۋەئىدەئى مۇسۇلمانلىق قىلىپ ئى
كەنلىر، شۈل ۋەئىدەدىن كوز تۇرتۇپ دەرگاھلارىخە كەلدىرم» دېب.
خانىشە وىققەتى بولدى، ھەزىزەتى شەيخىنى سوردى. مەۋلانا جەۋاپ
بەزدىكى: «ئەرىشىددىن قەددەسە سىرەھۇ پەدەرى بۇزۇرۇڭوارىنى
ئالەدىنى ۋىدا قىلدىلار، ماڭا ۋەسىيەت قىلدىلاركى دئەلبەتنە تۇغ
لۇق تەمورخانىنىڭ خىزمەتگە يەتسكىل، خان مۇسۇلمان بولۇر
دېب» دېدى. خان ئىسلامىغە زىغبەت قىلدىلار. ھەزىزەتى مەۋلانا
خانىشە ئۇرسىل قىلدۇرۇپ، ئىمان ئەرزىد قىلىپ ئەھکام ۋە ئەركان

نى مۇسۇلمانلىقنى تەئىسم قىلىپ، خان مۇسۇلمان بولادى. شۇن داڭ ئىتتىفاق قىلىشتىلاركى: «ئۇمەرالارنى بىر - بىر چىرلاپ تىمىان ئەرزە قىلالى، قەبۈل قىلىسالەر خوب، ئەگەر قەبۈلى ئىسلام قىلىماسالار، ئايەتى (ئۇقتۇلۇلەمۇشىرىكىن^①)، غە ئەمەل قىلالى» دېب، ئەمەر تولەك دوغلات ئۈلۈس بېكى ئىدى، خان ئائىنى چىرى لادى. ئەمەر تولەك كەندى، كوردىكى بىر تازىك بىلە دو - بەرۋە ئۇلتۇرادرلار، ئەمەر كېلىپ ئۇلتۇردى. خان ئەيتتىلەر كەم: «كۇ - فەرسى تاشلاپ مۇسۇلمان بولاق» دېب. ئەمەر تولەك يېغىلاپ ئىدىتىسىكى: «مۇندىن ياخشى ئىش دۇنىيادا بەھەم يەتەس،.....ەز ئۆچ يىل بولدى، سۇلەعايى كاشتەرىنىڭ قولىدا [مۇسۇلمان بولغان] مۇسۇلمانلىقنى پىنهان تۇتۇپ ئىددىم» دېب، يېغىلاشىپ ئەمەر تولەك ھەزرەتى مەۋلانا ئۇرشىددىن دەھەتەللاھۇ بىلە كورۇشتى لەر، قوشۇپ يېغىلادرلار. ئۇمەرالارنى بىر - بىر چىرلاپ ئىمانغە تەكلىق قىلىدilar، ھەممە مۇسۇلمان بولدىلار. نەۋەت ئۇمەرايى جۇز- راىس شەرتى نامەنى قول ئاراغە سالدى، ئەيتتىسىكى: «مېنىڭ بىر كىسىم بار، ئاتى سىستۇرى بۇقا ئاتلىغۇ، كافىرى باقۇۋۇھەت، ئىككى كىسىم قىۋانى چالىسە. مەن مۇسۇلمان بولايى» دېب. خان ئەيتتى لەر: «ئىول كافىرى بەسى پۇر قۇۋۇھەت، بۇ شەرت ئەمەس» دېب، ھەزرەتى مەۋلانا ئۇرشىددىن قەددەسە سىرەتھۇ ئەيتتىسىكى: «بىز شەرت خوب، ئەگەر خۇدايى تەئالا خاھىش قىلغان بولاسە، مەنىڭ قولۇمدا بۇ ئۇلۇسىنىڭ ئىماننى، ئەللاھۇ تەئالا ماڭما قۇۋە ۋەت بېررۇر» دېب، ھەزرەتى مەۋلانا سىستۇرى بۇقا بىلەن چالىشى

[١] ئۇقتۇلۇلەمۇشىرىكىن — مۇشىرىكىلار (خوداغا شەركە كەلتۈر كۆزجىما، ر)نى ئۇلۇزدۇرۇڭىدەر.

ئىلار. ھەزىزەتى مەۋلانا بەشلەرنى قىسىپ رو - بەرو بولىدلار. سىنىقۇي بۇقا ئۇترۇ كەلدى. ھەزىزەتى مەۋلانانلىق فوللارى سىكە قۇرى بۇقاڭە تېگىشى بىلە ئۇل كافىر يېقىلدى. بىر سائىت ياتپ كەلەمەشە ھادەت ئۇقۇپ قوپۇپ ھەزىزەتى مەۋلانانلىق ئاياغلار دىغە يېقىلدى. بۇ كارامەت ھەزىزەتى مەۋلانادىن ذۆھۈر قىلدى. شول كۇن يۇز يىكىرىدە مىڭ كىشى ھازىر ئىدى. بەيە كېارە كەلمە شەھادەت ئەيتىپ مۇسۇلمان بولىدلار. مۇسۇلمانلىق دۇغۇل ئۇلۇسى ئەزارا شايىمە بولىدى. تا بۇ زامانە خە ئىستېپ كام تاپتى. مۇندىن بۇرۇنا كە بەك خان مۇسۇلمان ئىدى، بەسى پادشاھى ئەدالەت شىئار ۋە ئالى مقدار [ئىدى]. قەلئە ئى بەلخى ئىمماھەت قىلدى. كۇمۇش ۋە ئالىغۇن پۇل چىماردى. «كەپە كى» دېب مەشىزور بولىدى. كە بەك خان ئالىھەدىن ئۇتقى، يەنە ئۇلۇس كافىر بولىدى، خانىسى كافىر ئۆچۈن، يەنە نەچچە كافىر خانلار پەيدا بولىدى. يەنە نەرمە شىرىن خان ئىسبەن ئەخان خان بولىدى. ئۇل ھم مۇسۇلمان بولۇپ، دىنى ئىسلامغا رەۋاج بېرىدى. ھىندۇستانغا چىرىدك بارىپ، غەزات قىلىپ، عەزازىدىن ياندى. تەرمە شىرىن خان ئالىھەدىن ئۇتقى. ئۇتقۇز يىلدىن كېيىن تۇغلۇق تومۇرخان خان بولىدى. بۇ ئارادا مۇسۇلمانلىق بىر تەرەف بولۇپ، كۇنۇر ۋە كە فەرلىق رەۋاج تاپتى. ھەزىزەتى مەۋلانا ئەرسىددىن قەددەسە سىر-زەھۇنىڭ سەئى بىلە تۇغلۇق تومۇرخان [مۇسۇلمان] بولىدى. دۇ-سۇلمانىق بۇ زامانە خە بىر قەدار بولىدى. ئىنسا ئاللاھۇ تەئالا-قا قىيامەت بەرقەدار بولغا يىاشدا ئىدى. خان باشلىغ ئۆزلە دىنى ئۆز-غازدا، يىكىرىدە تورت ياشدا ئىدى. خان باشلىغ ئۆزلە دىنى ئۆز-زى خەتنە قىلىدلار. باش تۇشۇرۇپ ئېئىتتىقادى پاك بىزلا-مۇسۇلمان بولىدلار. سوڭقى كۇنىي قالغان خەلق مۇسۇمان بولىدى.

تۇغلىق تومۇرخان شەۋىكەت ۋە ئەزەمەت پەيدا قىلىپ تۇلغۇخ خان بولدى. ئۇمەرائى ماۋەدا ئۇنىھەرنىڭ مۇخالىقەتىنى ئېشىتىپ چېرىك ئاقلانىپ ماۋەدا ئۇنىھەرگە كەلدى. كىشەر گۇشاپىسىنى يۈسۈنى بىلە تۇغلىق تومۇرخان جاق بۇلاق دىگەن مەۋزەئەنلىق تۇشتى. دەريايى خوجەندىگە يېقىن ئۆچ ئۇمەرانى مىتلەغەلىي [غە] بۇيۇردى. تۇلغۇخ تىمور ئۇيىماقى، كەردەيت بەگچەك ئۇيىماقى ئەركىنۇت ئۇيىماقى. بۇ ئەمىرلەر دەريايى خوجەندىدىن ئۇنىتىلەر، ئەمىر بايزىد جەلاپىر كورۇنۇشكە كەلدى. ئەمىر بەيان سۇلدۇس كورۇنۇشكە كەلدى. ئەمىر تىمور كوراگان ئەمىر هاجىفەن قىچىپ خۇراسان [غە] كەتتى. ئەمىر تىمور كوراگان ئەمىر هاجىفەن بىشىكى: «سز خۇراسان [غە] بارۇر بولۇشكۇز، تۇغلىق تىمور خاننىڭ خىزمىتىگە بارساام» دېب. رۇخىت بېرىپ خۇراسان [غە] باردى. ئەمىر تىمور خاننىڭ تۇردا سەغىھە يەتتى. ئەمىر ھەممە خاننىڭ ئەلدىدا موئىتەبەر ئىدى. ئەمىر تومۇرگە مۇرەببى ئىدى. خانىدە ئەمىر تومۇرنى سېپارىش قىلىپ تۇمۇزىن دىلکەش كەشنى قەدەم دەستتۈر بىلە سېيۇرغال قىلدى. ئەمىر تومۇرنىڭ تەئەلۇق ئەھلى ئواۇسى قەتل ۋە غارەتىدىن سالامەت قالدى. ئەمىر خىزىز بورى كورۇنۇشكە كەلدى. خان ئۇمەرائى سەلاسە ئەۋۋەل قىتۇرۇد هاجى بەئىنى ۋە بەگچەك [نى] مەملەكتىسى ماۋەرانۇزىنەرگە نىمىت قىماپ، مۇغۇلستانغا ياندى. ياناچە ئۇمەراغە مۇخالىقەن پەيدا بولۇپ، تۇغلىق تىمورخان يەنە ماۋەرانۇزىنەرگە چېرىك كەلدى. ئەمىر بەيان سۇلدۇس، ئەمىر بەيان جەلاپىر، ئەمىر خەزىز بورى خاننىڭ كورۇنۇشكە كەلدى. ئەمىر هاجى بارلاس ھەم كورۇنۇشكە جابدۇپ ئىدى. خان ئەمىر بەيان سۇلدۇسىنى، بايزىد جەلپىرىنى ئولتۇردى. مۇخالىقەن سەبەبىدىن، بۇ خەبەرنى ئەمىر

هاجى تېشىتى، قورقۇپ خۇراسەنە كەتتى. ئەمەر توھۇر يەنە رۇخسەت ئالىپ خان قاشغە كەلدى. ئەمەر ھاجى خەمۇراسان [غە] بارىپ غافىل ئۇلتۇرۇپ ئىدى، قارايمان ھۇجىمۇم قىلىپ، ئىندىسى ئىدىكىو بەرلاس بىرلە ئۇلتۇردى. تۈغلۈق تەمۇرخان گۈشىلىلى قىلىپ خوجە خاننى نىسبەت قىلىپ، ئەمەر بەگچە كىنى ئاتا-لۇق قىلىپ ياندى. ئەمەر تەمۇرنى ئىلىاس خوجە خانىقە تابىشۇ-زۇپ، يۈرۈنى باستقۇرۇپ ياندى. ئەمەر بەگچەك زۆلم قىلدى. ماۋەرا ئۆزىنەر ئۆلۈسى يېغىلىپ مىسىل ئەمەر ھۇسەين ئىبىنى ھە لار ئىبىنى ئەمەر قىزىغان ئەمەر تەمۇر ئىلىاس خوجە خان بىمەلە جەڭ قىلادىلار. ئىلىاس خوجە خان باسرۇق بولۇپ بارغۇنچە ئىززىددىن دوغلات قەتل قىلدى. پات فورسەندە تۈغلۈق تەمۇرخان ۋەفات بولدى. ئۇتتۇز تورت ياشىدا ئىدى. ئۇن يىسىل مۇھ سۈلەمانلىققە رەۋاج بەردى. تۈغلۈق تەمۇرخان پادشاھى مۇسۇن-مان ۋە پاك تېئەمتقاد، ئادىل ۋە مەردانە، جەۋانىھە رد، نېڭو ئەدلاق ئىدى. ئەمەر تولكۇ ئۇلدى، ئۇرنىدا ئۆلۈس يېڭىنى ئەمەر بوللاچى بولدى. ئەمەر بوللاچى ۋەفات بولدى، ئۇرنىدا ئۇغلى خۇ-دا يىدى دادنى ئۆلۈس بېڭىنى قىلدى. ئەمەر خۇدايىسى داد يەتتە يا-شىدا ئىدى. قەمىرىددىن ئەمەر بوللاچىنىڭ ئىندىسى ئىدى، ئۆلۈس بېڭىلىكىنى تالاشىپ، خانىقە ئەرز قىلدى. خان ئەمەر بوللاچىنىڭ خىزمەتنى مەنزۇرى نەزەر قىلىپ ئەمەر قەمىرىددىنەنگە بىرمەدى. قەمىرىددىن كۈڭلىمە گەمنە تۇتتى. تا خان بار ئىدى، هىچ زاھىر قىلامماي يۈرۈپ ئىكەن، خان ۋەفات بولىدى، قەمىرىددىن ئۇن سەككىز سۈلتۈرانى قەتل قىلدى. يالغۇز خەزىز خۇجىھە خان ئال-دى. بۇ بەيان تاپتۇسىدۇر.

تسۇغلىققۇق تەمۇرخان بىھىشىلىق ۋە قىيىلىق ۋە ئازىماللىق ۋە كاشقەر ۋە خوتىمن، ئۇزكىندى ۋە فەرعانى،

ئوتار ۋە تاشكەند ۋە خوجەند ۋە ماۋەرائۇنسىنە ھرگە، بىخـارا، سەمەرقەند، جەيموندىن ئۇتۇپ بەلغۇ ۋە غورۇ ۋە تالقان ۋە قۇنى دۇزغەچە تەخت تەمسەر رۇغىدا قلىپ ىىدى، خان سەمەرقەندە قىشلاپ، مۇغۇلىستانغا ياندى. ئەمېر تومۇرخاندىن كېيىن فەرىدـ دىنىڭ ئۆزۈمىسىگە چېرىك باردى. قەمرىددىن بىتاب ىىدى، ئاتـ دا ئولتۇرالمادى. كولمە قوجۇر دىگەن يېـرde جاڭـگال تىچىدە ئىككى كىشى بىلە بەش - ئالىتە ئايلىق ئۇزۇق قويۇپ قىستـ لار. ئۇچ ئايدىن كېيىن خەلقى يانسې كېلىپ تەجەسـسۇس قىـ دىلـلار. قەمرىددىن بىلە ئۇل ئىككى ھەـمـالـارـسىـنـ نـشـانـىـ تـاـپـماـ دـلـلـارـ. تـۇـغاـقـ تـوـمـۇـرـخـانـىـڭـ بـهـرـگـەـ تـۇـزـىـ، تـىـچـكـەـنـ ئـانـدـ شـهـرـ دـىـ قـەـمـىـدـىـنـ تـېـشـلىـپـ ئـاقـىـپـ زـەـرـدـاـپـ بـولـۇـپـ، يـالـغـۇـزـ بـىـكـەـسـ، خـارـ - زـارـلىـقـ بـىـلـەـ بـىـرـ تـەـرـەـفـ بـولـدىـ. زـالـىـنـىـڭـ ۋـەـ خـەـدـدارـ ھــ دـامـ نـەـمـەـ كـنـىـڭـ ئـاخـرىـ مـؤـنـدـاـغـ بـوـنـۇـرـ. ئـلاـھـاـ سـەـنـ سـاقـلـاـغـلـ غــ دـارـلىـقـ ۋـەـ هـەـرـامـ نـەـمـەـ كـلـىـكـ، ئـانـدـ شـەـرـتـ سـەـنـدـۇـرـۇـنـ سـعـانـ يـالـغانـچـىـلـمـىـدىـنـ.

زەتكىرى خىزىر خاجەخان ئىبىنى تۇغلىق تومۇرخان

خىزىر خاجەخان ئاخىرىن فەـرـزـىـنـداـنىـ تـۇـغـلىـقـ تـوـمـۇـرـخـانـ دـۇـرـۇـرـكـىـ، سـوـتـ ئـمـەـرـ ئـىـدىـ، مـرـئـاـغاـ ئـمـېـرـ خـۇـدـاـيـدـادـىـنـىـڭـ ۋـاـ ئـىـدـەـسـىـ قـەـمـىـدـىـنـ يـاشـۇـرـۇـپـ ئـۇـنـ ئـىـكـكـىـ يـاشـقـەـ كـىـرـدىـ. قـەـمـىـدـىـنـ بـىـلـەـ تـەـقـىـشـ قـىـلىـدىـ. تـاـپـعـۇـدـەـكـ بـوـاـدىـ، ئـەـمـېـرـ حـۇـدـاـيـدـ دـادـ خـىـزـىـرـ خـانـىـ قـاـچـۇـرـۇـرـ بـولـدىـ. ۋـالـىـدـەـسـىـ ئـەـيـتـتـىـكـىـ: «ئـىـدىـ ئـۇـغـلـۇـمـ خـانـغـەـ بـىـنـانـەـ كـشـىـ قـوشـۇـپـ قـاـچـۇـرـغـەـنـ، ئـۇـزـ كـىـشـىـنـىـدىـنـ قـوشـسـاـڭـ، خـانـ خـانـ بـولـىـسـەـ بـۇـ كـشـىـلـەـ ئـاـچـارـ كـشـىـ بـوـنـۇـرـ، سـەـنـىـڭـ ئـەـۋـلـاـدـىـكـەـ ئـەـدـاـۋـەـتـ زـاـھـىـرـ قـىـلـۇـرـ، بـىـگـاـنـەـ كـشـىـلـەـ ئـىـكـ ئـىـشـىـ»

بولماس» دېب. مرا خۇدايداد ئەهادىناس دىن تۇن تىكىگى كىشى قوشۇپ قاچۇردى. بۇ كىشىلەرنىڭ بىرسى چەگرەك ئىدى. ئۇمە رائى ئەتتاچى ئانىڭ نەسلىدىن، ئاق بۇراق ھەم ئاتاپىدۇرلار، يەنە بىرى خارەزىملەق توججارى ئىدى. ئۇمە رائى ساغىچى ئانىڭ نەسلىدىن. يەنە بىرى چالش سەيسىادىلارنىڭ ئىدى. ئۇمە رائى قوشچى ئانىڭ نەسلىدىن. بۇ ئايماقنى كوكۇلداش ھەم ئاتاپىدۇرلار. بۇلار لايىقى ئۇمە را ۋە بەگ لەك ئۇچۇن بۇ ئۇچ ئايماق ئۇمە را بولدى. يەنە توققۇز كىشىگە تۇز هالغە باقىپ مەنسەپ بەردىلەر. خىزىر خاجە خانىنى كاشقەر بىدە خشانىڭ ئاراسىدا قى تاغلارنىڭ ئاراسىدا ئالىپ يۈرددىلەر. قەرىدىدىن خەبەر ئالىپ كىشى بۇيرۇدى. خىزىر خاجە خانىنى خوتەن ئاغىخە ئالىپ قاچتىلار. قەرىدىدىن قورقۇپ چۈرچەن. سارىخ ئۇيغۇر، لوپ ۋە كېتەك سارى ئالىپ قاچتى. تۇن تىكىنى يىل بوادى، قەرىدىدىن زالم نابىد بولۇپ، خىزىر خاجە خان لازىم دەندى. ئەمەر خۇدايداد كىشى ئىبەرپ، خىزىر خاجە خان نى ئالىپ كېلىپ چانقى ۋە قۇرۇلتاي قىلىپ خان كوتەردىلەر. كارى سەلتەنت رەۋاجى تەمام تايىتى. خىزىر خاجە خان غە- زات ئۇچۇن خەتتاي بىزىپ قارا خاجە ئەئزەم بىلادى خەتتاي- نى ئالىپ مۇسۇلمان قىلىدى. تۇرداشنى ئالىپ ئىسلام ئاجىتى. قارا خاجەنى خىزىرخان مۇھاسىرە قىلدى. ئۇچ [نى] قورشىپ تۇردى. ئەۋەللىقى سەفده ئالىتۇن بەلچىلىك كىشى تۇردى. ئىك كىنچى سەفده پولاد بەلچىلىك كىشى تۇردى، ئۇچىنلىسى سەفده كۆمۈش بەلچىلىك كىشى تۇردى. خىزىرخان تۇرغانلىنى پايانەخت قىلىپ، قىشلائى قىلدى. خاۋااقنى دۇغۇانىڭ بىرى پايانە خىنگە كاشقەر، بىرسى تۇز[ر]خان. سۇلتان يۈنۈس خانىڭ ئۇغۇلىنى سۈرلەن مەھمۇد خانىڭ پايانەختى تاشكەند ئىدى. خان تاش-

كەندىدە مەدۇن بولدى. يۈنۈسخان نەۋەدرە قەبرەھەزىنىڭ بازارى تاشكەندىدە مەشۇر مەئرۇق.

ئەلقسىءە، قارا خاجىئەنلىك نەمۇئالىمىنى شەرىئەت بىلە قىسىم قىلدىلار. تىمام چېرىكىكە، خانغە بىر قارا ئەتلەس بىرلە بىر كوك ئۇي توپىه. مەۋەئى مەشىۋەر بۇغۇلەستان يايىڭى قېمىز كوك توپەدە مەجلىمس تۇزۇپ نەمر خۇدايمىداد خازى خە قېمىز تۇتۇپ، خان قېمىزنى ئالىپ، شول مەھەلسە مەھەمد لەردىن بىر كىشى كىرىپ: «مەر تومۇرنىڭ ئەنجىسى كەندىي. ئىيە تادۇرۇ: «خىزىر خاجە خان قۇنالىغە، ئات بوغىزى تەيپيار قىلىپ بىزگە باشىپ بولسۇن» دېب» دېدى. خاننىڭ قولىدىن قېمىز تو كۆلدى، ئەمەر خۇدايمىداد نەرز فىلىدى: «ئىدى خانىم، ئائىماق تاشلاپ ئالغۇچە يۈز نىئەت خۇدايمىت ئەلا بېرىزۇر، ئەمەر تومۇر كېلىورگە كېلىر ئەميش، ئائىغانمۇچە خۇدايمىت ئەلاننىڭ دىك - مىڭ زەممىتى بار، هالا دىلچىھە ئەييمىش - دەراغەت قىاماق كېڭەك» دېب، خان قېمىزنى ئەچىپ پىيالەنى. هەنوز بەرمەپ ئىدى. بىر قارا ئاتلىغۇ، ئاق تونلىق كىشى چاپىپ جىالاخانىدە تۇرماي، مەئرىكەغە يېتىپ ئەۋاڑ فىلىدى: «ئەمەر توهۇر دەر ئۇترايدۇردى - (ئەمەر توهۇر ئۇترادا ئۇاسىدى)» دېب. هەرچەندە جىددى حەمم قىلدىلار، ئول كىشى پەرۋا قىلىماي چاپىپ ياندى. ئاتلانپ چاپىتى، گەردىگە يەتىمەرلەر. قىرىق بەش كۈندىن كېسىن تەھقىقى خەبەر كەندىي: «ئەمەر تومۇر ئۇترادا ۋەفات بولدى» دېب. خەزىزخان پادشاھى مۇسۇلمان نەھاد. باڭ ئېئەتقاد، ئەدالەت شەئار، ئائىمەقدار ئىدى. مەرزا ھەيدەر كورگان «تارىخ رەشمىدى» دە نەقل قىلىپدۇر كى، داواخان ياركەندىدە مەدۇن بولسىدى، تۇغۇلۇق تىمىزخان ئالماقلەدا ياتقى. خىزىر خاجەخان تۇرپايدا مەددە فۇن بولدىلار، يەمشىنى دىگەن قەرىيەدە. ئوغلى دۇھەمە: خەن.

نەبىرەسى شىر مۇھەممەد خان ھەم يەمشىدە مەدفۇن بولدىلار. خىزىر خاجەخاننىڭ تۇچقۇلىق بار ئىدى، تەۋۋەل مۇھەممەد خان. ئىككىنجى شەمىى جەھانخان، تۇچمنىچى نەقشى جەھان خان. جانەشىن خىزىر خاجەخان مۇھەممەد خان تەترەسلاھۇ مەشىھە دەھو ئىدى. مۇھەممەد خان پادشاھى مۇسۇلمان نەداد، پاك ئېئتقاد ۋە بائەدل داد ۋە ئالىمقدار، شەجائەت شىئار ئىدى. مۇسۇلمانلىقە دەۋاج بەردى. ھەر مۇغۇللىكى دەستار كېيمەي قاشقە كەلس، «سۈننەتنى تەرك قىلىپسەن» دېب، باشىغە تاقاھى قاقار ئىدى. مەرزى ئۆلۈغبىك كورگان سەمەرقەند پادشاھى ئىدى. دەسد باغلادى. بۇ خەبەرنى مۇھەممەد خان تەنارەللەھ بۇرھانۇھۇ ئېشتىپ، چادىر كولنىڭ شەمال تەرىفىدە تاش بىلە دەباتى بەزا قىلادى. ئەجمىپ ئىمادتى مەقپۇل، كۇنبەزى ئالى، ھەجەر ھايى مەرغۇپ مەسجىدى ئەتنى. ئەمما مۇھەممەد خان ياش بىر تەرىف بولدى. ئىككى تۇغلۇ بار ئىدى، تەۋۋەل شىر مۇھەممەد خان، ئىككىنىچى شىر ئەلى خان، ئۇن سەكىز ياشار ۋەفات بولدى. مۇھەممەد خان نەۋەۋەرە قەبرەھۇ مەنزىلى فانىدىن سەدارىي جاۋيدانىغە مەيل ئىدى. ئەھلى ئۆلۈس قۇرۇلتاي قىلىپ شىر مۇھەممەد خان زىمىندا ئانداغ ئەندىمەت ئەرغاھىيەت ئېل ئارا پەيىدا بولسىدى. ھېچ قەرن دە بۇندىغان تىنچلىق نىشان بولمادىلار. شىرئەلخان شەرمۇھەممەد خان زەمانىد بىر تەرىف بولدى. ئانىدىن بىر تۇغۇل، بىر قىز قالدى. تۈعلى سۇلتان ئۆۋەيسخان، قىزى مەخدۇم خانىم. ئەمما ئەل ئاراسىد، مەخدۇم سىلو شوھەرت تايىتى. بەسى خۇشرۇي ۋە زىبا، جەھانلىق باكەمال ئىدى. سۇلتان ئۆۋەيسخان ئىبىنى شىرئەلخان ئىبىنى مۇھەممەد خان نەۋەۋەرە مەرقەدەھو. سۇلتان ئۆۋەيسخان ئاناسىدىن.

كچىك قالدى. نەمە كى شىرمۇھەممە دخان قاشىدا بولدى. ئۇۋەدە خان بەسى چابۇك وە چۈست خان [ئىدى]. شىر مۇھەممە دخان ئاڭىر ياؤقار كىشى ئىدى. ئۇۋەيىسخان مەرتەبەئى سەبادىن زەرەجە-ئى زېجالىغە تەرەققى قىلدى. شىرمۇھەممە دخاننىڭ ئاڭىرسلىقى كە ران كەلدى. قاچىپ كەتتى. نەمە كىسىغە بىمىيار يامان كەنلى. بىر نەچچە كىشى ئۇۋەيىسخاننىڭ خىزمەتتىغە كەلدى. شىرمۇھەممە دخانغە مۇحالىتتەن ئاغاز قىلدى. بىر كىچە يىراق يەردىن شەرىخان قىلدى. شىرمۇھەممە دخان قاراق يەڭىلغى دەگەن مەۋزەئىدە ئىلچىم ئۇلتۇرۇپ ئىدى، سۇلتان ئۇۋەيىسخان يەتتى. تورت كىشى بىلە شىرمۇھەممە دخاننىڭ لەشكەرى خەبەردار بولۇپ، ئۇرداندە كەلدى. ئۇۋەيىسخان بىسەددەلە سەلامت خەلاس بولدى. قالانىن تۈرەسى ئاتى ئېسەن، لەقەبى بەگىناسىلان جەڭ قىلىدى. خان قولۇغۇ تۈشتى. خانغە ئېئزاز وە ئىكراام قىلىپ روڭسىت بەردى. ئىندىكى يەلدىن كېيىن يەنە بەگىناسىلان بىلە جەڭ قىلىدى. خان بەنسە قولۇغە تۈشتى. ئېسەن ئەيتتىكى: «بۇ مەرتەبە خان ھەمسىرىدىسى مەخدۇم سەلۇنى بەرسۇن، بولماسى خانىنى قويمى-اسمهنى». دېب خان ئەيتتىكى: «ئېسەن مۇسۇلمان بولسۇن، ھەمسىرىھەنى بېرىھىي». دېب. ئېسەن مۇسۇلمان بولدى، مەخدۇم سەلۇ خانىنىن بەزدى. ئىككى ئوغۇل بولدى. «ساشقۇق خان كېلەدۇر» دېب خەبار بولدى. ئۇۋەيىسخان ئۇترۇ ئاتلاندى. خاننىڭ بىر تىرەنداز نەركىرى بار ئىدى. خانى «ياغى» دېب ئەيتىپ شەھىد قىلدى.

سۇلتان ئۇۋەيىسخاننىڭ ئىككى ئوغۇلى بار ئىدى، سۇلتان يۈنۈس بخان، ئىسەن خان. ئۇۋەيىسخان ئۇلگەندە بىرى يۈزۈسخان ئۆزجى ياشىدا.

ئېسەن بۇغە خان مۇغۇلۇس-تانادا شەۋىكەت پەيدا
قىلىدى. نۇل ۋەقتىدە خۇراسەن وە ماۋەرائۇنىنە ھەرگە مەرزا
سۇلتان ئەبۇ سەئىد مەرزا پادشاھ ئىدى. فەتەئى ئىراق ھە
ۋەمىس بولىدى. سۇلتان ئەبۇ سەئىد مەرزا ھەربار ئىراق تەرەفىكە
چېرىك بارچە ئېسەن بۇغە خان ئەندىجاننى ياخۇرى كەتلىنى مۇ
ھاسىرە قىلىپ بەسى تەڭ قىلىدى. سۇلتان ئەبۇ سەئىد كوراگان
ئۇل زەھەركە باراچە مۇغۇل چېرىكى مۇغۇلام ستازىغە ياندى. سۇلتان
ئەبۇ سەئىد ئۇمەردا ۋۆزەرالاھى بىلە كەش قىلىدى وە مەسىلە.

ھەت ئائىا قەرار تاپىتكى: «ئېـسـەن بۇغـە خانـنىڭ ئاغـاسـى يۇـنـوـسـخـانـ خـۇـرـاـسـانـدا كـەـسـبـى فـەـزـايـىـلـغـە مـەـشـغـۇـلـ. بـۇ دـىـيـارـدا بـار مـۇـغـۇـلـنى قـوشـۇـپـ، مـۇـغـۇـلـلىـسـتـانـغـە خـانـ قـىـلـسـە ئـۇـلـارـ ئـاغـاـ - ئـىـنـى دـەـمـاـزـدـە بـولـۇـرـ». دـېـبـ. ئـىـرـاقـ ۋـە خـۇـرـاـسـانـدا بـار مـۇـغـۇـلـنى يـەـغـدـىـلـلـارـ. تـۇـنـ يـەـقـىـنـىـكـىـشـىـ بـولـدىـ، يـۇـنـوـسـخـانـنىـ خـانـ كـوـتـهـرـدـىـ، مـۇـغـۇـلـلـارـنى قـوشـۇـپـ، مـۇـغـۇـلـلىـسـتـانـغـە رـەـۋـانـ قـىـلـدـىـ. ئـېـسـەن بۇـغـە خـانـ [بـىـلـەـ] ئـۇـقـسـالـارـدا جـەـڭ ۋـاقـىـئـ بـولـدىـ، ئـېـسـەن بۇـغـە خـانـ بـىـلـە ئـەـھـىـزـ سـەـ ئـىـنـ ئـەـلـىـ دـوغـلـاتـ غالـپـ كـەـلـدىـ. يـۇـنـوـسـخـانـ ئـەـزـەـمـەـتـ تـايـىـپـ يـەـنـ مـىـرـزاـ سـۇـلـتـانـ ئـەـبـۇـ سـەـئـىـدـ قـاشـخـەـ كـەـلـدىـ. مـىـرـزاـ سـۇـلـتـانـ ئـەـمـۇـ سـەـ ئـىـنـ كـوـشـەـكـ زـاـگـانـدا يـۇـنـوـسـخـانـ بـىـلـە ئـەـھـىـزـ پـەـيمـانـ قـىـلـتـتـىـلـارـ. سـۇـلـ تـانـ ئـەـبـۇـ سـەـئـىـدـ يـۇـنـوـسـخـانـغـە ئـەـيـتـتـىـكـىـ: «قـەـدـىـمـ ئـەـبـىـاـدـىـنـ ئـەـھـىـزـ تـوـمـۇـرـ كـورـاـگـانـ تـۇـغـلـوقـ تـوـمـۇـرـخـانـ ئـۇـرـۇـغـىـدـىـنـ بـىـزـ كـىـشـىـخـەـ خـانـ ئـاتـ قـويـپـ، مـەـنـشـۇـرـ پـىـتـىـپـ ئـىـبـەـرـۇـرـ ئـەـكـەـنـ. سـىـيـرـغـەـمـەـشـ حـانـنىـكـ ۋـاقـىـنـىـدـەـ نـىـشـانـ مـۇـنـدـاـغـ بـېـتـتـەـرـ ئـىـكـەـنـ: «سـۇـلـتـانـ سـىـيـرـغـەـمـەـشـ بـارـلـغـ دـىـنـ تـوـمـۇـرـ كـورـاـگـانـ سـوـزـۇـمـ» دـېـبـ. هـالـاـ مـەـنـ ئـۇـزـ باـشـىـجـەـ سـىـزـىـ ئـەـفـەـتـ دـەـكـەـتـدـىـنـ چـىـقـارـىـپـ خـانـ كـوـتـهـرـدـىـ. ئـەـمـدىـ ئـارـادـا دـوـسـلـقـونـ بـواـ سـۇـنـ، سـىـزـلـەـرـ مـىـرـ تـوـمـۇـرـ ئـەـۋـلـادـىـ بـىـزـنـىـڭـ نـەـۋـكـەـرـ - حـىـزـ دـېـئـيـ. دـوـسـتـ بـىـلـەـكـىـزـلـەـرـ». يـەـنـ تـۇـنـ بـەـشـ مـىـڭـ مـۇـغـۇـلـ تـاـپـ قـوشـۇـپـ ئـەـبـەـرـدىـ. ئـېـسـەـن بۇـغـە خـانـ ئـالـهـمـدـىـنـ ئـۇـتـۇـپـ ئـىـدىـ، ئـۇـشـلىـ دـوـسـتـ مـۇـھـەـمـەـدـخـانـ خـانـ بـولـۇـپـدـۇـرـ. سـەـيدـ ئـەـسـىـىـ هـەـمـ ئـالـهـمـىـدـىـنـ ئـۇـتـۇـپـ ئـىـكـەـنـ، سـەـيدـ ئـەـلـىـنـىـڭـ ئـىـكـىـكـىـ ئـۇـغـلىـ بـارـ ئـىـسـدىـ، ئـەـۋـوـهـلـ سـاـسـىـزـ مـىـرـزاـ، ئـىـكـىـنـجـىـ هـەـيـدـەـرـ مـۇـھـەـمـەـدـ مـىـرـزاـ. هـەـيـدـەـرـ مـۇـھـەـمـەـدـ مـىـرـ زـانـىـ ئـانـاسـىـ ئـۇـزـۇـنـ سـۇـلـتـانـ خـانـىـمـ — هـەـمـشـرـەـ ئـىـ ئـۇـۋـەـيـسـخـانـ. مـىـرـزاـ سـانـسـىـزـنىـڭـ ۋـالـىـدـەـسىـ ئـۇـمـەـرـائـىـ جـۇـرـاـسـدـىـنـ ئـىـدىـ. سـانـسـىـزـ مـىـرـزاـ جـانـهـشـىـنـ ئـەـمـىـرـ سـەـيدـ ئـەـلـىـ يـۇـنـوـسـخـانـغـەـ ئـىـتـائـەـتـ قـىـلـدـىـ. هـەـيـدـەـرـ

مۇھەممەد میرزا دوست مۇھەممەد خانغا قىللىجا قىادى. ئەلمىسى، دوست مۇھەممەد خان دىۋانه ۋەش ۋە پەيما نەكەش بىرگەت تۇدى. ئېسەن بۈغىخان ئالىمدىن سەفەر قىادى. بىر قۇناسنى دوست مۇھەممەد خان ئالۇر بولدى. مۇلەمەدىن فەتۋا تىلەدى: «مادەر سەمىنى نىكاھ قىدىپ ئالىسم» دېب. ئالىملار: «ئالماق نارھۋا» دېب فەتۋا بەرمەدى. ئالىتە ئالىمنى شەھىد قىادى. يەنە مەست ئالىدىدا قىلىچ قوبۇپ، ھەزىزەتى موللا مۇھەممەد مەقتىار دېب ئا- لمىنى باز ئىدى. بەسى تەقۇقا شىئار، دەرۋىش. ئۇنىڭدىن سوردى: «ئىي ھۇندا، ئۇگەي ئازامنى ئالاي دەيدۇرەن، فەتۋا بەرگىل ماڭ رەۋەمە؟» دېب. ھەزىزەتى موللا مۇھەممەد ئەقتىار ئېيتىشكى: «سىزگە رەۋا» دېب. دوست مۇھەممەد خان مادەرە سەمنى ئالىدى شول كىحە ئائىسى ئېسەن بېنگەخاننى تۇشىدە كوردى، قارا باش. نە ئاب مىسىدۇر، كېلىپ ئۇق - ياسىنى ئالىپ دوست مۇھەممەد خاننى زانلىقى. بەيتىشكىم: «ئىي بەد بەخت، بىز مۇسۇلمان بولغالى يۈز بىلل بولۇپ ئىدى، يەنە كافىر بولدۇڭ» دېب، ئاقىدىن تۇشۇپ، يېزىزگە فرا سۇۋاپ ئاتلاندى. خان خېلە تۇرۇپ ئۇيیغاندى، ئائى سىنىڭ ئۇيىدىن چىقىپ غۇسل قىلىدى، خان ئىناقلارى ھەزىزەتى موللا مۇھەممەد ئەقتىارغا غۇلۇ قىلدىلار: «خانىمۇزنى سەن فەتۋا بېرىپ بۇ ھالىغە سالدىڭ» دېب، موللا ئەلەيھىر رەھىم ئېيتىلەر- كى: «مەن فەتۋا بەرمەدىم، ساڭا رەۋا دىدىم» دېب. دوست مۇھەممەد خان ھەم ئېيتىشكى: «مەۋلانا ماڭا فەتۋا بەرمەدى، ئالىتە ئالىمنى ئواپوردۇم، مەۋلانا ئېيتىلەركى، «ساڭا رەۋا» دېب، مول لادا كۈناء يوق» دېب. خان ئالىتە كۈن ياتىپ يەتنىسجى كۈنى بىر دەرى بولدى.

زىگرى سۇلتان يۇغۇسخان ئىبىنى سۇلتان ئۇغۇسخان

تۇغلانلارى سۇلتان مەممۇتىخان وە سۇلتان ئەھمەدخان
مەشەقىر ئالاچە خان، قالماق وە مۇغۇللىكى بىلە ئالاچە —
ئولتىرگەڭ دىگەن ئېرىمىش. تارىخى خۇانىدە مىر «رەۋىزه تۈسى» -
فا» دا سۇلتان ئەھمەدخاننى ئالاچە خان [دېپ] دەقەم قىلىپدۇر-
لار. بۇغۇسخان بەسى ئالىم وە دانىشىمەن خان ئىسى، ئېسەن
بۇغۇ خانىعە مۇغۇل كەمايەنېغى ئىتائەت قىلىپ، ئاقسۇدا شۇكىقار
بۇلۇپ، هاجى ئازادا مەدىنۇن بولدى. چەممەتا يەخانىڭ ئەۋلادى كەم
قىرىق ياشىدىن ئۇتۇپدۇر. بەلكى كەم قېرىققە يېتىپدۇر. ئەمما سۇلتان يېز-
نۇغۇسخان ئەرەرە للاھ بېرھەنە شۇ يەتمىش تورت يېل ئومۇر كوردى. تاش-
كەنگىشە هەرىدە مەدىنۇن بولىدilar. بۇغۇسخان قارا توقايدا قىشلاپ ئىدى.
قازار تورەلەزى بىلە ئاند شەرت قىلىشىپ ئۇلتۇرۇپ ئىدىلەر.
بىر كۈن خان ئەل بەھىرەمە سىر دەرىياسىدىن ئۇتۇپ شەكارىغە
بارىپ ئىدى، بەرۇچ تۇغلان قازاق تورەلەرسىدىن يىڭىرمە مەڭ
كىشى بىر ئۇيىسىدە، بەرۇچ تۇغلان ئۇرۇنى خانىنىڭ تۇرەسىدا
ئىدى. بۇغۇسخانىغە خەبىر يەتتى. خان ئۇۋۇنى بۇزۇپ تىز - تۇند
يەتتىر. نە عمرىچى نە عمر چالدى، خانىنى [كەلدى دېپ] ئاۋااز كەل-
دى. يىڭىرمە مەڭ قازاقنى ئۇيى - ئۇيىسىدە ئۇلتۇردىلەر. خان يەت-
كۈنچە تۇردادا بار كىشى وە قىزلار يېغىلىپ بەرۇچنى قەتل قى-
لىپ تۇرۇپ ئىدىلەر. خان يېتىپ كەلدىلەر. يىڭىرمە مەڭ كىشى

دىن جاندار خەلاس تاپىمادى. ئەۋۇھەل ئىككى مەرتەبە قازاق بۇ نۇسخانىغە غالىپ كېلىپ مۇنداغ قەبىھ ئەزم نەڭرى زەئالا حازىغە روزى بەردى. سۈلەستان يۈنۈسخانىڭ تۇغلانىلىرى ئۇلغانبىدى. مۇغۇلەستەنگە دەست تاپتى. ئەۋۇھەل ئۆمىرى ئائى مۇغۇل خازىغە سەرى كەشلىك قىلۇر ئىدى، سانسىز مەرزادىن كېيىن ھەيدەر مۇھەممەد مەرزا مۇھەممەد ھۇسەين كورگان بىلە سەيد مۇھەممەت مەرزا نەڭ ئاتاسى ئېرۇر. ئاباكىر مەرزانىڭ ئەدەكىسى ھەم ئۆگەي ئاتاسى [ئېرۇر]. ئاباكىر مەرزانىڭ ئاتاسى چەممەك ئاغادىن سانسىز مەرزانىڭ ئىككى ئوغلى [بولغان]، ئەۋۇھەل مەرزا ئاباكىر، ئىككى صحى ئۇمەر مەرزا. ھەيدەر مەرزا ئەنكە دېب ئالدى. ئىككى ئوغۇل بول دى. مۇھەممەد ھۇسەين كورگان، يەنە بىرى سەيد مۇھەممەد مەرزا. ھەيدەر مۇھەممەد مەرزا مەرد، دەۋلەتەندىد، دەۋلەتىسى بىراس تاپقان. ئەسەغۇن، ساۋۇقنى ئازمۇدە قىلغان ئەمەس. ئادىكىر مەرزا قاچىپ كېلىپ ياركەندىگە كىرىپ ئولتۇرۇپ ئەۋۇھەلىنى ھەكىملىنى كاشقەر [گە] ئىبەردى. سانسىز مەرزا ياركەندە ئۇلتۇرۇپ ئىدى، ھەيدەر مۇھەممەد مەرزا كاشقەر دەنائاسى سەيد ئەلى بەگىنىڭ ئورنىدا ئىدى. ياركەند دارۇغەسى ئاباكىر مەرزا يەركەند دىن ئالىپ ئولتۇردى، دېب، ھەيدەر مۇھەممەد مەرزاغە بامان كەلدى. والىدەسى ئەيتتىكى: «ئاباكىر ئۆز فەرزمەندەڭىز، ياركەند بىر بىگانەنەن قولىدا [ئىدى]، سىزگە ئېئىنما دەن ئەندا سۈز مەرزا ئاباكىرغە يەتتى. مۇندىن ياخشىراق سۈز ياساپ ئەيتتىپ ئىبەردى. مەرزا ھەيدەر مۇھەممەد كورگان: «غەددار ۋە بەككارنىڭ دەغاسىنى دەست دېب يەنە نېمە دىگەللى بولما ئى.

ئاکامىنىڭ تۇغلى تۇز فەرزەندىم.» دېب، ئاباکېرنىڭ تەرىپىيە تىنگە مەشغۇل بولدى. تۇل تۇج يىلغىچە پېشكەش ئەندەك تىبەردى. غەددار ئەيتتىكى: «ئاتا دىسە ئاتام، تورە دىسە تورەم، مەن جابىقۇغ ئۇزەسىدە بارىپ توپلاپ پېشكەش قىلىپ يانسام.» دېب.. هەيدەر مۇھەممەد مىرزا باۋەر قىلىپ، بەتەۋرى سخۇد قويىدى.

خوتەندە خان نەزەر ۋە قول نەزەر مىرزا دېب ئىككى مىرزا بار ئىدى، خىزىر شاھ بە كىنلىك نەبىرەسى ئىدى. خىزىر شاھ بە گەمىر خۇدايدادنىڭ غۇمادىن تۇغقان تۇغلى ئىدى. خوتەنى بېرىپ ئىدى. هەيدەر مۇھەممەد مىرزاگە بۇ خان نەزەر مىرزا سەركەش [لىك] قىلىپ ئىدى. ئاباکېر مىرزا ئەمە كىسىدىن روخەت تىلەپ خوتەن [گە] باردى. خان نەزەر مىرزانىڭ بىر تاياقى بار ئىدى. ئىككى قۇۋۇتلىغ كىشى كوتەرۇر ئىدى، ئامما خان نەزەر بىر قولدا سۈشلەتۈر ئىدى. مىرزا ئاباکېرنىڭ بىر تەۋازانا كىشىسى بار ئىدى. ئائىا ئەيتتىكى: «مۇسەھە ئىنى ئالىپ بارغىل، مۇسەھە ئەن قول سۇنا- چە يې-كىسىدىن تۇتۇپ تارت، مەن ھەم ھازىر دۇرمەن» دېب. ئائىا باکېرنىڭ تەدبىرى مۇۋاافق تەقدىر تۇشتى. خان نەزەرنى تۇتۇپ تۇل تۇردى. خوتەن ئاباکېر مىرزاگە ساف بولادى، ئەرسە، ئەمە كىسى ھەيدەر مۇھەممەد مىرزاگە تەبل جەڭ ئاشكارا قىلدى. تۇج مەلک كىشى تەيیار قىلدى. ھەمە سەف شىكەن. هەيدەر مۇھەممەد كور- گان چېرىك يىبەردى، باسرۇق بولدى. تۇزى تۇتۇز مەلک كىشى بىلە كەلدى، ئاباکېرنى سەھال خەمیال قىلدىپ، باسرۇق بولدى. «يازلىقە كېلەي» دېب ياندى. يازدەخە يۈنسىخان نەۋەرە قەبرە- هو ئاتىمىش مەلک كىشى ئالىپ كەلدەلەر. خان قالۇغماچ ياردەخە تۇشتى. هەيدەر مۇھەممەت مىرزا نىمنىڭ نادى ئالىدەخە توشۇپ

شەھەرنى قاباپ خان نەشىن تۇتاب ئۇلتۇرۇپ ئىدىلەر، بىر كەشى كېلىپ خانغە ئەيتتىكىم: «ئا جايىپ خوب جەڭ بولدى» دېب. خان كەفمىش بىلە ئاتلانىپ تەڭ رەدۇج كورگەلى يارغە كەلدىلەر. يارنىڭ ئۆزەسىدىن تۈبدان كورۇندە يىندۇر دېب، ياردىن توبىن نۇشتىلەر. خاننى كورۇپ خەلق جەڭ دەلسە قىلادىلار. بۇ سەننى مىرزا ئاباکىر فەھم قىلدەكى، خان كېلىپ تۈردى. كەشى ياساپ ئىبەردى، جەڭ قىلا دۇرغان ئەلنى قاچۇرۇپ كەلدى. خاننىڭ قاشىدا قىلار ھەم بەرھەم يەپ قاچىپ يارنىڭ ئۇستۇنگە جەققى. خان كودىلەركى، چېرىك بەرھەم يېرىدى. خان قاچقان ئەننى تۈرغاۋازى دېب يار باشغە چىقتىلار. باش سراقاتان چېرىك خاننى قاچتى خىيال قىلىپ، بەيەكبارەكى ئاتمىش مەشكى چېرىك پاپ زۇق بولدى. ئاباکىر ئۆچ مىڭ كىشى بىلە توفسان مىڭ [كىشىگە] شىكەست بەردى. يۈنسخان، ھەيدەر مۇھەممەد مىرزا مۇغۇلستان [غە] چىقتىلار. كاشقىر ۋە ياركەند ئاباکىر مىرزا ئۆچ ساف بولدى. يۈنسخان يەنە چېرىك تەييار قىلىپ كەلگۈنچە دامادى تۈمەر-شەيخ مىرزا ئىبىنى مىرزا سۇلتان ئېبۇ سەئىد كورگان بۇرۇدەرى سۇلتان ئەھەمد مىرزا نىزاڭ تۇشتى. ھەر دۇ مىرزا دامادى خان ئىدى. خانغە كىشى ئىبەرىپ ئالىپ كېلىپ، خان ئىككى دامادىنى سۇلە قىلىپ مىرزا سۇلتان ئەھەمد بىلە مىرزا ئۇمەر شەيخ ئا-دا دىن چىقارىپ تاشكەندىنى يۈنسخانغە بەردىلەر. يۈنسخان تاش-كەندىدە ئالە مەدىن سەھەر قىلدى. سۇلتان ئەھەمد دخان مۇغۇلستاندا ئاشكەندىدە تەختى خانغە ئۇلتۇرغاۋىزلىلار. سۇلتان مەھمۇد خان پايداه زادەتى خۇشى تەبە ۋە خۇشرۇي ئىدى. تۈركى ۋە پارسى شېھىرى خوب ئەيتتۈر ئىدى. بۇ تۈركى بېيت سۇلتان مەھمۇد خاندىن:

سیدت

ئەملى دۇنيا بىرلە دۇنيادىن ۋەفا كۈرمەس كىشى،
ئەملى خۇش تۈل ئازادە كىم ئالىم بىلە يوقۇز ئىشى.

سۇلتان مەممۇدخان شاھى بىگ خانىنى كۈل تەربىيەت قىلىپ
چېرىك قوشۇپ بېرىپ، بۇخارا، سەمەرقەندىنى ئالىپ بەردى.
بەش ئۇلۇغ بەگىنى ئۇلتۇرۇپ، بەش ئارازىلەنى تەربىيەت قىلىپ
ئىدى. «شاھى بىگ خانىنى تەربىيەت قىلىپ بۇخارا ۋە سە-
دەر قەندىگە خان قىلىساي، ھەرنە زەزەمىشىنى ۋە دەرسىدەرى يە-
داشەلىقنى ئۇل قىلىدە، بىز تاشكەندىدە ئەراغەت قىنساق» دېب، شا-
ھى بىگ خانىغا سىدداد قىلىپ بۇخارا ۋە سەمەرقەسىدە خىن
بۇلدى. ئەزۇھەل سۇلتان مەممۇدخانىغا قىسىدە [قىسىدى]، خان دەر-
مانىدە بولۇپ ئىش ئالاچەخانىخە دىنى ئىبىدەتى، ئالاچەخانى
ئۇقۇغۇن كەلدى. ئىككى خانىنىڭ قىرىق مىڭ كىشىسى بار ئىدى.
سۇلتان مەممۇدخانىنىڭ ئۇلۇغ ئوغلى سۇلتان مۇھەممەدخان بىلە
مۇھەممەد ھۇسەيىن كورىگانىنى باش قىلىپ يېڭىرىدە بەش مىڭ
كىشى مىلە ئۇرە تۈرىدە قۇنۇپ ئەرنەر، شاھى بىگ خان بۇ خە-
بەرنى ئېشىمتى، تەرسە. بىسى خۇررەم بوندى. «خانلارنى مۇندىغۇ
چېرىكسىز نايمات مۇشكۈل ئىدى» دېب، شەبىئەنۇن قىلىپ ئۇوه توبى
اگە كەلدى، بۇ چېرىك ئەسياپى جەنگە دۈۋەيىد بىندىلار، بۇ
چېرىككە باقماي ئاقسو [غە] بۇردى، ئۇتتۇز مىڭ كەشى، مۇھەممەد
بۇد ھۇسەيىن مەرزى خانلارقا خەبەرچى چاپستۇردى، بۇ كىشى

هەم شاھى بەگىخان كورۇنمهك بىلە بەرابەر يەتتى، نۇن بەش
 ھەلگ كىشى بىلە ئىككى خان نۇترۇ چىقدىلار. خانلارنىڭ دەۋلەت
 تى ئاخىر بولۇپ تىدى، ھەر ئىككى [خان] قولغە تۈشتىلەر. ھەر
 ئىككى خانىڭ ئات بېرىپ، رۇخسەت بېرىپ ئاقسو [غە] كەلدىلەر،
 ئالاچە خان ئاغاسى قاشقىھ بازۇردا ئۆز ئورنىسا دۇلۇغ تۇغلى
 مەنسۇرخانى خان قىلىپ بازىپ تىدى، مەنسۇرخان ئەھىمە دخانى
 سۇلتان مەھىمە دخانى ئاتاسى ئالاچە خانى سۇلتان ئەھىمە دخانى
 نى ئىستېقبال قىلدى. ھەر ئىككى خان ئاقسو [غە] كەلدىلەر.
 سۇلتان ئەھىمە دخان دەنجۇر بولىدى. ئېيتتىلەركىم: «شاھى بەگى
 خان ذەھەر دەرگە دەنۇر، تەريايى فارۇقى بىلە داۋا قىلسازى دېب.
 ئالاچە خان ئېيتتىمىكى: «ماشى ئار لايىق بولۇپ، بۇ دەنجىمكە قالدىم
 بۇ رەنجىنىڭ داۋاسى شاھى بەگ بىلە جەڭ قىلماق» دېب. لەش
 كەر تەرتىپ قىلغۇچە ئالەمى فايمىدىن ۋىداڭ قىلدى. سۇلتان مەھى
 مۇدختان ئاقسو، ئۇچ، چالىش ۋە تۇر [د] فانى ئالاچە خاننىڭ
 ئەزلادى مەنسۇرخانىغە قويۇپ مۇغۇلەستادغە چىقتى. سۇلتان ئەم
 دە دخان نۇتنۇز توققۇز ياشدا بىر تەرەفى بولىدى، ئاقسۇدا مەدد
 فۇن بولدىلار.

ذەبىلى داستان سەئىد خان ئېبىنى سۇلتان ئەھىمە دخان

سۇلتان سەئىد خان ئېبىنى سۇلتان مەھىمە دخان ئېبىنى سۇلتان
 بۇندىجىان ئەزارەللارع بۇرھانە مۇ سۇلتان سەئىد خان ئالاچە
 خاننىڭ ئۇچىمەنجى ئوغلى. ئۇۋەل مەنسۇرخان، ئىككىمەنجى ئىسىكە...

ده رخان. ئىشكەندەرخان [نىڭ] سۇلتان سەئىدخانىدىن كىچىك
 ئۇن تۈچ تىنسى بار ئىدى؛ باياچاق سۇلتان، خەللىق سۇلتان،
 ئىمدىن خاجە سۇلتان، چىن تومور سۇلتان، يوسۇن تومور سۇل-
 تان، نەختە بۇغە سۇلتان. يەتنىسى كىچىك ۋەفات بولىدى. سۇل-
 تان سەئىدخان ئۇن تورت ياشدا ئالاچە خاندىن قالدى. سۇلتان
 مەممۇدخان مۇغۇلستاندا مولۇل بولىدى. ئالاچە خاننىڭ مەملەكە-
 تىنى ئوغۇللارىغە قوبۇپ تاشكەند [گە] باردى. خوجەندگە يېتىپ
 ئىدى، شاهى بەگ كىشى ئىبەرتىپ خوجەند دەرياسىنىڭ [لەپىدى]
 تورت ئوغلى بىلە شەھىد قىلدى. سۇلتان سەئىدخان، سۇلتان
 خەللىنى قىرغىزخان كوتەرسپ ئەۋفات كوچۇرۇپ ئىدىلەر، مەنسۇر-
 خازىعە چېرىك كەلدى. چارۇن چەلەك دىگەن مەۋزە ئە جەڭ
 ۋاقىئە بولىدى. مەذسۇرخان غالپ كەلدى. سۇلتان خەللىل ناچار
 ئەندىجانغە جانى بەگ سۇلتان قاشىغە باردى. مۇھەممەد مىززا
 سۇلتان ئەلى مەرزى [نى] تۈبىرەنوييغۇتفە بىزىرۇپ دەرياسى تۈخ-
 سىدا سۇلتان خەللىنى شەھىد قىلىلار. نەچچە مەھەندىن كېيىن
 سۇلتان سەئىدخان ھەم مۇغۇلستاندا بولالماي ئەندىجان [غە] بار-
 دى. نەندىجانغە تابىئاتى بىلە جانى بەگ سۇلتان خان ئىدى.
 ئەمما دىماگى خەلەل تايىپ ئىدى، بىر سوزدە تۇرماس ئىدى.
 خاجە ئەلى باهادور دېپ شاهى بەگخان ئانى ئەندىجانغە ها-
 كىم فەلىپ جانى بەگ سۇلتانغە ئاتالق ئىدى. سۇلتان سەئىد-
 خان ئەندىجانغە كېلىپ خېبر سوردىكى: «سۇلتان مەممۇدخان،
 سۇلتان خەللىل قاييان باردى؟» دېپ. ئۇلارنىڭ شەهادەت خەب-
 رىنى ئېشتى. خان ھەم جاندىن ئىلىك يۈپ تۈرۈر ئىدى، خان-
 نىڭ خەبىرى جانى بەگ سۇلتانغە يەتتى. ئۇل كۈن سۇلتانغە
 ھەۋاير مۇسۇلمانلىق كۆكلىكە تۈشۈپ ئىدى، ئەيتتىكەم: «مەن

جه للادمۇ، سۇلتان سەئىدخان قايان بارسە بارسۇن، ماڭسا كەفسل
بەرمەدىلەر» دىسى. نىشان تېبىردى. خوجە ئەلى بەھادۇر قالىنى
شىدا سۇلتان سەئىدخان مۇلتۇرۇپ سىدى. نىشان ئالىپ كەلگەن
كىشى خانىخە خۇش خەبەر ئەيتتى. خان ئەيتتىكى: «ماڭما تەـ
سەللى لازىم ئەمەس، جان بار ئۇلۇم بار» دېب. خاجە ئەلى
بەھادۇر ئېيتتىكى: «ماڭما شۇمچە بەھانە يېتىر، بولماسە جانى
بەگ سۇلتان سۈزىگە ۋەفا قىلماس» دېب. تاڭلاسى يەندە. سىتان
كەـسى: «مۇغۇل سۇـلتانىنى قەتىل قىـاسۇن» دېب.
خاجە ئەلى بەھادۇر ئەيتتىكى: «مۇرتە كەتكەن سۇـلتانى قايدەـ
دىن تاپارمىز» دېب. ئاللا قۇللى ياساۋۇل چىغىتايىدىن بالىغان
كىشى ئىدى. ئۇل ئەيتتىكى: «سۇـلتان مۇغۇل يانىكىزدا، بىزسۇز
نەمە سوز؟» دېب. خاجە ئەلى بەھادۇر ئەۋۇهەل ئۇل ياسازۇلىنى
گۈزىدەغە سالدۇردى: «سەن دەۋلەتىغا، مەن ئەمەسمۇ؟» دېب. نەـچـ
چە موئىتەمدە كىشى تاپىپ خانىخە قوشى. ئەۋۇھەل مەۋلانا خۇلـ
قى — تائىسبۇلۇلمىم. خوب شېئىر نەغىز ئېيتقۇر ئىـنى ئىكـ
كىنجى سالە — مەردتۇجىجار، روھشىناس ئىدى. ئۇچىنجى مەـۋـ
لانا يۈسۈف كاشتەرى — مەرد مۇسقى ۋەندىم يېشە ئىدى.
تۇر تىنچى مەرئەھەـد — ئۇل بىسياـر سەـفەر قىلغان كىشى ئىدى.
بەشىنجى گادايى بەردى — مەجلىس ئارا! كىشى ئىدى. ئالىـجى
جەـلال خىزمەتكارى خوب سىدى. خانىخە قوشۇپ رەۋان قىلىدى.
مەـۋـلانا خۇلقى ۋە خان تالىبۇلۇلمىم سۇرەتى بىلەن، خوجە سالـ
ۋە مەـۋـلانا يۈسۈف سەـۋـدەـگـەـر سۇرەتى بىلە مىر ئەـھـمـەـدـ، كـاـ
ـدـايـ بـەـرـدىـ، جـەـلـالـ خـىـزمـەـتـكـارـ تـەـۋـرىـ بـىـلـەـ قـاـچـىـپـ بـەـدـخـانـ
ـداـ قـەـلـئـئـىـ زـەـنـەـرـگـەـ كـەـلـىـلـەـرـ، مـىـزـاـخـانـ قـەـلـئـئـىـ زـەـفـەـرـ بـاـ
ـدـشاـھـ ئـەـرـدىـ. خـانـىـخـەـ خـىـزـەـتـىـ پـەـسـەـنـدـىـدـ قـىـلـدىـ. مـىـزـاـخـانـ

ئىبىنى مىرزا سۇلتان مەسىمۇد ئىبىنى مىرزا سۇلتان سەئىدى كورگان
 ۋالىدەسى سۇلتان نىڭار خانىم، سۇلتان يۈنىسخانىنە لەقىزى
 سۇلتان ئەھمەد دخان بىلە بىر تۇققان ئىدى. سۇلتان سەئىدەخان
 كاپىلىغە باپتۇر. پادشاھ ئەتەرەللەھە مەشىھە دەھۇ قاشىغە باردى. پا-
 دشاھ خانىغە بەسى سىزاز، ئىكراام قىلدى. خان بارها ئېيتۈر ئىدى.
 «ھىچ مەھەلە كاپىلىدا پادشاھ قاشىدا بىخەم تۇمۇر تۇتقى، ئە-
 يىش فەراغەت قىلدۇق، يەنە مەھەلە قىلاڭمادقۇق» دېب. ئەندە
 جاندىن كىشى كەلدى. «سەيد مۇھەممەد مىرزا، سۇلتان ئەلى مىرزا-
 زا، پىشىكە مىرزا توپىرە نۇيغۇت فەرۇچ قىلىپ جانسى بەگ سۇل-
 تانى ئىخراج قىلدۇق» دېب. زوھورىدىن مۇھەممەد باپتۇر پادشاھ
 سۇلتان سەئىدەخان نەۋەرەرە مەرقەدەھۇنى ئۆمەرائى ئەزمىم ئىشان
 مەلى ئەمەر دايىم، ئەلى دۇخنەۋىنى ئىتلىرى ئەھەممەد ئەلى
 مىرزا ۋە مەھىمۇد قۇلى مىرزا ۋە ئەمەر غۇرى بارلاس ۋە مىرزا
 مۇھەممەد بەگچەك، ئىنسى بەگ مەھىمۇد مىرزا، شانەزەر مىرزا،
 ئەلى ھەندىگە نەچچەند دۇمەرالارنى قوشۇپ رۇخسەت بېرىد
 ئەندىجانىغە راۋان قىلدى. خان ئەندىجانىغە يەتنىلەر. سەيد مۇھە-
 مەممەد مىرزا، سۇلتان مىرزا يىلى بەگچەك ۋە پىشىكە، مىرزا يىلى
 ئېيتارچى توپىرە نۇيغۇت ھەدىھە ئىستىقپال قىلىپ ئەندىجانىغە ئام
 لىپ كىرىپ خان كوتەردىلەر. شول مەھەلە پادشاھ، ھەمىزە
 سۇلتان، مەھدى سۇلتان، ماماق سۇلتان قواڭغە تۇشتى. يېڭىرە
 مىك ئۇزبەگ قەتل تاپتى، ئۇلکى، مۇغۇل بىلە چىختاتىغە قىل-
 خانى ياندى. خان ئەندىجانىغە خان بولۇپ، تابىمەتىغە مۇتەسەر-
 رۇنى بىولىدىلار. جانى بەگ سۇلتان كوجۇكە خان كاسانىمى مۇھە-
 سىرە قىلدى. خان سۇلتان ئەلى مىرزا يىلى، توپىرە نۇيغۇتنى باش
 قىلىپ كاسانىنە كومەك ئىبەردىلەر. «كاسانى ئەڭ قىلدى» دېب

خەبەر كەلدى. خان سەيد مۇھەممەد مىرزانى كېڭىش قىلىپ تەيد
 تىلەتكى: «مۇزىك بۇ چېرىكدىن ۋە ھەم قىلماس، ئەمما قەلتە-
 دەكى ئەلگە تەسىللە خاتىر بولۇر» دېب. باو چېرىكى كاسان
 (غە) بۇيرۇدىلار. بۇ خەبەر [نى] مىرزا ئاباکېر ئېشىپ سىگىر-
 بە مىڭ كىشى ئالىپ يەتتى. بۇ خەبەر خانغە يەتتى، خان
 سەيد مۇھەممەد مىرزا بىلە ئىستىقاق قىلىپ ناچار ئۇترۇ چىقىدىلار.
 شول مەھەلەدە كاسان غە بارغان چېرىك يەتتى. خاننىڭ چېرىك
 كىن مىڭ سەككىز يۈز كىشى ئىدى، ئەمما بىسىيار جەڭ دىدە
 ئۇ بەھادۇر ئىدىلەر. تۇتلىق درىگەن دەۋڑەتتە سەخت حەڭ
 بولدى. ئاباکېر مىرزا باسروق بولىدى. تورت مىڭ كىشى سىرىك
 قولخە تۇشتى، تورت مىڭدىن زىيادەرەڭ كىشى جەئىشىدە سىرتى-
 زىن بولىدى. ئاباکېر مىرزا قاچىپ كاشىنەر [گە] كەلدى. خانغە
 سەيد مۇھەممەد مىرزا ئەرز قىلىپ، قولغە تۇشكەن ئەلسى ئەفۇ
 سىلىسلا. مىرزا ئاباکېرنىڭ ئۆز ئۇلۇخ بىىرى باز ئىدى. ئەۋۇدل
 ئەھىر ۋەلى — سەددارى خوب ئىدى. سىپاھىگەر چىڭىكىدە سىبار
 باھىر ئىدى، دۇھەممەد بەگ ھەم خوب بەھادۇر ئىدى، شادانىھ
 كۈڭۈلدۈش. مۇندىن ئىلگىرى ئاباکېر مىرزا ۋەلىنى باش فىلپ
 چېرىك ئىبەردى، خان سەيد مۇھەممەد مىرزانى ئۇترۇ بۇيرۇدى.
 ئاخىر سۈلە بولىدى. سەيد مۇھەممەد مىرزا يۈز كورۇشۇرنى دەغ-
 دەغخە قىلدى. مىر ۋەلى خىيال قىلدى: «سەيد مۇھەممەد مىرزا
 قولغە تۇشىھ ئاباکېر مىرزاغە مۇندىن توبىدان خىزمەت بولماسى»
 دېب. يۈز كورۇشۇرگە مايمىل بولىدى. سەيد مۇھەممەد مىرزا بۇ-
 راىسى مىرزا ئاباکېر بىلە مۇلاقا قىلىسلا. كوب سوز تۇتتى.
 ئاخىر سەيد مۇھەممەد مىرزا ئەيتتىكى؛ «مېنىڭ مىر ۋەلى بى-
 لە ھەخى سوزۇم بار، خەلسەت قىلىشىق» دېب، يەنە ئەيتتى

سکی: «دۇمەرالا ر قوپىسۇنلار». تۇمەرالار فوبىتلار. سەيد مۇھەممەد
 مىرزا بىلە مەر ۋەلى قالدىلار. سەيد مۇھەممەد مىرزا تۇمەدا-
 لار قاشىدا ئېيتقان سوزلەرنى يەنە ئىئادە قىلدى. مەجلىس
 تەمام بولۇپ تارقادىلار. چەرىك يانىپ مىرزا ئاباکېر قاشىغە
 باردىلار. ئاباکېر مىرزا سوز سورى، بەيان قىلدى، يەنە سور-
 دى، بەھەرەملەر ئېيتتىلەر، ئام سوز شۇبۇ ئىمىدى، مەر ۋەدىسى
 بىلە خىلىۋەت قىلدىلار، ئۇل بىزگە مەلۇم بولمادى دىدىلار. مەر
 ۋەدىسىن سوردى، مىرۋەدىسى ئېل ئاداسدا تۈتكەن سوزنى ئىتى-
 تى، مىرزا ئاباکېر ئېيتتىكى: «بىر ئەيتقان سۆزنى يەنە ئېيتى-
 ماققىتكەن ئەندىسى بارى» دىدى. ھۇندىن زەيدە دىمەدى. ئەندىسا
 تۈتكەن ئاداۋەت تۈتۈپ، دىرىۋەلىنىڭ ۋاختە قىلىپ تۈتۈزۈدى،
 مىرۋەدىنى ھاندىن پىزىڭ ئىدى. ئائىنى ھۇنىداچ قىلدى، وېشى ھەم
 قىلىپ دېب بىد كىزان بولدى، دېب دېھەممەد بىخىنى ھەم ئۈنۈزۈردى.
 دى، شاھىداڭى كۆكەلداش [سەھى] دىۋان ئىمىدى، بېسىرى رەبىسى
 ئەمۇل قىلدىكى، ھەند ۋە ھسابى بىرلىك. ئائىنى شەم ئاخىتە سىنىپ
 تۇنۇزىردى. ئابدال شەيخ دېب زەركىرى بار ئىدى، ئائىنى ئەمسە
 رۇلتۇمەر ا قىلدى، شاھ دانە بەگ نىڭ ئورنىدا حۇمەكتەن مۇلۇك
 ۋە دىۋان قىلدى. ئابدال شەيخ زەبىتى مالنى خوب قىلدى. كارى
 ئەشكەر سامان تاپىمادى. ئاباکېر مىرزا ياسال قىلدى. ئابدال
 شەيخنى بەگ ياساغازدا يەنە ھەم كەمبەنى ۋە دېپتاڭنى تەربىءە
 يەن قىلىپ بەگ ياساپ ئىدى. قويافىمى كۈك تومۇز دېب قىتى
 زەدۇدى. ساۋۇتنى كەمەلمىدى. مىرزا بەئىپس بولدى. تۇنۇفدا مىرزا
 ئاباکېر باسرۇق بولۇپ ياندى. خان تۇمەرالار بىلە كېڭەش قىل-

مدلار: «ئەندىجاندا بولماق ياخشىمىز يا كاشقەر [گە] بارغان - ياخشىمۇ؟» دېب سەيد مۇھەممەد مەرزىا ئەيتتىكى: «كاشقەر [گە] بارانلى، مەرزىا ئاباڭىز ياركەنە، كاشقەر، خوتەنگە ئىككى كەم ئەنىشك يىل ھاكىم بولدى. مۇمرى ھەم يەتمىمىش يېلىخە يېلىقىن كەلدى. دەۋلەتى ھەم ئاخىر بولۇپىدۇر، بۇ دەمگە كىشى قۇلتۇرۇدۇر». كېڭىش مۇنۇقا قەرار تايىپ كاشقەرگ [گە] كەلدىلەر، خان ئىشلەر چىرىكى ھىسابدا كىم، ئەمدا ھەممە بەھادۇر ۋە كېڭىش شىشكىشلەر قۇشىجىدىن بولۇك تورت مىڭ يەتنە يۈز كەشى ئىسى. خان ئاتۇش [قە] كېلىپ، هەزەرتى شىيخ ھەبىئى تەۋان فە لمىپ نۇتنىلەر.

ئاباکىد مەرزى ئۆچۈن غۇرخانىنىڭ قاراسىنە كۇنىڭىزدە ئېتىپ،
دەۋازە قويىزىب ئىدى. توۋاچىلار شۇندىأ تۈسۈپ تۇردى.
ئىل تەبىقەئى دوغلات ئەۋەل سەيىسىد مۇھەممەد مەسى

ئىكى يۈز سەكسەن نەڭكەرى بىلە، ئىككى سەجى، مىرزا ھېيدە؛
يېزىز يېڭىرمە نەڭكەرى بىلە، مىرزا ئەلى تاغا توقسان نەڭكەرى
بىلە؛ شاھ نەزەر مىرزا ئاتەمىش نەڭكەرى بىلە، ئاندىن قۇتلۇغۇ
ھەرگ مىرزا يەتمەش نەڭكەرى بىلە، بەھەركە مىرزا قىرق نەزەر-
كەرى بىلە، تەبەقە ئى دۇختۇرى ئەمەر دايىم ئەلى ئىككى يېزىز
نەڭكەرى بىلە، ئىنمەسى ئەھەد ئەلبى مىرزا، مەھمۇد قولى مىرزا
ئىككىسى ئادىمىش ذەڭكەرى بىلە، تەبەقە ئى بارلاس باش ئەلى
مىرزا ئىككى يېزىز نەڭكەرى بىلە؛ تەبەقە ئى ياردقى باش كەكەبەگ.
تەبەرەبەگ بۇلارنىڭ ئىككى يېزىز جەدىيەتى بار سىدى؛ تەبەقە-
لى ئورۇدا بېكى باش قارا باش مىرزا، گەدا مىرزا، هاجى مىرزا، سە-
پۇن مىرزا، ۋەلى مىرزا؛ تەبەقە ئى ئىتارچى پىشىكە مىرزا يېزىز
نەڭكەرى بىلە؛ تەبەقە ئى كۆنچى جەنگە مىرزا، قول نەزەر مىرزا، شەرىمە

مەرزا كەلەمپ ئىدى، يۈزدىن زىيادە جەممىئىيەتى بار ئىدى. دىگەر تەبەقە ئى جۇراس مۇڭابەگ يۈزدىن زىيادە نەۋەكەرى بار ئىدى. ئىككى ئىمنىسى بابا سارىخ مەرزا يۈز نەۋەكەرى بار، شەھباز مەرازىنىڭ يۈز نەۋەكەرى بار ئىدى. يەنە ئاغا، ئىمنىسى بىلە بىدە يۈز جەممىئىيەتى بار ئىدى. دىگەر تەبەقە ئى بەكچەك - ئىزۋەل مەر ئېيىوب ئىككى يۈز نەۋەكەرى بار ئىدى. مەرزا مۇھەممەد [نىڭ] نەۋەكەد [ى] مەر ئېيىوبىدۇن زىيادە ئىدى، ئۇلغۇس بېڭى ئىدى. مەر ئېيىوب كەلدى، ئاغام دېب ئىمارەتنى مەر ئېيىوبغا قوپىۋپ، ئۆزى تابىئە بولدى. مۇھەممەد بەكىنلىك يۈز نەۋەكەرى بار ئىدى. يادكار مەرزا [نىڭ] ئاتىمىش نەۋەكەرى بار، بەگ مۇھەممەد مەرازىنىڭ يەتىمىش نەۋەكەرى بار، نەزەر مەرزا نىڭ قىرقىق نەۋەكەرى بار ئىدى. بىسيار مەرزا زادە بار ئىدى، يالغۇز ئۇچ-ۇن ئۆمەردا قاتارىدا سەبت قىلغانى يوق. قارى دەڭلەر بار ئىدى، يۈسۈن - تۇزۇتىمى سوراڭىدا. ئەلى لى ئاتا، لو مەرگ مەرزا، قارا باش مەرزا، كەكە بەگ، سەيد ئەلى ئاتا، كوكۇلداش ئەبدىلئەزىز، مەرزا دوختۇرى بىلە بارلاسىنىڭ مۇقۇدە دەم ۋە تەخمر قالاشىپ، ئەمەر جەبباد بەرددىدىن سوردىلىار، دوختۇرى، يۇقادى ئۇلتۇرغان، دېب گۇۋاھلىق بەردى. جۇراس بىلە بەكچەك قالاش قىلىدىلار. خان ئېيتىلەر: «كەم قېلىج چاپىشۇل يۇقادى ئۇلتۇرسۇن» دېب، ياقاغە چىقاىدى.

ئابا كېر مەرزا كاشقەرنىڭ شەھرىسى يەتتە كۈنىدە راست قىلىپ، ئەسبابى قەلئەدارلىقنى راست قىلىپ، يۈسۈنان ئاتىلىغ بېرىمىسى ھاكىم قىلىپ يائى هىسار [غە] باردى. ئاندا ھەم مۇمكىن ئەسبابى قەلئەدارلىقنى تەبباز قىلىپ، ئىمنىن دورغانى ھاكىم

قدیم: «من یه نه کپلورمن» دیپ، یارکند کردی. یارکندده یاسال قلدی، به گله‌ری ژاتدن بیقملپ، قولسی سندی. مرزا ژاباکیر کوللی مهئیوس بولدی.

سولتان سهندخان ۷نه ره للاه بُرهانه هُو یاکی همسارنی قىرق كۈندىن زىياده مۇهاسرە قىلدى. تۈدىن دورغە كىشى چەتارىپ، خاننى دىدى، خان ھەم ئىنايەت قىلدىلار. كاشقە رەنی ھەم ھەمەلە بىلە ئالدىلار. مرزا ژاباکير بۇ خەبەرنى مەشىتتى. يۇرتىنى تۇغلى جەھانگىر مرزاغە بېرىپ، تۇبەت كەنتتى. خۇتنەن بىلە ئاناسى كېتىپ، بەش كۈندىن سوڭ مرزا چەھانگىر ھەم سانجۇ سارى چەقتى. مرزا چەھانگىر خەزىنەئى مرزا ئايىپىرەد ئالان ھۆكىم قىلدى، خەلق ئىمكاني باز ئالدى. مرزا چەھانگىر چىقمىپ تورت كۈندىن كېپىن خاجە ئەلى بەھادۇر كەدى، ئۇچ ۋۇز كىشى بىلە ئانچە ئىمكاني خەجى ئەلى بەھادۇر ئالدىلار، گۇياكى كىشى بىر تار ھوي ئالغانى يوق. بۇ خاجە ئەلى بەھادۇر بايرىن ئايماقى مەرد بەھادۇر، بىسيار ساھىپ تەجىرىد، خانىنە مۇغۇلىستانادا بەسى خىزمەت پىسىندىدە بەجا كەلتۈرۈپ دەۋلەت خاھىدۇق قىلغان، تەفسىل بىلە «تارىخ رەشمى» دە بار. خاجە ئەلى بەھادۇر شەھەرنى زەبت قىلب تۇرۇپ ئىدى، خان كەلدىلەر. ئەم دايىم ئەلى بەگ بىلە مۇھەممەد مرزا ئەلى تەنگە ھاكىم قىلدىلار. يەنە بەش مۇھەرانى فارا قۇلاق مرزا، ھاجى مرزا وە سولتان ئەلى مرزا وە نەزەر مرزا، مرزا ئەلى تاغا، مر قەنبەر، بەگقۇلى بەھادۇر مەكرەيت بۇ سەردارلارنى مرزا ژاباکىرنىڭ ئارقاسىدىن بۇيۇردىلار. مرزا ژاباکير قىرق سەككىز يەل كاشقەر، ياكى همسار وە ياركند وە خوتەن نەچەچە قەسىمچە ھاكىم بولدى، ئاتىمىش سەككىز يەل تۇمۇر كورد.

دى. ئۇل بىسياز سەخى ۋە باھىسىمەت بولىدى. قىرق سەكىز يىلىنىڭ ئىچىدە يېغىلغان جەۋاھىر ۋە نەفسە ۋە مەتقاۇ ئابداننى تۈپچاق ئاتلار، توققۇز يۈز خېچىر يا توققۇز يۈز قاتار خېچىر- گە يۈككەپ قاراڭغۇ تاغ [قە] باردى. دەرىيىنى ئاقىتشقە يەقىتى، تۈپچاق ئارغۇماقلارنى ھەممە ئۆلستۈرۈپ، جەۋاھىسرا لارنى دەرىياغە قوئىدى. بىر پارهسىنى ئۇتفە سالدى، مەرۋارىد ۋە لەدى ئابدار بىر تەرەپ بولزىپدۇر. ئەمما ياقۇت ئەۋەزەستى رەنگى بىلە تو- زۇپدۇر. تومۇرنى قوللاب مىتىپ سالىپ، خورجمىندىن بىزەر نىمە ئالدىلەر، ئۆزگىسى قولعە كەلدەدى. ئاباكىر مىزازىنىڭ كەينىسى بارغان بىڭىلەر يېرىدىم پاتسان ئاللىقۇن [ئى] خانىنە پېشكەش قدا- دىلار. مىززا ئاباكىرنىڭ قويى - كلاسىنى ئۈرۈنەتىلىرى، - مەر- زا ھەيدەرگە ئۇن سەكىز مىڭ قويى تەددى. ئەمۋالى مىززا ئاباكىرنى شۇمىدىن قىياس [قىلىش] كېرەك، شاھداناھ بەگىنىڭ زەبىت قىلغان ئەمۋالى ئاباكىر مىززا ئەۋەل ئۇزىنى ھەر ئايىدا بىر تالاتۇر تېرىدى. ئۇن بەش - ئۇن ئالىتە يېل مۇندانغ سەخان- ۋەت پېشە قىلدى، ئاندىن زۇلم - زەلالەتىخە قەددەم قويدى. ھەر كىشى ئەندەك خەتا قىلسە ئائىنى ئاخىتە قىلىپ قارىقىنە سالدى، قازىق قىلىپ بەسى ئاللىقۇن - كۈمۈش تاپتى؛ كاشقەر- نىڭ قەدىم قەلئەسىنى بۇزۇپ، بەسى نەقدىنە تاپىسب ئالدى. خوتەننىڭ قەلئەسىنى قازىپ، بەسى نەقدىنە، جەۋاھىر تاپىسب ئالدى. «تارىخ رەشمدى» دە نەقل قامىپدۇر. ياركەندەنىڭ قە- دىم قەلئەسىنىڭ تۇردىنى قازىق قىلدى. يىگەرمە يەتنە خۇم تاپ- تى. بۇ كۈپلارنىڭ ئىچىگە ساغداغلىق كىرسە، ساغداقى نەگەي

بۇرۇز ئېرىدى. كۈپلەر ئىچىدە ئافاتابەئى گەردەن دەراز، ئىچىدە قۇم ئالىتۇن، ئافاتابە نىڭ تاشىدا كىۇمۇش باش. «تارىخىنچى جەھانكۈشا» دا بېشىۋىز مىسىقال دەپدۇر. ئافاتابەنى كۈپىدىن ئالماي، تەھىمنىگە مىرزا ئاباكىر خەزىنەدە قويىپ ئىدى. مىرزا هېيدەر كورگان تارىخىدا نەقل قىلىبدۇر، ئافاتابە ئولتۇرغان كەشى بويى بار ئىدى، ئافاتابەدە خەت چىقتى: «بۇخمار خاتۇنىنىڭ ئۇغلىنىڭ خەتنە توپىنىڭ جابدۇغى» دېب. بۇخمار خاتۇن نەۋەتىدە ئوتىكەن كىشى ئىكەن، ئوغلى كىمددۇر، كۇيەزسى كىمددۇر؟ هەچكىشى بىلەدى.

ئاباكىر مىرزا تەدبىر ۋە كېڭىشىدە بىنەزىر، مەردانە، دىلا-ئۇر، جەھىئى بىلە ئەگەر پىيادە كەلسە، كىشى خىيال قىلۇر ئىدەتىش «مىرزا! ئاباكىر ئاتلىمۇخ كېلەدۇر» دېب. مىرزا ئاباكىر تەبىدەتتە بىر قەلئە تەبىyar قىلىپ ئىدى، باشىغە يامان ئىش تۇشىشە ئاندا بارىپ ئامان ئالغاىي. ئۇل قەلئەنى يەنە تىبەت ئالىپ ئىكەن. ئاباكىر مىرزا يەنە ياندى، تىبەتتە تۇرالماي. سەيد مۇھەممەن ئاباكىر مىرزا ئاباكىر مىرزا ئەنلىك كىشىلەرىدىن ئىبەردى. «ئاباكىر مىرزا زادىن خەبەر ئالىپ كېلىدلىلار» دېب. ئاباكىر مىرزا تىبەتىدە ئىمان تاپسایى كېلە تىغۇرۇپ ئىدى، سۇگەتىدە مىرزا ئاباكىر غەزەر كەزەردى ئۇچىرادى. ئاباكىر مىرزا خەبەر سىردى. نەۋەكەرلەرى ئەيتىلەركى: «خان سەيد مۇھەممەد مىرزا بىزنى تىبەردىلەر، ئەلەتتە بارماق كېرەك» دېب، خاندىن ئىلتىفات ۋە ئىنايىت ۋە دەسىنى يەتكۈزدىلەر. ئاباكىر مىرزا ئەيتتىكى: «ئەلەتتە ھېنى خاخاعە يەتكۈرۈكلىار، كۈناھەمنى بىلۇر» دېب. نەۋەكەرلەرى تەملقىمىسالار قىلدىلار. نەماماز خۇفتەندىن [كېسىن] ئۇيىتۇغە مەشغۇل

بولدلار. بۇ کور نەمەكىلەر تۈيقۇدا ئاباکىپ موزانى تۇلتۇرۇپ، باشنى ئالىپ كەلدىلەر. خان بۇ کور نەمەكىلەرنى قىساس قىلدىلار.

سۇلتان سەئىدىخان ئۆزەردىلاھە بۇرھازىدە

جىملۇھىسىنىڭ ۋەتكىرى

تارىختە توقۇز يۈز بىگىرمە ئىدى، خان نەۋەدرە مەر-قەدەھە تەختىكە تۇلتۇردى. سۇلتان سەئىدىخان پادشاھ شۇجاۋ ۋە مەردانە، با تەدبىر ئىدى؛ خۇش سەۋاد، خۇش تەبىسى ئى دى. هەر زەچچە بەد تىملاھ خەتنى تۇقۇر تېرىدى. تۇزىكى ۋە فارسى شېئىمنى خوب ئەيتۇر تېرىدى. بۇ غەزەل خانلىق تېرىۋەر:

بېيت

«قايسى گۈلنىڭ يۈزۈنگەك بىر گۈلى رەئاسى با؟
قايسى گۈلنىڭ بىر مېنگىدەك بۈلۈللى شەيداسى با؟
ھورى بىرلەن جەننەتۈلمەۋانى كۆئۈلۈم نەيلەسۈن.
يارنىڭ كويىدا يۈز مىڭ جەننەتۈلمەۋاسى با.
يۈزۈز تۈزۈرە كاكىلۇ زۇلەمنى پەرشان كورگەلى،
مەي سەئى! ئاشىفتە كونگۇمنىڭ ئەجەپ سەۋاداسى با»

* * *

«شۇكىرى لىللا ھالىتەم زاھىر بولۇپدۇر يارغە.
ئەمدى تۈزنى كورسەتسە يiar ئالىدا مەغىارغە.
سەير تۈچۈن كىرسە گۈلستان تىچىرە تۈل سەرۋى رەۋان.
بەندە بولسۇن سەرۋى ئازاد تۈل قەدۇ رەفتارغە.»

سۇلتان سەئىدىخان مەتتەرەللاھە مەشھەدەھۇنىڭ تورت ئىغى
ئى بار ئىدى. ئەۋۇھەل ئەبدۇرەشىد، ئىككىنجى ئىسکەندەر سۇل-
مان، گۈچىنجى ئېبراھىم سۇلتان، تورتىنجى مۇھەممەن سۇلستان
خان كى تەختىكە تۇلتۇرۇپ، دەۋلەتىمەند بولدى. مەنسۇرخانىغە

ۋە ھەمئى ھەراس ئالىب بولدى. چۇنانكى، مەنسۇرخاندىن خان نەۋە-
 ۋەرە مەرقەدەھۇغە جەفا يېتىپ ئىدى. مەنسۇر خانغە ھەلچى ئىبە-
 رىپ، يۈز كورۇش-ئور بولدىلار. مەنسۇر جالىش تۇرغان چېرىدىكى
 بىلە بايغە كەلدى. خان نەۋەرە مەرقەدەھۇ ئاپقۇ [غە] بارىپ،
 ئەرىات [دا] ئىككى خان يۈز كورۇشتىلەر. مەنسۇرخان ھەيتىللەر-
 كى: «مەن ياشقە ئۇلۇق، خان تورەگى» دېب. سۇلتان سەئىدخان
 قەبۈل قىلىماي ئەيتىللەر كەم: «ئاكا، ئاتا تۇرنىدا» دېب، خۇتبە-
 د، «ئەئىزەل مەنسۇرخاننى ئوقۇپ، ئاندىن سۇلتان سەئىدخاننى
 ئوقۇ» دەدى. خان بىلە مەنسۇرخان ساف بولدىلار. باي ۋە كۆ-
 چار، جالىش ئە تۇرغان مەنسۇرخانغە بولدى. كوب تورە تۈزۈ-
 دنى ئەسر جەپبار بەردى. دوغلات سۇرۇپ مۇقەدرەر قىلىدىلار.
 ئەمن خاجە سۇلتان ئاپقۇ تورەسى ئىدى. خان بىلە بىر تۈغ-
 خان ئىدى. مۇخالىفەت ئىزهار قىلىدى. خان میرزا ھەيدەرنى بۇ-
 يۈرۈدىلار: «ئەبىدۇرەشىد خاننى ئاپقۇغە خان قىلىسپ، ئەمەن-
 خاجە سۇلتاننى ئالىپ كېلىڭ!» دېب. میرزا ھەيدەر ئەبىدۇر-
 ەشىد خان بىلە [ئاپقۇغە] باردىلار. شەھباز میرزا ئىستېتىپال قىل-
 دى، ئەبىدۇرەشىد خاننى [ئاپقۇغە] خان قىلىسپ، ئەمەن خاجە
 سۇلتاننى مۇندا ئىبەردى. ئۆزى ئاپقۇنى سەرەنجام قىلىپ، ئال-
 تە ئىي تۇرۇپ ياندى.

ئەندىجاندىن خاجە مۇھەممەد ئەبىدۇللا خاجە ئىبىنى
 ھەزرتى ئەھرار قۇددۇس سىرەھۇل مەشتوۇر خاجە كە خاجەنىڭ كە
 چىك ئەممەلەد ئوغلى بار ئىدى. خاجە مۇھەممەد يۈسۈف ئات-
 لىمع كەلەپاھر. خان باشامق ھەممە خاجەغە مۇخامىس ئە مۇقەي-
 بىد بولدىلار. خاجە مۇھەممەد يۈسۈف نەۋەرە مەرقەدەھۇنىڭ ئاز-
 قەسىدىن خاجە كە خاجەنىڭ ئۇلۇغ ئوغلانلىرى ھەررەن-
 سەندىقىدىن مۇھەممەد كەرەدا منىڭ قىزىدىن ۋۇچۇدغە كەلەگەن

هەزەرتى خاۋەند مەھمۇد ئەلەيھىرەھمە كېلىپ مەنسۇرخان قا-
شىدىن كاشقىر [غە] كەلدىلەر. سەيد مۇھەممەد مىرزا زەنگ
رەنجۇر ئىدى. هەزەرتى خاجە تىباپەت بىلە، بەلكى مەھسۇز
كىرامەت بىلە ئىلاج قىلدىلار. ئاندىن ياركەند [گ] كەلدىلار. خىزمەت
خاجە مۇھەممەد يۈسۈف بىلە تاقار تۇشتى. خەلق خىزمەت خاجە
مۇھەممەد يۈسۈغىنى رەئاىيە قىلىپ، هەزەرتى خاجە خاۋەند
مەھمۇنىڭ خىزمەتلەرىگە كەم كەلدىلەر. ئارادا تاقار كۇللى ۋاد
قىئە بولىدى.

مىرزا «تارىخ رەشىدى» دە ئانداخ نەقل قىلىبىدۇر: «ھەزەر ئەنلىك خاۋەند مەھمۇد قىددەس» سىرەرەھۇنىڭ مۇلازىمەتلەرىگە با-
زىپ ئىددىم، خىزمەت خاجە مۇھەممەد يۈسۈف ئۇلتۇرۇپىدۇر. ئەيتتە-
تىلەركىم: «ئەي مۇھەممەد يۈسۈف. سەن مېنىڭ ئۆلۈغ ئۇغايلىم
بىلە شەمشىرى ئىدىك. سەن ئاتامىزنىڭ مۇرىدى بولساڭ. مەن
ھەزەرتى ئىشانىڭ مۇرىدى. ئول بولىمسا ھەم مېنىڭ بىلە قادى-
دانى دەڭ بولۇرسەن؟ ماذا ھەزەرتىنىڭ گۈشە ئى خاتىرلەرى بار؟»
دېب، خىزمەت خاجە مۇھەممەد يۈسۈف بەرابەر دە ئەيتتەكى:
«ھەر كىشىنىڭ ئۇمىدۇارلىغى ئول ھەزەرتىدىدۇر». دېب. ھەزەرتى
خاجە خاۋەند مەھمۇد ئەلەيھىرەھمە ۋەرىزۋان ئەيتتەلەركىم:
«دەرى بولۇرمۇسىن. ھەزەرتى دەرسۇل سەللا للاھۇ ئەلەيھى
ۋەسەللەم ئارامىزدا مۇهاكىمە قىلغاي». خىزمەت خاجە مۇھەممەد
بۈسۈف ھەم: «دازى دۇرەن» دىسى. مەجلىس ئاخىر بولدى.
ھەزەرت خاجە بەدەخشانغە چىقتىلار. ئەرتەسى خىزمەت
خاجە مۇھەممەد يۈسۈف قاشىدىن كىشى كېلىپ چىرلادى، كەل-
سىم خىزمەت مۇھەممەد يۈسۈف بىناب بولۇپىدۇرلار، ماڭا بىر
تىۋە يۈكىدا ئەتكەن چەكمەن، بىر رويمال يادكار بەردىلەر. بەئى-

زى فەرزمەند ۋە كىشىلەرنى سىپارىش قىلىدilar. مەن ئېيتتىمىكى : «هالا سەھىھەت ياتارلار» دېب. خاجە ئەيتتىلەركى : «خاجە خان مەھمۇد خىلە ۋەقتىدۇر مۇفمد ھەززەتى رسالەت سەئلاڭلاھۇ ئەلە يەھى ۋەسەللەمدىن نەۋازىش يېتى تۈرۈپ ئىدى، ھىالا تول نەۋازىشدىن ئەسەرى يوق، نۇچۇك بولدى ئىكىن، بۇ ئاغرىقىمى دىن سەھىھەت تايپماسىمەن». دېب. خاجە خان مەھمۇد بىرادر بىلكى پەدەر مۇنچە شىددەت لازىم ئەمەس ئىدى. دەرىخ! ئالتنىجى كۇ-نى ئالەمدىن ئوتتىلەر. مىرزا ھەيدەر زايىر مەشق تارىخ تايپەپدۇر.

ھەززەتى خاجە خاۋەند مەھمۇد قۇددۇس سىمرەھنى نەك-لىق قىلىپ ئالىپ كەلدەلەر. خىزىمەت خاجە مۇھەممەد يېسەۋ-نىڭ ئازالارنى، ئابۇ ئاشلارنى ھەززەتى خاجە خاۋەند مەھ-مۇدئەلە يېمىرەھە ۋەرىزۋان ھۆزۈرلاردا تەمام قىلىدilar. خان باشلىق ھەززەتى خاجە خاۋەند مەھمۇد قۇددۇسۇنلۇلە سىمرەھۇنى ئىنابەت قىلىدilar. ھەززەت خاجە يائى ھىساردا بولۇشنى تىختىبار قىلىدilar. خان ھەم بارىپ يائى ھىساردا قىشنى تەمام قىلىدilar. سۇلۇككە كىرسپ، تەمامى ذا ھەش روئاتىدىن تەۋىبە قىلىدilar. «عە-زات ئەئىزەم دۇكىن ئىسلامەست» دېب. غەزات ھەۋەس بىولۇپ، غەزات ئۇچۇن تىبەتكە تەۋەججۇھ قىلىدilar. تىبەت كافىرى مەمىز ئېرۇر، گوشىنى خام يەپدۇر. تىبەتنىڭ موللا خەلقىنى «لەم» دا تايپدۇر. ئۇلۇماڭى ئىسلام ئايىت ۋە ھەدىسىكە غەزاتنىڭ باردىسىدە ۋاقىت كېلىپىدۇر. بەيانخان نۇر مەرقەدەھنى داغدۇغە غەزاتىغە سەئارام ۋە بىقەرار بولۇپ، مىرزا ھەيدەرنى سىلگەرى تىبەردىلەر. خان «مار يۈل» دىگەن مەۋزىىدا مىرزا ھەيدەر بىملە مۇلاھان قىلىدilar. تەرھى قىشلاق سالدىلار. «مار يۈل» نىڭ ئىككى ھا-

کسی بار نُدی، بمرسنه ڈاتی له تیغه نه زان. یدنے بمرسنه
 ڈاتی تاشکون. ههو ئىكىلەسى خانىڭ كورۇنۇشادىرىگە كەلدىلەر،
 خان ھەم نەۋازىش قىلدىلار. كەشىمىنىڭ توردىسى قىزىنى چە-
 بىندەر سۈلتۈنگە ڈاتاپ پېشىكەشلەر بىمياز ئىبىهەردى. خان ھە-
 زان شەگەرقى قىلدىلار. ئىكەنندەر سۈلتۈن بىلە مىرزا ھەيدەرنى
 مۇرساڭ [غە] بويۇردىلار. كاغەنلار قەبىلەسى بوزغالى خادىخە
 تىش تىدىسىر قىلىپ. وەنچۇر بولدىلار. مىرزا ھەيدەرگە ئەيتتىلەر:
 «ئۆز خاھىشىغا چېرىدك ئالغىرا» دېب. مىرزا ھەيدەر بەھەركە
 سىرزا دوغلاتى، مەھمۇد مىرزا ئەپنى سەيد مۇھەممەد مىرزا، ئەب-
 دۇللا مىرزا، بىرادەر مىرزا، ھەيدەر جىنگى مىرزا ساغىزچىنى
 شەننەخاب خان «مار يۈلى» دىن دارۋەلۈلك ياركىنندىگە يائىدىلار.
 زەنجۇر ئىدىلەر. ئىش تەئىسىر قىلىپ خان بالىي كەلدەر دەم-
 كىرلىك كەم بولمادى، سۈرئىت بىلە يۈرۈدىلەر، سەكتىز كۈنلۈك
 يۈلىنى تورت كۈننە كەلدەلەر. خانىڭ تورت تەرەنلىكىرىدىن كەل-
 دىلەر، مەھافە ئەقىدىلەر. يۈل زاھەمۈزىر ئىدى، دەھانىھە ئەتسەدكى
 بۇمكىن ئەھەس دېب. ئەمسىر دايىمەن ئىلى، مىرزا ئەلى
 ئىساڭىما، خاجىھ شاھ مۇھەممەد ۋەزىر كەبىرىز
 سەغىرۇ ۋە بەرنا ۋە بۇرھانىنى سۈرئىت بىلەن بىللەپ كەلدەلەر. سەكى
 كىز كۈنلىك دەمەرلىگى بار، ئاندىن كېيىن كىللەت دەمگەبىرى كەمەق،
 شۈل يەرde تەزايىي ئاساستى سۈلتۈن بەشىخان ئەدارە للاجۇز بېزە-
 هانەھۇ ۋەفات بولدىلار.

بىبىت

ئەندىشە ذى مەركى مۇستەدا بايدى گەردى،
 شادىيۇ تىرىھب چۈھەلە رەھا بايدى گەردى.

بايان شەرەفۇ كەمال ئۆزىنەدە نەمانەد،
 مارا تەھەذ خام چەرا بایەد گەرد.
 ئىچەرخى غەلەك ھەمىشە كارەت ئىنەست،
 جەۋۇرۇ سەنمۇ جەفات ئىن ئايىنەست.
 ۋىن ئەز تۈجۈدا كەردىنى يارانى شەخىق،
 ئايىنى ئەجىبۇ نەچچە بەلا بەدونىست. ①

خان يىمگىرمە يىمل يار كەندۇ، تابىئاتى بىلە ۋە كاشقەر ۋە ياكى
 تابىئاتى بىلە، خوتىن جەمئى تابىئاتى ۋە ئۆچ ۋە كۈچار تابىئاتى-
 بىلە خان بولدىلار، قىرق يەتنە يىسل ئومۇر كوردىلەر، خان يولدا ۋە-
 فاز بولدىلار، فەسىلى ئەسەد ئىدى، سۈرئەت بىلە نەقش مەغىرىتە-
 مەئاب خاننى كەلتۈرۈپ، هوجرەتى دىۋانخانەدە دەفن قىلىپ، كاشقەر-
 گە سەيد مۇھەممەد مىرزىغا كىشى ئىبەردىلەر، مىرزى ئەلى تاغانىڭ دا-
 مادى مىرزى يادكار مۇھەممەد ئاق-غۇغە ئەبدۇررەشىدخانىغە چاپتۇرددە-
 لار، سەيد مۇھەممەد مىرزى كاشقەردىن كېلىپ، ئۇردىلەر رەغە ئەزا يەتكۇ-
 زۇپ، ئۆزى تاشتارى ئەزادار بۇلۇپ ئواستۇردى. ئەمدا، بارچە
 ئۇرمەرا، ئۆزەرابىسلەئەسىدۇ پەيمان قىلىشتىلار، ئەبدۇررەشىخان
 چەهارشەنبە كۈنى كەلدىلەر، سەيد مۇھەممەد مىرزى ئەكابىرى-ئە-
 بىلە بار ئۆمەرانى پېشىاز چىقايدىلار، تاڭلا پەنجىشەنبە كۈنى-
 كۈنگە خوب - پىل باشى، تاڭلا كېنلىپ تەختكە مۇلتۇرغان مۇبارەك
 دېب، مىرزى ئەلى تاغا بەئىزى ئۇرمەرا، ۋۇزەدا ۋەسىيەت دېب، سەيد
 مۇھەممەد مىرزاسى خانىغە يەتكۈردىلەر. تارىختە توققۇز يۈز قىرق
 يىل باشىدا كەلدىلەر.

① تاللانغان پەيپەھېمەر — مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن ئەزىزىت
 قىلىش لازىم، خوشۇقنى تاشلاش كىرمەك.
 شۇ قەددەر ئۇلۇغلىقى بىلەن دۇ تىرىدى قالىمىدى،
 بىز قانداقمۇ خام تامادا بولالايمىز.
 ئەي پەلەك سېنىڭ ئىشكەمچى، شۇنداخ.
 جەپر جاپا قىلىش سېنىڭ ئۆزەتكى.
 مەھرىدەن يارلاردىن جۇدا قىلىش بۇ گادەتىپك،
 ئاجايىپ بىر ئادەت، ھەممە سەندىن خاپا.

گۇفتاڭار جۇلۇس ئەبدۇرەشىدخان ئېمېنى سۇلتان سەئىدخان ئەذارەلاھۇ بۇرھا زەھۇ

سۇلتان سەئىدخان تىرىاندا زالق ۋە چابۇك-سۇۋارلىقدا بىمە-
سەل، بېمازىندى ئىدى. ئەمما ئەبدۇرەشىدخان تىرىندا زالق ۋە جا-
بۇك-سۇۋارلىقدا ئۆلۈغ خانىدىن ئاشۇردى. ئەبدۇرەشىدخان پادشاھ
زادەئى دىلاؤھەر ۋە مەردانە خۇش مەنزرەر ۋە نىكۆسە يىدگىرىدە ئۆزج
باشىدا تەختخانىغە ئۇلتۇردى. شەئىر فارسى ۋە تۈركىنى خوب ئىپ
ئۇر ئىدىلەر، خۇش سەۋاد ئىدى. ھەرنەچچە بىئىچىلا خەت دوام
ـ. خوب يادا ئالغاندىك ئۆزىز ئېرىدى.

ئەبدۇرەشىد خانىنىڭ ئۇن سىككى ئوغلى بار ئىدى: ئەۋۇدلى
ئەبىدۇللىق سۇلتان، ئىككىنچى ئىدىلەتكىرىم خان، ئۆزىمەنجى ئەبىد
دۇرەھىم سۇلتان (بىز ئەبىدۇرەھىم سۇلتان ئۇن سەككىز يائىشدا
تىبەتكە بارىپ، شەھىد بولدى. خان بەسى دايىم ئىدىلەر، ئائىشى
ئەبىدۇرەھىم خانىغە قويىدىلار)، تۈركىمەنجى سۇلتان ئەبراهىمۇل مەشىخۇر
سۇنى سۇلتان، بەشىنچى مۇھەممەد خان، ئائىشىمەنجى ئەبىز سەئىد
خان. بۇ ئالىتە ئوغۇل چۈچۈك خانىمۇدىن ئۆزجۈددە كەلگەن. بېۋە-
چۈك خانىمەنىڭ ۋالىدىسى ئازىچى خانىنىڭ قىزى سۇلتان سەئىد
خان بىملە بىر تۈنچلىك، ئاتاسى فازان تۈرەل رىدىن، بىز چۈپ-چۈك
راھىدە ۋە ئابىدە ۋە ھازىمە، سالىھە، كېڭىشلىك كەشى ئىدى. بەقى-
تىنچى قەرىش سۇلتان سەيد سۈزى ئەبىدەزەنەڭ قىزىدىن (ئۆزجۈد-
غە كەلگەن، سەككىزىنچى مۇھەممەد باقى سۇلتان — ئاناسى شاھ-
خانىنىڭ قىزى — خوب نىكار خانم). تۈقىمىزىنچى مۇھەممەد شاھ

سۇلتان — ئاناسى ساداتىدىن. ئۇن بىرىنجى يۈنۈس سۇلتان و
ئەبىدۇللاھ سۇلتان ئەمۇھىلد بىر ئانادىن، ئۇن ئىككىنجى ئەبىدۇر-
رەھىمخان نۇر مەرقەدە، ۋالىدەسى سايرۇنناسىدىن.

سۇلتان سەئىدخان ئەنارەللاھۇ بۇرھانە ھۇنىڭ ۋەفاتلارنى
مەنسۇرخان ئىشتىتى. ئەرسە ئاقسو مۇزەسىگە چېرىك كەلدى. ئاقسو
بىرگەلىرى دەرۋازە تاارتىپ، بىرگەلىر. ئەبىدۇرەشخان ھەم با
شەۋكەت ۋە ئەزەمەت تەھام ياركەندىدىن ئاقسۇغە دەۋان بولدى.
مەنسۇرخان «ئەبىدۇرەشخان كېلەدۇر» دېب مۇقاپىلە بولما-اي،
ياندى. خان دەۋلەت بىلە ياركەندىكە كەلدى. سوڭقى يىسل ھەن-
سۇرخان يەنە كەلدى. خان دەريايى لەشكەر ڈاراستە قىلىپ ئاق-
سو[غە] باردىلار. مەنسۇرخان بۇ مەملەكتەلەردىن نەۋەمد بولما-اي.
غەزات ئۆچۈن خەمتاي [غە] باردى. ھەزىزەتى خاجە تاجىددىن ئەت-
تەزەللاھ مەشەدەھۇ ئەھىر جەبار بەردى دوغلات شەھادەن تاپ-
تىدىلار. خاجە شەھىد مەرد، بۇزۇرۇك ۋە ئەۋلاد ھەزىزەتى مەۋلا-
نا ئەرشىدىن قەددەسەللاعف روھە ساھىب تېرىشاد ۋە كەرامات
ئىدىلار.

خانىنىڭ ئۇلۇق مۇغلى ئەبىدۇللاھ تىپ سۇلتان ئاقسو خا-ي
ئىدى. قازاق بىلە قىرقىز دەمى ئاسايىش قىلالماس ئىدىلدار، سۇل-
تانىنىڭ ۋەھىدىن. ئۆلەمەلە قازاقنىڭ ئىككى خانى بار ئى-
دى — ھەقىزەرخان ۋە نەئۇرۇز ئەمەدخان. ھەقىزەرخانى
ئېمىل دىگەندە سۇلتان[نى] چاپتى بەرك ئالدى. ھەقىزەرخان
قىرقىز بىلە بىردىكىپ، سۇلتانىنىڭ ئارقەسىن كېلىپ، كېچە سۇل-
تانى قەتل قىادى. شول يىلمىچى ئايماقى جەڭداۋۇل ئىدى.
سۇلتانىخە خبەر ئېيتىمای قاچىپ كەتتى.

ئەلغىـه، سۇلتانىنى قازاـق، قىرقىز تۇلتۇردى. خانىـه بەسىـر دەرد بۇنىـى. هەزىـزتى خاـجى مۇھەممەد شەرىـدى قەددەسە سرەتتىـن خىزىـمەتىـن بارىـپ تەرزىـقلىـلار. هەزىـزتى خاـجى تەرۋاـھ تەبىـبە سىرلە سۈزىـخشىـلەر، خانىـه مەددەتلىـمىس قىلدىـلار. بىـشارەت تاـپىـپ خانىـه خەبەرئەيتتىـلەر، خان خۇـشال ۋە خۇـررم بولۇـپ، چىـرىـك ئەسـابىـغە مۇـقىـد بولـدىـلار. مۇـھەممەـدى كورـگانـى نەـۋـرـۆـز ئەـھـمـەـد خانىـه تىـمـەـرـدـلـەـر، سوز تۇـلىـكىـ: «مېـنـىـڭ ئۇـغـلـوـمـىـنـىـ هەـقـەـزـەـرـ خـانـ بـىـلـەـ قـىـرـقـىـزـ تـۇـلتـۇـرـدىـ. تـەـگـەـ بـىـزـگـەـ خـانـ ئـەـلـ بـولـسـەـ چـىـرىـكـ بـىـلـەـ مـەـدـدـەـ فـىـشـقـۇـنـ» دـېـبـ. نـەـۋـرـۆـز ئـەـھـمـەـ دـخـانـ مـۇـھـەـمـەـدىـ بـەـكـەـ ئـىـزـامـ ۋـەـ سـكـرـامـ قـىـلىـپـ. چـىـرىـكـ كـەـلـمـەـكـ بـولـدىـ خـانـ بـەـشـ ئـايـ لـىـسـ چـىـرىـكـ بـىـرـلاـتـتـىـ. شـەـئـىـسـ - شـەـۋـىـكـتـ بـىـلـەـ چـىـرىـكـ بـارـدىـ ئـاـزـتـىـشـ دـىـشـنـ مـەـۋـىـشـىـداـ قـازـانـ، قـىـرقـىـغـەـ يـەـتـتـىـ. قـازـانـ، قـىـرقـىـزـ بـېـرـكـىـدىـ. خـانـ تـۇـزـلـەـرـىـ باـشـلـاـپـ «مـەـنـىـ دـىـگـەـنـ كـىـشـىـ بـولـسـەـ ۋـەـ بـەـمـەـرـاـنـ فـىـلـىـ. يـاغـىـنـىـ رـۇـشـبـەـ سـەـمـىـ بـۇـزـۇـپـ كـەـتـتـىـلـەـرـ. هـەـقـەـزـەـ زـەـرـخـانـ باـشـلىـقـ ئـالـتـەـ تـۇـغـلـۇـقـ تـورـەـنـىـ تـۇـلتـۇـرـدىـلـەـرـ. قـازـانـ تـۇـغـىـزـ قـالـىـنىـ ئـەـسـەـزـەـرـەـشـدـخـانـ بـەـسىـ شـۇـجـائـىـتـشـىـئـارـ ۋـەـ نـىـكـۇـ كـىـرـدارـ بـەـنـەـزـىـسـ كـىـشـىـ ئـىـدىـ. بـولـزـۇـغـەـ بـارـىـپـ فـەـتـھـ قـىـلىـپـ يـانـدىـ.

بېيىت

ۋـزاـھـىـدىـ خـۇـدـبـىـنـ بـىـنـ بـەـرـ زـاـھـىـرىـ دـەـسـۋـايـىـ ماـ،
 سـەـنـرـىـلىـ سـۇـلتـانـ ئـىـشـقـەـستـ ئـىـنـ دـىـلىـ شـەـيدـاـيـىـ ماـ.
 دـەـرـ تـەـرـقـىـ ئـىـشـقـىـ لـافـىـ پـاكـىـ باـزـىـ دـەـزـەـنـمـ،
 كـەـرـچـ، مـەـسـتـ ئـەـزـبـادـهـ ئـالـلـۇـدـهـ زـسـەـرـ تـاـ پـايـىـ ماـ.

ئى سەبا! مۇن ناھەرا بادەستانى ما بەبۇر،
ھالى دىلزا تاکۇنەد مەئلىھى ئەز ئىنسايى ما.
زاھىد ئەز خىلۋەت گەرىفتە جا بىدىگەر گۇشەرى.
غەيرى كۇيى يار نەبۇۋەد مەنلىقۇ مەئۋايى ما.
ئى رەشىدى بەردەرى شاھى ئەزەل دە يافىم،
شۇكىرى لىللا شەھ كۇنۇن فەرددەزسى ئەئلا جايى ما». ①

X X X

ھەق يولىدا جان چەكىپ، بىر جۇستىجۈيى قىلدادىم،
تەۋبە سۆيىدىن تېنىشى شۇستى شۇيى قىلماダメم.
ۋەھ، نۇچۈك بەقى قول بولغاي بۇ نەمازىم كەم مىشك
چۈنكى جۇنابى جىڭەر بىرلە هەززەتىدىن، ۋادەرىغ!
ئۇتىسى گۇمرۇم دۇزىيانىڭ دەسلىكەتىدىن، ئادەرىغ!
ئاخىرت ئەسجاپىدىن بىر تار مويى قىلماダメم.
كېچەلەر خەستە كۆنگۈل غەتكىن مۇلۇم قورقۇنىمىمدىن.
كۆز ياشىم بىرلە بىزۈمگە ئابرويى قىلماダメم.
ئىي رەشىدى، سەن ئۆزۈشىنى بىھەزىدە ئاشقى دەندىم،
كىشتىنىڭ بەيدانىدا بىر ھاي - ئۇيى قىلماダメم.
بۇ رۇبائى خاندىن تۇرۇر:

① ئىي ئۇزىنىڭلە ئورىدىغان زائىدە، بىزىست رەسوا كورۇنىش بىزىنىڭ كۈردە،
بىزىنىڭ بىزىنىڭدا بىزىنىڭدا كەنلىسىز، ئىشىن سۈزەتلىك ئەنلىك مەئلىكەن فەر،
بىز ئىشقاىىڭ يۈنىسى پاكىز ئۇينماش لاپىنى ئۇرۇمىز،
دەگەر باشتنىن ئىياق شاراب بەنەن بۈلەنگۈن بولساقىمۇ،
ئى سابا شاملى بۇ ئادەن دوسلىرىمىزنىڭ ھالىنى بىشى ئانلىخۇن،
زاھىد خەمەۋەتىمىدىن بىر بىزۈكىدا ئورۇن توپۇپنى،
ئامما بىزىنىڭ ئەزىزلىرىمىزدىن بىر بىزۈكىدا ئارىنىڭ كەنلىك ئەندەس
ئى رەشىدى ئەزەل پادشاھى (خۇدا) دەرگاھىغا يۈل ئاپاڭىزى
خۇداغا شۇكىرىدەكى ئالى جەنەت بىزىنىڭ جايىسىز بولغاي.

نۇرمه رقە ۵۵

«ئىي پەيك سەبا، مېنىڭ پەباھم يەتكۈر،
يازىمغە نىيازىلە سەلامىم يەتكۈر.
گەرسۇبەسى ۋە گەر شام قاشىغە يەتسەڭ.
ئەلمەتنە دۇئايى سۇبەسى - شامىم يەتكۈر».

خان نۇرمه رقە دەھنەتىڭ بىسياڭ مەشىھەتى خۇش تەبىءى دەر
ئىلەمى مۇسقى مۇستاد ئىددىلار. «ئى-شەرت ئەنگىز» ئاتلىخ سازى
نەسنىق قىلدى. خان «ئۇن ئىنكىي مۇقام» يىمگىرمە تورت شۇبەدە
بازىنى خوب بىلۇر ئېرىدىلەر.
خان ئاھىر ھالىدا بىر زەئىف لۇلسنى ئالدىلار. چۈچۈك
خاسىم سەرزەندىش قىلادى: «سەن لۇلسنى ئالدىلەشك» - دېپ.
خان بىز رۇبائىنى بەدەھىمە ئەيتتىلەر:

لەھەھىپ ئەگەر كۆنۈل قەبۈلى بولسە.
شىرىن ھەرەكەت خۇش ئۇسۇلى بول».«
جان ئوتراسىدا ئانىڭىي يولى بولسە.
سى ئەيدىب ئانىڭ ئەسلىسى لۇلى بول»

خاسىم ھەم گۈزەشت قىلدىلار.
خان قەلەندەر بولۇپ يۈرۈر ئېرىدىلەر. سەير ئۆچۈن خو-
زەن [گە] بازىپ ئىددىلار، سەرايى فاندىن مەnzىلى - جاۋىدانخە
مەيىل قىلدىلار. يىمگىرمە يىل سۇلتان سەئىدخان بىئىتىلەن خان
بۈلدى. تارىخىقە توقتۇز بىز قىرقىدا يىل باشى كۈنى خان بولدى.

توققۇز يۈزۈ تىمىش يې» تىتىدە ئەبىدۇرە شىدىخان ۋەفات بولىدەلار.
بىڭىرە يەتتە يىل پادشاھلىق قىلدىلار. قىرق توققۇز سل ئا
تە ئايى مۇدۇر كوردىلەر. «قالو سىنالىلاھى ۋەئىندا ئەلەپسىز
أجىمئۇن»

گۈوفقاڭ جۇلۇس ئەبىدۇلەكەرىمەخان ئەبىنەي ئەبىدۇرە شىمە
خان غازى ئەبىنەي سۈلتان سەئىدىخان ئەذارە ئالاھى
بۇرھانەھۇم

ئەبىدۇلکەردەخان ئىككىنجى مۇغلى ئەبىدۇرە شىمەنىڭ سىك.
ئەبىدۇللىق سۈلتان شەھىد بولدى. قازاق، قىرقىزدىن ئەندىمام
ئالىدلار. بالىقچى بۇتەمىش يۈرۈق جەڭىز آژۇل ئىدى. سۈلتەنەم
خەبىدەر ئەپتەرىي ئىلىتىشات ۋە ئەندىمام كوردىن كەشى قازاداسىن
دېب قاچىپ ئۇق-ۇپ ئىدى، بۇتەمىش باشلىق بالىقىنى تەئىىن
قىلىپ بەردىلەر. ئەبىدۇلکەرمەخانىنى ئاقسۇچە ئامىزدە قىلىلەر.
ئەبىدۇلکەرمەخان قەبۈل قىلىماي ئەرز قىلدىكى: رەپەنلىك سېھ
تەم — ئاپاگلەرىسىدا بولماق، دەچىچە زامان ھەزرەتلىرى ئەپتەرى
خىزمەتلەرىدە بولسام». ھاسىدلار ئاراغە نىفاق قىلغانلىق خانىعە
يەتكۈردىلەر: «ئەبىدۇلکەرمە سۈلتاننىڭ يامان خىيالى بار» دېب.
ئەبىدۇلکەرمەخان خوب كاتىب ئىدىلار. ئەبىدۇرە شىمە بۆيۈزى:

«بۇ بېتىنى دەقىم قىلغىل» دېب.

بېپیت

پەدەر كۈش پادشاھى را نەشايەد،
شەكەر شايەد بە جۇز شەش مەھ نەئايەد. ①

بۇ بېپیتنى ئەيتىپ، فۇتەلەرنى بويۇنلەرنىغە سالىپ. پاپىءە
گامادا يالاش باش بولۇپ ٹولتۇردىلار. خان ئەندەك ئەفۇرى قىلە
دى. بىر كۈن ئەبدۇلکەرەمخان بىلە ھەمراھ ئىدى، شىكار قىلە
غۇزىھە بىر سۈرۈك كىيەك قاچقى. خان «ئات!» دېب بۇبۇردى
ئەبدۇلکەرەمخان بىر خىرەن تۇرنى يەردە بەش كىيەكتى ئاتىسى
ئالدى. ئەبدۇرەشدەخان سىدقى ۋە ئىحالىس بىلە فاتىمە گۇنۇز
دى. بىر كۈن خان قاشىدا ئەيتتىلەر: «باشى چوڭ بەگ بولۇر،
ئاپاڭى چوڭ ئۆل بولۇر» دېب. خان ئەيتتىلەرلىكى: «ئاندان
بولۇر، هەندىدىن كېيىن ئەبدۇلکەرەم خان بولۇر» دېب. ھەزار مەجى
لىسى ئىستەتلىق بىلە ئەرزىگە يەتكۈردىلەر: «ئەبدۇنلەر دىم سۈلتۈر
ئەندەم سەسى قابىل ۋە لايىق» دېب. خان نەيتتىلەر: «ئاغاسىنىڭ
تۇرنى ئاغاسۇغە ئۇناھايدۇر، كاشقەرنى سرفى سۈلتۈنگە بەۋەزىكى
دېب. ئەبدۇلکەرەمخان يائىھى ھەسارغە دازى بولۇنى. خان ھەم
يائىھى عمسارنى ئىتايىت قىلىپ مەزاجان مۇھەممەد باپىرىمىنى
ئازلىق قىلىدىلار. ھەزىزەتسى خابىھ مۇھەممەد شىرقى قەددەسەل
لاعېز روھىداز ئەبدۇرەشدەخان ئەذارەللاشۇ بۇرھانەھۇدىن ئەككى
يىملە ئىلىگەزى ئالىمدىن ئوتقۇپ ئىدىلدار. خاجەنلىش جىان

① ئاتىسى ئۇاندەرگۈچى شاھلىققا يارسايدۇ.
ئەككى يارسىمۇ ئالىمدىن ئوتقۇپ قۇراغايدۇ.

شىنلارى مۇھەممەد ۋەلى سوفى قەددە سەللاھۇ سىرەھۇ ئىدىلار،
ھەزىرتى ئەبىدۇلكەرمىخان ئۇلارغا سۇنابەت قىلىلار. ئەبىدۇلكەرمىخان
پادشاھ ئىدى. مۇسۇلمان نىھاد، بائەدل ۋە داد، خۇدايى
تەرس، رەھمەدل، مۇتەشە درىئە شەرىئەت، مۇتەھەھە رەئى خەر رادىن
سەرمەتى تەجاوۇز قىلاماس ئىدى. مىرزا زېرەك دېب ئەزىز بار
ئىدى. جالىشدا بىر كەمەرسە سەھەر ۋەقتىدە رۇخارە گۈل ئەيتى
سى، بۇ بېيمىتلىق ۇوقۇدى:

«قارالاسام كورۇنەيدۇر دۇنيانىڭ ئۇچى،
بۇ دۇنيا بىز كوهنە دەبات. بىز بول ئۇتكۇچى».

بۇ بېيت بىلە نەقىش تەئىسر قىلىپ، جالىشدىن تائىمىدە
چىقمىپ، بەشكەرەمدىن تۇشتى. كاشقەرنىڭغا ھەۋائى مەشىھۇرى كەل
كەڭ دىگەن قەرييەنىڭ خەلقى بەد مىرىب، خۇدايىسىدە شۇندَا
مۇتەۋەتتىن بولۇپدۇر. ئەبىدۇلكەرم سۆلاتان مىرزا زېرەكىنىڭ مۇلا-
زىمەتنىغە كېلىپ ئىدى. مىرزا زېرەك ئەيتتى: «مەن سىزنى قو-
شۇقچى بابانىڭ كىچىك ئۇغلى خىيال قىلىپ ئىدىم، سىز ئىكەن-
سىز، قوشۇقچى بابا فەۋەت بولىدى. سىزنى ھەممە ئاكا بىردىن
خان كوتەردىلەر. دۇشەنبە كۈنى خەبەردار بولۇڭ» دېب. شۇل
كۈنى چەھار شەنبە كۈنى ئىدى. دۇشەنبە كېچەسى ھەزىرتىسى مۇ-
[غە] كېلىپ تەۋەججۇھدا ئىدى. دۇشەنبە كېچەسى ھەزىرتىسى مۇ-
ھەممە د ۋەاي سوفى تۈيغانلىپ ئەيتتىلەر: «ئەي سۈلتۈنئىم ئەبىدۇر-
دەشىدەن شۇڭقاڭ بولۇپدۇر، خوتەندە جەمئ ئەكابىرلاردىن سىز-
نى خاھلاب خان كوتەردىلەر، تىز تۇند بارماق كېرەك» دېب.
ئەبىدۇلكەرمىخان ئاتلانىپ، دەرۋازە ئالدىدا تۇرۇپ ئىدىلار. بىر
بوز ئاتلىغىشى تىز ئۇتۇپ بارادۇر. خان چىرلاپ خەبەر سور-

دىلار: «خەتىڭ بارمۇ؟» دېب، مۇنکىر كەلدى. ئاختابىپ باقتىلەر، خەت چىقىتى. مەھمۇد بارلاس ۋە ئەھمەد بارلاسى سوفى سۇل تانغىھە ئۇبەرىپ ئىدى، ياركەندىگە تەكلىف قىلىپ ئىدىلار، بۇ كە شىنى تۈتۈپ، يېڭىي هىسار چىرىكىگە كىشى چاپتۇرۇپ ياركەندى [گە] بۇزىدىلەر. جان مۇھەممەد مىزازاخانغە ئەيتتىلەر: «چىرىكىنى يېغىب، بۇرسەك» دېب. ئەبىدەلكەرىجەن ئەيتتىلەر كى: «سوفى ئەلەپتەمىزەدىءە تىز بارالى دەيدۇرلەر، ئالىسىمۇدا بارادۇرلۇر» دېب. قۇش كۈنېھەز [گە] كەلدىلەر. چۈچۈك خاسىم، خاجە ئەبى دۇلۇغا وەزىز، مىزازا مۇھەممەد يەئۇپ باشلىغ بەلەر ئەبىدۇل كەرىجەنخانغە كىشى ئۇبەرىپ، قىوش كۈنېھەزدىن سوفى سۇلتانسى كەشى بۇزىرىپ. ياركەند ئىكەن بۇزىدىلەر. ئەبىدۇل كەرىجەن ياركەند [گە] كەلدىلەر. چۈچۈك خازار، خاجە ئەبىدۇل ئەلەپ وەزىز، جان مۇھەممەد، مىزازا قىروز، مىزازا مۇھەممەد يەئۇپ، مىزازا ساتلىقىن باشلىق جەنمە ئۆزەردا قۇزۇلساي ئەنسىي، ئەبىدۇل كەرىجەنخانسى خازار [ئەمعە] كوتۇزىدىلەر. ئۆزەردا، ئۇزۇردا ئەنئە قىلىدىلەر. شۇقىدأيى قەسىدە ئۆزىكىرىدى. ئاخۇزاند مولانا رەنلىي مەلىكىشىش شۇقىرا ئىدى خانى سەرىپ، كۈلەلىي قىلىمىزىز.

ئەدۇل ئەتكەرىجەن ئۆزەرەتىدە بەسى ئەدىل ئىسى شەھەنپەز داد خۇاھ سۇدار ئىدىلەر، ئازىشە دۇشەسە ئازى ئەنپەز دەنلىنى [نى] بىسر ياسلاۋىدا، ھاكىم ۋەزىزى بىر ياسلاۋىدا، ئۆلىتىزغۇزۇپ، دادخاھ سۇدار ئىدىلەر. دادخاھ شەرئى بولسىھە قىزى ۋە مۇفتىتىخە سالور ئىدىلەر دادخاھ ئەگەر تۈرەلەك بولسىھە خاجە باشلىق ئۆزەر وەيىسىل بېرۇر ئىدىلەر، خان سامىھ بولۇپ ئوا-تىزدۇر ئىدىلەر، سەرمۇي مۇكابىدە بولماس ئىدى. يەز كۈلەرە خاجە ئۇبەي

دۇللا نۇرمەر قىدەھ دادخاھىغە ئەيىسل بېرۇر ىىدىلار، خاجە ئۇبىدىۋا-لا ۋە زىز ئادىل ۋە ئازىل، ئالىم بەلكى ئەھىپ باشىن-ئەبىدۇلکەرىمخان پادشاھ ئابىد ۋە زاھىد ۋە ئادىل ۋە مەردانە ئەندى. ھەزرتى سەيىدىلىل مۇرسەلمىن ۋە خاتىئەن ئەپەپىچىن سە-لەلامە ئەلەيھى ۋەسەلەم قىلىۋ ىىدىلار: «مەن پادشاھ ئادىلىنىڭ زەمانەسىدە ۋۆجۈدگە كەلدىم» دېب. ئۇنا ۋەئەدەت ئىزەمىن مۇلکۈل ئادىل نۇشمۇرۇان دىندا بىكىانە ئىدى. ئىمما ئەدل ۋە ئىنسافدا بىكىانە ئىدى. ھەزرتەن ئەخىر قىلىدىلار، پەيىھەمبەر-نەردىن قالىس ئۆچ كىشىنىڭ ھەرتىبەسى بەوابىدە: ئۇزۇولۇل قىتىسى غەۋىس ھەم ئاتاپدۇرلار؛ ئىككىنچى شەھىد ئەئلا خالىسىن ئىلىلا شەھىد بولغاي؛ ئۇچىمنچى پادشاھى ئادىل، ئەگىر پادشاھلار بىغەرەز ئەدل قىلسا دەرچەئى قۇتىپە-ھە يېتىپدۇر. خۇش دەۋلەتى دۇركى، كەشى تائۇت - ئىبادەت قىلىاي دەرچەئى ۋە ئازىيەتكى يەتكەي، پادشاھ ئەر غەفلەت بىلە بۇ دەۋلەتنى فوائىدىن بىزىگىي.

ئەبىدۇلکەرىمخان سەكىز ئىنسى بىلە ئەبىدۇرەشىخاننىڭ ئۇلکە ئەمۋالىنى ۋە ئەرىقىلەرنى قازى ۋە مۇفتىنى ئۇلىتىزغۇزۇپ، قىسىمەت قىلىپ ئالدى. ھەملەكتەن ئەن ھەم قىسىمەت قىلىپ بەردى، ئەلقىسى، ئەبىدۇنكەرىمخان تەختىكە ھۇلتۇرۇپ سۈكىنى كۈنى كاشقىرىنى سۇغى سۇلتان كەلدى. خان سۇلتان، خاجە ئۇبىدىۋا-لا ۋەزىر، بىجان مۇھەممەد مىرزا، مىرزا مۇھەممەد يەئۇب، - وغلات مىرزا شەرۇز، بارلاس مىرزا نەۋدۇز، مىرزا ساتقىن ئەشتى، چۇ-چۈلخەن خانىم بىر يەردى جەمىئە بولادىلار، ئەبىدۇلکەرىمخان ئەپەپتەن بىر سۇغى سۇلتانىغە: «ئەي جان بىرادەر، ئاتامىز ئالەمدىن ئۇتە-لىك، يۈرۈت بىزگە قالدى. بىزگۈن ئۇچىكۈن بولدى، خار بولادۇم».

نازهه ر سز را زی بولساخیز سز کاشتار، یاچن همسار شه بوزانه،
 بهه که ر دا زی، بولما ساکن، هن کاشقه ر، یاکی همسار غه بولای، بیز
 مئخالق بولمالی، یورت قولسیز دن چمتسوون» دېب، چۈچۈك
 خانم ئیتتىلەر کی: «مانداق دىگدن نىمە سوز، بارچەنباش ئاتنى
 سز تۇرۇپ كم بواز». سوغى سۇلتانان ھەم تۇرۇپ ئەستىمىكى:
 «سز سز تۇرۇپ نۇچۈك خان بولۇرمىز» دېب، يىغلاپ ئاغاسى
 نىڭ ئاياغىخە يېقىلىدى. خان ھەم باشىنى كوتە، دېب، يانداش پ
 ئۇلتۇرۇپ، کاشقەرنى سوغى سۇلتانىغە سۇيۇرغال قىلىپ بېرىم،
 رۇخىدت بىرىپ کاشقەر غە ئىبەر دىلەر. ئەھمەد بارلاس ۋە ھەممۇد
 بارلاس كورۇنۇشكە كەلەپەي، ھۆيلىسىدا بېرىكىدى. جان مۇھەممەد
 مىزرا بارىپ، يارلىغ يەتكۈردى، ئولىكى: «خان نەۋىكىرى بار،
 مۇندا كەلسۇن، مەرزىلار کى بار، مەككىد بارسۇن، ئاتام مەھمۇد،
 سۇزۇم ئەھمەد، سۇزۇم بۇ، دىگىي، بۇلار مۇندىغ مۇخانىت
 قىلغاي» دېب. جان مۇھەممەد مىزرا يارلىغ يەتكۈرۇپ ياندى،
 خان نەۋىكەرىدىن تۇچىملىك كىشى بارلاسلار بىلە بېرىكىپ ئىدى،
 نۇرداغە كەلدەلەر. مەھمۇد مىزرا، ئەھمەد بىھىگى مەككى بىولىغە كېر-
 دىلار. سوغى سۇلتان يانىپ، کاشقەر [گە] باردى. مىزرا زېرەك
 قەددەسە للاھۇ رۇھەھۇغە ئەداۋەت زاھىر قىلىي. مىزرا فاشىنى
 بارزى بولدى. نازىر مىزرا مۇردا بىھىگى ئەرز يەتكۈردى: «بارمالىي،
 مەگەر بارساق سىدقى ئەخلاس بىلە بارىپ، نىياز مەندىلك قىلىپ
 ئانالىي» دېب. بەشكەرەمگە يەتنەلەر. كىزى، يائى مۇز مەھدىل ئىدى.
 مىزرا زىدرەك ئەلە يېمىزىرەھىدە ۋەلمەغىمەنەن كولگە سالىپ، چورە-
 سىدە خادا ئالىپ تۇردىلار. مۇل بۇزدۇز كېۋار بەسى سەبر قىل-
 دىلار، ھەر يەرگە باردىلار، بېتىپ سۇغە سالدىلار. بۇئىش بەسى
 تەكرا داتىنى. مىزرا ئەسزۇللا تۇربىت سۇلتانى تۇشلاپ كەلدى

لەر، سۈلتان ئېتىپ سۈغە سالغانى كەلدى. مىرزا ئەيتىللەر: «با-
 تىنەڭىز كور، ئەيدى كۆزۈڭ ھەم كور بولغاي» دېب. نازىر
 مىرزا يېغلاپ. دەستارىنى تاشلاپ يېقىلىدی. خۇشامەتكوپلار ئەيت-
 تىللەركى: «خۇدايدادى دىن نىمە بولۇر» دېب يانىدىلار. شام پا-
 دشاھىنىڭ ئالدىدا قىسىسىق ئاڭقۇنچە سۈلتان: «كۆزۈمگە قۇم
 كىرىدى» دېدىلار. شول ئاغرىغاڭچە ئاغرىسپ، كورمەس بولدى.
 شۇنداق پادشاھىزادە ئىدى. خۇشخۇي ۋە خۇشرۇزى مەردانە ئا-
 تەشلىق، ھەر كىشى بىر كورسە ئەلصەقتە ئاشىق بولۇر ئىدى.
 كۈچلارى ئۇردا بېگىمنىڭ قىزلارى سەلمىھ خانىم ئىككى خانىدە
 ئاڭقۇن ئالىپ باردىلار: «نىياز» دېب. بىر ئەت تۈرۈپ ئىدى.
 ئەتنى بېرپەردى، ئەتتە سالدىلار، ئەت بىر يىادادى، ئادى كەت-
 تىن. مىرزا يېغلاپ ئەيتىللەركىم: «ئەت قەبۈل قىلمايدۇر، ئاڭى
 مەن نىيە قىلايى» دېببى. بېشىم بىلە خانىم يېغلاشتىلار. مىرزا
 ئۆزۈنگە كەيتىللەركى: «ئاتشان ئۇقى يادىماس، سۈلتاننىڭ ئەت قىچى-
 زىلىڭ بىر ئەسزىن» دېببى. يەت بىر يىائىن كېيىن سۈزى سۈزى
 تەق ۋەققىت دۈلەتى. كۈزىن، كاشتىز، يەتكىي ھىساۋىنى مۇھەممەد خان
 ئەنارەتلاھۇ بېرھەمان ئۇقى ئەتىپن قىادىلار. ئەددۇلەك رەسەنە-
 ھەزىزەن مەكتە بىرە سەددەن دە ھەر كەنۋى سەلامەتسى ئادىل دېب فاتىمىي
 ئۇقۇر ئىككى ئىللەر، ئەپتۇنكەن سەخان ئۇتىپ تۈرەت يىل خانلىق قىمىدىلار.
 ئاتىمىش ئىنجى يىل ئۇمۇر كۈردىلەر. بۇ سۇننەتنى تىلەپ تاپتىللەر.

كىزقۇتاڭ جۇلۇزلىق ئۇھا مەھىم خان ئەبىمى ئەبدۇرەشەد خان

بارىپ نىدى، ئەبىنلەكەر دەخان شۇقۇتاڭ بولغانىدا ھۇھەمەمەد
 خان ئەبدۇرەشەد خاننىڭ بىشىنجى ئوغلى خوتەندىن سوقى سۈزى

ئاتنى كورگەلى كاشىندر [ئىچى] باردىپ ئىدىلدار. و دلايدىدىن غۇرتىمىلى
 ئەرس ۋە لە مستەھقاق ھەزىزەتى مۇھەممەد ئىسەقاق قۇددۇسىللە رۆ.
 ھە كېلىپ ئىدىلەر، مۇھەممەد سۈنتان مۇلازىمەتلەرىگە كەلدەلىمەر.
 ھەزىزەت خاجە سوردىلار: «سۈلتۈنام، ئاتىڭىز نەم؟» دېب. خان
 «ئاتىم مۇھەممەد» دېب جەۋاب بەردىلەر. ھەزىزەت ئەزىز ئىيىتىلەر
 كەم: «مەن تەفەككۈرۈدا ئىدىم، بېنىڭ بۇ تەرەفەكە كەلە كەمۈگە
 بائىس ۋە سىر نىمە ئىكىن دېب، ئەمدى جازىم بولادۇم-كى، بۇ
 ئاتىنىڭ ۋە بۇ سۈلتۈنامىڭ ھەپرۇ مۇھەببىجەتى ئالىپ
 كېلىپ ئىكەن، ئىي بابا مۇھەممەد بىكىار بىولغۇدەك ئە-
 مەس، تەلبەتنە كوشىش قىلىاق كېرەك، بىبەر وällىق قىلغۇلۇق
 ئەمەس» دېب. مۇھەممەد خان ۋەتەنلەردىغە كېلىپ، خەمیالدا
 ياتىپ ئەيدىلەر: «ئىنابەت قىلىماسام، دۇنداغ ئەزىز غەنەمەتكە
 ئەگەر قول بەرسەم، مەن كىچىك، ئەمە سەمدىن چىقارىمەنمۇ يَا
 بۇق؟» دېسب. ھەزىزەتى ئەزىز امەرغە دەنلىق بولاسى. بۇ
 سىرنى بىر سو فەدىن بۇ بېيتىنى پېتىپ ئىبەردىلەر:

بېيت

«ئەز زەئى دىلۇ زەردى رۇخسارە مىيەندىرىش،
 دەر ئىشق قەدم زەكەھ زى مەئىشۇقى بىددەد ھاست». ①
 مۇھەممەد خانغە بۇ رۇققە يېتىنى بىسلە باشلارىنى ئايىق
 فىلىپ باردىپ، ھەزىزەتى ئەزىز لەرگە ئىنابەت قىلىدىلەر. ئاخىر
 ئەئىزەم خەلەفا ئەزىزەتى ئەزىز لەردىن بولىدىلار.

① دىلنەڭ ئاچىزلىقى بىلەن چىراينىڭ سېرىنلىقىدىن ئەندىسىن دەلمەن
 ئىشقا ئەدم فويىغىنى، مەشۇققىن مەددەت بار.

مۇھەممەدخان ئاقسۇدا سۇلتان ئىدى، خەبەر بولدىكىيى: «كۈچادا شاھخانىڭ قىزى خوب نىگار خانىم تورەدىن - تورە-
 گە سەير قىلىپ يۈرۈيدۈر. شاھخان يۈز كىشى قوشۇپسىدۇر، ئول
 نىھە قىلۇر. شاھخان چېرىك [كە] بارىپدىر» دېب، مۇھەممەد-
 خان ئاقسۇدىن ئۇچىمىڭ چىرىكى بىلە كۈچارغە باردى. خانىم
 بىر تورەدە ئىدى. مۇھەممەدخان قابادىلار. ئول يۈز كىشى هەمرا-
 خانىم ئىمدىلار. خانىمنى ئاتلانىدۇرۇپ چىقىپ تەكىدىلەر. ئاققۇ-
 چىرىكى كۈچە قىلىپ بىردى، خانىم كۈچار شەھرىگە باردىلار.
 شاھخان چېرىكىدىن يائىي كېلىپ ئولتۇرۇپ ئىدى، مۇھەممەد سۇلتان
 شاھخانىنى چىرىكىدا دېب كېلىپ بىردى، شاھخانى ئىشتىپ ت-
 زىز تۈزىد ياندىلار. شاھخانى ئول يۈز كىشى ئەيتتىلەركىيى: «مۇھە-
 مەممەد سۇلتان بىزنى قابادى، خانىمنى ئالادۇرەن دېب، بىز
 ئىشتىپ تىكىپ، يىول ئاچىپ كەلدۈك» دېب، شاھخان بىسى ۵۰-
 غىزەپ بولدى. ئەيتتىكىيى: «جېنىڭ قىزىمنى ئولجاڭلاپ ئالادۇرەن،
 ئول ياخشى بولسى ئاكا بەرەي كەمگە بېرۇرەن» دېب. شۇل
 سائىكىن چىرىك يېمەنپ، كەوتىمىن ئاققۇ ئۇزۇسىكە چىرىك كەلدى.
 مۇشەممەدخان ئامسالغە بىرۆكىدى. شاھخان كېچە ھىمارنى تىشىي
 ئىلىپ، ئاققۇ خەلقىنى ئۇزا - ئاھانەت قىلىدى. ئاندىسى
 مۇشەممەدخانىنى ھەراھ ئازىپ بارىپ، چالىش ئازالىغە كە-
 كىزىرۇپ قويىيى. خانى شەھىد شۇل ئارالىدا ۋۇچۇدۇدە كەلىد-
 الىر. ئەبدۇرەشىخان ئەلچى ئىمەر، شاھخانىڭ قىزى خوب
 ئاھانىمىنى ئالدىلار. مۇھەممەد باق سۇلتان ۋۇچۇزىدەغە قەدار
 دىرىمەمەدخان ئەنارەللەھى بىرەمانە هو تەختى دۈغۈلەغە قەدار
 ئىستىلار. ئەرسە، ئەبۇ سەئىد سۇلتانىنى كاشتەرغە خان قىلىدىلار.
 خۇرىت ئىنى شاھ ھېيدەر مۇھەممەد سۇلتان ئىمېنى ئى بدۇلەكەرسىخانىنى

ئىنا يەت قىلىدلار، ئاقسۇنى شەھ شۇجا ئىدىن مۇھەممەد خانگە فەر-
زەند مۇھەممەد خان سۈبۈر غال قىلىدلار.

مۇھەممەد خان تەختكە مۇلتۇرۇپ ئۇچ يېل مۇتۇپ تىدى،
ۋەن بىي تىدىن ئەبدۇللاخان ئۆزبېك يۈز مىڭ چېرىك ئىبىهەردى،
خوجە مقولى قوشىپگەنى باش قىلىپ، مۇھەممەد خان ئەبۇ سەندى
سۈلتانىنى كاشقەرغە خان قىلىپ، تەڭرى بەردى بارلاسىن ھاكىم
قىشىپ ئىبىهەر وۇرده ئەيتىپ تىدىلار: «قىزىلىنىڭ ئۇل تەرىھەن سۈز-
گە» دېب، مۇھەممەد خان بىر كىشىگە مەنسىب بىرىپ ئىبىهەر دىللەر،
ئاپارى بەر دىللەر، يەنە بىر كىشىگە مەنسىب بىرىپ ئىبىهەر دىللەر،
ئاپارى بەر دىللەر، خان دەستەك بىرىپ ئىبىهەر دىللەر، دەستەكىنى ئە-
پىز سەندى سۈلتانىغا نۇتنى. سۈلتان ئىيتى: «بەكك تۇن، دېب،
ئۇل، كەشى تەڭرى بەردى مەرزاغە تۇتنى. تەڭرى بەردى مەرزى
ئەسلىنى: «شۇنكى قار ئارقاسىغە يائىماں، پادشاھلار، يارلىغىدىن يان-

«س» دېب. تەڭرى بەردى مەرزى دەستەكىنى تىزىغە باستو، ئۇل
كەشى كېلىپ مۇھەممەد خادىمە ئەرز يەتكۈردىكى: «تەڭرى بەردى
مەرزى دەستەكىنى تىزىغا باستى» دېب، خان غەزەپ بىلە ئاپالاندى
لەز، خان كېلىپ قارا فېرىغە تۇشتىلار. سۈلتان كېلىپ، كورۇنۇش
قىلىپ ئولتۇرۇپ ئىدىلدار. ئۆزبېك ئەزىزىجان [ىدىن] كەنلى، بىم-
بار لەشكەر بىلە دېب، خان خوتەنگە زە ياردەكىنگە جاۋىپ ئىبەر-
دىلمۇر، مجەھىم چېرىكىكە شادىھە يەيدەر سۈلتان خوتەن چەرىكى، بىم-
لە كەلدى. يەنە خەبەر كەلدى: «خوجە مەنۇنى قوشىپگى باشلىق
ئۆزبېك چەرىكى ئۇقىبەن ئى شارتىدىن ئاشىپ يېتىدۇر» دېب، كې-
نگەش - مەسىھەت ياقاغنە چەقماڭى، تەڭرى بەردى مەرزى كەمە
تەڭرۇ ئەسلى، خان (1) ئەڭرى بەردى مەرزائىڭ ئەددىمى ئۇچۇز

(1) قۇلمازىدا «جىل» دەپ بىز طاخان.

باردپ تىددىلار. بۇ مەرزا تەنرىي بەردى كېڭىش - مەسىكەن كە
 بىھىسى ماهىر وە قادر تىدى. خان نەيتىللەركىم مەرزا
 شەرىق ھەسەن بىھىسى كە: «ئۈل نابكارنىي ئالىپ كەل» دېب.
 تەڭىرى بەردى مەرزا مۇھەممەدى بەكىنىڭ كەچىك نۇشلى
 ئىدى، مەرزا شەرىق ھەسەن بەكىنىڭ ئەمە كىمى ئىدى. ئەمما ھەر
 كۈنى ئالىتە پىيالە ئەراق ئىچىمە يۈرۈپ بولماس ئىدى. خان
 شەرىق ھەسەن بەكىكە يەنە ئەيتىللەركەم: «ئۇل مۇھىمەلاتنى
 ئىچۈرۈپ ئالىپ كەلگىل» دېب. شەرىق ھەسەن بەك تەڭىرى بەر-
 دى مەرزاغە ئىككى پىيالە ئەراق ئىچۈرۈپ ئالىپ كەلدى. خان
 سۇلتانغە ئەيتىللەركىم، تەڭىرى بەردى مەرزاغە باقىپ ئەيتىللەركى:
 «ئىي بەك ئاتا، ئۆزبەك شارتىدىن ئاشىپ ياتدۇر، دېب خەبەر
 كەلدى، كېڭىش نىمە» دېب سوددى. تەڭىرى بەردى مەرزا ئەيتىللەركى:
 «ۋەلى نىئەتلەرنىڭ سوزىنى ئەۋۇمل ئىشتىم، ئاندىن ھەن
 سوزلەسەم» دېب. مەرزا شاھ ئەيتىپ تىددىلار: «ئاللاھكۈدا بىر
 يەر بار — جەۋەلىك دەپ، چورھىسى ساس، شۇندادى بىر كىلى»
 دېب. مەرزا تەڭىرى بەردى ئەيتىللەركى: «فەلئەننى ئاكىما قويىپ،
 ساسقە بىركىسىك سوز ئەمەس. كۆچىنى خوب يىغىپ، خان تو-
 مۇرچىمە چىقىپ تۇشۇنلەر: سۇلتانىم كۆزچىلەرگە تۇشۇنلەر.
 زور كەلسە شەھەرگە كىرالى، بولماسا مۇندا ياتپ جەڭ قىلا-
 لى» دېب.

خان سۇلتان ئەيتقان يەرلەرگە تۇشتىلەر، خەبەرگە كىشى
 چاپتۇردىلار: «ئۆزبەك سارىخ يازى كەلدى» دېب. ئۆچكۈنىدىن
 كېيىن: «ئۇزبەك چەرىسىكى مىڭ يۈلسەن تۇتى» دېب خەبەر
 كەلدى.

ئەلقىسىم، ئۆزبەك چەرىسىكى بىلە خان سۇلتان ئۆچكۈنى

مۇتايىلە بولۇپ ياتىلار. تۈرقىنچى كۈنى ئۇچىمكى نۇزبېك قو-
 لىغە قىلىج ئالىپ، تۇمىزىنى ياقالاپ، شەھرىنى تالاشىپ ئات
 سالدىلار. ئەبدۇررەھىخان، مۇھەممەد ۋەلى بەك، ھەيدەر بەك
 باشلىق مەڭ سەككىز يۇز كىشى نەيىزە ۋە قىلىج ئالىپ، شەھەر-
 نى تالاشىپ جەڭگى سەخت بولدى. خان سۇلتان ھەم شەھەرگە
 يۇردىلەر. دەرۋازەنىڭ ئالدىدا گەشتە ۋە پۇشته بولدى. ئەبدۇررە-
 دەھىخاننىڭ بەسى كۈچلارى كىرىدى ۋە ھەيدەر بەك شول كۇ-
 نى نامەدار بولدى. شاھ ھەيدەر مۇھەممەد سۇلتان كەچىك ھەرزى
 شاھ سۇلتان قاشىدا بولسۇن دىب قوشۇپ ئىدىلدار. نۇزبېك شە-
 ھەر تالاشىپ ئات سالىپ، خان سۇلتان شەھەرگە كاشىتىرىگە
 كىرىدىلار. ھەرزى شاھ ئەھىرۇل ئۆمەرائى مۇھەممەد دخان داكە
 كەند شاھ ھەيدەر مۇھەممەد سۇلتان بەلە خۇنەسى گە يۇردىدا
 نە كاشقەرگە كىرىدىلار. نە يازاركەندىدە ئۇرۇددىلار. دەرۋازە سۇلتان
 بەئە ئەبۇ سەئىد سۇلتان شەھەرگە كىرىدىپ بىر قۇراپ. دەرۋازە
 جەمتوپ قوشىپسى نۇزبېك چىرىكىنى ئالدى. تۇرىنىكى يۈل بەس-
 يازكەند [ىگى] يۇردى. خان سۇلتان يوقارلىقى يۈل بىلە بىر سەخنەر
 قۇزبېك تۈش بىلە ياركەندىگە كېلىپ، كىشى كەنۇرىدى — دەرۋازە-
 زەرى ئاچىۋىلدار، دىب. شەھەردىن قازى دىزا خاجە شەپىخى ئەندى
 قەزىيى زىياۋىندىن دەپنەن تەرەپنى قىرىزىپ بارىپ ئىدىللىرىن. قازى
 رىوا بەن زىياۋىندىن دەپنەن تېتىپ چەتاردىلدار: «تىڭلا ئەزىزى
 كۈنى نەسار جۇمئەدىن كېيىن دەرۋازەسى ئاچىمپ، كورزىنۇشىك
 چېئەتلىق دىب، ئاش پۇشۇرۇپ چەتاردىبەدۇرلار. تۇن ياردىمىدا
 خان بەن سۇلتان كەلدىلەر، نەفقارە ۋە كۇس، كەنەنلىق، جەڭ
 ئىن بېتىكلىق چالدىلار. نۇزبېك سوردى، بەزاب بەردىلەر: «خان
 كېچە كەنەنلىكىر» دىب. خوجە مەنۋلىق قوشىپسى باۋەر قىسا مادى

دایندا سەف ڈاراسته قىلدى؟» دېب، كاشقەرەدە جەڭ قىغان خەلق جەڭ قىلدىلار. سۈلتەان قولى بىھادۇر قاراڭاشقاھى ئات ھېنىپ جەڭ قىلىپ تىدى، شۇنى تاندى. مىرزا... بىر تۈز بېكىنى ئاتى، ئۆجمەگە دالدا بولدى، تۈجەمەگە تېڭىچە كۇندەلەڭ تۇقتى. مىرزا خىزىرە قالۇچى دۇبۇلغەللىق كىشىنى ئاتى. بۇ دۇبۇلغەنىڭ ئىككى قاتىدىن توغرا تۇتتى باشى بىلە. خۇ جە مقولى قوشىپكى دۇبۇلغەنى باش بىلە كىسىپ ئالدۇردى. تۈچەمەنلىك دەرە كىسىپ ئالدى. تۈز بېكەت تايىپ باندى.

خاننیڭ ۋە سۇلتاننىڭ دىللاۋەرلەرى ئۇزبېكىنىڭ ئارقىسىدىن
سەردىغى يازىدىخىچە بارىپ، ئۇزبەكىنى ئالدىلار. شاھ قەلمانلىك خۇ-
نىدا شەھىد بولىدى. جالش تۇرپان بىغان قىلدى. خۇدا بەندە-
خان قەريش سۇلتاننىڭ ئوغلى مۇھەممەد خاننىڭ ئاغاسى خەن-
داماد ئىدى. مۇھەممەد ھاشم سۇلتان مۇھەممەد خاننىڭ قىزلارى
خەدىچە خانىمىدىن ۋۇجۇدۇشە ئالىگەن، خانىدىن قاچىپ بارىپ جا-
لىش تۇرپانغە خان بولىدى. خانىغە مۇخالىفەت قىلدى. خان تۇر-
پانغە چەرىك ئالىپ باردىلار. جالشىتە باردىلار. خۇدا بەندە خان
قاچىپ تۇرپانغە كەتتى. جالش خەلقى كورۇنۇشكە چىتىلار.
خان مىزرا مۇھەممەد سالىھ جۇراسىنى دىكىم قىلىپ، تۇرپانغە
ئۇتىلار. نۇرپاننى مۇھاسىرە قىلدىلار. مۇھاسىرە قىرق كۇنىدىن
زىيىدە بولۇپ، تۇرپان شەقى بولۇغۇدەك بولۇپ ئىدى «جالشىمىقى
مۇھەممەد سالىھ بىكىنى تۇستۇرۇپ، ياخى بولىسى» دېپ خەسەر
كەنلىدى. خان تۇرپاندىن خەزەر، بىلە جالش [قە] بۈردىلەر. جا-
لىشلىق رىشىب تۇتۇپ بېرىڭىدى. نۇرپاننى جۇراس خانىسە ئەزىز

قىلدىلار: «ئاگامىزنى مۇلتۇردىلەر، شىبەسىنىڭ ئاپ مەن ئۆزىرى» دېب، خان يەنە ھەم كىشى بۇيرۇدى، ئۇمەرائى جۇراس ڈيچاق مەن ئىستكى، مىرزا ھەيدەر بىڭىز، مىرزا ھاشمىجىك بەش كىشى باس بورب، مىرزا ماتى [ئەن] باشلاپ چان سالدى. ئىككى كەش ئۇنى، شىبەسىنى بۇزۇپ ئالىدىلار، جەلىشلىك چوڭلارنى قۇرمۇغە كۈھۈپ ئاتدۇرۇتىدىلار، خەجىلاتىمىي ئۇتىتىلار، خان ياركىدە [كەن] كەلەتلىار، سوچىقى يىلى ئەبدۇرەھىم خان بىلە مىرزا شامىنى شىبەرىدىلەر، مىرزا ئەبدۇرەھىم خاننى جالىش، تۇرپانىخان قىلىپ، خۇدايەندەخانى ئالىپ ياركەند [كەن] كەلەتلىار، مىرزا ئۇز-بىكدىن ناچىپ بەش ئايىدىن سوڭ كېلىپ ئىدى، بۇ خىزمەنسى شاھىنىڭ شول قاچقانغە تەدارىك بولۇدى، خۇدايەندەخان بولىدا زەنجۇر بولۇپ كەلەجە ۋەفات بوندى، تۇرپانغە ئۇن ئىككى سىل خان بولۇپ ئىدى، ئالىتۇندا ئىتا - باباسىنىڭ ئاياغىدا مەدىنۇن قىلدىلار.

مۇھەممەد خان دەرۋىشلىك بىلە پادشاھلىقى جەم كەلتۈردىلەر. هەززەتى ئەزىزلىر سوردىلاركىم: «مۇھەممەد خان نىمە ئىشىغە مەشغۇل؟» دېب، ئەيتتىلەر: «با بۇزۇرۇكىوار، خان سەمازۇرۇزە ۋە تەسبىھۇ تىلاۋەتى قۇرئانغە مەشغۇل» دېب، هەززەتى ئەزىزلىر ئەيتتىلاركىم: «خان بىر ئىدىلىنىڭ سەۋابىنى ھاكى بەرە سۇن، مەن ئاتىملىش يىل قىلغان ئائىتىمىنىڭ سەۋابىنى خانىغا بىرەي» دېب ئەردىلەر، خان ئاندىن كېيىن داد ئەدلەغە قەشغۇل بولىدىلار.

شۇتۇر خەلەفە ئەلەيمىرەھە خەت تىرشادنىسى بىزەھىزىدە خەننىڭ كەلتۈردىلەر، ھەر كىشى تىرشادنى يەتكۈرەسە خەلسىم، خان بىر كۈن ئەيتتىلەردىكى: «مېنىڭ ئۇچۇن بىر كىشى كەنكىدە

گه بارسا» دېب. جالۇشدا حاجى مۇراد دېب بىر موللا كىشى بار ئىدى. ئۇل مەككەگە باردى. حاجى مۇراد ئەلەي سىرەھە، خان ئۇچۇن مەككە تەۋاۋىق قىلىپ ياندىلار، «قوتىمىنى تاپسام» دېب. ئەۋەجىزۇھ قىادىلار، هاتىغىدىن: «قوتىب مۇھەممەد خان» دېب ئاۋااز كەلدى. حاجى مۇراد قىددەسى سىرەھە تۈندۈ نىز كەلدە لەر. ئالىتە ئايىدا قارغالىققە كىشى كەلدى: «خان بۇ كۈن شۇڭ قاڭ بولدى، نەمازغە ئەلنى خەبەرگە كەلدەم» دېب. هاتىق ئاۋااز قىئاسىدىن ئىلگەرى قانچە قۇتىب ئىدىلەركىن، هاتىق خەبەر بىلەككە ئىدىن كېيىن ئالىتە ئاي قۇتىب ئىكەنلىر.

مۇھەممەد خان ئەلتەرەتلاھۇ مەشەھەدەھۇ يەقىمىش ئىلگى يىل قۇرمۇر كوردىلار. ئۇن سەككىز يىل خان بولدىلار، ئالىتۇندا مەد-نۇن بېزىلەلار. ئەبى سەئىد سۈلىمان كاشقەرە ۋەنات بولدى. ئور-ئە خان ئۇغلاڭلارى شۇچا ئىدىن تەھەد خانىنى نەسب قىلىپ ئەدىلەل. ئەزىز دەقىقى يەقىمىسىرى، خان تارىختە مەڭ ئۇن سەككىز شەھىز. ئەلتەم ئەلتەمىسىن ئەسمەب أقىمىتىنە سەنگەر قىادىلار.

زەنگىزى جەۋاپلىنى شەھ شۇچا ئىدىن

شەھىمە خان ئەپتىن مۇھەممەد خان قەدىد سەنلاڭۇ سىرەھەشۇ
شەھىمە خان ئەپتىن زەنگىزى

شەھ شۇچا ئىدىن سەھىد خان ئەرزەنەز دەلچەزىد مۇھەممەد، خان ئەندرەسى سىرەھەنۇ مۇھەممەد خاننىڭ يەزە ئۇغلاڭلارى يوق تىمىدى ئەپتىن زەنگىزى سۈلىمان شەھىم بولدى. عەرەملەرى مىرزا مۇ-نەسىد فۇلى بەگچە كىمىڭ قىزى، مىرزا كۈچەك بەئىنلىك ھەشىم-

روسی — مهمری نوش بېگىم سۇلتانىن ئىككى قىز زۇغىسى: بىرى حاجى خانىم، يەنە بىرى هوپىخانىم. ئىبدىللىق سۇلتان دىن كېيىن، هەرەملەرى مەھرى نوش بېگىمنى مۇھەممەد خان نىڭ ماھلارىغە ئالىپ تۇرده قىلدىلار. خانى شەھىد بىلە خىدىچە خانىم ۋۇجۇدغە كەلدى. شەھ شۇجا ئىددىن ئەھمەد خان پادىشانى ھەلمىم ۋە رەھىمدىل ۋە ئادىل ۋە خۇش مۇھاۋەرە ۋە شۇجا، نەرم كۆڭۈل ئىدى. خانى شەھىد شوھرەت تاپىتلار، ئىككى ئوغۇنى بار ئىدى: ئەۋەل، زىياۋىدىن ئەھمەد سۇلتان، توپۇر سۇلتان مەشىئۇر بولدى. زىياۋىدىن ئەھمەد سۇلتان، ئەل - مەشىئۇر توپۇر سۇلتان خانىزا سۇلتان خانىمدىن مۇتەۋەللەد بوندى؛ ئىككى ئەبىدۇللىق خان ئەلمۇشەتەھىر ئافا قىخان، تەرسۇخان فاتانغازىنىڭ ھەشرەسى ئىدى، قازاق خانىم دەر ئەردەلەر، ئاندىن ۋۇجۇدغە كەلدى. خانى شەھىد تەختىخانىغە قەرار تاپىتى، ھەيدەر بەكىنى باش قىلىپ. شاھ ھەيدەر - سۇلتان ئىبىنى ئەبىدۇنكەردە خان خان ئىدى. ھەيدەر بەك باشلىق چىرىك تىبەرىپ سۇلتانى ئالىپ كېلىپ ۋىلايەتكە رۇخسەت بەردىلەر. ماۋەرائۇننەھىز - گە بۇخارا ۋە سەھرەقەند ۋە بەلخىك ئىمام قولخان خان ئىدى. شاھ ھەيدەر مۇھەممەد سۇلتانىخە خوب پەش كەلدى. سەھرەقەندىنى سۇيورغۇل قىلىپ بەردى. خانى — شەھىد ياركەند تەختىتىغە بەرقەرار بولدى. «ئاتامىنىڭ بەگىلەرى» دېب ھىچقا يىسىنى تەغىر بىرەرمەدى. تۈز دەۋاھە تەنەھ بەگىلەرىگە مىلى مىزرا ھاشىم، مىزرا مۇھەممەد يۈسۈف ۋە مىزرا ئېبۈغۇر ۋە مىزرا مەذاق، بۇ بەگىلەرغە يىراقدا مەنسىب بەردىلەر. شاھلار ئېبۈكە سۇلتانى خانىغە يامان بىلدۈرۈپ ۋىلايەتكە ئىخراج قىلدىلار. ئاقسۇغە ئەكەندەر سۇلتان تورە ئۇلۇق مىزرا ھاشىم ئاتالىق ئىدى. ئۇچقە كەچىك مىزرا ھاشىم ھاکىم ئىدى. شاھلار ئىككىنzsەر سۇلتانىغا

ئەيتىپ ئېبەرەپ مۇخالىق قىلىدى. شەھلار تومۇر سۈلتاننى ۋەسىۋە سە قىلىپ ھېيدەر بەگىنى، ئەبدۇۋەلى بەگىنى، ئەيمىپ بەگىنى قەتل قىلدۇردى. تومۇر سۈلتان ھېيدەر بەگىنىڭ ئۇنىدا، مىرزا ئەلى مەردان بەگىنى ئۇنىدا كاشقىر ھاكىمى قىلىدى. كىشىنىڭ قانى كىشىنى قويىم يىدۇرۇ. بىر يىلىدىن سوڭ توھۇر سۈلتان مەستت ئاتدىن يېقىلىپ رەھلەت قىلىدى. كاشقەر رغە ئاغا قاخانى خان قىلىپ، مىرزا ئەبۇغۇر ساغە رېچىنى ئاتالىق قىلىپ ئىبەردىلەر. ئىككىي يىلى دىن كېپىن مىرزا مۇھەممەد ھاكىم ئىدى. كاشقەر يۈرەتى تىلەپ ئالدىلار. مىرزا ئەبۇغۇر خۇتكەن ھاكىمى بولىدى. شاھ كوردىكى، شاھ ھېيدەر سۈلتان ئەبۇكە سۈلتان ئاغاسى مۇھەممەد سەئى سۈلتانى ئىخراج قىلىلار. ئاباقىيان كەچىك ئىسکەن سەدر سۈلتان قانىدى. شەھلار سۈلتاننى ۋەسىۋە سە قىلىدى. سۈلتان ھەم سادەدەلەك بەلىرى لادىلەك قىلىپ، مىرزا ھاشىم بەگ بەنە مىرزا شەرىفنى مۇلتىزىغۇپ، ياغى بولىدى. كەچىك مىرزا ھاشىم ئۆچىدىن ئاقسو[عه] كىلىپ ئىدى، ئۆچە يۈرەتى، ئۆچە كىرەلمەي، قىرتىزغە چەقتى، فوكىئار بايى دىگەن شەھىد قىلىدى. مىرزا بىلىك قاسىم، مىرزا سۇ، جەنەمەد سەئىد ۋە مىرزا مۇزىد قاچىپ بارچىقۇق [قە] كەلدىلەر، مىرزا قۇربانىيەگ بارچىقۇق ھاكىمى ئىدى. قوشۇلۇپ ياركىنىدە [اگە] كەلدىلەر، خانى شەھىد مىرزا مۇناق جۇرأسىنى باش قىلىپ لەش كەر بېبايان بەلە ئاقسوغە بۇغۇردىلار. مۇناقىيەگ ئاقسوغە بارچىپ مۇھەممەر قىلىدى. ئىككىي ئابىدىن كېپىن خانى شەھىد ئەبۇھەجىز رەكىي بىلە ئاقسو [عه] باردىلار. سغانى شەھىدىنىڭ نەزەر بىلەش نەۋەكەر ھەچ خانىدا يوق ئىدى، دېب ئەيتۇر ئىدىلار. «مۇھەممەد خانىنىڭ نەۋەكەرى، ئەبۇ سەئىد سۈلتاننىڭ نەۋەكەرى، شاھ ھەبە دەر سۈلتاننىڭ نەۋەكەرى ھەم» خانى شەھىدىكە قالدى» دېب شاھ مەنلىغۇر دەك بارەها ئەيتىز ئىدى.

ئاقسو تۇچنى ئۇچ ئاي مۇھاسىرە ئىلىدilar، سىرزا ئەبدۇسىتتار
 تۈرە بېگى ئۇچنۇق دۇزى ئۆلى بەهارقۇنىڭ باشنى كېسپ ئەمدى،
 خان ھەرگىز ئادەمى كىشىنى دىمەن دىمەس ئىدىلار، ئەيتتىلەر: «ئىي
 سىرزا ئەبدۇسىتتار! بۇ باشنى ئالىب يىگىل، كىم كورۇپىدۇر مۇسۇنى ئانلىك
 باشنى كەسکەننى، خۇسوسەن ئاقسو تۇچنۇق قىدىمى ياخى سىدىي؟»
 دېب سىرزا ئەبدۇسىتتار بەگىكە سەرىرىۋ لەقەب قالدى، خانلىك
 بۇ سوزلەرى ئاقسۇلۇققىد يەتتى. نەل خانىخە مايىل بولۇب نىشى
 جىقاودىلار، ھەزىزەت خان تومۇر نىن كېسپ كەلدىلەر، «قور-
 قىدۇردىز، بىر ئىشى مىدىلىك قۇللارىنى قۇربۇپ بارساڭار، سۇنىتتار
 ئى تۇقۇپ بىزەل» دېب شاھ ھەمم قولى كىرىدىكە تاپىشىرىدىلەر.
 سۇلتان بىلە كېرەك ياراغ ساي ئارقى [فە] كەلدىلەر، سۇلتان
 ساي ئارقىدا ياتىپ ئىدىي، سىرزا شاد مۇزرا داراد قارغە سۇلىمانلىك
 بېسى ئىدى، سۇلىتاسنى ھەنە يامان ئىشى سەتىن قىشار
 سىرزا زىزا ھىللىي بىرلە ئاغاسى شاھىززاد قارغە ئىرى ئەندى
 شامۇزرا داراد قارغە خانىخە خۇشىت قىلىپ سۇلىمانلىقى شەممە فىدىي،
 سىككىنەر سۇلتان بەسى سەھىم بىجاھاڭ ۋە دىلىلۇمۇر فە سەۋدانە
 ئىزىز ئىدى، ساي ئارقىدا بەدالۇن بىزىنى سۇلتان ساي ئارقى
 [بىزە] كېلەوردا بىز دىرىپنى دەقىم تىلىدى خانىخە بىزەشىلەر، دېب

دۇباقى

«ئەسپ تۇ بىزىزىق ۋەزىن تۇ فەرۇزە،

مەغۇرۇر مەشەر بەدەۋەت سېھ رۇزە،

ئەن كوهنه جەھان بىكەس نەھانەد باقى،

ئەمرۇز قەدەھ شىكستۇ فەردا كۈزە». ①

① ئىنلىك ئۇغماق ئىكەرنىك چەچ تاشىن،

بىر كۈنلۈك دۈزۈلەتىم مەغۇرۇر بولىما.

ئۈكۈن جاھان حىجىكمە باقى قالمايدۇ،

بىزكۈن پەيالە سۇنى ئەن كۆزا سىنىدۇ.

ئاقسوغه تومۇر سۇلتانىڭ ئۇلۇغ ئۇغلى سۇلتان ئەمەنخان ئەلمۇلەقەب، فۇلا دخان تورت ياشدا ئىدى. مىرزا مۇناتق بىھىنى ئاتالىق قىلىپ، ئاقسوغه ئىبەردىلەر، ئۇلۇغ شاھ ھاكمى ئىدى. مۇھەممەد قاسىم شاھ سارىغتۇل ھاكمى ئىبۇلە مەئاىى شاھ ئىشىك زاغا ئىدى. بىر كۈن خانىخە ئېيتتىكى: «مەننىڭ ئىسلىرىمىنىڭ ئۆزىزائى يامان، قورقادۇرمەن، يىراقدا مەنسىب بېرىپ ئىبەرسەلەر» دېب. خان ئېيتتىلەر: «سزىلەر تۇرۇپ نىمە بولغايى» دېب. شاھ يەنە ئېيتتىكىم: «بۇلارنىڭ ئاتاسىدا بۇلار دىن ئەجىب ئەمەس» دېب. خان ئېيتتىلەر: «ئەي شاھم ئانام ئاتىكىزىلارغا تۇز بېرىپ تەرىپىيەت قىلىپ ئىكەن، مەن سزىلەرنى ئەرىپىيەت قىلىپ تۇز بەردىم. ماڭا يامان ساغىنەلەر خۇدا-غە سالدىم». دىدىلار. ئاخۇن خاجە مۇھەممەد ئىدىن يەئىسى نەۋەمەرە بەرقەدە هو ئاتالارى حاجى ئەبدۇللا دىن: «رۇزەخان بىزنىڭ ئۇيىدە قوندىلار. تەھەججۇد نەمازىغە قوپۇپ تاھارەت قەلىپ نەماز شۇكىرى وەزۋۇ ئۆتەپ مۇناجات قىلىپ دۇرلار. حاجى ئەبدۇللا تىكلاپدۇر، خان كىشى نىمە تىلەر ئىكەن دېب. خان ئېيتتۈر ئېرىپىلەر: «خۇدايا مېنى پادشاھ قىلىپسەن، بەندەلەردىكىنىڭ خەيرىيەتى ئەگەر مەندە بولسە مېنى بەندەلەرىڭىھە خان قىل، مەندىن لايىقراقى كىشى بولسە، مېنى كوتەرگىل، ئانى پادشاھ قىل» دېب» .

خانى شەھىدىنىڭ شىكارغە بىسياز مەيلمەلارى بار ئىدى. ئۇتۇچىلىقنىڭ ئاياقدا بارچۇقىدا شاھ نەزەر مىتاب، بەقى. قابالى مىتاب شۇندَا قونۇپ ئىدىلار. قاشقاрай بۇستاندا مىرزا لەتىق، مىرزا مەلەك قاسىم، مىرزا مەسۇدى، مىرزا مۇزىد باشلىق ئىتكىرى

بۇز كىشى ياتىپ ئىدىلدار. تۈيىدە — خان قاشدا خاجە مۇزەفته و ئاارتۇچى سراب مۇۋەفقەرى ئىدى. قايىن ئىنسى خاجە فارمىش، خاجە ئۆۋەيمىس، سراخور خۇدا بەردى باخشى، خاجە شاهرۇخ وە شايىستە وە كاۋۇر بار ئىدى. تۇن يارىمدا شاھ ئەبۇلمەنائى گۇمراه وە شاھمۇھەممە دەقاسىم روبي سىياب ئالىتە يۈز كىشى بىلە كېلىپ قابادى. هەركىشى باش كوتەردى ئازا مۇق تەگدى، عەچ-كىشى تەبرالمادى. خاجە مۇزەفته سراب چەماغنى مۇجۇرۇپ، كۈنچىمنە ئالىپ كىرىدى. شاهلار قىراكخۇدا نەچچە كىشىنى پەچاق ئۇردى، خاجە مۇزەفته يارالىغ بوندى. قايىن ئىنسى خاجە قار-بەش قەتل بولدى.

خان كۈردىلەركى، كۆپ كىشى قەتل بولۇغۇدەك: «بىمەنە زەن دەلىنى ئولتۇرمەكتەر، غەز خاندا بولـ..، خان درىگەن دىن.» دېب كۈنچىمنە درىن ئويىگە چىقىتىلار. ئەبىزامە ئازى گۇمراه: «بادىشا-ھەم، ھەچقىممەسى سى يۈپ» دېب خانىڭىش باشلارنى قۇچاقىلاب نۇردى. ھەسەن وە نەددىم وە يۈسۈق دېب شاھنىڭ يېتىمىسى دەرى بار ئىدى. خان ئەمانقە مۇقىد بولدى، ھەسەن ھەچاق سالىدى، خان يېقىلدىلار. نەددىم وە يۈسۈق خانىنى ئاخىم قىلدەنار.

ھەزىرت خاجەم قەددەسىمىزەھۇ ھەزىرت ئاخۇن ھاىسىز دىزىراد نەغەممەدە ھۇلاھۇ بەخۇفرابەھۇ، ئاخۇن خامىن ئەسىز خۇن، موللا سالىم، سىرەئىشىم خابىد. قازى دىزەممەد يۈسۈق، فان زى نەجمىدىن شاهلار جەممىيەتى بىلە تەمام ئۆھەرە ئالىتۇر سەمە يېشىلىپ، خانىڭىش زەئىشلارنى ئالىپ كىلدىلەر. ئاخۇن ھاىز مۇراد سوردى: «قاتلى خان كىم ئىكەن؟» دېب شاھ ئەبىزامە ئائى كورىمەك جەۋاب بەردىكى: «خانىڭىش قاتلىي — مەن» دېب. كەلان خان كەيىن نىمەچەلەرى بىرلە دونىن قىلدىلار. خانى سە-

عەمەد ئۇن يېل تەمام مۇغۇلىيەكە خان بولىدلار، ئەلاك يېل تو
سۇر كوردىنىر. ۋەللەھۇ ئەئىنم.

گۈفتەار جۈلۈس ئەبىدۇلەتەخان ئىمبىنى شەھ شۇچاڭىمىددىن ئەھەممەدخان ئىمبىنى ھۇ ھەممەدخان ئەذارەلاھۇ بۇرھانەھۇ

ئەياقخان كاشقىرد، خان ئىدىلدار. شاهان كۇمراھ خانىنى
شەمىد قىلىدلار. قەرسى سۇلتان ئىمبىنى يۈنۈس سۇلتانى خان
[الستقا] كوتەرسپ، قازى سىزەنەمىسىز بىزى سادات كاشقىرىدىن قالىقىسى
ئىشىرىدىلر. ئەلچىلەكتىڭ مەزمۇنى ئۈلکى: «خۇتبە ۋە سە بىز
كە ئۇنىسىنىلار، كاشقەرنى بىردىك. ئۇلار ئىنى، بىز ئاغا» دېب.
ئۇنىرىدىن مۇھەممەد يۈسۈف سىزى، بارلاس سىزى، قۇربان جۇ.
رائى سىزى، ئەبىدۇسەتتىار ئىك بۇرائى سىزى، شاھ مەنسۇر ئوردا
بېندى سىزى كەمال بارلاس، سىزى جەئىر بارلاس؛ سەيدىدىن قالىقىسى
كە ئەتكەن مۇھەممەد شاھ خاجە، پىالمە خاجە؛ مۇغۇل بەكىلەر دىن
دەن بەدرى بەھادۇر، بايرىن سىرىدى بەك قالۇجى خاجە پادشاھ،
قولى ساغەرچى، كاكىلى ياساۋۇل، زاسپ ياساۋۇل، مەكەرىيەت
نەلەم بەرگ ئارىۋۇچى، موللا ھاشم نوقۇزاقى، موللا يار مۇھەممەد
قۇرغۇنلىك، موللا يەنۇوب بەشكەرمى يەغىلىپ ئەيتىسلەركىم؛
وە قەرسى سۇلتان ئىغاپىز، خۇتبە ۋە سىككە ئۇلاغە تەئەللىقى.
بىزنىڭ ئانامىز ئۇلارنىڭ «ئاتاسى، بىزنىڭ خۇنىمىزنى بىز
كە بەرسۇنلەر. ئۇلار ئاغا. بىز ئىنى» دېب فازى سىز مەھىد

نار بولدى. سرزا شاه مەن سور، تۇردا بىسگى سىزاكەمال، بارلاس شەھيارى بەگ جۇنقارغە يېقىن بولۇپ يۈردىلەر. غازىبەگ تۇتۇۋەھەممىدىن چولگە تۇشتى. قارا هەجاز بىلە كوك رەبانلىك ئاراسدىن چىقىپ، كوك دەبات سارى كەلدى. سرزا كەيىكەۋۇس دوغلات ئۇن سەككىز كىشى بىلە قاراۋۇل ئىدى. ياركەند تەردەپ دەس كەلدى. قاراۋۇل يولغە باقىپ تۇلتۇرۇپ سىدى، غازىبەگ ئۇن سەككىز كىشىنى قارمادى. بىر كىشى [مۇ] قاچىمادى. سرزا كەيىكەۋۇش باشلىق تۇنيدىش كىشىنى خازىعه شىھەردى. ئۇچ كىشىنى ئۆزى بىلە ئالىپ يۈردى. سرزا مەنەممەد يۈسۈفبەگ مىڭ بەش بۇز كىشى بىلە ئىلگەرى يۈرۈپ ئىدى. شاھلارنىڭ دەۋلاتخاھلا- زى ئەيتتىلەركى: «شەھىدگە بىر كىپ جىڭ كىنى كەنەممەدمەن بە- جە ئۇرۇز نەخوت بار ئىدىكى. كاشتىر چىرىكىنى كەنەممەدمەن سەرۋەت قىلىپ، ئىككى مىڭ ئۆز جە مەئىيەتلەرى بىلە ئىلەكەرى يۈرۈدى. سرزا مۇھەممەد يۈسۈفبەگ بىلە شاھلار پاپانىدا دېخا بولىددىلار. مۇھەممەد ئۆز شاه تاھىر سىر ئاخىرىنى قارماپ كەد- دى، تۇغ جاپادىلار. مۇھەممەد قاسىم شاھنى سرزا قۇربان تۇتىپ كەلدى. سرزا مۇھەممەد يۈسۈفبەگ ئانى باغمىش - باغمىش كەستىر- زى. مۇھەممەد قاسىم شاه بەكىنى بەمىسى دەشىنام قىلىدى. ئەپەلەمەنى كۇمراھ مەئىركەدىن زاپىيدا بولدى، ھەچىكشى بەمەدى. ئۇلۇق شاه كۈردىكى ئەنلار بىر ئەركى بولىدى: «سرزا مۇھەممەد يۈسۈف ئىيدا» دېب، ساپىدىن جۇدا بولۇپ جەقىتى. شاھنىڭ باشىدا ئان دەستتار، دەلسەلە تىرن، كوك تىرىباچ ئاتەننىپ ئىككىن. بەگ بۇغرۇل ئان منىب. مەلسەلە تون كېيىپ، باشىدا قىلىپ دو - بىھرى يۈلنىدى. شاد ئەركە تەكلىمۇ قىلىدى. يەن ئادىم تەكلىنى قىلىدى شاھنىڭ قىلىدا قىلىچ، بەنلىك قو-

لدا ڈاپاالتۇ [بار ئىدى]. شاه قىلغىچ سالدى. بەگىنىڭ ئاتىنلىك
قاشىھەر بىخە تەگدى، قان رەۋان بولدى. بەگ ٹاپاالتۇ ھەۋالە قىد-
دى، شاه سۈپەر تارتى. شاھنىڭ دەۋلەتى يانىپ ئىدى، شاه
نىڭ ئاتى مۇدۇرۇپ، سۈپەرنىڭ دامەنسى شاھنىڭ دەستارىسە
تىمىپ، باشى ئاچىلدى. بەگ پاالتۇ بىلە چاپتى، شاه يېقلىدى.
شاھنىڭ خاجە جارۇب دېب بىر كەشىسى بار ئىدى، بەگكە دو -
بەرو بولدى، بەگنى دەشىم قىلىپ، بەگكە ھەملە قىلدى. بەگ
ئەيتتىكى: «ئەي خاجە جارۇب، سەن مۇھەممەد سەئىد سۇاستان
كەتكەندە شاھىغە بولدىڭ، خاھلاساڭ خانىغە نەۋىكەر بولغىل، خاھ-
لاساڭ ماذا بولغىل، تۆز ھەلال قىلدىك» دېب. جارۇب قەبۇل
قىلماي، بەگنى تىللادى [ۋە] ھەملە قىلدى. بەگ ناچار دو - بە-
دو بولدى. بەگىنىڭ ئاتىنلىك باشىدىن قان ئاقىپ، جارۇبىنى
ئاتى رەمىدە بۈزۈپ، جارۇب سەرنىگۈن بولىدى. جارۇبىنى ھەم
بەگ ئاخىم قىلدى. شاھلار چىرىتكى بىلە زىر - زەبەر بولدى.
تۆز ھەقىقى دۇلۇق ھەق.

ئەبدۇللەن ئەخانىنى ھەزىزەت ئەزىز لەر، خاجەم ئاخۇندى كە-
لان، شۇتۇر خەلەنە باشلىق ئەكاپىر، مىرزا ئەبىدۇغەفقار، مىرزا
ئاق بۇراق، مىرزا خەسرەۋ باردىن باشلىق جەممە ئۆمەرانى شە-
ھەزگە تۈشۈردىلەر. قەرىش سۈلتانىنى تۈلۈزۈپ، ئىنسى سەيغۇل-
مۇلۇك سۈلتانى تىخراج قىلدىلار. ئۆمەرا نىسار قىلدىلار، شۇئە-
دا قەسىدە ئۆتكەردىلەر. ئاخان ئاتا ئورنىدا تۈلۈزۈپ، مىرزا مۇ-
ھەممەد يۈسۈۋەبەگىنى ياركەند ھاكىمى ئاتالىق قىلدىلار. مىرزا غا-
زىدەگى كاشقەر ھاكىمى بولدى. خاجە لەتىق ئەۋەلقىدەك ۋەزىر
بولدى. مىرزا خۇسۇرەۋ مىراب، مىرزا قەتۇر تۈچ بېگى بولدى.
قازى مۇھەممەد يۈسۈۋى — فازى ئەسکەر: قازى نەجمىددىن — فا-

ئى مەشھۇر بولىدلار، يىزدەت بەرقەراد بولىدى.
 ۋافاقخان مۇن تورت ياشىدا خان بولىدلار، خان
 شەھىدىنىڭ تەڭرىخەلەرنى شاھ كۈشت تارىخ تايىپدۇرلاد،
 ۋافاقخان تەڭرىختە مىڭ يىمگەرمە ئالىتە ئىدى، ياركەند تەخ
 تىغىھ بەرقەرەر بولىدلار، نەدىر بەھادۇر شەھىزى بەگ، كەمەل
 بەگ، مۇھەممەد دوست بەگ، ئازى كەبىك بۇ ئۇئەرالارنى ئازى
 بەتكە فاتىپ رۆخسەت بەردىلەر، ۋافاقخان خىزىنەنىڭ قەتىسى
 ڈاچىنى، خاسۇ ئامعە ئىمنىڭام - ئەسان قىلدىلار، مىرزا دۇزىقى حەن،
 راس ئاپسىز ھاكىمى ئىدى، بىر تىغىب بولىدى، مىررا مەلىك ئەل
 سىدىنى ھاكىم قىلدىلار، ۋافاقخان زىبا مەنزەر ئىكوسىيەھ، خۇزى
 خۇزى، بايەددەب يىمگەت ئىدىلەر، قىدەم خەلقىن سىپاھۇ وەئىپەن،
 ئۇرۇك، تاجىمك ۋە سەنئە ۋە شەرىق مىرزا سەتۇر پەن، مىرزا
 خەمسىرەز سەئىيى قىلىپ، مىرزا تېبزغۇر بەگىنى تۈلتۈزۈپ، مىرزا
 تەنۇر خوتەن ھاكىمى بولىدى.

زىنكىرى لەشكەر تارققاڭلارى ئەبىدۇررەھەخاڭىلىق دە فىنىڭىھ

بۇ كەلامنىڭ بەياسى ئولكى، خانى شاھلار شەھىد قىلىرى،
 ۋافاقخان كىچىك ئالدى، ئىبدۇررەھەخان زەۋۇھەرە مەرقەددە ئاڭ
 سۇ ئۇزەسىگە چەزىكە كەلدىلەر، مىرزا تەبۈلەمەدى مەكەربىيەت ھا-
 كىمى كۈپىا ئىدى، خانى شەھىد ھاكىم قىلىپ ئىدىلار، بىسىر
 با تەدبىر ۋە كېڭەشلىك كىشى ئىدى، سەيلە - مىكرىسىدە ئەسلى
 كەمى يوق ئىدى، سۈپەرانلىق بەگ بايغە ھاكىم ئىدى، ئەبى

ئەبۇرەھەم خان ئاقسۇغە ئەۋۇھەل چېرىك كەلسەننەھە بىلە بىلە
ئەبىدۇللاھخاننى ئالىپ ئىدى. خان سەكىز ياشدا ئىدىلار.
سۈزى ئەبۇلھادى ئالغاندا ئەبىدۇرەھەم خان كۈچا [غە] كەلدىلەر.
سۈزى ئەبۇلھادى پىشكەش ۋافىر بىلە ئەلىچى چىقارىپ، ئەبىدۇل
لاھخاننى ئىلىتىماس قىلدى ۋە ئەيتتىكى: «خاننى بويۇمغە كۆتى-
رپ، كورۇنۇشكە چىقىام» دېب. خان ئۇمەرالارى بىلە مەسىلەھەت
قىلىدىلار. بەئىزى ئۆمىردا مەتىقۇل كوددى، بەئىزى ئۆمىردا مەتىقۇل
كۆرمەدى. ئەلهاسىل، ئەبىدۇللاھخاننى كىڭۈردىلەر، سۈزى ئەبۇلھادى
ئەبىدۇللاھخاننى قولىغە ئالىپ، ياخى بولىدى. ئەبىدۇرەھەم خان
كۈچا [غە] كەلدىلەر. ئەبۇلھادى بەگ قۇنالىغە چىقارىپ، ئەندەك
چېرىك قوشتى. خان بايىھە كەلدىلەر. مۇبەھاتقۇلى بەگ بايىھە
ھەكىم ئىدى، كورۇنۇشكە چىقىپ. خان بىلە ئاقسۇغە چېرىك
سۈنۈپ كەلدى. ئەۋۇھەل شىككى مەراتىبە چېرىك كېلىپ ئىدىلار:
سۈرسى خانى شەھىد زەمانەلەرىدە ئەبىدۇللاھخاننى سۈزى ئەبۇل-
ئەدى ئالدى؛ يىزىھ بىرسى — ئاكا قىخان زەمانىدا ئاقسۇ مە-
بىسسىر بولماي، سۈزى يۈنۈس جۇرداس ھاكىم قاتىل ئەمرىۋىل
ئۆمىرایى ئەبىدۇرەھەم خان نەۋۇھەرە دەرقىددە ئىدى. يۈنۈسبە گىنى
ئەققۇنى ئەللەك كۈن مۇھاسىرە قىلىدىلار. قۇرمباش، ئارال، ئاق-
پارە كەلدىلەر، داماد ھەم قىلىدىلار. ئەبىدۇرەھەم خان بىلە ئىشىم خان
ئاقسۇنى ئەللەك كۈن مۇھاسىرە قىلىدىلار. قۇرمباش، ئارال، ئاق-
پارە كەلدىلەر كىردى، ئاقسۇ شەھەرى كىرمەدى. ئاقسۇ بەگىلەرى
سۈزى ئەلى مەردان ئۇردا بېگى، سۈزى مەلىك قاسىم، بايرىن ھا-
كىم ئاقسۇدا ئىدى. سۈزى مۇزىد جۇرداس ھەزىزەت ئەزىز لەر خ-

ئەققۇنى ئەللەك كۈن مۇھاسىرە قىلىدىلار. قۇرمباش، ئارال، ئاق-
پارە كەلدىلەر خەلقى بەگ سۈزى مەتسىفور يارقى، ھەبىسب ئاخۇن
خان قاشىدىن ئاقسۇغە كومەك بارخان. سۈزى قۇرما بەگ، سۈز-

زا خودایار بەگ، قالوچی میرزا سەستۇدى بەگ، میرزا لەتىءە -
بەگ، میرزا شەردەنەگ جەئى ... باشى شۇبۇھۇز كۈفر بولغان
بەگلەر ئاقسۇنى بەرمەدەلەر، ئاقا قخانىغە كىشى چاپتۇردىلار، خان
ھەززەت خاجىم میرزا مەنھەممەد يۇسۇق باشلىغى جەمئى سېپاھ ئەل
لەك مەڭ كىشى، كائىشىتەر دىن ئۆن ئىككى مەڭ كىشى ئالىپ، ئاق-
سۇغە دەۋان بولىدىلار، نەسىر بەگ باشلىق قوەباش، ئارال، ئاق-
يار، بەئىرى يار باشىنى ئالىپ ئىدىلدار، بۇلار كىرىپ تىدى. هە-
سازاغە چەقىپ بەگلەر شەھەرنى بەرمەدەلەر، ئىشىمخان بەگلەر
بىلە يۈز كورۇشۇر بولدى. میرزا قوربايىھەگ، میرزا مەلىك فاسىم-
دەك چەتىدىلار، ئىشىمخان يېلىك كەلدى. ياساۋۇللارى بەگلەرنى
يېلىك ئەندىن: «ئاتىدىن تۇشىم بە دىدى. قۇربابادىھە قەبۈل فىلمىي يار-
ۋۇق كىلىپ ئاتىدىن تۇشتى. ئىشىمخانىغە يامان كەلدى. خان بىك
تۇرۇشۇپ ئادىلانۇر بولدى. ئىشىمخان فەرياد قىلىدى: «قۇربان بېرى
كوجەكم سەلە كورۇشۇپ ئادىلانىڭ» دېب. میرزا قۇربان ئاتىمىھە
مەنىپ ئەيتتى: «نېي حەلەتە، سىزلەرنى ئۇلۇغلاڭۇق. بىزنىڭ خان
لازىنىڭ ئۇنىڭ ئەرىپىيەت قىلغان ئادەم مىزادە بەگلەرى، قازاقنىڭ
تۇرەۋەتىرى بىرلە بەرا - بەر كۈچەك سۈلتۈن كورۇشىم ئەمدى
كۈرۈشەلىسى» دېب. كۈچەك سۈلتۈن كورۇشىمەدە. ئىشىمخان
تۇرۇشۇپ. میرزا يۇنۇس سەپەك كەلدى. ئادى میرزا قوربايىھەك
كۈرۈپ، يەيرافىدىن ئاتىدىن تۇشۇپ يۇنگۈردى. يۇنۇس سەپەك ھەم
تۇشىنى. میرزا قوربايىشكى بۇ ئىشى ئىشىمخانىغە بەسى خۇش كەلدى. «ئا...
ۋاقخان يانى ئارىقىتە چىقتى» دېب خەبەر كەلدى. ئەبدۇرەھىم-
خان: «يابانلىي» دىدىلار. ئىشىمخان ئەيتتى: «بىر مۇلاقاڭ بولۇپ
يابساڭ ئۆزچۈل بولۇر ئىكىن». ئەبدۇرەھىمخان ئەتىرۇللاڭ تۇرۇپ بە
ئەيتتىلىرىكىم، «ھۆسن جەمالىدا يېسۇق سانى ئىككى مەڭ كەلدى.

ئىتىسى بار ئىش، بىر چىلىم تاماڭىسىنە جان بېرىۋەر ئىدىش، يار-
كەند وە كاشقەر وە خوتەن وە ئاق-سۇدا تورت - بەش مىڭ
كەنى يول ئۇچۇن جان بېرىۋەر ئۇلۇغ يۈرتىلاردۇر. بەش - ئاڭىتە دىڭ
ساختى بىر يەردە ئولاي درسە. ئاڭىت بىلە تۈرۈشۈپ بواهاس.
ئىز باش مىڭ مۇلار كىشىمىز يوق» ئالابۇغا تۈشتىلەر.

ئافاقخان قۇمباش [غە] تۈشتىلەر. ئىبدۇرەھىم خان بىنه
ئىشىخان جام [غە] تۈشتىلەر. ئافاقخان ئىيدىملىك [كە] تۈشتى-
لەر. خان جام [غە] تۈشتىلەر. مىرزا ھەبىب جۇراس دەرۋازەھە
ئان سالىپ، ئەربىيەگىنى تۈتۈپ، ياركەند [كە] ئەربىيەر دىپ ئىدى.
ئافاقخان يار باشىغە تۈشتىلەر. خانلار دىبات [غە] باردىلار.
خان جام [غە] باردى. خانلار باي [غە] باردىلار. سۇبهاڭ-قۇلى
بىگ بايغە ھاكم ئىدى. چىرىككە ھەم كېلىپ ئىدى. ئولكى، ئاق-
نۇچ-دەن تۈشكەن ئىسمىرنى يۈنۈس بەگ بىلە سۇبهاڭتۇلىنى
بەگكە تاپشۇرۇپ ئىدىلار.

سۇبهاڭتۇلەگ خانغە ئەرز قىلدى-كى: «مىرزا يېزىنۇسبەگ
باينىڭ قەلئەسىگە ياخۇق تۈشۈنلەر. مەن كوچۇپ بەگكە قوشى-
لاي» دىپ. يۇنۇسبەگ باينىڭ قەلئەسىنىڭ تۈرىگە تۈشتى. يېزى-
نۇسبەگكە مەھمازدارلىق قىلىپ، يۇنۇسبەگنى حاقيلىق قىلىپ، كەچە
زە [كە] تەڭدى. يۇنۇسبەگنى قاچۇرۇپ، ئولكى، ئاقسو ئۇچدىن تۈش-
كەن ئەسرلەرنى ئاچراتىپ ئالدى. ئىبدۇرەھىم خان ئىز تۈشتىلەر.
سۇبهاڭتۇلەگكە كۇشمال بېرىپ ئۆتكەلى بولادى. ئافاقخان بىم-
تىپ كەلدى. ئىبدۇرەھىم خان بىلە ئىشىخان چالش [قە] ئۆتى-
لەر. ئافاقخان بايغە كەلدىلەر. سۇبهاڭتۇلى بىگ، باي خەلنى
ئاقسو ئۇچىنىڭ ئەسرلەرنى ئالىپ چىقىپ كورۇنۇش قىلىدى. مىر-
زا ئەبۇلهادى خانىنىڭ بايغە كەلگەزلەرنى ئىشتىپ. نەلچى سۇ-

خەندان پىشكەش ۋافىر خانىغە نىياز فەراۋان ھەزدەت نەزمىزلىرى -
غە سوۋۇغە دېب مۇزا مۇھەممەد يۈسۈغىبەگ، مىرزا قۇربانىبەگ
باشلىق تۆمەرلارغە ئەمۇال ۋافىر تىبارىپ ئەرز قىلدىكى: «مەن
خانى شەھىدىنىڭ قوللارى ئىدمىم. خان شەھىد بولدىلار بارالمادىم،
كۈرۈنۈش قىلماق مەندىن لازىم ئىدى. ئەمدى خانلىقدىن قورقە -
دۇرمەن، كۈرۈنۈشكە چىقىمىسىم، خان مېنى ئالماي يانسالار دەۋە -
لەتكە مۇناسىپ ئەمسىس، ئالاي دىسەلەر ئالۇرلار، ئەمما، بىر
نەچچە كىشى ئۇلماھى ئالالماسلار، شۇندىن يانسالار دەۋەلەتكە
مۇناسبىب».

خانىغە مىرزا ئېبۈلەدەنىڭ ئەرزى مەئقۇل بولۇپ، كۈچا -
نى مىرزا ئېبۈلەدەنچە ئىتايىت قىلىپ، ئات وە سەرۋپايسى حوب
ئېبەردىپ، بايدىن ياندىسلار. سۇبهانىقۇلى بەگىنى ئالىپ يەركەند
[كە] كەلدىلەر. باينى مىرزا ئەلى مەركىكە بەردىلەر. خان ياركەند
[كە] ياندىسلار. ئاقسوغە ئەلى مەردانبەگىنى ھاكىم قىلىپ، مىرزا
مۇزىد خەلئى بەگ ئۆج ھاكىمى ئىدى. چېرىك، بەكلەر باشلىق
ئاقسوخەلتىغە ئىتىام وە ئەھسان قىلىپ، كۈلىنى ئالىپ كەلدى.
مىرزا مۇھەممەد يۈسۈغىبەگ ۋافات بولدى. مۇرسىدا غازىبەگىنى يار -
كەند ھاكىمى قىلىدىلار. كاشقەرگە سۈلتان مەھمۇدخانىنى نەسب
قىلىپ، مىرزا قۇربان جۈزدەسى ئاتالىق قىلىپ ئېبەردىلەر. مىرزا
قۇربان مەھمۇدخانىنى خەتنە قىلدۇرۇپ، مولالاغە بېرىپ، تەرىپىيەت
قىلىپ ئىدى. تورت يىمل ئاتالىق كاشقەر ھاكىمى ئىدى. حاجى
شەھيار قالۇچىنى ھاكىم قىلىپ. مىرزا قۇربانبەگە خوتەنى سۇ -
بىرە غال قىلىدىلار.

ئەبدۇللەتىق خان ئەل — مەشھۇر ئافاقخان پادشاھ زادەئى
يۈسۈقى سۈرەت، نۇشمرۋان، هاتەم سېرىھەت، خۇشخۇي وە با ئە -

دەپ ۋە، با تەۋازىتە يېمكىت ئىدى. ئۇن تىككى يېل خانلىق قىلىدى. يېڭىرىمە بەش يېل ۋە تۈچ ئاي ئۆمۈر كوددى. ياركەند ۋە كاشقەر خەلتى بىر يېل ئىزاداڭ بولىدىلار. مۇنارارغە پەلاسلەر كەيدۈردىلەر، كوچەلەر رغە كۈل توكتىلەر. تارىخقە مىڭ ئۇتستۇز يەقىتىه تىنى، ئالىم بىزىئەنلىنى ۋىداڭ قىلىدىلار.

زىنكىرى جۈلۈس سۈلتەن ئەھمەددخان ئىمبىنى تۈرخان ئىمبىنى شەھ شۇجا ئىسىدىن ...

زىنكىرىخان سەرائىي ئانىسىدىن مەنزىلى جاۋىدآنندىغە تەھۋىلى قىلىدى. ياركەند مەملەتكەتىدە باز ئۇمەرا خاجە لەتىن ۋەزىر، مىرىزا غارى بازلاس، مىرىزا قۇربان جۇرداس، مىرىزا ئەبىدۇسەتتار تۈردە بىتى، مىرىزا قارا بەھادۇر جۇرداس، مىرىزا مەلەك قاسىم بايرىدىن. مىرىزا شاھ مەنسۇر تۈردا بېڭىنى، مىرىزا مەسٹۇدى بايرىنى، مىرىزا لەسى جۇرداس؛ ئەكابىردىن ھەزرەت خاجەم پادشاھ، ئاھىخۇندا خاجە ئاخۇندى، مۇللا سالىھ بېغلىپ مەسٹۇدى بەگىنى ئائى سۈغە ئېرىدىلەر. «سۈلتەن ئەھمەددخان مەشەھۇر ھەئرۇق فولاد خانى ئىنېپ كېلىڭىش، ئەلى مەرداڭ بەگ، مىرىزا ھاشىم بەگىنىڭ دەستىزى بىلە ئاقسو [غە] ھاكىم بولاسۇن» دېپ. مىرىزا ئەلىنى مەرداڭ بەگ ئاقسو دەستىزى تۈرارغە دازى بالمادى. مىرىزا مەسٹۇدىنى ئاقسو دەستىزى ھاكىم قىلىپ، فولادخان بىلە ئەلى مەرداڭ بەگ ياركەند [كە] كەنلىلەر. ھەزرەت خاجەم جەممە ئەكابىر ۋە ئۇمەرا تاغار-چىمە ئىسلىق بىال قىلىدىلار. خاجە مۇھەممەد قاسىم تاغارچىنىڭ ئۇ-يىشكە تۈشۈپ ئىكەنلەر، شۇنداق دەسم دەستىزى بىلە خان [لىقىغە]

خوته ردلهه. سرزا ئەبدۇسەقتىار بەگ ئىشىك ئاغا ئىدى. ئەلى
مەردان بەگ خان بىلە كەلدى. مۇنىڭ مالغە شۇنداع مۇنەسى دىرىقى
بۇلدىلاركى، غازى بەگ، حاجه لەتىق ۋەزىر خانىسى دىلىدەر.
سرزا شاه مەسىرۇ بەگ قاراقاش ھاكىمى ئىدى. بەگلىرى بىتاقەت
بۈلۈپ، سرزا ئەلى مەردانبەگنى، ئەبدۇسەقتىار بەگنى مۇنىڭلار
ئەلى مەردانبەگنى ئاقسو [غە] ئېبەردىلەر. ئەبدۇسەقتىار بەگنى
باستخە ئىخراج قىلدىلار. سرزا لەتىنى ئىشىك ئىغا فىلدەر.
ئەن ئەنەزم شاه باش بولۇپ، سرزا ئەبدۇسەتەدەنى ئەللىپ،
ئەبدۇسەقتىار بەگنى يولدىن كاشقەر [كە] ئالىپ بارىپ باردى. شاه مەن
سۇر بەگ قاراقاشدىن قاچىپ كۆچا [غە] بارىپ ئىدى. ئەنلىرىكە
[كە] كەلدى. سۈلتان مەھمۇدخان لەتەبى فېلىچخان يەنەمە [كە]
كەلدى. ئاغاسى قۇلادخانى كورگەلى كېلىپ، حاجه لەرىشكى فە
زىنى ئالنۇر بولدى. بەئىزى خۇشاھەتكۈييلار: «حاجه ئەنلى بىزدىت
ئەنلىك ئەمدەسى قىزىنى خانلىقىنە ئالسۇنلار». بىب، قۇلادخان
ھەم بىسيار شادلىق قىلىپ، ئەھلى خەرەز سوزىگە كىرىپ. حاجه
لەتفىنىڭ قىزىنى قۇلادخان ئالىدى. فېلىچخان بىمنىساع بولۇپ،
ھاشم خاجەنىڭ قىزىنى ئالىپ كاشقەر [كە] ياندى. ئەمكى حان
[ئىساڭ] نزاڭىغە بائىس بۇ ئېرىدى. سرزا قارا بەھادۇر، مەلەنكى
قاسىم بەگ ھۇجۇم قىلىپ غازى بەئىنى خوتەنگە ھاكىم قىسىپ،
سرزا قۇربان بەگنى ياركەنسىدە كەنگەم قىسىدى. قېلىچخان ئەنۇدىل
كەلدى. قۇلادخان شەھەرگە كورىپ بىركەدىلەر. كۆكئەنگە كەنى
چىقىپ جەڭ قىلىدى، سرزا مۇھەممەد ئەمەن موهىتىسب بۇمى
قېلىچخان سوكتىنى يىلى يىزى كەلدى. سرزا قارا بەھادۇر، سرزا
مەلەك قاسىم، سرزا لەتىنى كورنەھەكلىك قىلىپ، قېلىچخان بەيىل
قىلىدى. سر ئەنەزم شاه، سرزا تولەك، سرزا ئەبدۇسەتەدە سرزا

ۋا قارا بەندۇرغە بىر قارا بورك بىلە خەت كىغۇردىلەر، قىلىچ
 خان قوشىمى سوقۇر بېي باشلىق يەتنە سىڭ قرقىز قېلىخان
 بىلە كەلدى. مىرزا قۇربابە گىنىڭ ئىككى يۈز مىلتىقچىسى بار ئى-
 دى، خوانا ئىدى. مىرزا قارا بەعادۇر، مىرزا مەلۇك قاسىم، مىرزا
 زا لە-ق، مىرزا ھەبىپ بىر ئەنستار ئىدى. خازى بەگ، مىرزا
 ئەبدۇرەھمان دوغلات جۇڭغۇر ئىدى. مىرزا قارا بەعادۇر تۇش
 بولۇپ ئىدى، قاچتى سەئىنى بۈزۈپ، ياركەند چىرىشكى مۇزىمەت
 تاپتى نەماز جۈھەئە ۋە فىننە. قۇربابان بەگ ئەيتتىكى: «پادشاھىم،
 ئەمدى سىر ئاقسۇغە يۈرۈفەك، كور نە ماڭلەر كور نە مەكلەت قىلدى».
 دېب، ئواكى، قېلىچخاننىڭ حەبەرى كەادى. خاجە لەتىق، مىرزا
 قۇربابەك، مىرزا ھەلال نەيتتىلەر كى: «شەھەردىن چىقىماي
 جەڭ قىللانى» دېب، مىرزا قارا بەعادۇر، مىرزا مەلۇك قاسىم،
 مىرزا لەتىق كور نە مەكلەر: «شەھەردىن مۇتىرۇ چىقىالى» دېب ئەيتتى
 نىلەر، خانىڭ ھەمم بىرىنە چىپە شائىرەد پىشىسى بار ئىدى. گىنپىن
 ۋەزىئى ئۇلارغا ھەم ئۇندرۇ ۋە ئەسلىق مەن ئۇنلۇل بىرلەي. ئەلاسل.
 خان ئەزىز ئەپشىن بىلە ئاقسۇ [عە] بىردىلەر. قۇربابەگ مىنتىقى
 يولى باعتىلۇنچە تۈردى. قېلىچخاننى نەماز شامخېچە ئۇتكىرەدى
 خاجە ئەتسى قالۇچى بىلە دوست ئىدى، كىشى ئېبەردى. خاجە
 لەتىق ئاتۇچى [نى] كورۇنۇشكە ئالىپ كەلدى. ئەبدۇسەتتار بەگ
 قۇربابەتى يالاڭباش قىلىپ ئالىپ كەلدى. قېلىچخان قۇربابابەتكە
 ئەيتتىكى: «ساڭا نىمە زەرۇر خانىق تىڭە مەدۇر؟». مىرزا قۇربابان
 بەگ ئەرز قىلىدى: «خان دادىمەزدىن قالغان قوللارى دۇرمەن،
 ئاكاشىز تەرىبىيەت قىلىپ ياركەنىڭە ماڭىم قىلىدى. تۇز ھەلال
 قىلىمان لازىم كورۇندى، پادشاھدۇرسىز، غەزەب قىلسائىمىز ئىگەر
 ئىتايىش قىلىڭىز ھەم ئىتايىتە لايىق قول دۇرەن». دېب، فېلىچ

خان قۇربان بەگ بىلە خاجە لەتىزىنى تىخراج قىلىمىسىس بولۇپ
ئىدى. بەكلىر سەيى قىلىپ قويىمادىلار، مىرزا فارا بەهادىز، مىر-
زا لەتفى، مىرزا ھەبىب مىرزا ھىلائىنى تىخراجىغە مۇقەزىز بولۇپ
ئىدى دېب، قۇربانبەگ بىلە خاجە لەتى خاجەنى تىخراج قىل-
دەللاو. مىرزا ھەبىب قاچىمپ ناپەيدا بولۇپ كەتتى.

گۇفتىار جۇلۇس سۈلاتتىان مەھھەمۇدخان ئەبىنى توھۇرخان

قرق ئىدى. تەختىكە ئۇلتۇردى. مىرزا مۇھەممەد دەستبەگنى
پاركەند ھاكىمى قىلىدى. شەھيارى بەگنى كاشقەر ھاكىمى قىنىدى.
سپاھ، رەئىيەتىغە كەبىكىنى قازى قىلىدى. يۈرەتنى قېلىچخان «كەما-
يەنبەغى» زەبىت قىلىدى. قېلىچخان بايدىشادى شۇجاڭ ۋە بۇر تە-
ھەۋۋۇر ئىدى. ئەمما، فەسىقە مايسىل ئىدى. ئۆزۈن ياشادى. مە-
دۇم مالدار ۋە زەردار بىزلىك، كېچە بولاب ئالۇر ئىسى. قېلىچ
خان دۇسال شەشماھ خان بولدى. يېڭىرمە ئىككى يىلى ئۇمىز
كۈردى.

ئەبىدۇللاخان ئاقسو [غە] كەلدى، فۇلادخان ياركەند [كە]
كەلدى. قېلىچخان تىخراج قىلىپ بولىدى. ھەزىزەت خاتىمەمەسى
قىلىدىلار. فۇلادخاننىڭ كەلەن ۋاقىئەسى ئەبىدۇللاخاننىڭ ۋاقى
ئەسىدە بەيان تاپغۇسىدۇر. قېلىچخان ۋافات بولدى، جەمئە ئۆمە-
رى ۋە ئەكابىر يېغىلىپ، فۇلادخاننى فەددەم رەسمىم بىلە خان
[لەققە] كوتەردىلار.

زىگرى ۋاقىئەئى ئىبدۇرەھەمەخان ئىمبىنى ئىبىدۇرەشەمدخان

ئىبىدۇرەھەمەخان ۋە لەد ئىبىجىد ئىبىدۇرەشەمدخان تېرىرۇر، بىلە
ۋاقىئەنى ئانداڭ نەقل قىلىپ بىدۇرلا كەم، مۇھەممەد خان قەددەسە لە¹
لاھىءە دوھەھۇ ئىبىدۇرەشەمدخانى مىرزا شاھنى قوشۇپ جالىش تۇردى.
پان تەرى، ئىمىتى — مۇھەممەد خۇدا بەندەخانىنىڭ ئۈزەسىگە بۇيىزىر
دىلار. بىلە خۇدا بەندەخان مۇھەممەد خانىنىڭ ئاغاسى مۇھەممەد
قەرش سۈلتۈنلىك ئوغلى جالىش تۇرپاڭنى ئالىپ تۇلتۇرۇۋېتى
دى. ئىبىدۇرەھەمەخان مىرزا شاھ جالىش تۇرپاڭنى يەتنىلەر. خۇدا
بەندەخان ئىمبىنى قەرش سۈلتۈن قالماقلىقىن دادىد سىلتى
ماس قىلىدى. قالماقنىڭ تورەسى بار ئىدى، دەۋەرەك ئاتىلەغى، بېگىم
پادىشەنىڭ ئانسى خۇدا بەندەخانىغا كۆمەك كېلىپ ئىدى. ئەمما،
كۆمەك بولۇمای ياقادا تۇردى. ئىبىدۇرەھەمەخان مىرزا شاھ غالىپ
كەلدىلەر. قالماق تورەسى دەۋەرەك تۇرپان چىرىكىكە تەگىدى، قا-
راج - سلان قىلىدى، ئىبىدۇرەھەمەخانىغا ئىتائىن قىلىدى، قىزدىنى
خانىغا بەردى. ئىبىدۇرەلخانى دەۋەرەك تورەنىڭ قىزىدىن تۇغى
دى. بېگىم پادىشاھ بولۇپ، يەڭىزلىرى دەۋەلت ۋە ئىززەت بىلە
ئۈزىكىرىدى.

ئىبىدۇرەھەمەخان بىلە قازاق ئىسکەندەر سۈلتۈن مۇھەممەد
ۋە ئىمىتى كىزداشىم، مىرزا كېلىپ قىدىلار. قاناقان تورەلەم
ۋەس ئازى سۈلتۈن [نىڭ] تورت ئوغلى: ئۇۋەل ئۇمەر سۈلتۈن
مان. ئىككىنجى ئىسماڭىل سۈلتۈن، ئۇچىمىسى خۇسروق سۈلتۈن،

تورتمنجى ئىكەندر سۇلتان. بۇ ئىكەندر سۇلتان بەھادۇر
 شۇجاڭى ئىدى. خۇسرو سۇلتان ھم ئىبدۇرەھم خان [نىش] قاشقە
 مارىپ تۈرپاندا ئالەمدەن تۇتقى. تۇغلۇ مۇھەممەد ئەلى سۇلتان
 ئانىڭ نۇغلۇ مۇھەممەد موڭدىن سۇلتان، مۇھەممەد ئەمىن سۇلتان،
 ئىبىدۇرەھم خان جانىش تۈرپاننى خوب زەبت قىلىد-
 لار. مۇھەممەد ھاشىم سۇلتان، خىۇدابەندە خان مۇھەممەد
 مەدىخانىنىڭ قىزلارىسىن ۋۆجۈدخە كەلگەن ئامىنلارى
 خانى شەھىدىن رەنجمەد بولۇپ، ئىبىدۇرەھەخانىنىڭ مۇلازىمەت
 لەرىغە باردى. نەچچە ۋەقت بېسى بەرار قىلىدى. بىر نەچچە
 ھاسىد ئاراغە نىزاڭ سالدى. ئىبىدۇرەھم خان بىملە مۇھەممەد
 ھاشىم سۇلتان سەق ئاراستە قىلىپ، مۇستەئىد جەڭ بولۇپ نى
 دىلار. مۇھەممەد ھاشىم سۇلتان قالماقدىن كومەك ئىلتىماس قىل-
 دىلار. قالماق كومەككە كەلدى، ئەمما جەڭ قىلماي ياقادا تۈر-
 دى. ھەزمىمەت سۇلتانغا توشىتى. قالماق ھەممە مۇھەممەد ھاشىم
 سۇلتانغا تالان - بۇلان قىلدى، سۇلتاندىن ٹولجە ۋە خەنسىمەت
 ئاڭىپ ياندى. مۇھەممەد ھاشىم سۇلتان بىر قەلىڭىخە مۇستەھ
 سىن بولدى. ئىبىدۇرەھەخان بىرۇي مۇھەممەد ھاشىم سۇلتان
 كۈچا [غە] كەلدى، قەلئەئى كۈچاڭە كىرىپ مۇستەھكەم بولدى.
 خان سۇلتانغا ئەلچى كىنگۈردى. ئەيتتىكى: «مەن ياخېلىققە كەل-
 دىم، ئىتتىپاڭ بىملە ئاتا يۈرتىنى تاماشا [قىلىي] دېب كەلدىم،»
 خانىنىڭ ئىنايىت ئامەسى سۇلتانغا يەتتى. مۇھەممەد ھاشىم سۇل-
 تان بەكىلەرى بىلە كېڭىش قىلدى. ئۆھەرايى سۇلتان مىلى
 سىرزا قارابەھادۇر جۇراس، سىرزا كەنان بايرىسىن، سىرزا ھېبى
 جۇراس، سىرزا ئەردەبىيەگى، كۈچاڭە سۇبهاققۇلى بىگى، سىرزا ئە-
 بۇلەدەي مەكەرىيەت سىرزا مۇھەممەد دوست ئارلات، سىرزا سەلىم

وْه جهه مهه دىسگەر بار تىدى. بۇ تۇمەرالارنىڭ بەئىزى [سى] — مىرزا ئەبۈلھادى خاجە، سۇبىانقۇلى بەگ: «كۈرۈنۈشكە چىقالىي دىدى. مىرزا قارا بەھادۇر باشلىغ بەئىزى تۇمەرا كۈرۈنۈشكە چىقارانى مەتتى قول كۈرمەدى^①. مۇھەممەد ھاشم سۇلتان كۈرۈنۈشكە چىقىتى. خان بۇستاندا مۇلتۇرۇپ تىددىلار، سۇلتان كۈرۈنۈش قىمىتى. خان بۇستاندا سوھبىت كەرم بولدى. سۇلتان خوب كەتا بىخان خۇش سەۋاد تىدى، بەياز ئۇقۇپ مۇلتۇرۇپ تىدى، خان تاھارەت قىنالىي قوپۇپ باغانە كىرىدى. خان ئەۋەكەزىلەرسىدىن بىر كەشى مۇھەممەد ھاشم سۇلتاننى پاڭىز بىملە چاپتى، سۇلتان يېقىلىدى. درىگەرى سۇلتاننى شەھىد قىلىدى. مۇھەممەد ۋەلى بەگ خانىنى سەرزىش قىلىدى، خان ئۆزىرى ئەيتتىلەر: «مەن بىخەبىر تىسىم، مۇھەممەد ھاشم سۇلتاننى مەن بىزىرۇپ قەتىل قىلدادىم» دىب. مىرزا ئەبۈلھادى مەكھەرىدەت بۇ ۋەھلىكىدىن خەلاس بولۇپ ياردەندى [كە] ئەلدى، خانى شەھىد كۈجاگە ھاكىم قىلدىلار. بایغى سۇبىهاز قولى بەئىنى ھاكىم قىلدىلار.

ئەبىدۇرەھەمەخان خانى شەھىد زەھەنەسىدە چېرىدىكە كەدل دىڭىر، مىرزا ئەبۈلھادى پىش كەش ئەراوان بىملە ئەلچى چىتارى دى. ئەيتتىكى: «مەن كۈرۈنۈشكە چىقايدىن بىسى قورقە دۇرمەن، ئىلىخانات قىلىپ ئەبىدۇللاخانى كىگۈرەسەلەر، بويىنۇمە كوتىرىپ چىقىسام» دىب. ئەبىدۇرەھەمەخان ھەلىك ھورۇۋەتىنى قالاشادۇرلار، بۇ سەبەبىدىن ئەبىدۇللاخانى كىگۈردىلەر. مىرزا ئەبۈلھادى كوكىتە قىلەگەذى يەردە تاپتى. ئەبىدۇللاخانى مىرزا ئەبۈلھادى قولىغا ئالدى ئەمما چىقىمادى. ئەبىدۇرەھەمەخان كۈچپانى بىمەد مۇھاسىرە قىلدىلار. مىرزا ئەبۈلھادى ئەبىدۇللاخانى بويىنۇمە كوتىرىپ چىرىپ بازارما تېكىستىدا «كۈردى» دىب يېزلىغان،

قىپ، سەنلىك تۈرۈپ، نەققاارنى ئەبىدۇللاخاننىڭ ئازىعە جاڭ دۇرۇپ ئەيتىپ چىقاردى: «مەن بەندەلدى كۈچانى ئۇغاڭلارىعە باقۇرۇپ تۇرۇدۇم. يابانلىق قىسىلەر ئەزىزەندەلەر دەغە قىسلا دۇرلار، ئۆزىلدەرى يادشاھىدۇرلار» دېب. خان ھەم ئاچار ئۇزرسىنى قەبۈل قىلدىلار. ئەبىدۇللاخان كۈچىغا كەلگەنلەرىدە سەككىز ياشدا ئىدىلار.

ئەبىدۇرەھىم خاننىڭ ئوغالانلارنىڭ تەئىددادى ئەذارۇللاھۇ بۇرھانەھۇ.

ئەۋەھل ئەبەيدۇللاخان، ئىككىنجى ئەبۈل مىزەممەد خان، ئۇچىنجى ئىبراھىم خان، تورتىنجى سۇلتان سەئىد باباخان، بەشىرىجى ئىسمائىل خان، ئالتىنجى شاهخان، يەتتىنجى ئادا قىجان، سەككىزىنجى پىچان خان، تۈققۇزۇنجى مەنسۇر خان.

ئەلىقىسى، ئەبىدۇرەھىم خان كۈچادىن ئاقسىز [عە] ئوتىملىر، ئاقسىز خەلقى ھىمارغا بىر كىدىلەر. بىنلىق مەقسۇد يانسىد لار، سوڭقى يىلى يەنە كەلدىلەر. يەنە ئالالماي ياندىلار. مىزىإيۈنۈسۈبەگىنى ئېبەرىپ، ئىشىم خانىنى چىزىلاب ئالىپ كەلدى. ئىشىم خان ئەرز قىلدىكى: «خىزمەتكە كەلدىم، دوست - دۇشمەنم بار، ئىشىم خان ئەبىدۇرەھە خانىغا نەۋەكەر گەردى دەرلەر. بۇ قولىنى سەرەفرىز قىلىپ، داماد قىلىردىن ئۇمىسىدۇار دۇرمەن» دىدىلار. ئىشىم خاننىڭ بۇ ئەرزى خانىغا مەسىقىلى بولۇپ، ئايىخانىم يادى شاھنى بىرىپ داماد قىلدىلار. ئىشىم خان سەرەفرىز بولىمى. ئابى دۇرەھە خان ۋە ئىشىم خان ئاقسىز [عە] كەلدىلەر. سەھرا يىرى ئاقسىز سۇھىم كەردى، شەھرى ئاقسىز ئالالمادىلار. ئادا خان دەر-

یاپى لەشكەر بىلە ئاقۇغۇھە ھەردىكەت قىلىدىلار، ئافاقخانىنىڭ خەبەرىنى تىشتىپ، خانلار يانىدىلار. بۇ ۋاقىئە ئافاقخانىنىڭ ذىكىرىدە تۇتتى.

ئەبدۇررەھمەخان نەۋۇۋەرە مەرقەدە پادشاھ مۇسۇلىمان ۋە مۇتەددىيەن ۋە خۇدا مەرسى ۋە ئادىل ۋە ئامىل، رەھىمەدىل، ھەرگىز نەمازنى تەرك قىلىاس سىدىلار. يېنىۋىس بىگ قۇمۇسا ئالىدىن ئۇرتتى. ئۇغلى مۇھەممەد ئەبدۇللا بەگىنى قىنۇلۇغە ھا كىم قىلىپ سىدىلار. خەتايىدىن مالدار سەۋاگەر كېلىپ قامۇندا بىر نەدرەن بولدى. مۇھەممەد ئەبدۇللا دورغە مىرزا مۇھەممەد ئەب دۇللا بەگىنى قىلىپ، ۋارىمە بەرمەي ئالدى. سەۋاگەر-نىڭ ۋارىسى خانىغە دادخاھ بولدى. خان كىشى تىبەردىلەر. سەۋا-دەگەرنىڭ مالىنى ياندۇرۇپ بەرمەدىلەر. خانىغە سەركەشلىك فە-دى. خان ئەبۈل مۇھەممەد خانىنى، شاھ تاھىر شادىنى لەشكەرى-نى بىنۇھە بىلە قامۇلغە تىبەردىلەر. ئەبۈل مۇھەممەد خان ئەنە-مۇھاسىرە قىلىپ تۈرۈپ سىدى، جالىشدا ئەبدۇررەھم خان ئەنە-رەللاھۇ بۇرھانەدۇ ئالەمى فانىدىن مەنزىلى جاۋىد خانىغە بىرىلى-نىلىار دېب خانىغە كىشى تىبەردىلەر. خان كىشى كەڭىاردى، مىرزا ئەبدۇللا بەگى چىقىپ خانىغە كورۇنۇش قىلىدى. ئەبۈل مۇھەممەد خان قامۇنى ئەبدۇللا بەگىكە بېرىپ جالىش [قە] ياز-دىلار. خانىنىڭ تۇمەرالارى خانىنىڭ ۋەفاتلارىنى مەخانى تۈتۈپ شىدىلەر، مىلى شەھىيارى بەگى، زاھىد بەگ ۋە خەيرى ھەم يە-خىلىپ، ئەبۈل مۇھەممەد خانىنى خان [لىقىغە] كوتەردىلەر. شاھ ئادىل بەگ فاچىپ كورلە [غە] كەلسىدى، مىرزا ھاشم كورلەلىن ھەم ئەبدۇللا خان بىلە مىرزا ئەبۈلەيدىنى خاھىش قىلىدى. شاھ ئادىل بەگ كۆچا [غە] كەلدى. مىرزا ئەبۈلەادى ئەبدۇللا خانىنى ئە-

لپ جالش [ق] که ادلله ر. نه بدؤوره هیم خان یه تمدش يه تنه
[پسل] توموئر کوبدله ر، مهنسئور خانندگ مورنداه مهنسئور خان هم
قرق نوچ ییل نامؤاددن کوچاغه خانلیق قلب پ یمق قان خه زا-
یمن وه ده فایمن مرزا نه بولهادنیک قولغه توشتی.

خانددن کیین جالشدا ۋابا بولدى. خانندگ موقه ره بله-
ونى مرزا ئېبۈلەپتىرىدى. مرزا نه بولهادى ئۇلۇق قىزنى
نه بدؤللاخانغه بېرىپ ئىدى، يىنه بىر قىزنى فولادخانغه بەر-
دى، يىنه بىر قىزنى ئېبۈل مۇھەممەد خانغه تۈرپانغه ئېبۈلەپتىرىدى.
ئېبۈل مۇھەممەد خانمى ئالىپ كىلىپ، ئىككى خانى يوق قىلىپ.
نه بىرەسى يولبارس خاننى خان قىلىپ، يۈرت تۈتمىقاتىه نه بدۈل-
لاخان سۈرىماقلى بەك. مۇھەممەد مۇئەمن سۆلتان، خاجە نه بدۈل
ۋەھاب بەگ، شاھ ئادىل بەك، باباق بەگ ئىستىيقاق قىلدىلار. مرزا
ئېبۈلەپتىرىدى خەلقنى شاعىيەك ئىنتار قىلدۇرسۇن، بەگنى خان ئىغمار
قىلدۇرسۇن دېب، شاھبەگ نەۋەكىرلەر دىنى مەمان قىلدى. نه بدؤللاخان
نه بولهادى بەگنى نۇزىلەرى كىرىپ ئىفتخارغە تەكلىق قىلدىلار. نه-
بۈلەپتىرىدى بەگ ئىنتارغە يۈرۈش چىقتى. خان خۇشحالىق قىلىپ
ئىجىكەرى - ئاشتارى چىقىپ بۇردىلەر. دەستۇرخان سالىپ، خان:
«ۋەقت بولىدمۇ؟» دېب ئاشتارى چىقىپ، «ۋەقت بولۇپدۇر» دېب
نه يىتىللەر. نه بدۈل وەھاب بەگ: «خان يارلىغى!» دېب پىچاپ
سالدى. مرزا نه بولهادى سەرنىكۈن بولدى. خاجە نه بدۈل وەھاب
بەگ يىنه پىچاپ سالدىلار، نه بولهادى بەگنى ئاخىر قىلدىلار.
نه بۈل مۇھەممەد خانغه كىشى چاپتۇردىلار نه بولهادى ئىن هەم-
ئەقىل وە تەدىرى وە مىكىرى - ھەمىلە، شۇجاھات وە نەھەۋەز-
پىلە ئاخىر بولدى. خەلايىق تىنج بولدى. نه بولهادى بەگ بى-
ساو كىشى ئولتۇردى، نۇزى باشلىغ ٹوغلى، قىزى كىشى قولىسى
بىر تەرىپ بولدى.

گۇفتىار ئەھۋال ئەبىدۇللاخان بەئداز مىرزا ئەبۇلەھادى جۈلۈس بەرتەختى ئاقسو شەھەۋى

بۇ ۋاقىمە ئانداغ تېرىۋەركىم، ئەبىدۇللاخان جالىش [قە]
باردى. فۇلادخان كۈچاغە ھەرىكەت قىلىدى. بايدا خۇدا نەزەر
پەھلەۋان بار ئىدى. باينى قابادىلار. باي خەلقى كېچە يېڭۈرۈپ
مىرزا حاجىبەگنى، مىرزا تولەتكەجىكە نىمە دەرىمىز، دېب يېڭۈرۈپ
باينى ئالدىلار، كۈچاڭغە باردىلار. ئەبىدۇللاخان بۇ خەبەرنى
ئىشتىپ، كۈچاڭغە ياندى، فۇلادخان ئاقسوغە ياندى. سۇبىيانقۇلى
بەگ ئەرغمىب قىلدىلار: «ئەلسەرتىن بارالى» دېب. فۇلادخاننىڭ
ياڭىن ئاسىدىن ئاقسوغە كەلدىلەر. فۇلادخان تۇتقۇف چىقىپ تۇشتى.
سۇبىيانقۇلى بەگىكە ئاقسولۇقدىن قازاشاھ خاجىد، شاھىند كۆز
نەسر، بايرىن سۇلتان، يارىتۇغ بېمكى تۇرۇزدىۋان، شاھىند كۆز
تۇزۇلدى. فۇلادخان بىلە مىرزا دىللىك قىسىم بەگ. مىرزا مۇزىد
بىكى، مىرزا شاھىندىبىگى يارىكىن [كە] كەلدىلەر. قېلىچخان ئا-
غاسى فۇلادخانى ئىسخاراج قىلىۋۇر بولىدى. ھەزىزەت خاجە شادى
خاجىم قەددەسە للاھۇ روهەھۇ قازاق خانىم ئاپياق خانىنىڭ ۋە-
ئىدەسى ئاراڭە تۈشۈپ تۇرغۇزدىلار. قېلىچخان چىرىك چىراتتى،
ئاقسوغە بار غالى، سۇلتان مەھمۇدخان لەقەبى قېلىچخان پادشاھ
شۇجاڭ، با تەھەۋۇر ئىدى. ئەبىدۇللاخاننىڭ بەختى ۋە دەۋەتى
بارى بەردى. قېلىچخان بىر كېچە ئەراق ئېچىپ، مەست بېلۇپ،
سۇلتان سەفرى قىلىپ دارىلەقەنادىن دارىلەقاغە رەھلەت قىاسىدى. يە

خیلیپ فولادخاننى خان [لىقىغە] كوتەردىلەر. فولادخان قەرييەتى كۈمانى خاجەمۇغە نىيار قىلدى. كاشقەردىن مىرزا كۈچەك جۇراس، مىرزا شەھباز جۇراس تىككى ئىنسىسى مىرزا شاھ قاسىم تۇردا بېگى قاچىپ ئاقسو [غە] باردى. ياركەنددىن مىرزا شاھ مۇھەممەد جۇراس لەقەبى جالبا. مىرزا ئازىل جۇراس، مىرزا مۇراد جۇراس، خوتەندىن مىرزا ئىسمائىل تۇردا بېگىنى، مىرزا ئەبدۇرەھمان تۇردا بېگىنى، شاھ مەنسۇر بېگىنى، ئەبدۇسەستار بېگىنى ئاقسوغە ئىبەرىپ، ئەبدۇللاخاننى دىدىلار. مىرزا شاھ مەنسۇر خوتەن ھاكىمى ئىدى، فولادخانى كۇفرانى نىئەمەت قىلدى. نۇزى ھەم كورلۇكىنى كۈردى.

ئەبدۇللاخان ئىمك كاشقەر وە ئىككى مەرتىم چىپامككە

كە لەڭەنلەر ئىمك تەفسىمى:

ئەبدۇللاخان مەملەتكەن ئاقسو ۋە ئۇچقە قەدار تاپشى. سۈپەپان تۈزۈلۈ بېگىنى ئاقسوغە ھاكىم قىلىپ ئاتلىق قادىل لاز. مۇھەممەد ھۇمۇمن سۈلتۈننى ئۇچقە ھاكىم قىلىلار. ھۆكۈز-ھەن بايسىنى شاھىپەگىكە بەردىلەر. ئۆزەراكى ئەبدۇللاخان بىلە كەلگەن — سۈپەپان قۇلۇ بېگ، مۇھەممەد ھۇمۇمن سۈلتۈن، ئاتلىق قازى، مىرزا ئەبدۇللاپەگ جۇراس، شاھ ئادىل بېگ، ئەرەب بېگ، مۇھەممەد ھەذىفۇر بېگ، ئەبدۇلغاھەرار بېگ، مىرزا قۇلۇ بېگ ۋە ئاقسو بەگلەرى— مىرزا مۇھەممەد ئىسىن جۇراس، ئىنسىسى مىرزا تولەك جۇراس، مىرزا حاجى تۇردا بېگى، مىرزا نەسر بارقى قازى، شاھ خاجە، مىرزا شاکىر بارقى، مىرزا ئەھەد بېگ، قازى مۇھەممەد زاڭ-رخاجە، مىرزا يەنقۇب جۇراس، نۇرۇز دەۋان خاجە، مۇھەممەد نەسر بايرىن سۈلتۈن. يارتىغۇ بېئىسى، كاشقەر ۋە ياركەند ۋە خوتەندىن بارغان بەگلەر: كاشقەردىن — مىرزا كوجەڭ جۇراس، مىرزا شەھباز جۇراس، مىرزا دەۋەلەتشاھ

جۇراس، مىرزا شاهيار جۇراس، مىرزا شاھ قاسىم تۇردا بېگى،
ئىنسى شەھيار ۋە غەيرى ھەم، ياركەندىن — مىرزا شاھىد جۇ-
راس نەقەبى جالبا، مىرزا فازىل جۇراس، مىرزا مۇراد جۇراس
ۋە غەيرى ھەم، خوتەندىن — مىرزا ئىسمائىل تۇردا بېگى، مىر-
زا ئەبدۇرەھمان تۇردا بېگى، مىرزا مۇھەممەد ئەمنى تۇردا بې-
گى ۋە غەيرى ھەم، ئەبدۇللاخان ئەذارەللەھۇ بۇرھانەھۇ با-
لەشكەر فەراوان بىلە قىزلىپۇيىنى چاپىپ «تۇرغايى» دىگەن
مەرىئىغە تۈشۈپ ئىدىلەر، فولادخان بالەشكەر قىيامەت نەسەرى بىلە
كەلدى. فولادخانىڭ چىزىكى قاشىدا ئاققۇ ۋە تۈچۈنكىچى
ودىكى ئىندەك كۈرفىسى. ئەبدۇللاخان تەغەمىرىھە ھوللاھۇ بى-
خۇفرانە قاچقۇدەك بولغاندا ھەززەت خاجەم قەددەسە سىرەتتۇن ئەب-
دۇللا خانىغە مەيل قىلىپ. دامادلارى پادشاھ خاجەنى ئىبا-
رىپ ئىدىلار، قىلدەن ئەندەك بىلەرنىڭ دەۋلەتلىرى ئاخىم بولۇپ
ئىدى، نا مەتقول ئىش مەتقول بولۇپ، «ئەبدۇللاخان يوق بول
ماسۇن» [دېپ]. فولادخان ئىستقىام ياندۇرۇپ يول قويىدلار، ئەب-
دۇللاخان نەۋەھەرە مەرقەدە سەلامەت ياندەلەر، ئاققۇ [غە]
بارىپ ئەتنىڭ قىلدىلار، ئەبۇل مۇھەممەد خانىغە كىشى ئىبارۇر
بولىدىلار «نە كىشى بارسا كەنگۈر» دېپ، ھەززەت خاجەم پاد-
شاھنىڭ خىشائۇن ئىدىلەر ۋە دامادلارى دېپ، پادشاھ خاجەنى
لابىق كوردىلەر. كۈچا كىشىسىدىن مىر ئەبدۇللا خاجەنى، ئاقسو
كىشىمىدىن مىرزا مۇھەممەد ئەمنى بەگ بىلە ئاخۇند موللا مىر
شەرىقىنى ئىبەردىلەر، بۇ ئادەمى خەلق تۇرپانىخە يەقىتىلەر. ئەر-
سە ئەبۇل مۇھەممەد خان ئۆمەزلارى بىلە مىسى بوبەك بەگ،
مىرزا تولەك بەگ، دوغلات خاجە، ئەبدۇلئۇھەھواب بەگ، مىرزا
نەسىر بەگ، خاجە بەگ، باقى بەگ باشلىغى جەمئە تۇمەرا ئە-

بُول مۇھەممەدخان ئاقسۇغە ئاڭالارنىڭ كورۇنسۇشكە كېمۇرنى
 بەئۇل كوردىلەر. ئەبۇل مۇھەممەدخان قىبۇل ۋە تۈرپان، حا-
 نش چېرىگى بىلە ئاقسو [غە] كەلدى. ئەبۇل مۇھەممەدخان
 بەسى ھەممەتلىك خان ئىدى. ئاخۇند موللا مىر شەرتىدىن نە-
 قىل دۇرۇرۇ: ئەبۇل مۇھەممەدخان ئەبدۇللاخانغە پېشىكەش بۇ-
 سۇنى بىلە مىڭ مولۇن سەيلان، سەككىز بۇز سەكسەن بەش
 مۇتەبەق فۇته، ئۇچىۋۇز شال خانغە بەردىلەر. جالش، تۈرپان
 چېرىگى كۈچا، باي، ئاقسو، ئۆج، كەلفىن چېرىگى لەشكەرى
 بىسياр ۋە مۇبارىزانى شۇجائەت شەئار بىلە ئاقسۇدىن كاشقەر-
 گە كەلدىلەر. ئەۋەل كەلگەندە مىرزا كەمال بەگ ھاكىم ئىدى.
 كەمال بەگ بەسى ئادەمى تېرىدى. مىر ئەتىزەتباھ بەگىنى ھاكى-
 مى كاشقەر قىلىلدار، شاھ بەگ ئاتادلار. سىككى خان تۈمەن
 يېقاىىدا تۈردىلار. كۈچ كېرىپ بارادۇر. سۇبهاستۇرى بەگ بىلە
 مىرزا شاھ مۇھەممەد بەگ جالسبە ئەرز قىلىلدار: «شۇبۇ كۈچ
 ئى ئالالى» دېب. خان مىر ئەتىزەم شاھ بەگ كىشى چىتاردىلار:
 بۇنەماز جۈنئىدىن يانىپ كورۇنسۇشكە چىنالى» دېب، «خىلاق ۋەئى-
 دە بىولۇر» دېب ئەيتتىلەر. نەماز جۈمەئە وەتنىخىچە كۈچ كىر-
 دى. سەھرادا كۈچ قالىادى. تەبلى مۇحالىتىنى چالىدى. مىر ئە-
 ئىزەم شاھغە خاننىڭ يامان ئاچمچىغى كەلدى. ئەبۇل مۇھەممەد
 خاننىڭ نەۋەكەرلەرى قىلىچ چاپتى. مىرزا شاهىد بەگ ئەبدۇل
 تەھھار بەگىنىڭ تۇغلى خاجە ئەبدۇلخالقىنى ھەمراھ قىلىپ قىلىچ
 جاپتىلار. خاجە ئەبدۇلخالقى زىبا ۋە خۇشرۇي ۋە خۇشخۇرى
 يىگىت ئىدى. مىلتىق [ئۇقى] تېرىگىپ بىر تەردەن بۇنىدى. سەمام
 خەلق پەرسان بولدى. ئەبدۇرەھىباپ بەگ درۋازەخە داڭ يېن-
 ئىئورتۇپ، مىلسىق [ئۇقى] تېرىگىپ بىز تەردەن بولدى. بۇ مەرتە-

بەدە تەڭ قىلىپ يائىھىسارغە ئۇتتىلەر. يائىھىسارغە ياركەندى. دىن مىرزا تولەك، مىرزا ئەبدۇسەمەد كومەك كېلىپ ئىدى. خاجە ئەيدۇ فەترۇز ئۇلدى. ماڭشىن قەلئەسىنى بۈزۈپ ئالدىلار. ئەبدۇللاخان ئىڭ نەۋەكەرىدىن مىرزا ئەپپەپ كىسرەتى، مۇھەممەد ئىسمىن بە- هادۇر خاجە شاھ زالق ئۇلدى. شاھبەگىنىڭ ئىندىسى شاھ ھەسىن شاھ ئۇلدى. چېرىكلىر كاشقەر ۋە يائىھىساردىن خوب ئۇلۇجە ئاللىپ مالدار بولدى. ئىككى خان ئاقسو [غە] باردىلار. كاشقەر- نە، دىن مىرزا يەئقۇب جۇراس كېلىپ كورۇنۇش قىلدى. كاشقەر- دىن، ياركەندىن ھەممە خەلق كېلىشكە تۈردىلار. فۇلادخان بۇ كورنەمە كەلەرىدىن ۋەغا كورمەدى، ماۋەدا ئۇننەھرگە — ئە ماشتۇلى خان قاشقە باردى. فۇلادخان ئەۋۋەل ۋە ئاخىر بەش يېلى بەش ئاي خاتىق قىلدى.

ئەبدۇللاخان، ئەبۇل مۇھەممەد خان جەمە ئۆمىردا چەقىر ئۇراقى بىلە ياركەند [كە] بىزدىلەر. ئاقسو دىن خوتەنگە مۇسا- فىرىدىن مۇھەممەد مۇئىىەن سۇلتان، مۇھەممەد مەنسۇر بەگ ئەقسو بەگلىرىدىن — ھاجىبەگنى، شاكىر بەگنى ئىبىرىدىلەر. بۇ سىزكۈر بەگلىر خۇنەن [كە] بارىپ شاھ مەنسۇر بەگ، ئەب دۇسەتتىار بەگ، مىرزا ئەبدۇسەمەد جۇراس، مىرزا ئارىق بەگ جەكمى ئاللىپ، ياركەند [كە] كەلەلىر. ئەبدۇللاخان ئاقچىغۇ [فە] كېلىپ تۈشتى. ھەزىزەت خاجە شادى قۇدسى سىرەت ۋە ئەخۋىسىدى خاجە نەسىر باشلىغى جەمە ئەكابىر تۈغ، نەققارەنى ئاللىپ، ئاقچىغۇدا كورۇنۇش قىلىدىلار. مۇھەممەد مۇئىىەن سۇلتان، ھاجىبەگ، مۇھەممەد مەنسۇر بەگ، شاكىربەگ، شاھ مەنۇر بەگ ئەبدۇسەتتىار بەگ، مىرزا ئەب دۇسەمەد بەگ، مىرزا ئارىق بەگ بايقاپاقدا كورۇنۇش قىلىدىلار. ئەبدۇللاخان، ئەبۇل مۇھەممەد خان بۇ

ئۇمۇرالارغە خوب نەۋازىش قىلىدىلار . ئىبدۇللاخان پادىش
شاھ زادەئى فازىل، مەرد، باھىرىمەت ۋە بەخشەندە ۋەدىلىپەر،
نىڭ ئەختەر مۇبارەك ىندى .

گۇفتاڭ جۇلۇس ھەزرتى ئىبدۇللاخان

ياركەند تەختىغە تارىخ ھېجىرىت نەبۈي سەللەنلاھۇ
ئەلەيھۇ ۋەسەللەمەھە مىڭ قىرق سەككىز ىندى، ئابا ۋە ئەججە
دادلارنىڭ تەختىغە ٹولتۇرغاندا. ھەزرتى ئىبدۇللاخان جەددى
كەرام ۋە ئابائى ئىزاملارى تەختىغە بەرقەرار بولدىلار .

ئەرسە، مىرزا شاھ مەنسۇر بەگىنى ھاكىمى يازىكەند ئا-
نالق قىلىدىلار . شاھبەگىنى ھوھىدار قىلىدىلار . مىر ئىبدۇللا-
پەگىنى نەقىب قىلىدىلار . مىرزا شاھ قاسىمى ئىشىك ئاغا قىل-
دىلار . سارىعقول ھاكىمى شاھبەگى ... ① قىلىدىلار . بەرقەن-
غۇزىغە ئۆزجە بېگى مىرزا فازىسلنى قىلىدىلار . جۇنغاڭىغە ئۆزجە
بېگى مىرزا مىسىماشىل تۇردا بېگىنى قىلىدىلار . باباپەگىنى
مىراپ قىلىدىلار . يولىبارسخان سەككىز ياشدا ىندى، كاشتەررغە
خان قىلىدىلار . سۇبهاڭىۋالى بەگىنى ئازالق قىلىپ كاشتەررغە
ھاكىم قىلىدىلار . مىرشاھىد بەگىنى ياكى ھىسارغە ھاكىم قىلىد-
ىلار . وەفەمبەگىنى ئىشىك ئاغا قىلىپ، كاشتەررغە رۇخەت
ھەزدىلدر . ئىبدۇسەتتار بەگىنى ئاقسۇغە، كۈچەك بەگىنى ئۇچقە
ھاكىم قىلىدىلار . كەلىپىنگە توقۇز مەنسەب قوشۇپ ھاجىمەكە
ئۇغ بىلە بېرىپ ئاقسۇغە ياندۇردىلار . خوتەنگە ئىبراھىم ھاتىنى
① قواياز منىڭ بۇ يېرىدە سوز چىشۇپ قالغان .

خان قىلىپ، مۇھەممەد مەنسۇر بەگنى ئاتالق قىلىپ، تۈرەب
بەگنى قاراقاش ھاكمى قىلىپ، مىرزا مۇھەممەد ئىمىن بەگ
نى كەويىخە، مىرزا شاهىد بەگكە گورۇڭقاشنى بېرىپ تېرىزىدە
لەر. مىرزا مۇھەممەد دوست ئارلات ھاكمى ياركەندە ئاتا-
لىق ئىدى، مىرزا مۇھەممەدشاھ ھاكمى كاشقەر ئىدى. مىرزا تولەتك
ئارلات، مىرزا ئاللا دوست ئارلات، چالىمە خاجە، مىرزا يادكار
دوغلات، مىرزا رىزا ھىلالى، مىرزا شاهىد جۇراس، تاھىر خاجە
بايرىن، تەبدۇسىسەمد خاجە، قالۇچى مۇھەممەد رەھىم، كېرىھك
يا راغ خەليل باخشى ۋە خەيىرى ھەمنى سىخراخ قىلىلار.
ھەر كىشى بارماي تۇردى مۇندا شەھىد قىلىلار.

Fowler خوب قىلىلار. نەزەربىيى ئايغان، لەقەدى — نەزەربىيى
بۇرۇتنى فولادخانىغە يەتمەش مىڭ چىرىك بىلە قوشى. فولاد-
خان بىلە نەزەربىيى ئەندىجان [غە] كەزىلىر. ئەندىجان شۇل
دەھىلدە ئىمام قولى خان نەۋەرە مەرقىددەھە ئاسى بۇنۇپ ئىدى.
فولادخان : «ئەندىجاننى فەته قىلىلىي كاشقەرغا نۇچىزك تۇتە-
لى» دىدى. نەزەر بۇرۇت تەيتىتى : «ئىي خان، ئەندىجانلىق
نىڭ ئەزىز ئەۋزائى خانىغە مەئلىمۇم. ئاىست شەرتىك تۇرمادۇر،
كاشقەرگە تۇتسەلى» دېب. فولادخاننىڭ بەگىنەرى — مىرزا
مۇھەممەد دوستبەگ، مىرزا مۇھەممەشادى، مىرزا تولەتك، مىرزا
ئاللا دوست، پادشاھ قولى بىسەگ، مىرزا كىبەك جۇراس، مۇ-
ھەممەد رەھىم كېرىھك — ياراغ ھەم ئىتىتلەر : «نەزەربىيى نىڭ
سوزى تۇرۇنىلىق» دېب. خانىغە تەجەل بىتىپ ئىدى، بۇ سوز
مەئنۈل بولماي، دەرۋازەگە ئات سالىپ، تەلنى قاچۇرۇپ كەلىدە-
دە خانىغە تۇق تىكىپ يەقلىدى. ئەندىجاننىڭ تۇيدانلارى بەسى

ئەفسۇس قىلدىلار، بەلكى خانىغە ئۇزا تۈتىلار. فولادخان قەقەنلىقى تىلى تاپتى. نەزەربېرىي ئەندىجاندىن سەھىرقەند [گە] ياندى. سەھىرقەند ھاكىسى ئەيدى : «فولادخان كېلەدۇر» دېب بەسى ياخشىنى قەتسىل قىلدى. ياركەندىدىن : مەسىلى ئاخۇند خاجە، مىرزا شاهىد ئەسکى تاقى، مىرزا رىزا ھىلالى، خاجە ئىرۇز شىقاۋۇل، نوردەك ياساۋۇل؛ كاشقەردىن : خاجە مىر ئاخۇند فەيت زى حاجە ھەزىزەت، خاجە مۇھەممەد دەئۇف نۇر قەبىرە، مىرزا كەھالىك، مىرزا ئەبدۇسەممەد بەگ، مىرزا ئەبىدۇرەززاق، مىرزا ئارىن، مىرزا دانىيار ئىنبى كەمالىك، سۇلتان يارىبىگ، ھەم تۇغلىقىن، بۇلار باشلىق بەسى ياخشىلار ئۆلدى. فولادخان شۇلىتار بولۇپ، بۇ فەمتىنە بىز تەرەف بولدى.

فولادخان يىمگىرە يېتىتە يىمل ئومۇز كودى. بەش يىمل زە ئالىي ئاي خانلىق قىلىدى. مۇھەممەد دخان ئەزارەللاھۇ بۇر-ھارىدەھىغان ئەۋلادىنىڭ دەۋلەتى تەمام بولىدى. باقى ۋە پاپىيەز دەد — زەنگىرى تەئالا. مەخلىقىنى بار، ئەنا ۋە زەۋالىنىڭ ئەندىدە، ۋە للاھۇ ئەئەلم.

زېگىرى لۇغەت مىرزا شەھرەمۇھەممەد ۋە قەقەنلىقى مۇرزا شەھرەمۇھەممەد ئوردا بېڭى

ئەندىانى دۇرۇركى ئەبىل مۇھەممەد خانىغە كۈپىانى ۋە بايىنى مەسىنۇز خانلىك دەستىزى بىلە بىرىپ ئىدىلار، كىچىك خازىنى بازىغۇزى بۇلە كىخانىنى، بايىغەسەن خاجەنى ھاكىم قىلىپ تو-تۇزىپ ئەلار. كېچىك خان چالىش، تۇرپانغە ئۆتىلەر. ئەبى

دۇللاخان كۈچاغە مىرزا شاھ قاسىمىنى، بايغە خانقۇلى بەگىنى
هاكىم قىلىپ تېبىھەردىلەر. مىرزا شاھ قاسىم كۈچاغە بەرگە راد
ئىدى. قالماقنىڭ ئىككى تورەسى بار ئىندى — سەرەڭ ۋە سۇ-
مەر ئاتلەخ. ئاقسۇنى چاپىپ ئالدى. كوب كىشى يېسلىرى تۇشى.
شاھ قاسىم بەگ بىلە خانقۇلى بەگ ئىستىفاق قىلىپ، باردا قال
ماقنى سوقمالىق قىلىسلىار. سەرەڭ يارالغۇ بولدى. ئۇنساق سە-
رەڭ مەشەمۇر مەتىرۇف بولدى. سەرەكىنى شاھ قاسىمەگ ئالىپ
كۈچاخىر، شېرىدى، تۈلچە بىمىيار بىلە. سۇمەرنى خانقۇلى بەگ
ئالىپ قالدى. ئىلىگەرى، سەرەڭ بىلە ماڭ ۋافىر كەلدى. مىرزا
شىر مۇھەممەد سەرەكىنى ئالىپ، دەرۋازە تارتىتى. مىرزا شاھ قا-
سىمەگ ئاقسۇغە كېلىپ خانغە كىشى چاپتۇردى. خان بۇ ۋا-
قىئەنى ئىشتىپ، بەسى دەرغەزەپ بولۇپ، دەريايىي لەشكەر بىلە
كۈچاغە كەلدىلەر. قازشاھ ئاقسۇغە ھاكىم ئىدى. كۆزجە كەگى
ئۆچ ھاكىمى ئىدى. ئاقسۇ ۋە ئۆچ چىرىشكى خانعە فوشۇلۇنى.
مىرزا شاھ قاسىم شەرت قىلىپ تىرىكى «كۈچمانىڭ ھەممە دەر-
ۋازەسىگە چاپماي يانسام» دېپ. بىر دەرۋازەغە چاپىپ، يەنە
بىر دەرۋازە ھەم چاپىپ يانغۇنچە مىتىق [ئۇقى] تەگىدى. مىرزا
شاھ قاسىم مۇبارىز دىلاۋەر، بەسى مەردانە، بەھادۇر، بەلكى
ئەللىق زەبان ئىدى. هەر بىر ئۇقى مىتىق ئۇقى ئىسى. تەمامى
خەلق ئەفسۇس يىدى، گۇياكى ماتە مىدار بولدى. كاشقەردىن
مىرزا شاھ قاسىمەك ئەللىق زەبان كەم جەققىاندۇر. ئۇچىنۇنىدىن
كېيىن ئاقسۇدا مەدفۇن بولدى.

ئەبدۇللاخان قىرقىزنى چاپتى. تۇل قارا سەيدنى ئالىپ ياندى.
مۇڭقى يىلى مۇشقا چىرىك باردى. خان مۇشقا بارۋىدا ئاقسۇ،
تۈچاغە كىشى تېبىھەردىلەر. مىرزا شاھ قاسىم بىر تەردپ بولدى.

کۆچاغه ئەبدۇسەتتار بەگ ھاکىم بولدى. مىرزا شىر مۇھەممەد
 خانىغە دەرۋازە تارتىپ، بىئەدەبلەك قىلىدى. مىرزا شىر مۇھەممەد
 خانىنى، مىرزا شۇكۇرنى، جاڭقان باينى قەتل قىلىپ، ئەبدۇسەتتار
 تاتار بەكىنى ھاکىم قىلىدى. ئەبدۇسەتتار بەگ پات فۇرسىتەدە ۋە-
 فات بولۇپ، كۆچاغه ئەبدۇلەھەمار بەگ ھاکىم بولۇپ ئىدى. خان ئۇش-
 نى ئائىپ يەنە بىر بول بىلە ياندىلار. ئاقسۇ ھاکىمى قازىشاھ
 بەن، ئۇزجىچىچەك، كۆچا ھاکىمى ئەبدۇلەھەمار
 بەگ، كەلمىن ھاکىمى ھاجى بەگ، بۈلار، تۇغلىق بەگلىر : باي
 ھاکىمى خانقۇلى بەگ، قازى مۇھەممەد زاکىر، خاجە شاڪىر
 باشىغۇچىچەك چېرىك خاڦىشك ئارقاسىدەن بارىپ، «بەش بسوی
 ئاڭ» دىكەن يەردە قىرقىز يەلتى، دۈجا بولدىلار. ئۇمەراۇى قىز-
 قىز مەسىلى قويىسارى بېي، قارا كۈچەك بېي، يول بولدى بېي،
 ئۇچقۇزانىغە بېي، جاڭقان بېي ئاڭات شادى ۋە غەيرى ھەم سەنى
 قەزايىل راست قىلىپ، ھەۋاپىز ئالىپ جەڭ قىلدەلار. ئالىتىنجى
 دۇنى ئۇچقۇزىقە بېي مولـارخان قۇلىدىن بىزىزۈپ ئالدى. گەش-
 تەـ بېنەتتە قىرقىز تۇتى. قېلىچە. ھاجىبەگ، قازى مۇھەممەد
 زاکىر، شاڪىر بەگ، ئۇچلىق خاجە مۇساق خاجە نەقى باشىغۇ
 يېز كەسىنى چوقىغە چەقمارمىپ ئىدىـلار، سالامەت چىقىتى. قازىـ
 شادىـنى، خانقۇلى بەگىنى قىرقىز تۇتۇپ قويابەردى. ئەبدۇلەھەـ
 بەـگ، كۈچەك بەـگ بىـر تەـرەپ بولـدىـ .

ئەـبـەـلـلـاـخـانـنـمـكـ بـولـورـنـىـ فـەـتـمـەـ قـىـلـخـاـنـلـاـرـنـمـكـ بـەـيـاـفـىـ

ئەـبـەـلـلـاـخـانـ ئـەـتـەـرـلـلـاـھـنـ مـەـشـبـەـدـەـھـنـ كـۆـچـاـ چـەـركـىـدـىـنـ
 دـائـىـبـ سـۆـكـىـقـىـ يـەـنـىـ فـەـتـمـەـ بـولـورـ ئـۇـچـىـنـ ئـاـتـلـاـسـىـ. ئـەـرـسـەـ بـەـ

مەھەلە تورەئى بولور شاھ باپىر تېبىنى شاھ قىزىل ئىدى. بولور يۈرۈتىنىڭ تەسخىرى ڈۈچۈن سارىغقولغە كەلدىكەر. خانىنى سا-
 دىغقول مەر ھەزادىلارى مۇھەممەد يۈسۈف مەر ھەزار، زۇر قال-
 سىم مەر ھەزار ئىستىقىباڭ قىلىپ خانىغە كورۇنۇش تىتىپ فۇلا-
 ۋۇز بولدى. پامىرىدىن ٹۇتسۇپ سارىغ چىپان [غە] يىدىتىنى. مەر
 ئىلى شاھ مەن سۇر ۋە خان مەر ھەزادىلارى كورۇنۇش تىتىپ،
 باشچى ۋە قولاؤز بولدىلار. ئۇقىسى ئى بولور دىن ٹۇتسۇپ. بولور
 [غە] داخىل بولدىلار. شاھ باپىر ددررەئى مەدىكەمە مۇسىدەتىم
 بولۇپ، گۇغلى شاھ رەئىسىنى بېشكەش بىسياز ۋە تارتىغى سەۋەار
 بىلە كورۇنۇشكە چىقارادى. خان بىبىد نەۋازىش قىلىدىلار. شاھ با-
 بىرىنىڭ ئاتالىغى پىكالى ئاتالىغىنى ئەۋۇدلەتەلە كەلەتلىرى بىلدۈلەر.
 بولۇرنى شاھ باپىرغا ئەۋۇدلىقى دەستىزىي بىلە بېرىپ. مە، هۇش-
 نى قازى قىلىپ، شاھ رەئىسە ئەنایەت يادىشاھاھە قىلىپ بىندى-
 لار. ئەككەر بىلاد بەدەختىانى فەتىي فىلىپ ياندىلار. ئۇقازىشى
 ئەبدۇللاخان ئەلەمە پۇر كەلدى.

خان يەزىز قىرقىزغە چېرىك ئازىلانۇر بولسى. سۈبەپەتلىلى
 بەگ مەنە ئەقلىدى. خان يامان ئالىپ سۈبەپەتلىلى بەگىنى گۈزەر
 كار قىلىدى. شەھباز بەگىنى يولبارىخانىغە ئازالق كاشقىر ماڭىسى
 قىلىدى. خان قىرقىزنى ئازىن بويىدا چىپتىلار. يېرى بولدى بىي، فويسارى
 بېي چىركەنلىك ئارقاسىدىن ئاقسايدا يەتمىلەر. خان غول يولبارس خان
 بىلە شەھباز بەگ بىر ئەنفار بولسى. سەخت جەڭ بولدى ئە-
 راھىم سۇلتان بەسى دىلاؤھەرلەغى ئۆزەر قىلىدى. ئەمما توپىكە
 زىبيان قىلىدى. چېرىكدىن يانىپ، ئىرراھىم سۇلتان بىلە ئەملى
 خانى، مىرزا ھەسەنبەگىنى، مىرزا كەنۋانى تىخراج قىلىدىلار.

شەبىدۇ ئالاخان ئىمك ئەندىچاڭنى فەتىمە قىلغۇزىنىڭ بەييانى

ئانداق نەقل قىلىپ شۇرالار كەم، خاننىڭ دەۋلەتى بەركەمال بولدى
وەتىنە سەلاد ئەندىچىان [غە] مەيمىل بولدى. لەشكىرى قىياقت ئەسەدى بەـ
لە ئەندىچىان [غە] بارىپ، قەلەئەئى ئەندىچاڭنى ئاھاتە قىلىپ تۇشتىلەر. مىزى
شاھىم جۇفرام لەقەبىچا لەقۇشقا كەمىي ئىدى. دەرۋازە ئىخاكانى
كۈل دۇرەن ئالىپ. ئانقۇھە چادىر تىكىتلەر. دەرۋازە ئىمزاڭى شەھبازـ
بەگە ئاكسىمى ئاشتىر ئەمېرىم ئۇمۇراپ يواپار سەغان ئىدى. يۈزگۈزۈپ
دەرۋازەسى ئىمىدى. قەلەئەلى ئەندىچىان ئانقۇھە ئالان قىلدىلار. ئەبىدۇللاخاننىڭ
شۇعەرقى ئالىمغا مۇنتىشىر بولۇنى. ھەممە پادشاھلار ئەندىشەمەدى
بولدىلار. سەلەكت بىلە ياكىپ تەختىڭاھە كەلدىلەر. بىر يىمىدىدىن
كېمىن ئەندىچىغە يېلىڭ ئاللايدىلار. يەنە ئەندىچاڭنى بىزە ئاسىرىد
قىلدىلەر. ئەپۆپل ئالاخاندا ئەندىچاڭنى بىچار جەفوا قىلىپ ئەندىلەر.
ئەندىچىان خەلق تىلىپ، شەھەرگە بىرىقىنى كەلتۈرەدىـ
ئالاڭىز باشدىلار.

سەرزاڭاھە مەنسۇر بەگىنى ئۇلادخان خوتەزگە ھاكسىم قىلىپـ
ئىدى. ئۇڭا كۆفران نىئەت قىلىپ، ئەبىدۇللاخانغا بىزۇلدى
مۇكاباڭ بىلەدى. شاھ مەنسۇر بەگ ئۇن ئىككى يىمل ۋە بەقتە ئائى
ئاتالق خان بولۇپ ئىدى. بەھانە قىلىپ، «مەككە» دېپ چىلىپـ
بەگى ئۆزىلەرى تۇرۇغۇزۇپ، مىرزا شاھىدە گىنى، مىرزا ئەھەدە ئىنىـ
دوسىت مۇھەممەد بەگىنى، سارىغە گىنى، ئەنۇھەر بەگىنى، حاجە سەلەـ
مۇھەممەسى، مەراقىتىنە شەھىنى قوشۇپ ئۇـ راج قىلىدىلار. كۆخانەـ

بول بىلە ئىمەردىلەر. يامان يول نىكەن، دۈلەدەخانىڭ ئىمنىتىمى
 پاندى. شاھ مەنسۇر بەگ بىلە بىلە كەنگەلەر ئەخچاراج بىرلاسلىرى بىرزا
 شەھباز بەگنى ھاكىدى ياركەند ۋە ئاتالق قىلدىلار. ئېرىپۇر بەگ
 نى ئىشماك ئاغا قىلدىلار. فۇلادىدىگى كاشقەر ھاكىدى دىندىلار.
 ساتىم بېيىنى يائىھىساردىن سان قىرقۇز بىلە ئالىپ كەلب، قۇرنى
 (يائىھىسار) خەقىقەك بېرىسىنى ھاكىم قىلىپ يائىھىسار
 ئارا كۈچەك بېي يائىھىساردىن قېلىپ كەتتى، قىرقۇز جانغىم
 قەسىد قىلغان ئۈچۈن، ساقىم باشلىغ سان قىرقۇز، ئايماق، سىعىانىق.
 قاڭلىرى، تىت ۋە غەپىرى ھەم بار ئىدى، ياركەند ۋە كەشىنى رەدد
 ئاۋەپ، خونەنگە پاراڭىنداھ دىلب ئۆلىپ دىلەر. ساقىم دەپ ئېرىپ
 سىش بەگىدە ئىدى، داراچقى ئېرىپ بەگىدە ئىدى. ساتىم راتىپ باج
 ئىرەتىلىق قول قوپىدىلار. قاراچقى تۈزۈپ قاچىپ چىققىتى، ئەرەب بەگ
 شاھ مەھمۇد شاھ ئوغلى مۇتەللىپ خاجە ئارقاسىدىن دۈرەتىلەر.
 ئاراچقى بېي يانىپ ئات سالىپ مۇتەللىپ خاجە بىلە شاھ مەھمۇد
 شاھنى ئۆلىپ دىلەر. شەھباز بەگ ئىشتىپ كەشى بۇيۇردى. كەنگەلەر
 دەرىيا بويىدا يەتنىلەر. داراچقى، ئېرىپ بەگنى قەتلى قىلىپ بەددە
 كەتتى. دولان خاجە ئەبدۇلباقنى ھەم فەتلان قىلدى. ئالالا بايىپ
 ئاتىپ چەكىمىنداھ ئىدى، ئاپساق ئاللا يار ھەم قوشۇلۇپ قاچىمى.
 ئارقاسىدىن شاھباز بەگنى، مەرىئەبدۇللا بەگنى باشلىغ [قىلىپ] حەممە
 بەگنى بۇيۇزدىلار، بەئىلەر ئارقاسىدىن قۇغۇلاب يەتنىلەر. قىرقۇز ئات
 سالىپ، شاھباز بەگ. تۇشۇپ قالدى. يەئە خەلق قىچىپ ئۇرتى. دەرى
 قىز مەرىئەبدۇللا بەگىلىڭ ئارغاۇماقنى ئاللىق ئىگەرى بىلە ئالىپ
 بەددە كەتتى. مەرزا شەھباز بەگ ئائىدە يېل ھاكىم ئاتالق ئىدى،
 ۋە ئات بولدى. مۇھەممەت هوئىمن سۈلتۈنى ئاتالىق ۋە ھاكىم
 غىلدىلار. سۈلتۈن مەرد باۋىقار ۋە شۇرجائەن ئاساد، خۇشى سەۋاد

ته سانغه هاسمل کاشقه ۋەغا قىامادى. باباقىدەكىنار شىدى. يولبارسخان: «تىنى بەگىنى ھاكسىم، نەقى بەگىنى ئىشىك ئۇغا فەئەلەر» دېب خانغە ئىككى مەرتە بە ئەرزىداشت قىلىپ ئىدارىپ شىدى. باباقىدەگى تىنى بەگىدىن، تەڭرىدەگى نەقى بەگىدىن ۋەسى بار شىدى. «تىنى بەگى، نەقى بەگى مىرىيۇسۇق بىلدۈكە خەت كىلىدۇر، بۇلاار يولبارسخان بىلە بىسىر» دېب خانغە بىدان بىمىلەزىزلىپ، سۇرتىنى زىرىۋ زەبەر قىلىدى. خان تىنى بەگىنى بەقى بەگى [نى] فەتل قىلىپ، ياغى بولىدلار. مىرىيۇسۇغىبەگ بىز خەت بەردىلەر. مىرىيۇسۇغىبەگنى ئەغلى قىلىدلار. خازىزادە خانىمنى يەنزا هوکۇم بولسى. خاخۇندى دوللا مۇھەممەد ئەممىن، زەبەنى بەگىلەر ئەيتتىلەر كىم: «بۇ ئىشى بەسى بى ئورۇن» دېب. بەگىلەر ئەيتتىلەر: «بىز ئەيتال ماسىز ئۆزلەرى ئەيتتۈرلەر» دېب. ئاخۇن يائىپ، بىز يانىدا شاھىبەگ، سر يانىدا باباقىدەگى، يۈكۈنۈپ ئەيتتىلەر: «ئەي پادىش ادىم، دۇنبا يەنزا يولۇپ ئاجىزەئى مەستتۈردىنى قىدىقلەن ئەمەس» دېب. خان ئەيتتىلەر: «يا مەننى دەنلىر. يە ئانى دەنلى» دېب. ئاخۇن باشلىغ ئۇلۇغ - كەچىك خازىزادە خانىم بىنگ يول باسخانىنى پايدا باقىدا سغارۇ كېبار چەقىمپ قەزىل قىلىدلار. قىدىمەن مەنلى بولادى. ئاقسۇغە نۇرىدىدىنخانغە كىشى چاپتىوردىلار. نۇرىدىدىنخان تىز تۇند كېلىپ خانغە كورۇنۇش قىىدلار. خانىدىن بەش كۈن دىن كېيىن توڭى كېبەگ ئافەن، دۇچقۇچىنى كېلىپ كىزدۇسۇش ئەلىدلار. بۇ چىرىككە تەمام سەرۇپاي ئەمەم قايدىلار. ئۇرىپات راي ئارماق مەسىلەھەت كوددىلەر كىم. نۇرىدىدىنخان يۇقۇرۇپ يەل بىنە يۇردى. خان توبەنكى يول بىلە يېزىدىشەر. ئىككى چەرىنىڭ كاشتەرغە يەتتىلەر. يولبارسخان ياخشى خان شىدى. ئەمسا [بەد] ئۆزان شىدى. خان بىلە نۇرىدىدىنخان يەمىتىن كەلدىلەر، بەد كېزمانلىق

قىلەپ. سەكىنگە دېب تااغە چىقتى. ئۇلۇقخان، نۇرىددىن، مەنسۇر،
 ۋە مۇزەفچەر كاشقەر شەھىرىگە تۈشتىلەر. كاشقەر ۋە ياكى ھەمارنى
 يولبارسخانىڭ ئورنىدا نۇرىددىنخانىنى نەسمىپ قىلىپ، ياركەندى[گە]
 ياندىلار. بەسى ئادەمى خەلق بىرتەرەق بولدى. شاھىبەگنى ئوغلى
 ۋە ئىككى ئىنسى بىلە يولبارسخان ئۇلتۇردى. نۇرىددىنخان، مەر
 يۈزىغۇچىنىڭ، مۇھەممەد لەئىپ باشلىغ بەسى ئادەم ئەلنى قەتلى قىلدى.
 ئەبدۇللاخان مۇخەلمىنىڭ، سەينۇللاپەگ، يامغۇرچى بەگ، مەرزى-
 شاھىبەگ، مەرخەلەپە كىنكى ئىككى ئوغلى بىلە شاھىباقيبەگنى ئۆزج
 ئوغلى بىلە، مىرزا شەردۇمى، نەۋەرۇز دەۋائىنى ئۇلتۇردى. ئەبدۇللاخان
 بىلە يولبارسخانىنىڭ نىزائى ئول سەجىكىم، باردىلار.
 خۇدايىرىسى بەگ كەربىيە ھاكىمى ئىدى، سەكىنچە چاپتى، دېب كىشى
 ئىبەردى. خان بەكلەرنى بىزىرۇدى. بەكلەر خۇوتەن[گە] باردىپ.
 ئەبۇغا سۇلتانغە كۈرۈنۈش قىلىپ، كەربىيەگە ئۇتتىلەر. سەنگى
 كەردە سالىپ تايىنە چىقتى. خانغە كىشى چاپتۇردىلار. «بۇ ياعى
 سەنگى ئىكەن» دېب، خان يولبارسخانغە كىشى ئىبەردىپ، كەردە كەردىپ
 كەلدەلەر، يولبارسخان ھەم «بەتتە تالقاڭلىق» دىگەن يەرە جەلۇ
 سەخت بولدى. تىنىبەگ، مىزبىزىۋەبەگ، ئەلو شاھىبەگ، مۇۋىخاناجە
 باشلىغ تەمامى خەلق كەمايەنبەغى توقۇشىتلاركىم، ئۆزج مەرتىپ
 سەنگى ئاك سالدى. كېپىن تۇغ - بۇعى بىلە ئات سالدى. بۇ
 ئادەمى ئەل نۇشۇپ توختادىلار. رۇستەم بەرلە سەھراپ ئەگ،
 بولسەنەر ئىدى، بۇ بەكىنرىنى پىسەند قىلۇر تىدىلار. ئۇلۇقخان
 يۈز كورۇشتى. سوڭىنى كۈن يولبارسخان يۈز كورۇشتى.

ئەلىمسىم، شول سەفرە يولبارسخانىڭ خەلتىغە بەسى
 بىنەدىلىك قىلىدى، نىزائى پەيدا بولدى. قوچتاрабەگ يارا غلىق بواوب
 بىر نەرەقى بولدى. خان ياركەندى[گە] كەلدەلەر. ئەندىرجانغە چىرىشكى

ئازىلاندilar. ئىككىخان بالەشكەر ئەنپۇخان كاشقەر[گە] باردىلار. ئۇرمىددىنخان ئىستىقبال قىلىدى. ئەممىا، مەسىت شۇئىز بىزدى. ئۇرمىددىنخان كىشىنى كوب قىتل قىلغاج ياش جۇۋانىمەرىگ بولدى. «ساردىخ يازى» دىگەن مەۋىشدا ئىكەن. ئالەم فانىدىن مەسىزلى جاۋىددانىغە مەيىل قىلىدى. ئوتتۇز بىر يىمىل ئومۇر كوردى. تۇن سەككىز يىل ئاقسۇغە خان بولدى. بىر يىمىل كاشقەر[گە] خان بولدى. ئەللاھۇ ئەئلهم.

ئىسمەائىل خازىمك تەختكە ئولتۇرغا زلا رەنمك زىكىرى

ئانداغ مەنقول دۇركىم، خانىنىڭ خانلىقىدىن ئوتتۇز ئىككى يىل ئۆتتى. يۈلىبار سخانىدىن خەبەر كەلدى. خان بەسىزەھىم ۋە ھەداس ئىسلەي، ئىككى نىمەدىن: بىرى ئۈلکى، ھاشىمە ئەتكە، ئەلشاھبەگ دەك قازى مەركەلان، قازى مۇھەممەدرەھىم، تۈرپىچىبەگ، سۇلتان ئۇلىبەگ ھەمرا ئىدى؛ يەنەبىرى ئۈلکى، خان ئاخىز[لىقى] ۋە قەتىغىچە خۇنرېزلىق قىلىدى، ھېچكىشى ئىشىماد قىمەلاتىسىدەي. تولەكىبەگ كاشقەر ھاكىمى ئىدى، فەۋەت بولدى. قويىسادى بىبىنى ھاكىم قىسىدىلار. يۈلىبار سخان ئەندەك كىشى بىلە ئارقۇزج [قدىكەندى] كەندى، ئازارتۇش خەلقى كورۇۇش قىلىپ، دەرۋازە ئالىدۇغە ھەدرەھ [بۇلۇپ] كەلدى. شەھەردە بىر نەچىچە كىشىنى قىچقىرىدى، پات يانى دى، ھەچىيەردە تەۋەققۇق قىلمادى. «بۇلىبار سخان ياسىدى» دېب خەبەرچى كەلدى، خان باۋەر قىلمادى. باباقىبەگ ھەم ھىندۇستان [غۇ] بارۇرغە تىرىغەب قىلمادى. خان باباقىبەگ يەنە ئىسچىلارى

سەلە مەكىكەگە نىيەت قىلىپ چىقىتلار. ھەزىدەتى ھەمنىدۇم زادە خان
 جەنەم قادىدىسىسىرىدىھە ئىسمىيەگى ئاپسۇ [غە] باردىلار. ھەيدىدە-
 بىدە، قىمۇدىتىپنىڭ خوتۇن بىلە ئاقسو [غە] باردىلار. خان ئۇقى-
 بەئى مۇز ئانىخە چىقىتلار. يادىشاھى ھەندۇستان خاجە ئىنسانىق
 سخابىدە خانىخە ئىلچى قىلىپ ئىيدەرمىپ تىدى. خاجە راھىبەر بوب-
 ئۇپ دۇر تاغىدىن ئۈقتىلىر. بەرھەمىز اۋ بالتى ئىماقتولى خان ئە-
 تىقىال قىلىپ، خەزىدەت قىادىلار. بالستىنىڭ يەنە بىر ھاكىدى
 ئاھىمۇراخان ئۆل ھەم ئىسلىتىمال قىلىپ، خۇب خىزمەت كارلىق
 سەلادى. كەشىم [كە] ئوتتىلىر. ھەكىمى كەشىم مۇبارىخان خان
 بىلە لەھۇر [غە] باردىلار. ساھىپ سۈپىرەلاھۇر مۇھەممەد ئىسمىن
 خان خانىنى دەھمان فەلىپ ئۆتكىردى. خان جەھازىباباد [غە]
 ارادىلار. يادىشاھ جەھان ئەپرەت شاھ ئاتىلمىجى جەئەر خانىنى
 خانىنىڭ ئەستەتىپالىغە چەناردى. جەئەرخان راھىبەر بولۇپ، خان
 ئى پادىشاھخە مۇلۇقات قىلدۇرىدى، تىكىكى پادىشاھ يېز كورۇشتى-
 لاد. مەندۇرخان راھىبەر بولۇدى، يادىشاھ خانىنى ھەكىكەگى ئۇتە-
 كەردى. خان ھەندۇستان [غە] بارىپ باپقىلىخە خەباشتىنى تۈب-
 دىلدار. دەريايىي شۇرۇدىن تۇتۇپ. مەكەن ئۆزەزەمەگە مۇشەرەتى
 بولۇدىلار. خانىنىڭ يېزەن بەرگەتلەردىن كۆپ كىشى «ھاجى ئەل
 ھەرەمەين» بولۇپ يانىدىلار. خان كەنە بىنە دەريايىدىن تۇتۇپ.
 ھەندۇستان [غە] كەلدىرنەر. يادىشاھ خانىخە و كەدايىھەنېھە غىرە مەلا-
 مەنت ئۆھ ئىنسانىيەت قىلدۇلار. خان ھاجى ئەل ھەرەمەين بوب-
 ووب، ئەلەمەدىن سەنەدەر قىلدۇلار.

ئەد، ئەللاخان فازىل، ھەمەتلىك، شەرچەر ئەد بەخاشانىدە
 زەلەر خان ئىدى. تەنام مۇغۇللىيەگە گۇتنىز ئىككى يەمل خانلىق
 ئەللىدى. ئەنسەنىش يەقىتە يەمل ئۇمۇر كوردى. جەھان ئابادتا سەد
 ئۇن بولۇدى. وەللاھۇ ئەئىلەم.

گیوْفتار جولوْس بده‌ردم شاه يولبارسخان بهر تهخت ۋە قەتل يولبارسخان

ئەبدۇللاخان بەكىكە سەنەر قادىللار. خانىنىڭ نەۋەكەر-
لەزى يولبارسخاندىن ۋەھىم قىلىپ، ئاقسىغە يېغىلىدى. ئىسمائى-
خان چالشىدىن ئاقسىغە [غە] كەدەللىر. ياركەند بەكىلەرى، ئاقسى-
بەكىلەرى يېغىلىپ خان كوتەردىلەر. ئىسمائىلخان نەۋەرە مەرقى-
دەم خاجەم قەددەسە سىزىزەھۇ ياركەند [گە] كەلدىلەر. يولبارسە-
خان ئەشكەرى كېلىپ خان بولىدى. ئىسمائىلخان ئاقسىغە يانىدە-
لار، سوس خاجە. خاجەم پادىشاھ بىلە ئاقسىغە [عە] باردى. دا-
ۋۇد خاجە: «ئەلشاد بىگ ئاغام» دېپ، تۈرۈپ قالدى. خان
داۋۇد خاجەنى تۈلۈردى. مەرزى ئەلشاد تاغىدىن كەلدى. يولبارسە-
خان بىر يىل خان بولادى. ... جاپساڭ بىلە ئەتتىغاق قىلىپ.
ئەركە بايان كورنەمەك خانىنى تۈلۈردى.

يولبارسخان ئۆتۈز ئىككى يىل كاشىندرىگە خان بولىدى.
بىر يىل تەمام يۈرۈتىن خان بولىدى. قىرقى بىر يىل ئۇمۇر كوردى
ئەلشاد بىلە ئەنلىك يولبارسخانىنىڭ كۈپىپ بىلە ئەۋەز بەك
تۈلۈردى. بۇ خەبەر ئاقسىغە كەلدى. ئىسمائىلخان ھەزىزەت خا-
جەم ئاماڭمۇ [غە] چۈرۈك كەلدىلەر. جۈچىكىن يالماڭ ئەشىلىك
ئۇغاڭى ھۇلمازدىن ئەلمىدە كەلدى. ئەۋەز بىگ ئاقماق خاجەم كە-
پەنلەر شەھرىكە شىرىپ مۇسەكىم بولىدلىلار. خۇمداڭدا جەڭ
بولىدى. ئاسىدە بىگ يارالىق بولىدى. فارغە [لەتىقە] باردىلار. خان
خاجەم بىر تەرەپپىگە ھەيدەربەگ، بىر تەرەپپىگە قاسىپبەگ، غە-

جیاسیبەگ ۋە جەممە مەرزى خاجە ئاتلىخ كەشى بىز تەرەپىمۇكە ئىل
باپ، زور بىلە ئالدىلار. ياركەندىدىن زىيى خاجە، توختە خاجە،
كاشانە ئىككىدىن ھازىنە دېبەگ، ئىدىزۈزۈرە خەدازىبەگ، فەئىگاچىبەگ كومەڭ
[كە] كېلىپ ئىكەن. قارغۇلۇقنى ئالغان مىنەبەر ياركەندىگ كەلدى.
سۇلتانىزلاр بىلە ① ئازاق خاجىدە، دۈلەلا قىرا طاجە كاشانە د
باردىلار. ياركەند خاجەلەرى بىلە غەيیاسىبەدىنى كاشقىدرىگ، ئۇ - ار-
دىلەر. يولىيارسىخانىنىڭ ئۇغلانىلارنى ئۇلۇتۇرۇپ، كاشقەر يۈزىقى
كەلدى.

ئىسىم مائىلخانىنىڭ تەختەكىدە ئۆلتۈرۈغۇغا ئىلاردىن ئىش زىكىرى

ئۇبدۇرە ھەمەخانىنىڭ بەشىنچى گۈذلى — ئۇماشىلخان بەسى ئادىل ۋە بەھادۇر، باۋەتار خان ئىدى، ئەمما ساده ئىدى. بۇ اداسخان قەلەندەر بىلە ئاباقييەدەنلىقى چېزىك ئەردەلمەر، دەشىۋۇز كىشى ئاقپار بىلە كەلدى. ھەر ئىككى چېزىك خانىنى بىمەتىي كورىھى قاچقىللار، ئۇماشىلخانىنىڭ چەزىركى گۇلۇ بە غەندە دەت ئالىپ، جا بىدۇغلىق بولالىلار، كېلىپ تەخت ياركەندىگە بەر- قەدار بولىدلار. قويىسارىنى كاشقەر ھاكىدى قىلىپ، گۇشانلى كۆز- جەڭىنى ئىشىنىڭ ئاغا قىلىپ ئىبەردىلمەر. قويىسارى بىي، كۈچەك ئىشىنى ئاغا كاشقەر خەلقىنە زۇلم بىدار ئاغاز قىلماidi. بابان سۇلتان، كېچىك خانم پادشاھ كاشتەرde ئىدىللىلار. قىرقىزنىڭ بىدارلىقى خانىم پادشاھە مەلۇم بولىدى. ئىنتەناتق قىلىپ، كاشقەر بەگەلەرى: مىسىل سۈزۈك بىلەگ، قاسىدەگ، شەرىنېگ، توپىجى ① قويىسارى ما نۇسادا «بىللەم» بىز زامىن دا امان.

① قونساز ما دۇسىنىدا «بىللەم» بىزدەمبىزغاڭان.

مەگ باشلىغ كۈچە كېڭى نۇردا تۈيچى بەن ئولستۇرىنى.
 قويىارى بېينى يېكىمە بەشچە كىشى بىلە قوانزۇدىلەر، ئىدرىس
 بەن قاچتى، كىشى ئەمارىپ ئالىپ كەلدىلەر، كاشتەرلىخە خان
 هەزەرت خاجىم چېرىك باردىلار، قىچاقى بەسىلارى ئاباق
 جەگىل، خۇدا نەزەر، يولبولدى، چىخىز بىلەرگە شەقەر بەنلىرى
 بەن، بىر بولۇپ چوڭ باغمىشنى ئولتۇرۇپ ئىدى. خان ئاباق بېن
 نى، جەگەلە كىنى، خۇدا نەزەر بەنلىرى، يولبولدى ياساۋۇلىنى.
 چىخىز بەنلىنى چىوك باغمىشكە تۈرۈپ بەردەلدر، سۈزۈك بەنلى
 بىلە تۈيچى بەنلىرى، قاسىمىيەك بىلە شەرقىيە كىنى تۈرۈپ قىندىلار
 سۆزۈك بەنلىك تۈزۈلەرنى ئەشىي قىلىپ، شەردىلە كىنى كاشتەر
 رىبەگ باشلىغ نۇزىلەرنى ئەشىي قىلىپ، قىندىلار
 ماڭىسى قىلىپ ياندىلار، باباقيەمى بەلخىدىن كەلدى. يەنە خاڭىم
 قىندىلار، ئاباقبەنلىرى، جەگەلە كىنى، خۇدا نەزەر، يولبولدىنى
 جولك باغمىش قەتلەنىدى. قىچاقى باباخادىخە باردى، آن ساراىل
 خان كۈچا [غە] باردىلار، خان تۇرفاتىي تۇشتىلەر، مىرزا مەھىي
 نىدەر بەنلىك، ئىنۇرۇبةگ، ئەرۇاھىمەك، شەردىلە كى باشىغا
 بىمە ئۇمۇرا خانىنى تىبدىلدار، خان ھام بازىچەنىڭ ئىنۇرۇگە يېتىپ،
 جاالش [قە] يارماي، يەنە يىمل تۇتۇپ، كەرمەدىن خەبەر كەل
 دى: «جۈچكىن كەلدى» دېپ، خان كەرەبەددەن ئۇتۇپ، قابۇقىدا
 جۈچكىن بىلە يېز كورۇشىلەر، جۈچكىنگە ئىشىم - ئۇمان قىلى
 دىلار، جۈچكىن ھام كېلىپ، ياركەندىدە جەھىنەمگە سەپىل قىلىدى
 هەزەرت ئىسىمائىل خان وەسى ئەدالەت شەئىارە راستى
 ئەزمەتار، ئىكەن كەردان، بىسەندىدە ئاسار كىشى قىندىلار، ئاقدىلىغا
 بىر يېلى زەن ئۇرت ئائى، يازىكىن، ئەخەمنەن ئۇن ئىكەنلى
 خان بولىدەلار، ئەلمىك ئائى، يېلى ئۇرمۇز كورۇدۇك، ئۇن يەنە

باشنداد باره پ، یەگمەرە بەش بىل يالدائىنىڭ گىجىدە بولۇنىڭ،
 ئەمان خان بەسى سادەدىن كەشى ئەنسىلار. ئەزىزلىق ئەنۋەر بەگ
 ھاكم بولۇپ، ئىشىك بۇزۇلدى. باباقىبەگ، ھېيدەرىپەگ ھاكم
 ھەم بولۇسلار. خاننىڭ ئىشىكى تۈزۈـئەـدى. خان ئۇنىـئەـلارنىڭ
 سۈزىگە ئۇزىماي، كچىـكـىـلـەـرـىـلـەـ سۈزىـگـەـ قـەـمـەـلـەـ قـادـىـلـارـەـ دـەـۋـەـتـەـ
 لـەـرـىـ ئـاخـمـەـرـ بـولـىـدىـ. سـۆـلـتـانـ سـەـنـبـەـرـ دـازـىـ دـەـنـ مـورـدـەـلـەـزـەـ
 بـەـئـاتـىـمىـشـ بـىـلـ پـادـشـاـھـىـ قـەـلـەـتـىـزـ، مـۇـزـداـقـ ۋـەـبـىـئـەـ دـەـمـلـەـكـەـتـەـ
 ۋـەـ توـلـاـ چـېـرـدـىـ بـىـلـ ئـۇـچـۇـڭـ دـەـرـمـانـدـەـ بـولـۇـپـ، باـسـرـۇـقـ بـولـىـدـىـ
 ئـەـمـىـزـ» دـېـبـ. سـۆـلـتـانـ سـەـنـبـەـرـ دـازـىـ كـەـمـ: «ەـدـىـنـ
 خـانـ ئـۇـزـىـشـ ئـۇـلـۇـقـ ئـىـشـ [لـادـ] دـىـ شـەـجـەـكـەـرـگـ بـەـپـىـرـزـ بـەـخـۇـرـەـنـ،
 كـچـىـكـ ئـىـشـلـارـىـ ئـۇـلـۇـقـلـارـەـ تـەـتـېـزـ فـەـنـدـەـمـ. ئـۇـلـۇـقـ كـارـبـۇـزـ كـەـ
 بـەـكـىـكـ، دـىـنـىـكـ قـوـلـىـدىـ كـەـلـەـ دـىـ. كـەـمـىـكـ كـارـفـ بـارـ [سـىـ] ئـۇـزـاغـلـارـ
 قـادـىـلـارـ. شـەـرـ ئـىـكـىـلـاـ ئـىـشـ تـەـبـادـ بـولـىـ دـېـبـ.

ئـەـمـاـئـىـلـ خـانـ كـەـجـەـكـەـرـىـ دـىـ — ئـۇـلـۇـقـ. ئـۇـلـۇـقـلـادـىـ — كـەـ.
 جـىـكـ كـورـزـبـ. دـەـۋـەـتـ ئـاخـبـرـ بـولـىـدىـ. خـانـ بـەـدىـ شـەـرـىـخـ، دـابـىـلـ
 بـولـىـلـارـ. مـەـمـەـكـەـتـداـرـلـقـدـىـنـ ئـاخـىـلـ بـىـزـ خـبـەـرـ بـېـرـاـقـ — بـەـقـەـنـىـ
 بـەـقـىـتـىـ، باـشـقـىـ ئـەـبـەـرـزـ شـەـنـدـخـانـىـ. مـەـھـەـمـەـ دـەـمـىـنـ خـانـىـ، ئـەـ
 ئـەـقـىـ خـاخـەـدىـ ئـالـىـبـ كـاشـقـەـوـ ئـىـزـەـسـىـكـ كـەـلـىـ. بـىـرـ ئـەـپـەـجـ، كـىـشـىـ
 بـۇـرـاـلـۇـپـ كـىـرىـدىـ. غـەـيـاسـىـبـەـگـ، غـەـكـىـمـ ئـىـدىـ. باـباـقـ سـۆـلـتـانـىـ بـەـنـقـالـىـ
 دـېـبـ. ئـۇـزـىـ باـشـقـۇـخـانـ قـاشـعـهـ بـارـدىـ. خـانـمـ يـادـىـشـادـ سـەـلامـدـتـ
 [قـ] بـارـدىـ، ئـۇـلـ كـورـنـەـمـ كـەـلـەـرـىـ تـۇـتـىـ. خـانـمـ يـادـىـشـادـ سـەـلامـدـتـ
 كـەـلـىـلـەـرـ. باـشـقـۇـخـانـ كـاشـقـەـدىـ ئـالـىـبـ يـارـكـىـنـ [گـ] كـەـلـىـ. خـانـ
 ھـەـمـەـ ئـەـلـگـەـ موـلـجـەـرـ بـېـرـدىـ، مـۇـسـتـەـشـكـەـمـ بـولـىـلـلـارـ. شـۇـبـۇـزـ دـەـخـلـەـ
 دـەـ ئـەـھـەـزـلـ ئـۇـمـەـرـخـانـ عـەـرـزاـ ھـەـبـەـرـ دـوـغـلـاتـ دـواـجـىـرـدـەـ شـەـرـ
 بـەـنـىـ شـەـعـادـەـتـ ئـۇـشـ قـاشـقـىـپـ، باـغـىـ ئـەـرـدـەـۋـىـسـ سـارـىـ پـەـرـۋـازـ قـانـ

دلار، يەكە شەھىد بولىدلار. خان نەۋەرە مەرقەدەھۇخە مۇن-
نسى ۋە ھەمدەم قالمادى. خان ناچار، بىچارەۋار چىقىتىلار.
ھەزىزەت حاجىم ھەم چىقتىلار. ئەلچىلىكە ئېيىببەگ ياسازۇلىنى
چىقىارىپ دۈزۈلەر. تۇل ھەم خانى بىسدىل قىلىپ بىپساي قاتى.
ئەركە بايانەم بۆزۈلدى. خان چىقتىلار.

گۇفرۇقاڭ ھۇددۇت خانىيەت سەئەد سۇلتان با باخا زەنگىزى زىرىزى

باباخان ئەزارەلاھۇ بۇرھانەھۇ ىبدۇرۇرەھەجان نەۋەرە
مەرقەدەھەنگ تورتىمىسى ىوغلى ئەبدۇللاخان ئەبۇل مۇھەممەد
خانىغە ئەتتىفاق بىلە قامۇلىنى بەردەلەر. سىرزا توپلەك بىدەنى ئەنار
لىق قىلىپ ئېبەردىلەر. باباخان مۇسۇلماڭ ۋە مۇتەرەبىنى ئەھلى
شەۋىئى ئىدى. ھەر كارۇبارنى شەرىئەت بىلە فەيىھەل بىرۇر ئى-
دى. شەرىئەت مۇتەھىئەرەتى غۇرادىن ھەرھوکىدى بولىمە ھەرگىز
كۇلۇنت بولماسى ئىدى. تولەكىبەگىنى چالىشقا نۇچ بىكى قىل-
دلار. ئەبدۇلغەنۇرەگ [نى] قامۇلۇھە ماكىم ۋە ئاتالىق قىلىدە-
لار. خىتاپىغە چەپرەنگ ئاتلاندىلار غەرات قىلغالى، تەي مەراھىل
ئەرەن ئەدازىل قىلىپ سوکچى [غە] كەلدەلەر. سوکچى خەلقى باشنى
ئاياق قىلىپ، سىستەقىال قىلدى. تۇرتىپ ۋە سىككەنى خانىنىڭ
ئاتاغە قىلىدەلار. قامىجى [غە] باردىلار. مەملەكتى قادىچىنى ھەم
فەتىم قىلىدەلار. ئەنىيەت زەنۇلجه بىرسى ئالدىلار. راھىرى ئەئى-
زەم بىللاidi چەمن دېپ، تورمەلەر قامىچىدىن خانىنىڭتە چەپرەنگ
ئىدەپ، ئارقاسىدىن تۇزىلەرى بارخۇنچە قامۇلۇدىن خەبىر كەل-

دى: «تۇرپاندىن لەشكەر كېلىپ، قامۇلىنى قابادى» دېب. بۇ خەس
 بەر ناخۇش كەلدىكى ياتاچە قامۇلغە ياندىلار. باباخان تەغىمەرە
 ھۆللاھۇ بىمغۇفرانە قامۇل [غە] كەلدىلەر. تۇرپان چېرىكى قەل
 ئەئى قامۇلغە كىرىپ مۇلتۇرۇپ ئىدىللار. قاچىپ تۇرپان [غە]
 كەتتىلەر. ئىبۇل مۇھەممەد خان تۇرپاندا رەھمەتى ھەفچە ۋاسىل
 بولدىلار. باباخان قامۇلدىن تۇرپان [غە] كەلدىكى. مەن تۇر بەگ،
 ئەبدۇرەززاتى بەگ باشلىغى جەمئە ئۆمۈر. قازى خاجە باشلىغى
 جەمئە ئەكابىرىلار يىغىلىپ تۇرپانغە خان كوتۇردىلەر. ئىبۇل مۇھە
 ھەممە دخانىنىڭ نەتىش لارنى مۇھەممەد مۇنىمىن سۈلتۈنلىدىن يارا
 كەند [كە] ئىبەردىلەر. مەھدى سۈلتۈنانعە چىختىي مايمىل بولنى.
 مىرزا مۇھەممەد ئىشىك ئاغا تاسۇر قاىي خاجە سازىسىز مۇھەممەد
 ئېيىوب پەھلەۋانىنى تىخراج قىلىپ، ياركەند [كە] ئىبەردىلەر.
 ئۆلۈق خان بۇلارنى تەرىپىيەت قىلىلار. ئەبدۇرەززەتى بەگنى لۇكى
 چۈن ھاكىمىي قدىدلەر. ئەبدۇرەززەتى بەگ بىلە لۇكىپان خەلقى
 نىزا ئىگىن بولۇپ، مىرزا مۇساھىب، مىرزا ھاتىم، مۇللا فازىل بىم
 دىرىكىپ، ئىبراھىم خانىنى لۇكچىنى خان قىلىدىلار. باباخان قامۇل
 [غە] كەتتىلەر. تۇيغۇن بەگ، ھاجىبەگ، باباقىبەگ باشلىغى تۇرپان
 خەلقى ئىبراھىم خانىنى تۇرپانغە خان قىلىدىلار. دەھەممەد ئىدىم
 خان پىچاندا قالىپدۇر» دېب، مىرزا مۇساھىب بىلە باباتىبەگىنى
 چېرىكى بۇزىرۇدىلەر. تۇرپان چېرىكى بۇزۇلۇپ، مىرزا مۇساھىبەنى
 ئۇلۇغۇرۇپ، باشىنى قامۇلغە - خانغە ئىبارىپ، مۇھەممەد ئۆمنىخانىنى
 ئالىپ تۇرپانغە كەلدىلەر. ئىسمائىل خان كومەتكە تايىشى قاشىغە
 بارغان تۇرپان خەلقى ئىبراھىم خانىنى ھۆجۈم ئام بىلە باباقىجان
 كەلمەسد. شەھىد قىلىلار. مىرزا مۇھەممەد زەردق، مىرزا نەۋە
 دۇز، دەۋەلت مۇھەممەد تۇغىپىگى خان بىلە بىر تەرىپ بولدى.

باباخان تۇرپاڭىنە يېڭىرىمە دەلىخان بولىدىلار. ئالىشكەن
 ئۇچقى يېلى قۇمۇر كوردىلەر. باباخان نەۋۆدرە مەرقەدەسىنىڭ ئۇچقى
 ئۇچلىق بار سىدى، ئەۋۇغۇل ئەبىدۇرەمىسى مۇلتان، ئۇككىشىمىسى دۇن-
 بەمىسىدە سۈمنى سۈلتان. نۇچقەنچەسى مۇھەممەد ھۇئىمەن سۈلتان
 دېپ، باباخان چالىشدا ئەلەدىمىن ئۇقتىلەر. ئەبىدۇرەمىسى سۈلتان
 قامۇلدۇ سىدى. ئالىپ كېلىپ خان كوتىردىلەر. مۇھەممەد قەمىن
 سۈلتان چالىشدا سىدى، چالىشىمە دەئاش [نى] تۇرپاڭىنە ئەلە-
 دىلەر، دەئاش ئېبەرمەدىلەر. ئازارىخە نىزاڭ توشتى. مۇھەممەد سى-
 من سۈلتان لۇكچىن [غە] كەندى. جەڭزى جەدەل نەزەجىيە مەرىد
 قەبە قىادىلار. باشقۇزىخان، ئەبىدۇرەشىدەخان تۇرپاڭىنە خان بولىدى.

جۇلۇمىن ئەبىدۇرەشىدەخان بەرتەختىت ياراڭىندى

مۇھەممەد ئەسەنخان، ئافاشخان باشقۇزىخان قاشىدا ئەدىلەر.
 تۇرپاڭىنە كىشى تىبارىپ، ئەبىدۇرەشىدەخانىغا ئافاق خاجىدە چە-
 رىدىك ئالىپ كەلدى. باركەندىگە ئەبىدۇرەشىدەخانىنى ئەسىب قىسىپ،
 باشىئۇ باندى. ياركەندىگە ئۇزىز بەگىنى ھاكىم، قەلەندەر دەگىنى
 ئىشماڭ ئاغا قىلدىلار. كاشقەرغە سۈنى سۈلتانى قويىپ، ئاڭىزغە
 ئەركە سۈلتانى قويىدىلار. خونىنىڭ خىزدا بەندە سۈلتانى قويىپ،
 ئەبىدۇلەنە قۇر بەڭىنى ئەتالىق قىلدىلار.
 كۆچۈك پەھلىۋاتىخە مۇھەممەد سۈمن خاجىه يانى بولىدىلار.
 خان بارىپ كەرىيەنى ئالىدىلار. كۆچۈك پەھلىۋاتى مۇھەممەد
 شەرافى پەھلىۋان ئۇلتۇرۇپ، كەرىيەنى بۆزۈپ بەردى، مۇھەممەد
 سۈمن خاجىنى ئواپتۇردىلەر. مۇھەممەد شەرافى بىگ ئىرى كىرى-

تەردى، نەمما، ئازى تۇتۇپ كۈزەرگەر بولدى، پارچە گوشت بولۇپ ياتادۇر، كۈچەك بەگ شەھىد بولدى، مۇھەممەد شەرىپەگ بەھلەۋانى كەرييە ھاكىمى قىلىپ ياندالار، حاجە بىلە خان نىز زائىگەن بولۇپ، خاجىم تاغقە باردىلار، ئۇۋەزىبەگ ھەم خانىنى چاقىتى، خانىنى تاغقە ئالىپ چىقتى، ياركەندىنى ئۇۋەزىبەگ بىلە ئىسىنەندىيار بەگىكە ئېشۈردى، كاشتەرگە بۇلات-ئۇزى بەگ ھاكىم بولدى. فاراخاجە ئىشىك ئىنا بولدى، ئۇۋەز بەگ بىلە ئىسىنەند دەپيار بەگىنى خان بىلە ئىچىكىن ئائىت تۇتۇپ، ئۆزلادى بىلە نام چىز بولىسى. ياركەندىگە سىرزا مۇھەممەد شاھىمەنەنى ھاكىم فىلى دەلدار، سىرزا تولەتكەنەنى كاشتەر ھاكىمى قىلادىلار.

جۈلۈس دۇھەھەداڭ ئەجەنخان ئىسبەنى باباخان

ئەداتىق نەقل دۇركىم، مۇھەممەد ئەمەن خان ئانداتىق ئەستىكى: «لەغائى ئەلام سەرنىتۇن بولدى، ئىسلام كۈزەر ئۇرۇۋەتىدە يەتتى» دى. چىبرىك ئائىلناسى كۈچچا [غا] كەيدىلەر، كۈچچا مەلتى تەتلىغىت قىلىپ، ئاققۇ [غە] كەيدىلەر، ئاققۇ خەلتى ئىتتىپال قىلىپ شەھەرگە تۇشۇردىلەر، ياركەند كەيدىلەر، جەممە ئەكابىر و، ئۇمرالار قۇرۇلىتاي قىلىپ خان كوتەردىلەر. سىرزا مۇھەممەد شاھىمە ئەخەدىش قىلدىكى — كۈفر نەخۇساد بولۇپ، ئىسلام داڭ وائىن داشتى. بىر نەچجە قالىماقغە كوكۇل بەرگىن كەشمەلەرىنى قەزىل قىلىۋەردى. حاجە ئىشىك ئەتتىغا قىلارى بىلە پېشىكىلەك دەلدار، شەپقا ئۆزلۈ كۈفرغە داڑاج بەرگىي، ئىسلامنى زىمالىن ئەلماھايان، دەلدار لاد ساپى ئالدى، بابايان دە بىمدىيائىقلىك و مەكتۇپە مەلە بىلە بەكى

نى شەھىد قىلدى. بۇ مۇھەممەد شادىبەگ بەسى خۇشىخۇي وە دىلاۋەر وە نىكۈسە كىشى ئىدىلار. پۈلاڭ شەيقاۋۇل تاڭدىن كەلدى. خاجىم ياقاغە چىقىپ تۇردىلار. مىرزا شاھمۇھەممەد بەگىنى شەھىد قىلدى.

مۇھەممەد ئىمدىنخان خاجەمغە كەما يەنبېغى ئەتتاڭەت قىلىپ، مۇرىدىلىقنى بەجا كەلتۈردى. خۇدا بەندە سۈلتەن ئاقىمىز تووردىسى ئىسىدى. خاجىم مۇخالىفەت ئەزەار قىلىپ، خاجىم بەملە جىز بولدى. ئاقسو تۇزەسىگە چېرىك بارىپ، خۇدا بەندە سۈلتەن ئىالىپ قەتل قىلىدىلار. تۇغلى ئەشكەندەر سۈستەننى ئىخراج قىلدى. خان خاجەمنىڭ ئىشىغە ئەئىتىراز قىلدى. خاجىم ئىشتىپ تەيرادلىپ ئاراغە نىزائ تۇشۇپ، «خان سەيلى» دېب شەھەردىن چىقىپ يۇردى. خاجىم بەرھەمسەيپ تۇغامىغە كىشى ئەبەردى. كىچىك خاجىم كاشقەردىن كېلىپ، تۇرانى ئايدىلدار. خان قارا غەلەقدىن قۇلاغان كەلدى. خاجىم سۇ ياقىسىغە تۇشتىلىرى. مىرزا سارىق بۇزۇلدى، دارجا تورە بۇزۇلدى. بىزلارنى ئاتىت تۇتسى، قىرغىن بولدى. خان نادۇس قىلىپ قاچىمادى، خۇدا بەردى بەگىنى ئاتىپ تۇلتۈردى.

مۇھەممەت ئىمدىنخان بەسى شۇجانەنلىك، دىلاۋەر خان ئىسىدى. «پىرىم پىراغە دۇخالىفەت يامان» دېب، گوياكى قەزاعە دۇزا بەردى. خاننى جاروب شەھىد قىلدى. خاجىم تۇغىنى خان كۆنەرتىپ «يەھياخان» دېب خۇتبە ئوقسىدى. باباخان ئەۋۇدرە مەرقەدەھۇ خاجەمغە خىزمەتكارلىق كەما يەنبېغى قىلىپ، خاجەمغە قىز بېرىپ داماد قىلدى، ئارىق نىياز قىلدى، ئانداخ خىزمەت بەجا كەلتۈردى.

مۇھەممەد ئىمەن خان شەھىد بولۇپ، بىر يېھىم يەمىلىدىن
 كېيىن دۇلۇق خاجەم ۋەنات بولددىلار. خاجەمدەن سەككىز ئىاي
 كېيىن كچىك خاجەمنى قالماق مۇلتۇردى. خانىدىن كېيىن، ئىككى
 خاجەم ئىككى يىل ۋە ئىككى ئاي جەھەندا رىق قىلدىلار. خانىم
 مۇغلى پادشاھ خاجە بىلە مەملەتكە مۇۋەسىر دۇ بولىدلىار
 ئاللابار بەگ هاتىس ئىدى، فاچىپ چىققىتى. كەينىدىن بىڭىلر باز
 دىپ ئەجەپ ئاسان تۇتۇپ كىلدىلەر. ئانلىيار بەئەنى ئەپكەن
 ئانلىدار تۈتتى. هەرقايىسى بەگ قارا يانجۇق دىپ ساقلاغان قارا
 يانجۇق خۇرۇچ قىلىپ، خانى نۇتۇپ، بەگلىر بىر ئۇيىگە قىزى-
 غاداپ قالدىلار. ئەركە ۋەن جەمشىد كۆپ كشى ئوادى. بەزلىدۇ
 خانىنى ئەلتەشاق قىامىپ مۇلتۇردىلەر. خانىم بىسى زالىم ۋە جەن-
 لاد ئىدى، ئەمەسىنى ۋە خالەسىنى قىتل قىلدى. ئاقباشخانىڭ
 خەبەرى كەندى. پادشاھ خاجەنى ئالىپ، ئىنى بىسەگ قىرىدى
 بەگ سارىق كاشتەر [كە] كەتىلەر، يۈسۈق ياسازۇل كىلىپ ئى-
 دى، ئاسى تورت كۈزىدىن كېيىن دىۋانەم ئۇنتۇردى. ئاقباشخان
 يېقىن يەتنىلەر. مىرزا ئەلسەنە كشى ئىسەردى، ياركەنىدە باز
 كىشىنى خانغە سىپارىش قىلدىلار. ئەلمىشاھ بەگ شەھەۋاسى زەبت
 قىلىپ تۇردىلار.

جۇلۇس مۇھەممەد موئەمن ئاقباشخان

ئاقباشخان ھەزىرىت باباخانىڭ ئۇچىنچى مۇغلى [ئىدى].
 زۇرپان بەگلىرى، ياركەند بەگلىرى يېغلىپ، ئابائى كىراما لار-
 نىڭ ئۇرۇنىدا خان كوتەردىلەر. كاشتەرغا چېرىشك ئازلازدىلار.

ئازۇ ھۇھەدەد بىهى باشىمۇغۇ قىپچاقلار خاڭىخە كەلدى، يېڭىي ھەـ سارنى زوردا ئالىپ، مىۇدا بەردى ياساۋۇل بىلە قاسىم خاجەنى تەقىلى فەندىلار، ئاندىن كاشتەر [كە] باردىلار دەرىيائى لەشكەر بىلە. تىنى بەگ، سارىقىبەگ قاچىپ چۈقتىلار، كاشتەردى ھەـ ئەدىللار، خاجە مەقسۇد خاجەنى، دۇبارە كشاھىبە گىنى يۈرۈقە بەر دەلەر، كاشتەر بىردىنى كىسىك سالىپ مۇلتۇردىلەر، بىسقىر قىز تىنى بەگ، بىلە سارىقىبە گىنى تۇتۇپ كەلدى. تىنى بەگنى ئالىـ ئوار ئەـگىنىڭ ئوغانەنلەر بىر دەلەر، ئۇلار مۇلتۇردى، سارىقىبەـ گـ ئى يۈرۈقە بەر دەلەر، يۈرۈت خەلقى قەتل قىلىـ، ئاخوند مولالـ خەزلىـ ئەـ هاكىدى ياركىند بولانـى. ئەلمىبەـ گىنى مەرباب قىلىـ دەلەر، خاـنىك دەۋەلەتتەـ بۇ شىنكى سىش زېيان قىلىـ. سۇلتان ئەـ ھەـ سۇلتان كاشتەر خانى تىـ. ئازۇ ھۇھەد بىـ كۇـ ئەـ ئەـ ئەـ دـىـ. كاشتەر دەـ قىرقىز سۇلتانى تۇتۇپ، كوب نۇرۇپان كىشىمى قەتل قىلىـ، تۇرپان بەـ گىـلـىـ دـىـ كاشتەر دـىـ چىـرىـكـ بـارـۇـ دـىـ هـەـ تـۆـلـ كـوـرـدـلـىـ دـىـ. خـانـى ئـالـىـ ئـالـانـلـانـلـىـلـارـ، چـوـكـ باـغـىـشـ [فـ] كـەـ لمـىـپـ سـەـرـۋـىـاـ كـىـيـىـپـ، سـەـلـىـتـىـنـاتـ كـورـۇـپـ، بـەـنـەـ ھـۇـخـالـىـنـ قـىـلىـپـ قـىـپـچـاـقـقـەـ بـۇـزـۇـلـىـ دـىـ. ئەـلمـىـبـەـ گـىـلـىـ شـىـجـىـدـەـ كـوبـ ھـۇـخـالـىـنـ بـارـ ئـەـ دـىـ، يـۇـزـۇـلـىـ دـىـ، قـىـرقـىـزـ خـانـىـ ئـالـىـ دـىـ، مـىـزـاـ ئـەـلـىـشـاـشـەـ گـ ئـاقـقـۇـرـ دـىـ، بـۇـزـۇـلـىـ كـىـرـىـپـ، قـىـرقـىـزـ بـىـلـەـ مـەـسـلـەـھـەـنـ قـىـلىـپـ، سـەـلـىـتـىـنـاتـ كـەـلـەـ لـەـرـ، قـىـرقـىـزـ كـاشـتـەـرـ خـەـلقـىـ [ئـىـ]، يـارـكـىـنـ شـەـھـىـكـ كـىـرـىـپـ خـاـ سـۇـقاـھـىـ ئـالـانـ قـىـزـىـپـ ئـالـىـ دـىـلـىـپـ، شـۇـزـىـ سـاـكـىـمـ بـولـىـدىـ، ئـاقـبـەـ گـ دـارـكـىـنـدـىـنـ جـەـرىـكـكـەـ كـەـلـەـنـ ئـادـەـ دـىـ خـەـلاقـ بـىـلـەـ كـىـتـتـەـقـ قـىـشـىـپـ، خـۇـزـاـ ئـەـلـىـشـاـھـىـ گـ باـشـىـمـ يـارـكـىـنـ دـىـنـ بـەـلـەـ كـەـنـىـلـارـىـ سـەـلـ فـەـقـىـمـاـزـ دـەـ كـەـسـىـ ئـىـبـەـرـ دـەـلـەـرـ، بـۇـ خـەـلقـىـ بـەـقـىـقـىـ، ئـارـسـەـ قـەـقـىـزـارـىـ

جوْقۇلا ئاشىعه باشلىغ قالىئىچى چېرىكى، ئاقىسىن باشلىغ تاڭقىسى
 چېرىكى، ئەۋەز بەگ باشماق كۈچا چىرىتىكى بەسە كەندىمەر، قىرقىز دەدەر
 كەتتى، ياركەندىكە هۇزاد بەگ هاشم بولدى، مىزرا ئەلمىتاشبەگى
 ئىشىك ئاغا بولدى، فۇلاد بەگ كاشتەر ھاكىم، مىزرا عازىزبەگى
 خۇزەن ھاكىمى بولدىلار، ئاقىھەگ بەزىزى ئەخالئەنى يېرىتىدىن
 يانڭ قىلغالى ئەتتەمال قىلىپ، يەنە قىرقۇرسى مۇخالىنە خەتنى
 ئاسىپ كەلدىلەر، قىرقۇزىنىڭ ئۆزەسى كاشتەرگە چېرىكە باردىلار،
 ئاقىھەگ چېرىكىدىن ياركەندى [گە] كەلەمەي، ئاقىسو [غە] يانسى،
 چوقالا قاشقە باشلىغ قالماق چېرىكى چىقىت يېزدى، بەزىزى كە-
 شى قالماق بىلە چىتار بولدى، مىزرا ئەلمىتاشبەگى ھەمىت ۋە
 سائادەت بىلە توختادىلار، سىسيار كىشىگە مۇشكۇللىر ئاسان بول
 نى، ئازىز وۇھەممەد بەگى كاشتەر [گى] باردى، بىنە قىرقۇز-
 نىڭ ئەزىزيمات ۋە ئۇلۇغلارى ياركەندىدە كىدىلار، سەئىل يولىوئى
 بەگى، قوشقۇلاقىبدىگى، خاجەدىيا بىسەگى، سارىتىپىگى، قۇرۇمنايسەگى،
 حارۇبىسەگى، مۇھەممەد يەيدىاؤل، باي كۈچىدا ياسااؤل، ھەرىپ
 ھەزىزەت ئالىھى ھەزىزەت خاجەم پادشاھ دادە دەۋلەتىدە شۇچا-
 نىڭ شەئىر مىزرا ئەللىشاھبەگى باشلىغ جەددە ياركەند بەكەنەد
 نىڭ ۋە يۈرت خەلقىنىڭ مۇردى - مۇخامىلىقلارى ۋە قىرقۇز
 بىنە بەزىزى مۇخالىنلىق قەسىد قىلغانى ھەزىزەت ھەزىزۈلەر كەرا-
 مەن بىدە مىزرا ئەللىشاھبەگى تەدبىر ۋە ھەممەت قىلىپ ۋە قېر-
 قىرىنىڭ خارۇ ئەلىل بولغاننى زۇبىدەئى ئەۋلاد ھەزىزەتى سەپىمد
 ئالىم ۋە سپاچ سەبىت ھەخدۇم ئەزىزم ھەزىزەن خاجەم ئەللىغا
 مەدىن تەشرىق كەلتۈردىلەر، تەمىزىنى بۇ ئاقىئە ئانداق تېرىۋەسىم،
 قىرقۇز بەگە دەنلىق دەنلىق كېرىم ۋە ئەمۇن خايىمىڭىز دەنلىق،
 سەئىزى ھۇفەتتىپىن ئۇغرا قىلىدى، بۇ ھۇاسىكىلار ھەزىزەت خاخەم

پادشاهنى قولىغە ئالىپ، يۇرتىقە مۇتقىسى، درۇف بواخاىي. مىرزا
 ئەلمىشاھىبەگ باش بولۇپ، مەزكۇر بولغان بەگەلەرنى تۇتۇپ مەد-
 بۇس قىلدىلار. قىرقىز يۇرتىقە خانى خان كۆتۈچىرىپ ئىد-
 لار، ئىشىخان ئاجراتىپ قويدى. تەمام قىرقىز ۋە كاشىھەر خەدا-
 قى مۇنامىق بولۇپ، هەزىزەت ئەزىزلىرىپ بىلە مىرزا ئەلمىشاھى-
 باشلىغ ئۇلۇغلارىنى تۇلتۇرۇپ، كىچىكىلەرنى ۋە مەزلۇم بىمچاردىرى-
 نى ئەسر ۋە بىزىرەت قەلغىزىدەك بوادى. مىرزا ئەلمىشاھىبەگنىڭ
 كۆئىلەكە هەزىزەت مۇيداڭى فەيسار سالدى. بىزۈكى ئايىتى كەرد-
 مەئى: «ئۇقتۇلۇل مۇشرىكىنە هەيسۇ ۋە جەدتۇ مۇھىم» ئاساس
 خەزات بەرپا بولغاىي. ئازانكى، مۇسۇلمانىلار بىخەناب مۇسەناب،
 «ۋەلا تەھىسى بەندىللەزىنە قۇتۇرانى فىسە بىسالىلائى ئەھۋاتىن بەند
 ھۇم ئەھياۇن ۋەلاكى لاتەشئۇرۇن» مۇشە درېق بولغايلار. «ئە-
 ۋەككەل بىزانىن غەنېيىن ئەلەل ئىتلاق» قىلىپ، «قالە للاھۇ بەند
 بەندە ۋەككەللىل ھۇئىمنۇز» ۋە مۇسۇلمانىلار بۇ ھەددىس ئەبۇي
 نىڭ مەزمۇنلىكى: «قالان نەبىيغ ئەلە بىمەلام ۋەلەقامۇ ئەد-
 دەكۈم فەسىھە فەنلىرى خەپرۇن ھىن سەلاقتۇي سەنەتەن» كەمە-
 دى ھەممەتنى بەللەرىگە مەھكەم باغلاپ، زۇھەرەئى: «ۋەللەزىس-
 مەنەھۇ ئەشىددائۇ ئەلەل كۇغفارى رۇھەمائۇ بەيناهۇم» بولدىلار.
 ئەلەھە مەدوللىلاھ ئەڭرى ئازانلىك ئىتايىتى بىلە ۋە پىرى باكىك.
 مانلىك ئىمدادى بىلە ياركەند شەھرى ۋەزىئە ۋە شەردىق، ئۇلۇق
 ۋە كىچىك مۇسۇلمانىلارنى خەلاس قىلدىلار.

تەفسىلى بۇ كەلام بىسىرەنجام ئۇلدۇركىم، ئازارزو مۇعەم-
 مەد بەگ باشلىغ جەممە قىپچاق، قىشىجى، نايمىان، تۈچەلاس؛
 كىچىك ۋە چوڭ باغىش جەمئى كاشتەر ۋە ياغىمىسار خەلقى
 بالەشكەرى ئەذىزە يەتنىھە مەرتەبە كەلدەرەر. مىرزا ئەلمىشاھىبەگ

شۇنداق ھازىز ۋە ۋاقىنى بولالىلار كم، دوچىرىدىن - دوچىرىنىڭ يېتىلىر، پىمشەپەر تۇرالىاي بېگ ئۆزىلدى پايتاپاپق دەرۋازىسىغا خىمىد ۋە خىرىگاھ تىكىپ، ھەر دەرۋازەخە ئۇنىقىدىلەك كىشى قويى دىللار. قارا يانچۇق دىلاۋەر يېكىتىلەر ساقلاپ، ھەر كۇنى كىشى قارماپ، باش ئالىپ كەلدىلەر، جادۇبىيەگ قەزىل تاپتى.

شەھەئى بەگىنەڭ ھەلسەبلىرىنىڭ زىكىرى

مېزرا ئىلىشىپ بېگ شۇجاڭىن ئاسار ۋە ئەددالەت شەئىر ۋە نىكۇ كىردار، ساھىپ ۋىقار، خۇشخۇي ۋە سەنچىسىدە كۇيى، سۇھاب مۇنىش، ھاتىم باخشىش يېسگەت [مۇسا-عائىلەتى] ئۇجۇن، مەملەتكەت ئارا بار [چە] كىشىنىڭ كۈنلىنى ئادىلار. ئۇلۇنىڭ بارچەسىنە مەئۇمكى، ئەمەر ھەيدىر دۇغلات نەۋەۋەرە مەرقەدەھۇ نىڭ ئەرەنەندىلەنەرى ھەيدىر بېگ نەۋەۋەرە مەرقەدەھۇ مەرد مۇبارىز ۋە دىلاۋەر، باۋىق-اردۇر. بېيىنۇ ئەھىم. خۇشخۇي ۋە سەخى ۋە پاكىياز ۋە نەھاز كۈزار ئىدىلار. بېگ ئەلەيھىر دەھىنە خەنسەئى ھەزىرت شىيخ نىزامى ۋە خەنسەئى خاجە خۇسۇرداخە ۋە شەھىنەندە ۋە تۈركى خەنسەخە. سەير ئەمەر جەمالەت دەن ۋە سەير ھەۋلەۋى دەئىنە هەج شۇبە قالسای تۈرۈپ ئىدىلار. كىشى دەئىنى ئىدىتۈرگە ئەوتتىپاچىلارى يوق ئىدى. ھەرگەز كىشىلە رەنلىق سەۋادلارى يوق نەمدىس ئىدى. شەھەئى بىدەن تاڭىمپ ئىدى، بېگ شەئى بولالىلار، ئەلمىك ئالىتە ياشىدا ئىدىلار، مېزرا تواھك بىدگى دىلاۋەر، بىدەھادۇر ئىدىلار. چالىشدا شەھىدەت شەر-ئەتىنى ئىچىتىلار. مېزرا تولەك بىدگى مېزرا سانقىن بەگىنىڭ ئۇغلى

میره، محمد خان قەددىھى سىرۇدھۇنىڭ ئۆمەرالارىدىن مىززا سات
قىن بەگ شەرىيەتى شەھادەت نىچىتلارە ئەرسە، يەتتە ئوغلى بار
ئىدى، هەر قايىسى ئەلەن زەمان وە پېل دۇھمان، ئەلەلخۇسۇس
مىززا تۈلەتكىبىگ ساتقىن بەگ بېشت - بېپەشت ئەمسىر خۇدايى
داد ئەمسىر بۇلا يېرىخە يېتىدۇر. بۇ يۈرلتۈرنىڭ قەدىم بىكى
ئېرىۋەر

ئالىمدىن، وەبىزلى ئالىمدىن.

لیکن کسی نہ رہا سے مشتبہ کسی تھام بولدی، وہ قسم ہو لے مگر
کسی کا تکمیر نہیں

لۇغەت

ئى

ئارازىل — پەس

ئازىزىدە — سەناق

ئاسىزىدە — دەم ئالغان

ئالىمى — بىر ئالىم

ئە

تەبىيان — تونۇلغان

تەرجىھىدىنە — تەزىز، ھۆمەتلەك

تەرشەد — قابىدا

تەزا — ھازا.

تەزىدەت — ئۈلۈغىنۇق

تەسىميا — سۈزۈك

تەشىنى — شەرەپلىك كىشىلىك، شېتىپاوارلىق كىشىلىق

ئۇلۇغىلار.

تەشەپلىك — كوك

تەۋەپلىك — پەييل - ھەركەنلەر، قىلىقلار.

تەۋەپ — تۈغماس

تەڭكەپلىك — چوڭلار

تەندەك — تاغا

تەندىزادە — قادىمىلىق يانسى

تەندىزىدە — ۋە خالىھ — جىبىھن ۋە قادىلار.

تەندىزىھ — قالاچى، سەنلىرى.

تەندىزىھ — قوزخەتنى، تۈرگۈزۈش.

ئەھکام ۋە ئەركانى دۇسۇلداڭقى — دۇسۇلمانلىقىڭ بىچ قاپىدە — قىيەتلىرى.

لُوكِھَدَک — ٹہوپاں

۸

بازارهله، دده — نوغرسما

بَرْ دَنْدَه — يَا مَغُورِ غَا سَهْ وَهْ

بازارها — نووچه تله، قیمت ملاده.

بلا — نگز

بـالـشـكـهـيـ فـهـ،ـاـوـانـ — بـيـتـهـ دـلـيـكـ نـسـكـهـ دـيـلـهـنـ

باؤه — تیشه نجح.

بەدیە کبار دگى — بەر يۈلەلا

بدره و رخود — نوز هالهغا

به خشنه نماید — به رگوچی

بہ رہ ہند — یالیکاچ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بمسعد همه — بیز همه بیلدن

بـه سـتـه وـه شـكـه سـتـه — توختـهـان، سـوـنـغـان.

بندسی — کوب، به ک.

بدلچی — که مه، بدلچواغ.

نحو فونغا = نهک قتل

بُز وَكْ مَدْنَه شِ — عَوْلَوْغَانِ

سندھ — دنسٹری

بەندەمەل — بۇغۇزلاش

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بى شەۋەھەر — ئەرسىز
بەمۇزجەرەدەي — يالىڭاچ، يالغۇز، ئازات، يەككە،
بۈيىتلىق.

سى نەزىر — ئوخشاش ئەدەس
بەنەزىر — ئوخشاش
بەنەنەت — قىز، قىز بالا، قىزچاقى
بى لەنتىقال — يوتىكەلەس
بىمەككىبار — بىر يواى

پ

پاك دامن — ئىپپەتلەك، نۇمۇسچار.
پەرتەۋى — نۇرى، شولىسى.
پۇرەتەلىمس — ھەلە بىلەن توغان
پۇسەندىدە — لايق كورۇلگىدەك
پۇشته — دوك
پۇشىدە — ياپىماق
پىرى باكەمال — ۋايىغا يەتكەن پىر
پىش — ئالدى

ت

تاڭىك — تاجىك
تاڭىمىلەئىلم — مۇلەم ئىزدىگۈچى
تەئامەن زەم — قۇسۇش
تەئېرىپ — ئازاپلاش
تەئۈزىز — كۆز تېگىش
تەبلى جەڭ — جەڭ زاغىرسى
تەبىئەت — خارەكتىر، خۇلق.
تەجەسسۇس — ئاختۇرۇش

تەدارۇك — چارە
ئەد — تەرسا

تەربىيەنى كۈل — پۇتۇنلىقى تەربىيەنىڭەن

تەندەر دەرچى — تاماشا

تەققىر — ناپشۇرۇش

تەفربەن — يېقىندا

تەندەر ئۆل — يېبىش

تەۋاچى — جارچى

تەۋدجىجىفۇھ — يۈزلىنىش

تەۋەتەپپۇر — غەزەپ ۋە شىددەت بەئەن ھەجقىم فىلاش،

مەي — كەزىمەك

مۇجىچار — تەچارەقچى. سودرىڭىز.

ئىرى باهان — ٹوق يامغۇرى

ئىقل — كېچك بالا

ح

جاڭاخان — خەۋەرلىشىش تۈرى

حاىمىئۇل قۇرۇمان — قورۇانى يېتىزىسى

خانەشىن — تۈرنمەدا گۈلتۈر غۇچى

جاڭىدان — مەككۇلۇك ساراي، تۈرۈزىما.

حەددە — چوڭ ئىان، بۇوا.

حەڭىم — ئەزىز، ئۇلۇق خۇذا

حەزىزە — قارقىش

حەنلىرىدەت — باقۇرلىق

حۇنىھە — شەيىللەر كەيىدەغان دەخسۇس تۈن

حەنەلە تەذبۈلۈك — دولەتلىق ئەذىزىدى باشقۇر، سەر،

حۇنىمەش — مەدىرلاش، فۇزىغۇمىش.

ج

پیاشه — بېقەتسا

چە — نىمە

چەھارۇم — تۈرىنچى

چۈزۈنكىم — ئانداغى.

خ

خاب خوش — باقلۇق ئۇرۇقۇ

خىسە — چىدىر - بارگاھ.

خانى خانان — خادىلارنىڭ خانى

خانى موغۇل — مۇغۇل خانى

خەرگاھ — چىدىر

خەيرباد — ياخشى بولغاي، خوشلۇشمىش.

خىزمەتى پىمەندىدە — كۆكىلە ياقۇد، كە خىزمەن

خىسىل — ياخشى خىسلەزلىك

خشاۋەند — تۈقغان

خۇرۇج — قارشى باش كۆتۈردىش

خەشك — قۇرۇق

خۇك — تۈنگۈز

خۇزىز — قان توکىزۇچى

خۇزىم، خىزمىز — جوشقىنىڭ فېنى.

د

دارخان — ياساقلىق ئازات

داھىي — كۈيۈغلى

دەھىد — دەھىد، جىملەن.

دەرىيىسىر — باش ئازىغىسى

ده رماندا — ئاجىز
 دەغا — مەكر - ھىلە
 دەلىر — يۈرەكلىك
 دۇخىر — قىز
 دۇر - دەراز — يىراق، ئۆزۈن،
 دۇرۇۋۇم — ئەككىنچى
 درېقىنىس — كۈجۈل بىرلۇش، كېنگۈل قۇرىۇش.
 دىنگەر — ئۆزگە، باشقىا، يەنە.
 دىلاۋەر — يۈرەكلىك، باتۇر، قەھرىمان.
 دىنەار — ئەڭگە، تىللە.

2

راهشوناس — یول بیلدبیغان
ردسید خانه — ئوبسپرۋاتورىيە.
رهنمىق — ھەمرا
رهنچۈر — كىسىل

3

زدگانه — ئايان
زدبيت — قۇلغۇ ئېلىش، ئىشغال قىلىش، مۇكەللەش.
زەيتى ئەمۇال — ماللارنى مۇگەللەش.
زەنلىل — خار
زۇندە — خەمل، ئەڭ ياخشى، قاللانغان.
زۇنۇرەين — ئىككىي زۇرۇنداڭ ئىمگەسى
زۇنۇغۇر — ئاشكارا بولماق

زىبىاھەنזהر — كورۇنۇشى گۈزەل.
زىننە گانلىغ — تىرىكلىك

س

سادات — ياشانغاڭلار
سەبىدىن — كېچىكلىكدىن.
سەپەھسالار — لەشكەر باشلىغى
سەخت — قاتىتقى
سەرزەنش — ئەپپىلەش
سەرنىگۇن — بېتى توۋەن
سەدور — خۇشاللىق
سەرىغ شىن — سېرىق چاچ
سەف شەكەن — سەپنى بۇزۇدەخان، سەپنى بوسىدىغان.
سەندىد — بىولەنچۈك
سەئىسى — تېرىدىشچانلىق.
سۇتونس سەمانىن — سەكىمەن كىشىنلىك بازىرى
سۇلەھايى كاشقەر — قەشتەر ياخشىلىرى
سۇلەھى — تاغىقى، ۋۇجۇدى.
سۇۋۇرم — ئۇچىنچى.
سىددىرقى ئەكىھەر — چوڭ تەسىدىق قىلغۇچى.
سىككە — مېتال پۇل
سەلۇ — سەلۇ، چىرايدىق.
سىياسەتى بىلەغ — يەتكۈدەك
سىيۇرغال — ھەدىيە.

ش

شەھادەت — شېھىتلىك

شایمه — یېقىلىش

شەرىنى — مۇلۇغ

شەبخۇن — قانلىق كېچىھە، كىچىلىك جەڭ.

شەھلا چەشم — كوك كۈزى

شەھنە — دورغا، ساقىچى.

شۇخاڭى — باتتۇر

شۇمچە — شۇنچە

شېئىر لەخىر — يېقىلىق شەپىرى.

غ

غارەت — ئالان - تاراج قىلىش.

غەددار — ئالدامچى

غۇما — كېنسىزەك ياكى كېپىن ئالغان خۇتۇز.

ف

فاجىمۇر — بۇزۇق

فەتەت — ھادىسە

فەرمۇنىش — تۇنۇش

فەراۋان — كوب مال

فەرەھ — خوشلۇق

فەردەش — بىسات يېغۇرجى

فەزائى ئاسمانى — تەقىرىز

فەۋىز — يوقىلىش، مۇلۇش.

غەزىز بەخت — بەختى خالىپ

فەسىق ئەجۇر — بۇزۇقلىق

ق

قارا خاجە ئەئىزم بىلادى خىنلەي — سەنلىق شەھەرلىرىن

مناڭ، سۈنكى قارا خاجە

ئاپىز — جان، ئالعفرىچى

ئاھەر — قەھر، ئەخازىپ.

قىدار — فاچماق

قىدىمۇلەييام — قەدىم كۈنلەر

قەرن — دەۋر، ئىسىر.

قەرىدە — قىشلاق

قەۋل — سوز

قەۋەمى كۈرمەر — بولادىن ئازغان قەۋم.

قۇما — ئاتىسىنىڭ كچىك خوتۇنى

گ

گارىد — چاڭ - تۈزىڭ.

گۈندە — قىماق

گۈزىمنى — پاسكىدا

گۈشە — بۇلۇڭ.

تۇرقىدار — سوزلەش، سوز، سوھبەت.

گىران — ئېغىر

ئەرىيان — يەغلاش

ئ

ئاتار - بار - مۇشى

ئەسىمزايمىل — ياخشى ئەخلاق بىلەن

ئەسلام — سوز

ئەدىيەسەنەغىرى — كېپ - سوز؛ تۆز - ئۆز ئەسەدىن، بەن

لىق ھالدا.

ئەۋت — قورۇغان، قەلئە.

کۈچ — خوتۇنى

كولباڭى ئىسلام — ئىسلام قۇڭغۇرۇغى
كۈنجهيە — خىلۋەت، بۇرجەك.

كاشكىسى — سوراپ، سۇرۇشتۇرۇپ.

كىشىھەر كۈشايلق — پەتە قىلغۇچى

ل

لەڭ — يۈزەلىڭ

م

مات م زەدە — ھازىدار

ماڭدر سەبىسى — ئۆگەي - ئازا

مهئاپ — كەپۈرۈم

مەراھەم — كۆچەر جاي

مەرنىھىبىي سەبادىن دەرمەجەئى وەجالىعه — باللىقىن ئەزىز
لىكىكە، كېپىكلىكىتن چۈڭلۈغە.

مەردۈكىار — ئەنساذا لارنىڭ ئىشى

مەردۈكى بەدنه فىس — نەپسى يامان ئادەم

مەرغۇپ — چىمىزايلىق وە يېقسالىق، قىزقاڭارلىق.

مەرقەد ئەلھاڭ — ئارام ھال

مەرقەد — ئۇخلايدىغان جاي، قىېرىھە.

مەسىۋە — ئائلاش

مەقىبۇلۇن ئۈل — مەقىبۇل سۈز

مەقىدىر — ماغدىز

مەئازىل — چۈشەر جاي.

مەئىشور — دەستەك

مەنقول — نەقىل قىامىخان
 دەھبۇس — قامانخان، قاماقدا ئېلىشغان.
 دەۋالى — خوجىلار
 مەڭزەئى مەشئۇر مۇغۇلستان — مۇغۇلستانىدىكى ماشىزۇر
 جاي.

مۇئاھىم — ئەمىرداش
 مۇئىتەمد — ئىشەنچلىك
 مۇبارىز — جەڭچى، يەكمۇ — يەك ئېلىشقاچى.
 دۇبادائى — چىقدىش جايى، مەنېمى.
 دۇتەللەم — تەلەم ئالغۇچى، ئۇگەزىگۇچى.
 دۇتەدەيىن — دىندار
 مۇتەسىردىقى — ئىمگە.
 دۇتەھەرەتى غۇدا — پاك زايىلىق بېشى
 دۇتەللە — خەۋەردار
 دۇتەھىسن — تەقدىرلەزگەن، ماختىخان.
 دۇجىمپ — سەۋەب.
 مۇختەسىر — قىسقا
 مۇرچە — چۈمەلە
 مۇسەللە — قوراللىنىش
 مۇستەوا — تاللانغان
 مۇستەئىد — ئىستىئەدلەق، قابىل.
 مۇستەۋەلى — دۇچ كېلىش، يېز بېرىش.
 دوغولان — موغۇل
 مۇقانىلە — ئولتۇرۇشەك.
 دۇقەدرەبى دەركاھ — ئوردىدىكى يېغىن.

مۇقىسىمەد — بەند
 ما لاھىدە — بۇزۇقى هەرھەپ
 دۇلۇزىدەس — بۇغاڭىغان
 مۇلەرم — مەن
 مەسەبەف — قۇردۇن.
 مۇدادى — قىچقىرىدىش.
 مۇنىشى — كاتىپ.
 مۇنىتاد — ئەتائەن قانۇقىن.
 مۇنگەر — يامان جاراڭىت.
 مۇنگەنچى — تازىخۇچى، مۇنۇمۇمعەجىز
 مۇنەكەن — ھالاڭىز.
 مۇنۇاھىد — خىزدانى بىر بىلگىنى
 مۇنۇزىز — مەڭ ھەنەنۈنۈز
 سەقىداو — تىدرىشكى
 سەئىلەغىلى — تىلادىن بىر لاشىن بۆزىتىكى

ئ

ئابۇر — يوقلىشى
 ئانىكىار — كارغا كەلەمەسى
 ئاچار — ئاشلاس
 ئاسەرە — ئالايىقى
 ئاشۇنداش — تۈرىمىماں
 ئەپپىرەللا — ئەلەنلىك يې يېھەسىرىي
 ئەنەن بىشىھە — ھۇنەزەمن، ئەنەن ئەنچى.
 ئەنەز — جاڭ ئالىشىتىش
 ئەنسىب — تىكىلىمەتكى
 ئەنەن — كانايى، كانا يېچى.

نه فشاره — ناعرا
 نه دهک — دان
 نه دیگلش — نه دیگلش
 نه زده دست — فوز عالمانی
 نه زده — ید غافل
 نه زدن — نه سه ب
 نه سبیلت — به آنگه مله شن
 نه تر خدمت سائل — یا خشی خداش
 نه خداش — یا خشی خداش

三

— بۇزراقلارنى ئۈلۈزۈرۈشلەر —

ئۇمۇردا — ئەمەرلەر
ئۇمۇرداشى سەلاسە — ئۇچ ئەمۇر
ئۇمۇرداشى غۇر — غۇر ئەمەرلىرى
ۋ

ۋانىر — كوب، مول.
ۋەزۇد — قۇرۇش، تۇرۇش.
ۋەسى — مۇرۇنىباسار.

ئېپ

ئېتاب — تاپا - تىزى.

ئى

ئىبادە — قايىتۇرۇش، قايىتۇرمىلاش.
ئىمىزاز — مۇزىزەتلەش
ئىخراج — چىقىرىش، ھېيدەش، سۈرگۈزۈن. نەمەلسىن
ئىشۇرۇش،

ئىستىماڭ — ئاكلاش
ئىمداد — مەددەت، كومەك، ياردىم.
ئىن — بۇ
ئىنلىكىياد — ئىتائەت
ئىبىنى — بالىسى

ي

يارغۇ — ئىنچىكىلەش
ياشى — توپىلاڭ
ياذاچە — يازغاڭدا

مۇقاۋىنى لا يېھىلىگۈچى: نەساخان

نۇمۇرى: 11264 — 5

باھاسى: 0·53 يۇ